PROCESUL
GRUPULUI DE COMPLOTIŞTI SPIONI ŞI SABOTORI

EDITURA DE STAT — BUCUREŞTI

PROCESUL
GRUPULUI DE COMPLOTIŞTI SPIONI ŞI SABOTORI

Textul complect al desbaterilor care au avut loc în fața Tribunalului Militar din Bucureşti dela 27 Octombrie la 2 Noembrie 1948

EDITURA DE STAT — BUCUREŞTI

PREFAȚĂ

Volumul de față are valoare de document istoric căci aruncă o puternică lumină asupra unei perioade decisive din viața poporului român. El cuprinde in extenso stenogramele procesului bandei de complotiști, spioni și sabotori în frunte cu Auschnitt, Popp și Bujoiu, care a fost judecat la București la sfârșitul lui Octombrie și începutul lui Noembrie 1948.

Desbaterile procesului au dovedit cu prisosință că acest grup criminal s'a pus în fruntea unui complot îndreptat împotriva Statului democratic popular, împotriva independenței și suveranității poporului român. Acuzații urmăreau doborîrea prin violență a regimului de democrație populară și restaurarea vechiului regim burghezo-moșieresc.

Numele acuzaților vorbește cu tărie despre acest substrat de clasă al complotului. Max Auschnitt este fostul stăpân al celei mai mari întreprinderi metalurgice din țară, Reșița, iar Ion Bujoiu, fost stăpân al celei mai mari întreprinderi carbonifere din țară. Auschnitt este în acelaș timp prototipul capitalistului cosmopolit cu întinse relații și interese de afaceri internaționale. El este coproprietarul „Societății Americane de Credit și Investiții" și al întreprinderii metalurgice „Trading Company for Orient" din New York. Acuzatul Ing. Popp a mărturisit la un moment dat cu cinism că Auschnitt reprezenta interesele americane în România.

Printre ceilalţi membri ai bandei se află fostul amiral antonescian Horia Măcelariu şi un număr de foşti comandanţi legionari în frunte cu fostul secretar general al bandelor legionare, Nicolae Petraşcu.

Fascişti sută la sută şi sprijinitori sau simpatizanţi ai fascismului — iată caracteristica acuzaţilor.

Plini de ură faţă de poporul muncitor, ei reprezintă chipul hidos al duşmanului de clasă, a cărui îndârjire creşte pe măsură ce socialismul înaintează victorios în ţara noastră.

Desbaterile procesului au scos în acelaş timp la iveală faptul că acţiunea complotiştilor a fost inspirată, organizată şi condusă în mod direct de către reprezentanţi oficiali ai U.S.A. şi Marii Britanii ca: Melbourne, fostul prim secretar al legaţiei Statelor Unite la Bucureşti; Henry Leverich, urmaşul său; John Lowell, Donald Dunham, Robert Shea şi Wagham Fergusson, secretari ai legaţiei U.S.A.; Charles Robinson, consilier al legaţiei engleze, William Watson, ataşat comercial şi colonelul Bill Young, din aceeaşi legaţie, în afară de alte personalităţi „diplomatice" şi mai înalte.

Aceasta exprimă nu numai împletirea armonioasă dintre spionajul şi diplomaţia puterilor imperialiste ci şi încercarea de amestec brutal, neruşinat, a imperialiştilor americani şi englezi în treburile interne ale ţării noastre.

Acuzatul Popp, căpetenie a complotului, mărturiseşte: „Americanii au iniţiat şi dirijat acţiunea grupelor subversive care aveau ca scop răsturnarea prin violenţă a regimului actual, urmărind realizarea ei prin Auschnitt şi grupul din care făcea parte şi prin grupările Maniu, Brătianu şi Titel Petrescu".

El a desvăluit astfel pionii principali ai planurilor imperialismului anglo-american în România. Este adevărat însă că după capturarea de către organele puterii populare a foştilor conducători ai P.N.Ţ., în cap cu Maniu, complotiştii au tras unele lecţii încercând să-şi schimbe metodele de lucru. Ei n'au tras însă o lecţie principală şi anume că un regim democratic popular cu o bază trainică de masse nu mai poate fi mişcat din loc de nicio forţă de pe lume.

Activitatea criminală a bandei s'a desfăşurat pe trei linii principale: complotul, spionajul, sabotajul.

Complotul combinat cu acţiunea teroristă consta în alcătuirea unui plan de acţiune cu obiective imediate şi a altui plan pentru eventualitatea isbucnirii unui nou război mondial, în care aceşti ticăloşi trădători de patrie îşi puneau suprema nădejde. In nebunia lor, complotiştii întocmiseră chiar o listă a unui „guvern" în cap cu faimosul moş Teacă, generalul Rădescu, călăul poporului român, fugit peste hotare de furia populară şi adăpostit împreună cu Auschnitt şi alţi fugari în patria dolarului de peste ocean. Complotul se bizuia pe sprijinul material al cercurilor imperialiste, după cum a arătat şi acuzatul Mărgineanu. Acesta primise din partea lui Leverich asigurarea că „la momentul oportun ei *(imperialiştii americani N. N.)* vor paraşuta armament şi trupe pentru lupta armată împotriva guvernului".

Spionajul se desfăşura după „Instrucţiunile generale" întocmite de acuzatul Manu, potrivit indicaţiunilor de „specialitate" primite dela ataşatul militar american, John Lowell. Pe baza acestor „instrucţiuni" fusese organizată o vastă reţea de spionaj. Unul dintre grupuri, cel legionar, avea legături directe — prin trei curieri speciali care treceau clandestin frontiera — cu centrala spionajului american dela Salzburg (Austria), unde oficiază odiosul trădător de patrie Horia Sima, eri omul Gestapoului, azi omul spionajului american.

Acţiunea de sabotaj urmărea provocarea haosului economic şi financiar în ţară. Liniile mari ale sabotajului au fost trasate de Melbourne, fostul prim secretar al Legaţiei U.S.A. încă din 1945, la o masă care a avut loc la clubul „Marii Finanţe", de faţă fiind Auschnitt, Popp şi alţi mari industriaşi şi oameni de afaceri. Melbourne a tras semnalul de alarmă pentru marea burghezie română şi a făcut apel la „generozitatea" capitaliştilor pentru a finanţa grupele subversive ale lui Maniu, Brătianu şi Titel Petrescu.

Centrul organizației de sabotaj era Reșița. Prin mijloace variate — dela explozii violente până la uneltiri perfide — sabotori, în frunte cu Popp, au reușit să facă să scadă producția Reșiței care în 1943 se ridica la 234.000 tone oțel până la cel mai jos nivel al ei 85.000 tone. Aceasta a provocat pagube considerabile economiei naționale, făcând să sufere massele muncitoare încordate într'un efort îndârjit de mărire a producției. Clocoteau muncitorii de mânie la aflarea actelor criminale făptuite de acești mizerabili sabotori.

Exprimând voința masselor largi, justiția populară a aplicat o pedeapsă aspră binemeritată grupului de spioni, complotiști și sabotori.

Desbaterile acestui proces sunt pline de învățăminte pentru oamenii muncii. Ele constitue o școală a vigilenței de clasă. Fiecare din faptele relatate în acest proces oglindește în mod concret binecunoscuta teză potrivit căreia în perioada trecerii dela capitalism la socialism lupta de clasă nu se stinge, ci se ascute, că dușmanul nu se îmblânzește, nu devine inofensiv, ci simțind că i se apropie sfârșitul, se aruncă în aventurile cele mai nebunești.

In acest sens lectura stenogramelor procesului constitue un prilej de ascuțire a vigilenței patriotice și revoluționare a oamenilor muncii din Republica Populară Română împotriva dușmanului intern și extern.

DESBATERILE

ŞEDINŢA DIN 27 OCTOMBRIE 1948

In ziua de 27 Octombrie, la orele 9, a început înaintea Tribunalului Militar Bucureşti procesul grupului de complotişti, spioni şi sabotori compus din: **Alexandru Popp, Ion Bujoiu, Gheorghe Manu, Max Auschnitt, Nicolae Mărgineanu, Dimitrie Gheorghiu, Alexandru Balş, Horia Măcelariu, Gheorghe Bontilă, Nicolae Petraşcu, Eugen Teodorescu** şi **Nistor Chioreanu.**

In sala de şedinţe se afla un numeros public din diferite categorii sociale. Erau de faţă ziarişti români şi străini.

Completul de judecată este compus din General Maior magistrat **Petrescu Alexandru**, ca preşedinte, colonel **Colceag Gheorghe**, col. **Sârbu Eremia**, lt. col. **Zănescu Ion** şi lt. col. magistrat **Stănescu Simion** ca membri.

Acuzarea este susţinută de procurorii: col. **Stanciu Constantin** şi lt. col. magistrat **Eftimie Călin.**

Pe banca apărării se află :

Av. Const. Paraschivescu-Bălăceanu pentru acuzatul **Al. Popp.**
Av. Grigore Dobrovici pentru acuzatul **Alexandru Balş.**
Av. Const. Caropol pentru acuzatul **Eugen Teodorescu.**
Av. Manole Roman pentru acuzatul **Gh. Bontilă.**
Av. Gheorghe Dumitrescu pentru acuzatul **Horia Măcelariu.**
Av. Mihail Nicolau pentru acuzatul **Ion Bujoiu.**
Av. Ion Lucaci pentru acuzatul **N. Chioreanu.**
Av. Const. Chiriac pentru acuzatul **N. Petraşcu.**
Av. Mircea Manolescu pentru acuzatul **N. Mărgineanu.**
Av. Ana Ciobanu pentru acuzatul **D. Gheorghiu.**
Av. Ionel Teodoreanu pentru acuzatul **Gheorghe Manu.**

Grefierul a dat citire deciziei Comandamentului II Teritorial privind compunerea instanței.

Completul de judecată a depus apoi jurământul legal.

Președintele face apelul nominal al acuzaților. Toți sunt prezenți cu excepția acuzatului **Max Auschnitt,** fugit peste hotare.

Grefierul face apelul martorilor.

La orele 9,30 grefierul începe să dea citire referatului introductiv (actul **de acuzare).**

ACTUL DE ACUZARE

Noi, Colonel Magistrat **Mociorniță Dumitru**, prim-procuror al Tribunalului Militar București, văzând actele ce formează dosarul cercetărilor preliminare, privitor la acuzații:

1. ALEXANDRU POPP
2. IOAN BUJOIU
3. GHEORGHE MANU
4. MAX AUSCHNITT
5. NICOLAE MARGINEANU
6. DIMITRIE GHEORGHIU
7. ALEXANDRU BALȘ
8. HORIA MACELARIU
9. GHEORGHE BONTILA
10. NICOLAE PETRAȘCU
11. EUGEN TEODORESCU
12. NISTOR CHIOREANU

Constatăm următoarele:

In fapt:

Cercetările întreprinse de organele anchetatoare au stabilit că acuzații **Alexandru Popp, Ioan Bujoiu, Gheorghe Manu, Max Auschnitt, Nicolae Mărgineanu** și alți inculpați din acest dosar, au organizat și s'au pus în fruntea unui complot contra Statului, sprijinindu-se pe rămășițele reacțiunii din țară, care, după cum se știe, a fost doborîtă dar n'a fost încă distrusă; cu sprijinul și după directivele din afară ale serviciilor de spionaj ale unor țări imperialiste, au pregătit răsturnarea prin violență a Guvernului legal al

regimului de democrație populară al României și reinstaurarea vechiului regim burghezo-moșieresc, atentând în mod criminal la independența și suveranitatea Statului nostru, a Republicii Populare Române.

Din mărturisirile acuzaților, din declarațiile martorilor și din actele descoperite, se constată că acuzații **Popp, Manu, Auschnitt** și **Mărgineanu**, curând după evenimentele istorice din 23 August 1944, în urma cărora a fost răsturnat regimul criminal al lui Antonescu, au început, împreună cu **Maniu** și partidul național-țărănesc, să lupte prin orice mijloace împotriva transformărilor democratice din țară.

Conducătorii fostului partid național-țărănesc **Iuliu Maniu, Ion Mihalache** și **Nicolae Penescu**, condamnați în Noembrie 1947, s'au pus încă din prima perioadă de desvoltare a regimului democratic popular în fruntea complotului contra Statului.

Incă din anul 1945 exista și un al doilea centru complotist mai bine conspirat, compus din **Popp, Auschnitt, Bujoiu** și complicii lor, care se baza și el pe sprijinul cercurilor imperialiste ale Statelor străine.

Din probele existente în dosarele încheiate de organele de cercetare, se stabilește că acuzații **Popp** și **Auschnitt** erau în legătură directă cu criminalul **Maniu**, că au subvenționat cu sume mari de bani nu numai organizațiile subversive ale național-țărăniștilor și cele ale național-liberalilor, ci și a așa numiților social-democrați „independenți". Cu banii lui **Auschnitt** și altor magnați ai marei industrii din țară, au existat și acționat organizațiile subversive care concomitent primeau și sprijinul din afară al cercurilor imperialiste străine.

Cercetările au mai stabilit că acuzatul **Auschnitt**, care până în anul 1946 a fost unul din conducătorii complotului contra Statului, concentra în mâna sa finanțarea grupelor subversive reacționare din țară.

Auschnitt era cel mai mare industriaș din țară. Până la naționalizare era proprietarul întreprinderilor metalurgice Titan-Nadrag-Calan, al Intreprinderilor Metalurgice Dunărene (I.M.D.) și al unor întreprinderi asemănătoare la Brăila și Galați, stăpânul unor întreprinderi și exploatări forestiere în Banat, Moldova etc., fiind în acelaș timp unul din proprietarii principali ai celei mai mari întreprinderi metalurgice din țară „U.D.R.". Acuzatul **Auschnitt**, rămas în străinătate, dispune și acolo de o mare avere. In Anglia el e coproprietarul cunoscutelor fabrici de armament „Wickers" și al uneia din cele mai mari întreprinderi bancare din Londra „Westminster-bank", iar în America e coproprietarul „Societății Americane de Credit și Investiții" și proprietarul întreprinderii metalurgice „Trading Company for Orient" din New York.

Capitalul anglo-american, care dispunea în România de un însemnat număr de întreprinderi și acțiuni în industria petroliferă, metalurgică, a hârtiei și aproape în toate celelalte ramuri de industrie, a găsit în **Auschnitt** un reprezentant credincios.

Cercurile imperialiste ale Statelor străine au găsit în complotiștii **Popp, Manu** și **Bujoiu** și ceilalți acuzați din acest dosar, instrumente docile pentru îndeplinirea planurilor lor agresive, agenți devotați, care după arestarea și condamnarea lui **Maniu** s'au pus în fruntea activității subversive, teroriste și diversioniste, în vederea răsturnării prin violență a Guvernului și în vederea restaurării vechiului regim reacționar burghezo-moșieresc.

In urmărirea acestor scopuri criminale:

1. Acuzații **Alexandru Popp, Ioan Bujoiu, Max Auschnitt** și **Gheorghe Manu**, au creiat o organizație subversivă și conspirativă în vederea săvârșirii prin forță armată a loviturii de Stat cu sprijinul din afară al cercurilor imperialiste ale unor State străine, iar acuzatul **Manu**, după indicațiile unor reprezentanți americani, întocmește instrucțiuni speciale pentru săvârșirea în țară a unor acte subversive împotriva cuceririlor democratice ale poporului român și de subminare a guvernului său legal.

2. Acuzații **Bujoiu, Popp, Mărgineanu, Manu** și **Gheorghiu** au stabilit legături secrete cu reprezentanții americani și englezi și s'au înțeles asupra pregătirii și realizării planurilor unei lovituri de Stat, cu sprijinul cercurilor imperialiste ale unor State străine, asupra furnizării de armament, munițiuni și fonduri bănești către organizația subversivă, cu ajutorul reprezentanților americani, pre-

cum şi asupra organizării de acţiuni de sabotaj şi distrugeri pentru a submina economia ţării;

3. Acuzatul **Bujoiu**, precum şi acuzaţii **Nicolae Mărgineanu, Dimitrie Gheorghiu, Alexandru Balş, Horia Măcelariu** şi **Gheorghe Bontilă**, au format în anul 1945 „comitetul de conducere" al grupurilor subversive create de dânşii, iar în anul 1947, după arestarea şi condamnarea criminalului **Maniu**, s'a înfiinţat un „comitet de coordonare", în frunte cu acuzatul **Popp**, care a devenit centrul principal al activităţii subversive şi complotiste din ţară. Deasemeni, au alcătuit în ascuns aşa numitul „guvern", în frunte cu criminalul **Rădescu**, care trebuia să fie adus la putere prin mijlocirea unei lovituri de Stat înarmate cu ajutorul cercurilor imperialiste ale unor State străine.

Pentru finanţarea organizaţiilor subversive care acţionau în ţară, acuzaţii **Auschnitt** şi **Popp**, au înfiinţat un fond secret-special cu ajutorul speculaţiunilor la bursa neagră şi au susţinut cu sume mari de bani organizaţiile conspirative ale naţional-ţărăniştilor, naţional-liberalilor şi ale social-democraţilor „independenţi";

4. Acuzaţii **Bujoiu, Popp, Manu, Balş, Mărgineanu** şi **Gheorghiu** ca şi acuzaţii **Nicolae Petraşcu** şi **Nistor Chioreanu**, în decursul a câtorva ani au strâns personal şi printr'o reţea de agenţi, special creiată, informaţiuni constituind secrete de Stat şi le-au transmis reprezentanţilor oficiali ai Statelor Unite ale Americii şi Angliei, iar acuzatul **Eugen Teodorescu**, fiind agent plătit al serviciului de spionaj american, a trecut în repetate rânduri în mod fraudulos frontiera şi a transmis informaţiunile secrete ce le-a obţinut, serviciului de spionaj american din oraşul Salzburg, din zona americană de ocupaţie din Austria.

Acuzaţii menţineau legături de spionaj cu **Henri P. Leverich**, prim consilier al legaţiei americane din Bucureşti, **John R. Lowell**, ataşat militar american, **Donald G. Dunham, Robert Shea** şi **G. Wagham Fergusson**, secretari ai Legaţiei americane şi cu **Charles Robinson**, consilier al legaţiei engleze, **William Watson**, ataşat comercial al aceleiaşi legaţii şi cu colonelul englez **Bill Young**;

5. Conducătorii complotului criminal au trecut la cele mai mârşave mijloace de luptă, pregătind atentate mişeleşti împotriva

membrilor Guvernului şi a altor oameni de Stat de seamă din ţară, iar acuzatul **Manu** a elaborat un plan special pentru realizarea unor acte teroriste individuale şi în grup;

6. Acuzatul **Max Auschnitt**, iar după plecarea lui din România, acuzatul **Alexandru Popp**, au organizat săvârşirea unor acte de sabotaj în industria grea, au provocat mari scăderi în producţia de oţel, locomotive şi vagoane, aducând un prejudiciu considerabil economiei ţării şi în mod intenţionat au întârziat plăţile salariilor şi desorganizat aprovizionarea muncitorilor şi a funcţionarilor cu articole de primă necesitate, încercând să provoace în mod artificial nemulţumiri împotriva politicii Guvernului Republicii Populare Române.

I

După cum au stabilit cercetările, activitatea complotistă a grupurilor **Popp** şi **Bujoiu** îşi are începutul în toamna anului 1944.

In această privinţă, acuzatul **Bujoiu** a declarat:

„In toamna anului 1944, am pornit o acţiune ce tindea la creiarea unui curent de opinie publică, ostil partidelor muncitoreşti şi în special Partidului Comunist Român".

Acuzatul **Gheorghiu** a confirmat la cercetări declaraţiile acuzatului **Bujoiu**. El a declarat:

„In toamna anului 1944, pe timpul când eram director general la societatea „Creditul Minier", am început o acţiune ostilă mişcării muncitoreşti şi în special împotriva Partidului Comunist Român. Tendinţa practică era aceea de a asigura conducerea ţării prin intermediul unuia din vechile partide sau al unei coaliţii a acestor partide cu partidul social-democrat, aşa cum era prezentat de domnul **Titel Petrescu**".

Recunoaşterile acuzaţiilor dovedesc că activitatea organizatorică a lui **Popp** şi **Bujoiu** avea dela începutul ei un caracter subversiv şi că la baza ei se găseau aşa numitele grupări de „rezistenţă", care, după intenţia creatorilor lor, trebuiau să se transforme în unităţi de luptă în vederea pregătirii loviturii de Stat.

In legătură cu aceasta, acuzatul **Popp** a declarat:

„S'au creiat noui grupuri de rezistență și s'au întărit și organizat grupurile de rezistență ale P. N. Ț.-ului, creându-se astfel o forță gata de a interveni la momentul socotit oportun de către americani".

Un rol activ în formarea grupurilor subversive și stabilirea de legătură între ele în acțiunea lor criminală, l-a avut acuzatul **Manu**.

Acesta a recunoscut la cercetări că în Martie 1945, a stabilit legătura cu comandamentul legionar. Dar nu s'au limitat la atât. Acuzatul **Manu** mijlocește stabilirea de legături și cu alte grupuri subversive, care încep să-și desfășoare activitatea lor criminală în a doua jumătate a anului 1945.

In legătură cu aceasta, acuzatul **Manu** a declarat:

„Contacte în vederea coordonării și a organizării rezistenței, au fost luate sau menținute cu următoarele grupări: **V. Brătianu-Dinu Vasiliu; Bujoiu;** Amiral **Măcelariu; Bontilă; H. Comaniciu; Moruzi** (indirect prin grupul **Bujoiu**); **Slătineanu**. Grupuri mai mici s'au afiliat sau s'au contopit în mișcarea noastră. Acestea au fost în ordine cronologică: grupul **Puiu**, grupul **Florescu**, grupul **Titi Constantinescu**, grupul **Laura Săulescu**".

Dar după cum declară mai departe acuzatul **Manu**, pentru a se păstra conspirativitatea, legătura se menținea numai între conducătorii grupurilor **subversive**:

„legături s'au luat numai între conducătorii și eventualul număr restrâns de colaboratori imediați".

Acuzatul **Mărgineanu**, confirmând în întregime declarațiile lui **Manu**, a precizat că acuzatul **Popp** a decis să unifice grupurile subversive, punând în fruntea lor un singur comitet care să conducă întreaga lor activitate complotistă.

Acuzatul **Mărgineanu**, referindu-se la partea organizatorică a activității criminale a acuzatului **Popp**, a declarat:

„**Popp** inițiase și pornise tratative avansate pentru constituirea unui comitet de coordonare a grupurilor teroriste care să identifice și să strângă sub conducerea sa după dispozițiunile anglo-americanilor toate grupurile subversive teroriste ce ar fi existat pe teritoriu, printre altele grupul lui **Bujoiu**".

Acuzatul **Petrașcu**, recunoscând participarea sa activă la complot, declară:

„Am trecut la activizarea și complectarea organizației legionare".

Și mai departe, privitor la structura organizației subversive a legionarilor și la rolul său conducător într'însa, **Petrașcu** declară:

„Forma organizatorică a legiunii a rămas ca cea veche, începând cu comandamentul care avea ca misiune conducerea și îndrumarea organizației și care se compunea din următorii: comandantul eram eu, ajutat și înlocuit în lipsa mea de **Valeriu Negulescu. Nistor Chioreanu** îmi era sfătuitor și se ocupa îndeosebi cu organizația din Ardeal".

Grupurile subversive erau organizate pe baza celei mai severe conspirativități, în formă piramidală, fapt confirmat la cercetări de către **Horia Măcelariu**.

El a declarat:

„Șeful avea legătură în sus, iar grupele nu aveau voie să se cunoască între ele. In această privință am primit instrucțiuni dela domnul Ing. **Bujoiu**, care a denumit forma de organizare **«Spic»**".

La dispoziția organelor de anchetă se află un document original ridicat dela **Brancovici**, arestat în legătură cu aceste cercetări, cu mențiunea „Strict-Secret", purtând titlul de: „Instrucțiuni generale", pentru Comitetul Național. Aceste instrucțiuni au fost scrise personal de către acuzatul **Manu** care la cercetări a confirmat autenticitatea lor și a declarat că instrucțiunile întocmite de către el erau destinate grupurilor subversive cât și organului lor de conducere.

In „Instrucțiuni" se spune:

„Ca în orice mișcare secretă, ierarhia C. N. este de tipul piramidal, fiecare element al ei fiind în legătură numai cu subordonații săi și cu șeful direct".

Și mai departe:

„Dacă șeful unității ierarhice superioare și șeful unității în subordine nu-și au sediul în aceeași localitate... și ocupațiile lor nu le permit să se deplaseze prea des... legătura între

ei va putea fi asigurată de un curier, care va face parte din serviciul de informaţii şi legături...

Pentru mai multă siguranţă, cei doi şefi vor conveni asupra unei parole pe care curierul va trebui să o cunoască pentru a fi pus în contact". („Instrucţiuni generale" **Gheorghe Manu**).

Regulile unei conspirativităţi severe se extindeau şi asupra corespondenţei şi convorbirilor telefonice ale membrilor grupurilor subversive.

In „Instrucţiuni generale" alcătuite de acuzatul **Manu**, se spune:

„In principiu, trebue evitată orice corespondenţă sau rapoarte scrise. Dacă totuşi contactul se face lateral, prin curieri sau prin radio, corespondenţa se va face prin prescurtări, semne convenţionale, total sau parţial în cifru, sau cu cerneală simpatică. In niciun caz nu se va da un nume clar". Sau:

„In principiu se vor evita convorbirile telefonice pentru tot ce priveşte mişcarea. Dacă totuşi ele sunt folosite pentru a câştiga timp, se va proceda ca şi pentru corespondenţă sau documentarea scrisă. Nici un nume propriu în clar, nimic ce ar putea desvălui existenţa mişcării sau organizării, nimic ce priveşte o acţiune ofensivă oarecare".

Acuzaţii **Bujoiu, Măcelariu** şi **Bontilă**, în corespondenţa cu adepţii lor, aflaţi în străinătate, folosesc numele conspirativ **„Gelu"**.

In legătură cu aceasta, acuzatul **Măcelariu** a declarat:

„Scrisoarea era comunicată cu indicativul **„Gelu"**. Abia mai târziu am aflat dela domnul inginer **Traian Niţescu** că **„Gelu"** este numele conspirativ al inginerului **D. Gheorghiu"**.

Măcelariu a declarat mai departe, că au fost stabilite semne convenţionale, după care un membru al organizaţiei subversive putea să recunoască pe un altul la o întâlnire conspirativă:

„Având în vedere situaţia, subsemnatul am propus ca, pentru a putea relua contactul în cazul dispersării noastre, să stabilim nişte persoane neutre de organizaţie, pe care le-am denumit **„Far"** şi unde să ne căutăm unii pe alţii. Semnele

de recunoaştere erau o monedă de cinci lei, iar răspunsul un ac de siguranţă".

Grupurile subversive erau subvenţionate de către industriaşul **Auschnitt** şi de către **Bujoiu** şi **Popp** din fondurile întreprinderilor conduse de dânşii.

Aceste fonduri erau sustrase din casa întreprinderilor prin speculaţiuni la bursa neagră. Intreprinderile controlate de către acuzaţi, vindeau mărfurile cu preţuri mai ridicate decât cele stabilite de Stat.

Acuzaţii urmăreau prin aceasta agravarea inflaţiei şi înrăutăţirea stării economice a populaţiei muncitoare, iar sumele mari de bani obţinute în urma acestei specule, le foloseau pentru finanţarea organizaţiilor subversive în acţiunea lor pentru răsturnarea regimului de democraţie populară.

Acuzatul **Bujoiu** finanţa grupurile subversive cu mari sume de bani, sustrase din vânzarea la negru a produselor societăţii „Lupeni"

El a declarat:

„Pe la mijlocul lui Noembrie 1946, dr. **Bontilă** m'a pus în contact cu principalul său colaborator, fostul maior **Ion Tobă**. Din dispoziţia mea, ing. **Balş** a dat maiorului **Tobă** suma de 70 milioane lei în câteva rate, în scopul ca să organizeze şi să echipeze câteva centre regionale ale organizaţiei condusă de dr. **Bontilă"**.

Acuzatul **Balş** era însărcinat de către **Bujoiu** să administreze aşa numitul „fond negru".

In această privinţă **Balş** a declarat:

„Inginerul **Bujoiu** mi-a încredinţat administrarea unui fond secret al societăţii „Lupeni" rezultat din suprapreţurile vânzărilor la negru. Acest fond varia lunar, atingând chiar două miliarde lunar în preajma stabilizării.

Ion Bujoiu îmi da dispoziţiuni să fac diferite plăţi partidelor politice sau persoanelor care activau în organizaţii subversive împotriva regimului".

După cum au stabilit cercetările, în solda lui **Auschnitt** şi **Popp** se afla **Maniu, Brătianu** şi partidele lor „istorice", ca şi **Titel**

Petrescu şi aşa numitul său partid social-democrat „independent".

Aceştia se lăudau că au sprijinul populaţiei şi că sunt „independenţi", în realitate erau stipendiaţi cu fonduri obţinute prin mijlocirea unor speculaţiuni murdare la bursa neagră şi depindeau în întregime de o mână de speculanţi şi escroci.

Acuzatul **Balş** a declarat:

„Astfel, s'a plătit pentru campania electorală din România, din Noembrie 1946, P. N. Ţ. **Maniu**, prin d. **Mircea Ionescu**, suma de lei 50.000.000, la P. N. L. din alt fond, d-lui **Bebe Brătianu**, aceeaşi sumă; din alt fond, deasemeni şi d-lui **Titel Petrescu**".

„Ulterior, în primăvara anului 1947, am plătit după câte îmi amintesc 100—200 milioane lei, în total, la P. N. Ţ. **Maniu** prin d. **Relu Mărdărescu** şi P.N.L. prin d. **Bebe Brătianu**".

Sumele de bani indicate mai sus, au fost obţinute de către **Popp** şi complicii săi, prin:

— Vânzarea liberă a cotei de 5% din producţia totală de laminate a U. D. R.

— Vânzările materialelor raţionate, la care se percepea totuşi un suprapreţ.

— Speculaţiunile ce se făceau cu fondurile destinate de Stat pentru aprovizionarea muncitorilor şi funcţionarilor.

La „Reşiţa", fondul secret e creiat după directivele lui **Auschnitt**, sub conducerea lui **Popp**, de către colaboratorii lui cei mai apropiaţi, **Gh. Z. Ioan**, **Dimitriu** şi **Radoveanu**.

La întreprinderile „Astra Vagoane", o operaţiune identică o realizează directorul general **Manciu**; la Titan-Nadrag-Calan acuzatul **Auschnitt**, ajutat de colaboratorii săi: **Laurianu**, **Agarici**, **Blau** şi **Miculescu**.

Sumele vărsate lui **Maniu**, **Brătianu** şi **Titel Petrescu** sunt imense. Acuzatul **Popp** apreciază la trei miliarde lei bani daţi în prima jumătate a anului 1947, numai lui **Maniu** şi **Brătianu**, dar în afară de **Popp** le-a mai plătit acestora **C. Rozin** tot din ordinul lui **Auschnitt**, numai în trei luni în 1946, un miliard lei.

II

După cum arată rezultatul cercetărilor, toată activitatea subversivă şi complotistă a acuzaţilor era inspirată, îndrumată şi condusă de către reprezentanţii cercurilor imperialiste ale unor State străine şi de către serviciile lor de spionaj, care urmăreau înrobirea poporului român.

In procesul din Octombrie—Noembrie 1947, al conducătorilor fostului partid naţional-ţărănesc, s'a constatat şi dovedit că reprezentanţii serviciului de spionaj american s'au înţeles cu împuternicitul condamnatului **Iuliu Maniu**, condamnatul **Grigore Niculescu-Buzeşti**, asupra creierii în ţară cu ajutor din afară a unei organizaţiuni subversive, în vederea unei lovituri de Stat şi au întocmit un plan sub controlul reprezentanţilor americani, de creiarea în ţară şi străinătate a organelor de conducere ale complotului.

Cercetările preliminare au stabilit că după demascarea lui **Maniu** şi a complicilor lui, acuzaţii **Popp**, **Bujoiu**, **Manu**, **Măcelariu** şi colaboratorii lor cei mai apropiaţi, nu numai că n'au întrerupt, ci din contră, au întărit legăturile lor cu reprezentanţii americani şi englezi, conspirând şi mai mult aceste legături şi au căzut de acord în ceeace priveşte realizarea planurilor loviturii de Stat cu sprijin din afară; procurarea pentru organizaţia subversivă cu ajutorul reprezentanţilor americani, de armament, echipament şi fonduri băneşti; săvârşirea de acte de sabotaj în industria ţării; ca şi asupra activităţii de spionaj în folosul serviciilor de spionaj american şi englez.

Acuzatul **Alexandru Popp** a declarat că primele misiuni americane erau informate despre acţiunea pe care o duceau aşa numitele partide „istorice" împotriva transformărilor democratice ce se înfăptuiau în ţară.

Popp a declarat:

„Atunci când primele Misiuni Americane au sosit în ţară, au găsit situaţiunile arătate şi în lupta lor de susţinere a capitalismului, au aflat în partidele amintite instrumente docile.

In această perioadă, americanii au influențat partidele numite... ca să constitue un guvern fără elemente de stânga".

Acuzatul **Popp**, a declarat deasemeni că și reprezentanții englezi cunoșteau existența și activitatea organizațiilor subversive, promițându-le din partea lor ajutor în armament și echipament. In această privință, **Popp** a declarat:

„Paralel cu dirijarea americanilor, englezii au fost informați asupra acțiunii subversive, a desvoltării și rezultatelor ei, atât de mine... cât și continuu, prin inginerul **Ștefănescu**. Englezii prin **Ștefănescu** au transmis și îndrumări în privința organizării acestei mișcări".

Și mai departe:

„Englezii au fost informați de mine prin colonelul **Young** căruia în anul 1946 i-am cerut echipament și în special mijloace de comunicație".

Acuzatul **Popp** a precizat în timpul cercetărilor, că activitatea criminală a formațiunilor subversive din țară, până în anul 1946, era îndrumată de acuzatul **Auschnitt**; el fiind cunoscut cu **Auschnitt** din anul 1930, se bucura de încrederea nemărginită a acestuia.

Popp a fost numit director general al societății „Reșița", tot după recomandația lui **Auschnitt**.

Conversațiile deschise dintre ei, i-au permis lui **Popp** să ajungă la concluzia că „**Auschnitt** reprezenta interesele americane" și exercita o influență hotărîtoare asupra partidelor lui **Maniu**, **Brătianu** și **Titel Petrescu**, nu numai prin faptul că **Auschnitt** reprezenta punctul de vedere american, dar și prin aceea că le subvenționa.

Și mai departe:

„Americanii au inițiat și dirijat acțiunea grupurilor subversive, care avea ca scop răsturnarea prin violență a regimului actual, urmărind realizarea ei prin **Auschnitt** și grupul din care făcea parte și prin grupările **Maniu**, **Brătianu** și **Titel Petrescu**".

Reprezentanții americani, declară **Popp**, erau interesați în sprijinirea organizațiilor subversive, ca să păstreze pozițiile de dinainte ale capitalului american în țară.

El a declarat:

„Interesele americanilor erau:

— menținerea pieții economice și a inflației în anumite sectoare inevitabil legate de prezența comerțului;

— menținerea unui teren liber pentru investiții oferind în Țara Românească o rentabilitate mai mare pentru capitalul american decât la el acasă;

— pentru a câștiga poziții favorabile prin situația ei geografică în contra U. R. S. S.-ului".

Declarații asemănătoare a făcut și acuzatul **Bujoiu**:

„Convingerile noastre, care au dus la desfășurarea întregei noastre activități subversive, erau în concordanță cu interesele și concepțiile politice anglo-americane".

Despre legăturile complotiștilor, care pregăteau o lovitură de Stat în țară, cu reprezentanții Statelor Unite ale Americii și ai Angliei, știa și acuzatul **Alexandru Balș**.

El a declarat:

„Inginerul **Gheorghiu** a luat legătură cu următoarele persoane din Misiunea engleză și americană: **Masterson**, **Young** și col. **Lowell**. Știu că d-lor **Young** și **Lowell** le-a vorbit d-l **Gheorghiu** despre existența organizației noastre subversive iar aceștia au arătat interes în legătură cu cele spuse de d-l **Gheorghiu**, i-au recomandat însă multă discreție".

Declarații asemănătoare despre legătura reprezentanților americani și englezi cu grupurile subversive, au făcut la cercetări și acuzații **Mărgineanu**, **Bontilă** și **Manu**.

Complotiștii conspirau cu minuțiozitate legăturile lor cu reprezentanții americani și englezi, acționând conform instrucțiunilor lor.

Din recunoașterile acuzaților și depozițiile martorilor se stabilește că demascarea rolului conducător în complotul contra Statului, al grupului **Maniu**, pe care l-au jucat reprezentanții ame-

ricani şi englezi, inclusiv fostul reprezentant politic al U.S.A. în România, **Berry** şi primul lui secretar, **Melbourne**, a servit de semnal pentru întărirea conspiraţiei.

Acuzatul **Nicolae Mărgineanu**, referindu-se la împrejurările stabilirii legăturii complotiştilor cu **Leverich**, urmaşul lui **Melbourne**, care a părăsit România la sfârşitul anului 1947, fiind compromis în procesul lui **Maniu**, a declarat:

„După arestarea conducătorilor P.N.Ţ., în legătură cu încercarea de fugă dela Tămădău, într'o întrevedere avută între **Popp** şi subsemnatul cu **Melbourne** la el acasă, în prezenţa lui **Leverich**, **Melbourne** mi-a comunicat că pe viitor legătura între noi şi Washington o va face **Leverich**. Totodată, mi-a mai comunicat ca pe viitor întâlnirile să fie secrete, deci nu la Legaţii, club, restaurant, ori casele noastre"

Declaraţii, asemănătoare acestora, a făcut şi acuzatul **Gheorghe Manu**. In „Instrucţiunile generale" pentru grupurile subversive, întocmite de către acesta şi depuse la dosar, un capitol special tratează despre „legături cu străinii" şi străinătatea. Intr'însul se indică necesitatea de a se conspira cu multă atenţie legăturile cu reprezentanţii americani şi englezi:

„Legăturile cu străinii şi străinătatea trebuesc luate şi păstrate cu cea mai mare prudenţă.

In principiu, cele ce prezintă o însemnătate deosebită, se vor căuta şi păstra de către comandamentul central sau chiar de şeful mişcării".

Şi mai departe:

„Dacă străinul cu care s'a luat legătura este un cetăţean al ţărilor occidentale, contactul va fi ţinut cu extremă prudenţă... Prudenţa trebue să fie cu atât mai mare dacă occidentalul este un membru al misiunilor diplomatice şi extremă dacă este un american sau englez. Intâlnirile nu vor avea loc niciodată într'un local public, nici în birourile misiunilor, ci acasă la străin, sau într'o casă prietenă, (dacă se poate într'un bloc cu multe apartamente), de preferinţă seara".
(„Instrucţiuni generale" — **Gheorghe Manu**).

După cum declară **Manu**, instrucţiunile pentru grupurile sub-

versive au fost întocmite de el, din îndemnul direct şi după indicaţiunile reprezentanţilor americani.

Manu a declarat că, curând după procesul lui **Maniu**, la sfârşitul anului 1947, el a avut o întrevedere confidenţială cu ataşatul militar american, colonelul **John R. Lowell**.

Acesta şi-a exprimat nemulţumirea că naţional-ţărăniştii au fost extrem de imprudenţi, că ei au întocmit şi păstrat documente secrete, iar găsirea câtorva dintre ele de către organele de Stat, a compromis atât pe **Maniu** şi colaboratorii lui, cât şi pe reprezentanţii oficiali americani care au discutat cu ei probleme extrem de confidenţiale.

Mai departe, **Manu** a declarat:

„Colonelul **Lowell**, ataşat militar american, i-a dat sfat în privinţa în care trebuia dusă acţiunea subversivă, cu prilejul convenţiei avută între noi, asupra imprudenţelor comise de naţional-ţărănişti şi de reprezentanţii americani **Hall** şi **Hamilton**, imprudenţe desvăluite în cursul procesului **Maniu**. **Lowell** mi-a recomandat atunci să nu am niciodată însemnări scrise asupra mea, sau să iau toate contactele cu cea mai mare prudenţă, să nu dau nici un nume la telefon, în special în conversaţiile cu el, s'a interesat dacă avem acte false etc."

Studierea instrucţiunilor, la alcătuirea cărora **Manu**, după declaraţiile sale, a trecut în Ianuarie 1948, curând după convorbirea cu col. **Lowell**, vădeşte că ele corespund indicaţiunilor pe care acuzatul **Manu** le-a primit dela ataşatul militar american.

Acuzatul **Ion Bujoiu**, fost membru a două guverne reacţionare, ca ministru al Industriei şi Comerţului, dispunea de cele mai largi legături cu străinătatea. Fiica acestuia, **Ioana Bujoiu**, a participat în calitate de stenografă, la două consfătuiri conspirative ale reprezentanţilor serviciului de spionaj american **Thomas R. Hall** şi **James C. Hamilton**, cu împuternicitul naţional-ţărăniştilor **Grigore Niculescu-Buzeşti**, care au avut loc în 1946, în prima jumătate a lunei Septembrie, la Bucureşti.

In timpul consfătuirilor amintite mai sus, s'a ajuns la un acord secret asupra sprijinului ce va fi dat din afară, de cercurile imperialiste ale unor State străine complotului criminal din ţară.

acord expus în documentul scris la maşină de către **Ioana Bujoiu**, sub titlul convenţional „Minuta întâlnirii".

Mai târziu, pentru a evita arestarea **Ioanei Bujoiu**, care participase la aceste convorbiri extrem de secrete, ea a fost trimeasă în străinătate — unde se află şi în timpul de faţă — de către reprezentanţii americani, pe bordul unui avion american.

Acuzatul **Ion Bujoiu** a declarat că în toamna anului 1947, legătura cu reprezentanţii americani s'a întărit îndeosebi şi el a avut câteva întâlniri conspirative cu **Robert Shea**, secretarul Legaţiei americane şi cu colonelul **Lowell**, ataşatul militar american din Bucureşti.

Precizând împrejurările acestor întruniri, **Bujoiu** a declarat:

„Domnul **Robert Shea** a fost adus de către **Traian Niţescu**, în August 1947, la vila din Predeal a ing. **Gheorghiu**, iar ulterior, în Noembrie 1947, d-l **Shea** a participat la două şedinţe conspirative, ţinute de comitetul nostru la locuinţa ing. **Traian Niţescu**, din str. Sf. Voevozi, în prezenţa subsemnatului, a ing. **Traian Niţescu**, ing. **Gheorghiu**.

Ing. **Gheorghiu** l-a informat pe d-l col. **Lowell** despre comitetul nostru şi despre organizaţiile în subordine, precum şi despre scopurile urmărite de ele, la care d-l col. **Lowell** a consiliat să nu se recruteze prea mulţi aderenţi, pentru a se putea păstra o conspirativitate mai strictă".

La sfârşitul anului 1947, acuzatul **Bujoiu** se adresează reprezentanţilor Statelor Unite şi cerând un ajutor imediat, duce convorbiri despre aceasta cu reprezentantul Legaţiei americane **Robert Shea**.

In această privinţă, **Bujoiu** a declarat:

„Am arătat d-lui **Shea** că acţiunile organizaţiilor noastre nu pot în niciun caz reuşi prin metodele noastre interne şi că fără ajutor şi sprijin din partea americanilor, aceste organizaţiuni nu pot trece la acţiuni cu sorţi de izbândă. D. **Robert Shea** a luat notă, promiţându-ne că va comunica această cerere a noastră locului în drept".

După cum s'a constatat la cercetări, rugămintea cu privire la sprijinul din afară, a fost transmisă prin **Robert Shea**, întrucât col.

Lowell a făcut cunoscut complotiştilor că **Shea** este persoana împuternicită să ţină contactul cu dânşii.

Fiind interogat, cu privire la aceasta, acuzatul **Dimitrie Gheorghiu** a declarat:

„D. ing. **Ion Bujoiu** a cerut faţă cu membrii comitetului, prin toamna anului 1947, generalului **Mardare** să ceară relaţii d-lui col. **Lowell**, asupra d-lui **R. Shea** cu privire la faptul dacă acesta din urmă este indicat de a se discuta cu el despre mişcarea noastră subversivă şi despre ajutorul străin de care avem nevoie în acţiunea de răsturnare a Guvernului la momentul oportun. Generalul **Mardare** care cunoştea pe col. **Lowell**, i-a cerut relaţiile necesare şi ne-a comunicat în prima şedinţă de comitet, că col. **Lowell** a răspuns textual: Domnul **R. Shea** este persoana indicată".

Paralel cu aceasta „grupul **Bujoiu**", fiind în legătură ilegală cu trădătorul **Rădescu**, se adresează şi lui pentru a obţine şi prin el un ajutor material şi tehnic pentru complot dela reprezentanţii Statelor Unite ale Americii.

Expunând conţinutul scrisorii către **Rădescu**, acuzatul **Bujoiu** a declarat:

„In partea finală a mesajului, noi arătam generalului **Rădescu** că pentru a trece la realizarea scopului nostru, pentru a răsturna prin forţă Guvernul actual, ne sunt necesare instrucţiunile sale. In acest sens, rugam pe generalul **Rădescu** să ia instrucţiuni necesare dela americani, cerând totodată dela aceştia date cu privire la epoca unei eventuale deslănţuiri a unui nou conflict. Deasemenea cerem generalului **Rădescu** să obţină dela americani ajutoarele necesare nouă, în materiale de luptă, armament şi muniţiuni, aparate de transmisie, radio şi fonduri".

Criminalului **Rădescu** i-au fost trimise în străinătate două scrisori, expediate la trei săptămâni interval, ambele prin intermediul ataşatului militar american la Bucureşti, col. **John R. Lowell**. Acesta din urmă transmitea dealtminteri grupului **Bujoiu**, documentele şi scrisorile adresate acestui grup din străinătate, punând

la dispoziția complotiștilor, mijloacele sale de primire și transmitere.

Acuzatul **Popp**, care a organizat activitatea subversivă, teroristă și complotistă, larg stipendiată din sumele realizate prin operațiunile speculative la negru, recunoaște că această sursă de finanțare era insuficientă. El deasemeni se adresează după ajutor reprezentanților legațiilor americane și engleze din România, expunându-le rugămintea într'o scrisoare transmisă în luna Martie 1948, ministrului plenipotențiar american **Schonfeld** și ministrului plenipotențiar englez **Hollman.**

După cum a declarat acuzatul **Mărgineanu**, în scrisoare era expusă rugămintea:

„...unui împrumut în orice condițiuni și pe care atât partidele cât și principalele instituțiuni economice, bancare sau industriale, urmau a-l garanta în sensul că va fi plătit de Statul Român după răsturnarea actualului regim".

Acuzatul **Manu** duce și el, la rândul său, tratative active cu reprezentanții americani și englezi, despre care mărturisește în declarațiile sale:

„Ajutorarea grupurilor subversive în momentul intrării lor în acțiune cu armament, muniții, echipament, tehnicieni etc..., de către puterile occidentale și chiar pregătirea din timp a unei asemenea ajutorări, a fost o problemă care m'a preocupat dela început. Am deschis-o cu toți anglo-saxonii cu care am avut contact mai prelungit, adică cu **Stevens/1946/, Lowell/1947/** și **Watson/1948/**".

Și mai departe:

„**Watson**, de îndată ce a aflat prin **Hodoș** că avem mișcare subversivă, mi-a cerut o întrevedere specială pentru a mă întreba asupra organizării, forța numerică aproximativă și organizarea unităților acesteia (Ianuarie 1948)".

Sprijinul a fost promis. Referitor la armament, echipament și mijloace de comunicații, s'a ajuns la înțelegerea corespunzătoare.

In această privință, acuzatul **Popp** declară:

„Armamentul și dotarea, așa cum se hotărîse cu **Melbourne,** vor fi asigurate de americani prin parașutare în locurile dinainte stabilite".

Acuzatul **Mărgineanu,** confirmând aceste împrejurări declara:

„In privința armamentului dela americani, în discuțiile cu **Leverich,** am fost asigurat că în caz de conflict, la momentul pe care ei îl vor socoti oportun, vor parașuta armament și trupe, pentru lupta armată împotriva Guvernului.

Discuțiile cu **Leverich** au avut loc în lunile Ianuarie și Februarie 1948, prima ținută acasă la **Fergusson** și a doua în locuința secretarei lui **Leverich,** d-ra **Kohler** din str. Dionisie, de față fiind: **Leverich, Popp** și subsemnatul".

Fiind interogat în calitate de martor în această cercetare, **Ion Tiberiu Pădureanu** a declarat cu privire la aceasta:

„...**Mărgineanu...** mi-a răspuns că a vorbit în această privință cu membrii misiunii americane, recte **Leverich** și că acesta l-a asigurat că în caz de conflict între U.S.A. și U.R.S.S., la momentul pe care îl vor socoti oportun, vor parașuta armament și trupe în ajutorul nostru"...

In primăvara anului 1948, complotiștii decid să trimeată un emisar al lor în străinătate, ca pe de o parte, să unească pe toți trădătorii aflați în străinătate, inclusiv pe **Horia Sima,** sub conducerea unică a criminalului **Rădescu,** iar pe de altă parte, să asigure legătura și sprijinirea grupurilor subversive care acționează în țară.

Grupurile **Bujoiu** și **Petrașcu** împuternicesc pe acuzatul **Gheorghe Manu** să ducă tratative în străinătate.

Colonelul **Lowell** îl îndrumează pe **Manu** la colegul său dela Viena, colonelul **Bixen,** asigurându-l că ultimul e o persoană de încredere și că el îi va asigura trecerea mai departe în străinătate.

Lowell, în numele Misiunii americane și **Watson,** în numele Misiunii engleze, i-au promis acuzatului **Manu** și asigurarea menținerii contactului permanent dintre el și grupurile subversive, rămase în țară.

In această privință, **Manu** declară:

„Colonelul **Lowell** a spus că îmi va putea transmite corespondenţă peste graniţă, cu condiţia ca corespondentul meu să-i dea lui scrisoarea în mână. La fel voiu putea scrie şi eu, însă adresând scrisoarea pe numele lui personal.

Watson mi-a spus că va putea transmite unui corespondent, tot ce i-aş transmite din străinătate pe numele lui, la adresa Legaţiei Britanice din Bucureşti. Invers, el mi-ar putea transmite orice, după ce i-aş fi indicat adresa mea din străinătate, dela corespondentul meu de aici".

Plecarea clandestină din ţară a lui **Gheorghe Manu** însă n'a avut loc, el fiind arestat şi supus cercetărilor în calitate de acuzat în acest dosar.

III

Acuzaţii **Popp, Bujoiu** şi **Manu** au început încă din anul 1945 pregătirile pentru răsturnarea prin forţă a Guvernului, printr'o insurecţie armată, cu ajutorul din afară al Statelor imperialiste. Nebizuindu-se numai pe primirea de armament din străinătate, grupurile subversive teroriste — după indicaţiile conducătorilor lor — trec la căutarea de armament în ţară.

Acuzatul **Manu**, în această privinţă, a declarat:

„...Şefii locali primiseră dispoziţiuni să caute armamentul rămas în diferite locuri în urma războiului. Fiecare membru trebuia să se îngrijească de armamentul său personal cu minim de muniţie..."

Existenţa armamentului la grupurile subversive a fost confirmată şi de către martorul **Ion Tiberiu Pădureanu,** care declară:

„În ce priveşte înarmarea acestor formaţiuni, posedau atât arme de foc cât şi arme albe, provenite din luptele dela 23 August 1944, din timpul rebeliunii legionare, dela generalul **Rădescu** şi parte cumpărate dela diferiţi ofiţeri deblocaţi, la clubul partidului naţional-ţărănesc.

Un stoc de arme albe au fost procurate de ing. **Ion Iliu** dela un armurier din Braşov, din care am distribuit şi eu o parte pe la oameni".

Declaraţii identice au fost făcute la anchetă de către martorii: **Dinu Vasiliu, Ion Tobă** şi alţii, care au confirmat că grupurile subversive teroriste dispuneau de arme de foc şi arme albe.

Membrii conducători ai complotului au întocmit cu toate amănuntele un plan pentru săvârşirea insurecţiei armate, despre care acuzatul **Mărgineanu** a declarat:

„Până la paraşutarea armamentului şi trupelor, precum şi după, formaţiunile noastre armate trebuiau:

a) Să atace depozitele de armament;

b) Să atace podurile şi tunelurile;

c) Să ocupe Ministerele şi instituţiile publice de interes vital (radio, telefoane, poştă etc.);

d) Să treacă la atentate împotriva persoanelor din Guvern;

e) Să organizeze o poliţie de siguranţă".

Acuzatul **Popp,** confirmând existenţa unui plan de acţiune al grupurilor înarmate a dat în declaraţiile sale amănunte despre insurecţia plănuită:

El declară:

„Grupurile teroriste trebuiau să:

— desorganizeze traficul feroviar prin ocuparea principalelor noduri de comunicaţii;

— paralizeze acţiunea de Stat, prin ocuparea punctelor vitale (poştă, telegraf, telefoane, radio etc.);

— să ocupe aerodroamele şi terenurile de aterisaj, pentru asigurarea paraşutărilor şi debarcării de cadre aeropurtate;

— să organizeze o poliţie de siguranţă;

— să instaleze noul guvern;

Momentul declanşării acţiunii trebuia comunicat de americani în timp util".

Acuzatul **Balş** în aceeaşi privinţă declară:

„La momentul anunţat, urma... să provoace desorganizarea traficului nostru feroviar şi desarticularea funcţionării aparatului de Stat, prin atacarea instalaţiilor feroviare, a instituţiilor publice şi în general a tuturor centrelor vitale.

Deasemenea, trebuiau atacate depozitele militare cu prinzând armament, muniţiuni, carburanţi, echipamente, medicamente şi alimente".

Acuzatul **Gheorghe Manu** a terminat pregătirea de trecere la acţiune a grupurilor subversive de sub conducerea sa.

In această privinţă el declară :

„...li s'au indicat obiectivele de avut în vedere, adică c. Buzău-Mizil pentru grupul **Dan Zamfirescu;** Mizil-Ploeşti pentru grupul **Hodoş;** Câmpina-Buşteni pentru grupul **Mitică Ionescu;** grupul **Florescu** şi grupul **Puiu,** Codlea-Seresie şi eventual Sighişoara-Mediaş pentru grupul **Georgel...** Ei trebuiau să cunoască terenul şi pe adversarii eventuali ca să caute locuri de paraşutaj şi eventuale aterizări".

S'a stabilit că în fruntea grupurilor subversive se află un centru complotist sub denumirea de „comitet de conducere", creiat la mijlocul anului 1945.

Acuzatul **Ion Bujoiu,** una din figurile principale ale complotului, privitor la împrejurările creierii acestui „comitet de conducere", declară:

„In aceeaşi vară, 1945, tot la locuinţa mea din Dionisie 68, a avut loc o nouă şedinţă cu participarea următorilor: subsemnatul, **V. Brătianu, Gheorghe Manu, Horia Măcelariu,** ing. **D. Gheorghiu** şi ing. **Gh. Antonescu** şi s'a decis coordonarea şi colaborarea activităţii acestor organizaţiuni, prin subordonarea lor unui comitet, având ca membri în componenţa sa pe şefii organizaţiunilor respective, dimpreună cu subsemnatul şi ing. **Gheorghiu** şi **Antonescu.**

Deci în vara anului 1945, acest comitet a devenit un organ central superior de conducere comună a organizaţiunilor subversive subordonate, urmărind răsturnarea prin violenţă a Guvernului Dr. **Petru Groza**".

Acuzatul **Gheorghiu** recunoscând participarea sa în „comitetul de conducere", declară :

„In luna Iunie sau Iulie 1945, am luat parte la o şedinţă în casa ing. **Ion Bujoiu** din str. Dionisie Lupu nr. 68, la care au participat: subsemnatul, ing. **Ion Bujoiu,** ing. **Gh. Antonescu, Vintilă Brătianu, Gheorghe Manu** şi amiral **Horia Măcelariu** şi în decursul căreia s'a discutat despre organizaţiile subversive conduse de ultimii trei, stabilindu-se totodată ca activitatea acestor organizaţii subversive să fie coordonată sub conducerea unui comitet compus din cei şase participanţi la şedinţă, susmenţionaţi".

Declaraţiile la anchetă ale acuzaţilor **Horia Măcelariu** şi **Gheorghe Manu** sunt identice.

Pe la sfârşitul anului 1945 a intrat în „comitetul de conducere" şi acuzatul **Gheorghe Bontilă.**

In legătură cu aceasta, acuzatul **Bujoiu** declară :

„Ulterior, prin luna August 1945, a intrat în comitet şi d-rul **Gh. Bontilă,** pe care mi l-au prezentat d-nii ingineri **Gheorghiu** şi **Antonescu** la societatea „Creditul Minier". D-rul **Bontilă** conducea deasemeni o organizaţiune subversivă proprie, care din acel moment a devenit şi ea subordonată comitetului nostru".

Acuzatul **Bontilă,** recunoscând participarea sa în „comitetul de conducere", declară:

„Am participat la şedinţele ţinute la locuinţa ing. **Ion Bujoiu.** Din discuţiile purtate cu prilejul acestor şedinţe, s'a desprins tot mai accentuată tendinţa de a da organizaţiei un caracter paramilitar"

Caracterizând rolul în acest comitet criminal al acuzatului **Bujoiu,** acuzatul **Balş** declară :

„In cadrul «comitetului nostru de conducere», iniţiatorul şi îndrumătorul activităţii noastre era ing. **Ion Bujoiu** care trasa directivele ce trebuiau a fi urmate de către organizaţiile subversive".

După cum s'a stabilit din declaraţiile lui **Balş** şi ale altor inculpaţi din acest dosar, acuzatul **Gheorghiu** avea însărcinarea să alcătuiască un cod cifrat, iar acuzaţii **Măcelariu, Manu** şi **Bontilă** aveau misiuni speciale în conducerea grupurilor subversive. In legătură cu aceasta, **Balş** declară:

„**D. D. Gheorghiu** avea misiunea să alcătuiască codul cifrat.

D-nii **Horia Măcelariu**, dr. **Gh. Bontilă** și **Gheorg** **Manu** aveau atribuțiuni speciale, ei fiind șefii unor organiz țiuni proprii și făceau parte împreună cu grupul nostru conducere din comitetul central de coordonare și îndruma a organizațiilor subversive din subordinea acestuia".

După arestarea și condamnarea lui **Iuliu Maniu**, din anul 194 „comitetul de conducere" s'a transformat în așa numitul „comit de coordonare", în frunte cu acuzatul **Alex. Popp.**

Interogat, în calitate de martor la această cercetare, Com **Manciu**, referindu-se la rolul conducător al acuzatului **Popp**, d clară:

„După arestarea lui **Maniu** și a celorlalți fruntași P.N. am fost oarecum desorientați, deoarece șeful căzuse. Trebu ca cineva să-și asume rolul de conducător și această sarci era foarte grea, deoarece trebuia ca în ilegalitate să strângă la un loc cei rămași sub o singură mână și sub singură comandă.

In această perioadă, **Popp** și **Mărgineanu** au ținut contact strâns cu **Leverich**, urmașul lui **Melbourne** și dese nat de **Melbourne** să țină legătura între noi și Washingto In urma discuțiilor cu **Leverich** și **Robinson** pe de o parte și **Titel Petrescu**, cât și cu liberalii (**Romniceanu**, **Fotino**, **Bento** **Alimănișteanu**), pe de altă parte, persoana care a fost alea ca să îndeplinească această sarcină a fost **Alexand** **Popp**".

Insă prin creierea „comitetului de coordonare", activita organizatorică a membrilor conducători ai complotului nu se te mină. Plini de ură față de Republica Populară Română, neavâ nici un sprijin în popor, și rezemându-se pe sprijinul din afa inspirați și încurajați de către reprezentanții cercurilor imper liste ale unor State străine, complotiștii alcătuesc în subversi tate așa numitul „guvern" al lor, în frunte cu criminalul **Rădesc** care trebuia să vină la putere în urma unei lovituri de Stat.

In această privință, acuzatul **Mărgineanu** declară:

„Una din funcțiunile principale ale comitetului de un care și coordonare era stabilirea unei liste a viitorului g

vern, care să fie transmisă prin **Leverich** grupului din afară, condus de **Rădescu**, pentru a face ultimele observații.

Intr'o convorbire cu **Leverich** a subsemnatului și a lui **Popp**, din Ianuarie-Februarie 1948, **Leverich** a fost pe deplin de acord cu noi, că persoana generalului **Rădescu** este cea mai chemată, pentru președinția acestui Guvern".

Lista acestui guvern criminal al complotiștilor a fost alcătuita în Februarie 1948 și avea următoarea compunere:

— Președinte al Consiliului de Miniștri și Ministru de Interne, generalul **Rădescu**;
— Vice-președinte al Consiliului de Miniștri și Ministru al Economiei Naționale, **Alexandru Popp**;
— Ministerul Finanțelor și Banca Națională, **Romniceanu**;
— Ministerul Apărării Naționale, generalul **Mardare**;
— Ministerul Marinei, amiral **Gheorghiu**;
— Ministerul Aviației, Comandor **Popp**;
— Ministerul de Externe, **Titel Petrescu**;
— Ministerul Muncii, **Adrian Dimitriu**;
— Ministerul Educației, **Nicolae Mărgineanu**;
— Ministerul Justiției, **Aurelian Bentoiu**;
— Ministerul Lucrărilor Publice, Colonel **P. Petrescu**;
— Ministerul Sănătății, Dr. **Iuliu Hațieganu**;
— Ministerul Informațiilor, **Vasile Munteanu.**

Scopul acestui guvern criminal, după cum declară **Mărgineanu** și alți acuzați, era restaurarea vechiului regim burghezo-moșieresc, anularea întregei legislații dela 6 Martie 1945 încoace și aducerea României în sfera de influență a Statelor Unite ale Americei, prefăcându-se într'un instrument docil al imperialismului american.

Legile principale care trebuiau anulate în primul rând erau: legea reformei agrare, legea naționalizării Băncii Naționale, legea Sindicatelor, legea de Reformă a justiției, legea criminalilor de război și altele.

Astfel, complotiștii atentau în mod criminal la cuceririle democratice ale poporului român. Ei voiau să răpească pământul dela țărani și să-l predea foștilor moșieri, să desființeze toate liber-

tățile democratice, cucerite de către clasa muncitoare; să reinstaureze proprietatea capitalistă asupra întreprinderilor naționalizate și să restaureze vechiul regim reacționar, burghezo-moșieresc de exploatare și asuprire, transformând România într'un stat vasal puterilor imperialiste.

Arestarea complotiștilor a pus capăt acestor crime plănuite împotriva Republicii Populare și a poporului român.

IV

Ancheta a stabilit că acuzații **Ion Bujoiu, Alexandru Popp, Gheorghe Manu, Alexandru Balș, Horia Măcelariu, Dimitrie Gheorghiu, Nicolae Petrașcu** și **Nistor Chioreanu**, au organizat și timp de câțiva ani au strâns informațiuni ce constituiau secrete de Stat, transmițându-le reprezentanților oficiali ai Statelor Unite ale Americii și Angliei.

Cu strângerea acestor informațiuni de spionaj, destinate statelor străine, ei se ocupau atât personal, cât și printr'o rețea de agenți special creiată de ei, iar acuzatul **Eugen Teodorescu**, în aceleași scopuri criminale și după însărcinările date de serviciul de spionaj american din orașul austriac Salzburg, trece în repetate rânduri granița în țară și cu informațiile de spionaj obținute de către el personal și prin rețeaua de agenți se înapoiază în zona americană de ocupație a Austriei.

Activitatea de spionaj a acuzaților, stabilită prin declarațiile lor proprii, prin depozițiile martorilor și prin actele capturate, nu se limitează la atât.

In „instrucțiunile" întocmite de către acuzatul **Manu**, pentru grupurile subversive, se prevede că toți membrii lor sunt obligați în mod special la strângerea zilnică a informațiilor de spionaj.

In „instrucțiunile" menționate, **Manu** indică membrilor grupurilor subversive:

„Asigurarea unei informații cât mai bune va fi misiunea permanentă cea mai însemnată în cursul perioadei de pregătire".

„Aceste informații curente se pot extrage din observațiile de toate zilele ale tuturor membrilor mișcării".

La fel, a stabilit și caracterul informațiilor de spionaj, cu strângerea cărora trebuesc să se ocupe membrii grupurilor subversive. „Instrucțiunile" indică sectoarele de activitate din care trebue să se strângă informațiunile de spionaj:

„Producția petroliferă și minieră.

„Producția industrială, în special comparată cu producția din 1938 sau 1943.

„Economia agricolă (venituri, cheltueli, impozite, producție comparată).

„Efectivele garnizoanelor românești și schimbările în aceste efective.

„Schimbări în instrucția trupei, cu eventuale arme noui, etc.

„Tabere de instrucție, manevre, școli speciale pentru ofițeri și subofițeri.

„Organizarea și distribuția Marilor Unități ale armatei române.

„Armament nou, tancuri, mijloace de locomoție.

„Producția uzinelor metalurgice și de armament".

(„Instrucțiuni Generale" întocmite de acuzatul **Manu**).

După cum s'a stabilit, strângerea informațiunilor de spionaj pentru serviciile de spionaj american și englez, se efectua prin patru căi: prin acuzații **Bujoiu, Popp, Manu, Petrașcu** și rețeaua lor de agenți.

„Stagiul" de spion al acuzaților **Bujoiu** și **Balș** numără câțiva ani. Astfel, încă din luna August 1944, **Bujoiu** și **Balș** au întocmit date și rapoarte asupra industriei carbonifere și le-au trimis americanilor și englezilor.

Interogat cu privire la aceasta, în calitate de martor, **Alexandru Bădărău** declară:

„Dela 23 August 1944, până la 25 Octombrie 1945, am tradus mai multe rapoarte scrise de ing. **Bujoiu** și ing. **Balș**, către Misiunile engleză și americană, servindu-le... și ca interpret. Cu aceste ocazii, am cunoscut pe d-nii: **Walter** dela

Misiunea americană și colonel **Wheller**, colonel **Young**, căp-tan **Porter** dela Misiunea engleză, iar mai târziu pe d. c[ol.] **Lowell** și cpt. **Hutsinpiller.**

„In întreaga perioadă dela 23 August 1944, până la 2 Octombrie 1945, când a fost înlocuit consiliul de Administr[a]ție al societății „Petroșani", notele sau rapoartele înainta[te] misiunilor engleză și americană, erau prezentate uneori pers[o]nal de ing. **Bujoiu**, fiind și eu luat ca asistent pentru a aju[ta] la traducere".

Acuzatul **Balș** a recunoscut participarea sa la strângere[a] informațiunilor de spionaj destinate americanilor și englezilor.

El a declarat:

„In cursul anului 1945, am redactat note și date inter[e]sând producția de cărbuni a societății „Petroșani", iar du[pă] ce aduceam textul la cunoștința ing. **Ion Bujoiu**, îl dădea[m] la tradus în limba engleză".

După cum s'a stabilit, informațiunile secrete se transmitea[u] des reprezentanților Statelor străine, așa încât cantitatea lor [e] greu de precizat.

Cu privire la aceasta, martorul **Bădărău** declară:

„Nu pot să precizez exact de câte ori am însoțit pe Bu-joiu la Misiunea engleză și pe **Mircea Ionescu** la acea ameri-cană, dar cu aproximație de 8—10 ori la Misiunea engleză și 3—4 ori la cea americană".

Bujoiu și grupa lui subversivă trec din toamna anului 194[5] la culegerea masivă de informațiuni destinate serviciilor de spio-naj american și englez. Pe lângă datele economice, se culeg in-formații politice și alte informații cu caracter strict secret.

Acuzatul **Gheorghiu** a arătat că el a primit în repetate rân-duri prin intermediul atașatului militar american la Bucureș[ti] **Lowell**, scrisori dela trădătorul **Caranfil**, aflat în străinătate, ca[re] deasemeni cerea dela el informații secrete.

Gheorghiu a declarat că în Noembrie, anul 1947, a primit [o] scrisoare dela **Caranfil**, în care acesta cerea să-i trimeată niște informații secrete, între cari și despre portul Sulina și situația ma-rinei comerciale de pe Dunăre.

Mai departe, **Gheorghiu** a declarat:

„La 1 Februarie 1948 am primit vizita fiului d-lui col. **Lowell**, care m'a încunoștiințat că tatăl său are o scrisoare trimisă de d. ing. **Caranfil** și destinată mie. Am convenit împreună să trec peste 2-3 zile acasă pe la col. **Lowell.**

„In ziua indicată m'am dus la ora 8 seara la locuința col. **Lowell.**

„I-am relatat că strângeam date și informații cu privire la economie și în special la industria țării, oferindu-i să i le furnizăm și lui, lucru pe care l-a acceptat pe loc. Col. **Lowell** mi-a solicitat să-i procur și date biografice asupra personali-tăților politice marcante.

„Ne-am înțeles ca fiul său să continue să mă viziteze deasemenea seara pentru a-i furniza astfel d-lui **Lowell** in-formațiile cerute de el și oferite de mine".

Acuzații **Popp** și **Mărgineanu** duc și ei o vie activitate de spionaj în favoarea Americii și Angliei, comunicând legațiilor acestor State din București, informațiuni cu caracter politic, eco-nomic și militar, constituind secrete de Stat ale țării noastre.

Pentru culegerea informațiunilor, acuzatul **Popp** atrage un grup format din:

Dumitru Iordan, fost secretar general la Ministerul de Fi-nanțe; **Constantin Pandele**, fost secretar general la Ministerul de Finanțe; **Costel Tătăranu**, fost Guvernator al Băncii Naționale; **Vasile Dumitriu**, director financiar la U.D.R.; profesor **Gheorghe Andonie**, dela Ministerul Minelor și Petrolului; Colonel **Petru Pe-trescu**, fost director general la „Astra"; amiral **Alexandru Gheor-ghiu**, fost subsecretar de Stat la Marină; Comandor **Nicolae Popp**, fost secretar general al Ministerului Aerului; avocat **Dumitru Ră-dulescu** și avocat **Radu Radoveanu**, director administrativ la U.D.R.

Activitatea de spionaj a lui **Popp** și a complicilor săi a început din primele zile ale lunei Martie 1945, când **Popp** primește din par-tea conducătorului fostului P.N.Ț., **Iuliu Maniu**, misiunea criminală să redacteze rapoarte conținând informații asupra industriei ro-mânești. **Maniu**, după cum a fost dovedit la procesul privitor la faptele lui criminale, transmitea reprezentanților serviciilor de

spionaj american și englez informațiile secrete obținute de Popp.

Un studiu amplu, de peste 100 de pagini dactilografiate, asupra politicei economice a Guvernului, a fost întocmit de Popp ajutat de colaboratorii săi **Manciu** și **Dumitriu**, fiind transmis lui **Maniu**, iar apoi Legațiilor anglo-americane.

Informațiile transmise cuprindeau toate aspectele vieții economice și politice a țării. Ele aveau însă un scop precis: cunoașterea potențialului militar și industrial al României de către serviciile de spionaj ale Statelor imperialiste.

In această privință acuzatul **Popp** declară:

„In urmărirea planului de acțiune hotărît, americanii s'au ținut continuu informați nu numai în ceeace privește programul în realizarea planului, dar și asupra diferitelor aspecte ale vieții românești și ale situațiilor din țară.

Prin **Melbourne** în special, americanii au cerut în permanență tot felul de informații în special dela mine și Mărgineanu:

— un raport asupra situației petrolului la noi, cu posibilitățile actuale reduse de import, de utilaj;

— prin **Mărgineanu** au cerut un studiu asupra inflației, situația prețurilor și măsura în care aproximativ se pot acoperi nevoile, cu date asupra exportului României de cherestea și alte produse de lemn;

Prin **Westley** am remis o notă a nevoilor de utilaj agricol determinate în baza statisticii dinainte de expropriere, corectă, cu aprecieri în legătură cu situația valabilă după expropriere;

Prin **Fergusson** am remis o notă cu nevoile generale de import..."

Caracterizând activitatea sa de spionaj, în folosul serviciului de spionaj englez, acuzatul **Popp** declară:

„Englezilor am transmis informații:

„Prin col. **Young**, la cerere, producția realizată de „Reșița" în timpul războiului și capacitatea activului de producție.

„Prin **Robinson:** producția de laminate în 1945/46 și prima jumătate a anului 1947 (notă cerută).

Un studiu asupra desvoltării industriei metalurgice grele în țară.

— Instrucțiuni asupra stabilizării, redactate de Ministerul de Finanțe (dată printr'un trimis al secretarului de legație **John** sau **Johnson).**

Pentru redactarea diferitelor note, în afară de cunoștințele mele, am cerut și obținut dela:

— Profesor inginer **Andonie**, asupra petrolului;

— Inginer **Manciu**, asupra convențiilor;

— C. **Pandele**, în chestiuni financiare;

— **Iordan**, în chestiuni financiare și de import."

Din probele adunate la dosar, se constată că acuzatul **Popp** a transmis Misiunii americane prin generalul **Schuyller**, prin fostul reprezentant **Berry**, prin consilierii Misiunii **Melbourne** și **Leverich**, prin secretarii de legație **Shea** și **Dunham**, iar Misiunii engleze prin secretarul ei **Bill Young** și consilierul **Robinson**, următoarele informații complecte referitoare la:

— Convenția cu Cehoslovacia;
— Fabricarea tractorului românesc I. A. R.;
— Producția de armament a uzinelor „Astra";
— Nevoile de armament și echipament ale armatei române;
— Posibilitățile fabricației de muniții în România;
— Producția de unelte agricole în țară;
— Planurile de producție ale României;
— Nevoile de import.

Acuzatul **Gheorghe Manu**, avea și el organizată o rețea de spionaj condusă de **Georgel Dumitrescu.**

Prin agenții săi și cu ajutorul acuzaților **Bujoiu, Gheorghiu** și **Balș**, acuzatul **Manu** alcătuise încă din 1946 o lucrare informativă largă, despre situația din țară, transmisă Misiunilor anglo-americane și Palatului.

Acuzatul **Manu** a scris o cărțulie clevetitoare, care conținea, alături de generalități tendențioase și născociri pline de răutate și calomnii la adresa regimului existent, și unele informații de spio-

naj, numind această cărţulie cu un titlu împrumutat dela Goebbels şi **Churchill**, „In dosul Cortinei de Fier". Exemplarul original al acestei cărţulii se află şi el depus la dosar, după ce acuzatul Manu a confirmat autenticitatea lui.

Acuzatul **Manu** a cerut documentarea necesară pentru cartea sa, care trebuia difuzată nu numai în România, ci şi în America şi Anglia, dela persoana cu care era legat în acţiunea sa criminală. In această privinţă el declară:

„Pentru noile ediţii ale lui „Behind the Iron Courtain" am rugat atât pe ing. **Gheorghiu**, cât şi pe **Al. Balş**, să-mi pună la zi documentarea despre petrol şi despre cărbuni. Şi unul şi altul mi-au dat cu multă bunăvoinţă toate datele necesare.

După cum mărturiseşte acuzatul **Manu**, cărţulia cu un titlu atât de promiţător „In dosul Cortinei de Fier", a servit drept un fel de momeală pentru serviciile de spionaj american şi englez şi a fost stabilită cu dânşii o legătură strânsă pe baza culegerii informaţiilor necesare.

Manu declară:

„...unii dintre ei (anglo-americani) şi-au dat seama că nu se poate scrie o astfel de carte, fără ajutorul unei serioase reţele de informaţii, de care au vrut să profite şi ei şi au intrat în legătură permanentă cu mine".

Acuzatul **Manu** declară mai departe că Americanii şi Englezii nu ascundeau faţă de el interesul lor deosebit pentru obţinerea de informaţii cu caracter militar.

El declară:

„Ei arătau că pentru ca, conflictul odată izbucnit între Occident şi Uniunea Sovietică să fie cât mai scurt, trebue ca puterile anglo-saxone să fie cât mai exact informate asupra potenţialului economic al Rusiei şi aliaţilor ei. Din aceste motive, orice fel de informaţiuni, fie ele politice, sociale sau economice, fie ele militare, administrative sau privind măsuri de siguranţă vor fi oricând bine venite, chiar dacă în aparenţă nu au prea mare importanţă".

Culegerea informaţiilor de spionaj pentru Americani şi Englezi a durat până în momentul arestării acuzaţilor. Relatând des-

pre legătura sa cu **Titi Constantinescu**, aflat în slujba serviciului de spionaj american, actualmente în zona de ocupaţie americană a Austriei, acuzatul **Manu** declară:

„După câte mi-a spus, reuşise prin reţeaua lui de prieteni să dea informaţii destul de bune despre unităţile româneşti şi despre starea de spirit din ţară".

„In Decembrie 1947, **Titi** mi-a arătat planurile tuturor aerodromurilor din România, cu clădiri, instalaţii şi piste, ridicate de oamenii lui".

Acuzaţii **Petraşcu, Teodorescu** şi **Chioreanu**, organizează şi ei o reţea de spionaj, transmiţând prin curier special informaţii secrete serviciului de spionaj american din oraşul Salzburg din zona de ocupaţie americană a Austriei.

Astfel, aceşti conducători legionari au trecut din solda Gestapo-ului în slujba serviciului de spionaj american, trădând din nou interesele poporului român şi ale României şi vânzându-se cercurilor imperialiste ale Statelor străine.

In vara anului 1947, acuzatul **N. Petraşcu**, stabileşte un contact criminal cu emisarul lui **Horia Sima**, acest vechi agent al Statelor imperialiste, cu acuzatul **Teodorescu**, care a fost trimis special în România cu misiuni de spionaj din partea serviciului american de spionaj. Acuzatul **Teodorescu** transmite lui **Petraşcu** însărcinarea serviciului de spionaj american, aprobată de **Horia Sima**, de a organiza grupuri teroriste şi a creia în ţară un serviciu de spionaj, legat prin emisar special cu serviciile de spionaj americane din Frankfurt am Main şi Salzburg.

Acuzatul **Petraşcu** a recunoscut la anchetă că el a consimţit nu numai să desfăşoare o activitate de spionaj în folosul Statelor Unite ale Americei, prin mijlocirea foştilor legionari, dar şi să creieze grupuri subversive teroriste. In această privinţă, **Petraşcu** declară:

„In discuţia cu **Eugen Teodorescu**, avută aproximativ în luna Noembrie 1947, în legătură cu creierea unui serviciu de strângere de informaţii, **Teodorescu** în expunerea lui mi-a spus că a vorbit cu comandantul şi că el i-a aprobat misiunea.

„Mai târziu, am discutat cu **Vică Negulescu** și am aprobat propunerea lui **Teodorescu**.

„Eu am plecat din București, iar când m'am întors, Vică Negulescu mi-a comunicat că a hotărît ca **Decebal Andrei** să ajute pe **Teodorescu**; eu am aprobat aceasta".

Și mai departe:

„La cererea lui **Horia Sima**, făcută prin **Teodorescu**, am acceptat de a organiza un serviciu de spionaj militar, economic și politic".

Acuzatul **Petrașcu** a însărcinat cu organizarea activității de spionaj pe colaboratorul său cel mai apropiat, pe legionarul **Decebal Corneliu Andrei**, care a trecut la creiarea rețelei de informatori, după indicațiile acuzaților **Petrașcu** și **Teodorescu**.

Interogat în calitate de martor la cercetări, **Decebal Corneliu Andrei** a declarat:

„In Ianuarie 1948, **Vică Negulescu** mi-a dat însărcinarea de a mă ocupa cu strângerea de informații, colaborând cu **Eugen Teodorescu**, ce venise în țară tocmai în acest scop.

„Primind această însărcinare, am căutat să iau legătura cu cât mai mulți prieteni și cunoscuți dintre foștii legionari, reușind astfel să strâng o sumă de informații cu caracter militar, economic, politic, privind siguranța Statului, etc., conform instrucțiunilor primite dela **Eugen Teodorescu** și căruia le-am dat.

„Curierii folosiți pentru transmiterea materialului informativ cules, erau **Gheorghe Stoia** și **Dragoș Hoinic**. Aceștia veneau și plecau din țară, trecând clandestin frontiera ungară prin diferite puncte Silindru-Bihor, Baba și Pilu-Arad.

„Materialul informativ pe care-l duceam în străinătate era destinat lui **Horia Sima** și serviciului de spionaj american din Austria".

Acuzatul **Petrașcu** a recunoscut că era pe deplin informat cui îi erau destinate informațiile culese în România de emisarii lui **Horia Sima**.

La anchetă, **Petrașcu** a declarat:

„Mi-a spus **Dragoș Hoinic** în Martie 1948, că aceste informații se transmit prin **Mailat**, unui ofițer american".

Interogat în această privință, martorul **Andrei** declară:

„De faptul că informațiile culese erau destinate serviciului de informații american, are cunoștință **N. Petrașcu, Vică Negulescu, Eugen Teodorescu, Dragoș Hoinic** și subsemnatul".

S'a stabilit că acuzatul **Eugen Teodorescu** era un vechi spion al organelor de spionaj americane, iar din anul 1945, era agent plătit al serviciului de spionaj militar american din Austria. Când acest serviciu de spionaj a avut nevoie de o persoană de încredere care să creieze rețeaua de spionaj în România, alegerea s'a oprit asupra lui **Teodorescu**.

Acuzatul **Teodorescu** lucra cu trei spioni austriaci prin care avea legătură cu serviciul de spionaj american, și anume: **Torner, Malner** și **Auner**. Informațiile pentru americani urmau să fie transmise prin colaboratorii cei mai apropiați ai lui **Horia Sima**, prin **Mailat** și **Borobaru**, care, după cum a declarat la anchetă **Teodorescu**, sperau prin prezentarea de informații foarte valoroase, să se evidențieze în fața serviciului de spionaj american.

Acuzatul **Teodorescu** a sosit în țară pentru prima dată la începutul lunei Iunie 1947, când a luat contact imediat cu acuzatul **Petrașcu**.

Teodorescu a comunicat și legionarului **Vică Negulescu** necesitatea înființării unui serviciu de informații.

In privința aceasta, **Teodorescu** declară:

„In discuțiile avute cu **Vică Negulescu**, am căutat să-i arăt necesitatea înființării unui serviciu de informații al mișcării legionare din țară, al cărui material am putea în străinătate să-l oferim în parte americanilor".

Eugen Teodorescu reîntorcându-se în Austria, tot în anul 1947, a făcut un raport lui **Malner** și **Auner**, comunicându-le că a reușit să stabilească legăturile de spionaj necesare.

Primind prin **Borobaru** aprobarea lui **Horia Sima**, pentru înființarea serviciului de spionaj în România, **Teodorescu** trece din nou în mod fraudulos granița și vine în București.

Inainte de plecare, el a primit dela **Malner** instrucțiunile corespunzătoare.

In această privință, **Teodorescu** a declarat:

„**Malner** voia să plec imediat înapoi și să aranjez două trimiteri de material prin curier pe lună. I-am spus că timpul este scurt, rămânând să trimit odată pe lună".

Și mai departe:

„Pe lângă organizarea serviciului și strângerea materialului informativ, trebuia să aranjez și o legătură cu T.F.F.

„Mi-a prezentat între timp un tânăr cu numele de **Prohasca**, care m'a învățat cifrul și cheia care trebuiau să fie folosite prin T.F.F.

„Am aflat dela **Mailat** că **Borobaru** se întâlnise cu **Auner** și **Malner** și s'au înțeles că materialul ce sosește să treacă pe la **Mailat**. Ei doreau ca acest serviciu de informații să-lege de alte centre superioare americane trecând peste Salzburg".

Și în sfârșit:

„Pentru a pleca să strâng informații din țară, am primit deslegarea dela **Traian Borobaru**, care era trimis de **Horia Sima**".

Spionajul făcut de acuzatul **Teodorescu** era plătit de americani cu 1000 dolari lunar. Prima tranșă de 1000 dolari a fost încasată de **Teodorescu** înaintea celei de a doua veniri în țară, organizându-se trimiterea celorlalți bani prin susmenționatul **Mailat**.

In această privință **Teodorescu** declară:

„Dela **Mailat** am primit suma de 1000 dolari pe care la rândul lui îi luase în primire dela **Auner**.

„Pe măsură ce serviciul de informații creștea, suma trebuia să crească.

„Inainte de plecare, stabilisem să-i comunic o adresă lui **Malner** unde să-mi trimeată banii".

Rețeaua de spionaj a fost în parte realizată. **Eugen Teodorescu** a transmis prin **Andrei Decebal Corneliu** cerneală simpatică de fabricație americană, cu care trebuia să transcrie rapoartele informative **Gavrilă Ion**, care se ocupa cu spionajul la Cluj și **Petre**

Cojocaru, care avea aceiași misiune la Timișoara, ca și celelalte persoane atrase în activitatea de spionaj.

In această privință, **Teodorescu** declară:

„Prin **Auner** am primit, personal și prin **Dragoș Hoinic**, cerneală simpatică, pentru transcrierea materialului și instrucțiuni cum să fie folosită".

Ancheta a stabilit că **Andrei Decebal Corneliu** a transmis tuturor persoanelor interesate instrucțiunile de folosire a acestei cerneli, arătându-le că trebue s'o întrebuințeze printre rândurile unei scrisori obișnuite cu caracter familiar. Pentru evitarea suspiciunilor, scrisorile adresate lui, trebuiau să fie trimise la diferite persoane în Capitală, cunoscute numai de el.

Agenții lui **Teodorescu** au activat și i-au furnizat numeroase informațiuni. O parte din materialul informativ neexpediat la serviciul de spionaj american din orașul Salzburg, a fost descoperită cu ocazia perchezițiilor, confirmată de către acuzați și depusă la dosar.

V

Probele dela dosar dovedesc că acuzații, conducători ai complotului contra Statului, în ura lor față de regimul democratic, față de popor și Guvernul său, nu s'au oprit în fața celor mai mârșave crime.

Ei au trecut la pregătirea actelor teroriste împotriva conducătorilor iubiți ai poporului, ai oamenilor de Stat și fruntașilor politici marcanți din țară, în speranța de a provoca desordine și desorientare în țară și de a se folosi de aceasta în scopurile lor criminale.

Din declarațiile acuzaților se constată că erau plănuite acte teroriste individuale, cât și în grup.

Referindu-se la împrejurările trecerii organizației subversive la acțiuni de pregătire a actelor teroriste, acuzatul **Popp** declară:

„Pentru a insufla din nou încrederea în grupări, în Decembrie 1947 sau Ianuarie 1948, **Paul** a propus un atentat în

Bucureşti...; pregătirea cerea 30 zile şi fonduri de circa două milioane".

S'a stabilit că rolul conducător în activitatea teroristă l-a avut acuzatul **Gheorghe Manu**, care a întocmit cu minuţiozitate planurile comiterii unui atentat împotriva oamenilor de Stat şi a fruntaşilor politici ai ţării.

El plănuia şi un act terorist de grup, fixat pentru data întoarcerii în ţară a Delegaţiei Guvernamentale, plecată la începutul anului 1948 la Moscova, pentru încheierea Tratatului de Prietenie şi Asistenţă Mutuală între marea noastră prietenă şi eliberatoare, U.R.S.S. şi România.

In legătură cu aceasta, acuzatul **Manu** declară:

„Pe deoparte, este firesc ca un grup subversiv să-şi pună problema de a lovi regimul chiar în perioada de aşteptare, înainte de prilejul favorabil al războiului. Din acest punct de vedere trebuia să-mi pun problema unui atentat individual împotriva unui fruntaş al Guvernului. Trebuia aleasă victima şi găsit omul cu sânge rece care să execute mişcări studiate dinainte".

Acuzatul **Manu**, ca şi **Popp**, **Bontilă** şi alţi acuzaţi din acest dosar, considerau că ar fi mai potrivit scopurilor lor criminale să pregătească şi să execute atentate în grup decât individuale.

In vederea acestui scop, acuzatul **Manu** a studiat şi pregătit posibilitatea unui atentat de grup, împotriva membrilor Guvernului, a membrilor Marei Adunări Naţionale şi a conducătorilor Confederaţiei Generale a Muncii, în momentul când s'ar fi găsit la un loc.

Acuzatul **Manu** a declarat că complotiştii considerau actele teroriste ca o premiză necesară pentru realizarea planurilor întocmite de dânşii în vederea unei lovituri de Stat în ţară.

In această privinţă **Manu** a declarat:

„Intr'un singur caz, un atentat putea da un rezultat practic imediat. Dacă realiza suprimarea simultană a întregului Stat Major al regimului în astfel de condiţii încât o lovitură de Stat să devină posibilă şi regimul să fie înlăturat".

Şi mai departe:

„Atentatul individual fiind în general de evitat, m'am gândit la unul prin care ar fi suprimaţi membrii principali ai Guvernului, pentru decapitarea dintr'odată a acestuia, de pildă în cursul unei solemnităţi, unde ar fi fost cu toţii grupaţi".

Acuzatul **Bontilă**, nici el n'a vrut să rămână departe de activitatea teroristă. La rândul său, îşi pregătea grupul subversiv de sub conducerea sa în vederea executării de acte teroriste.

Acuzatul **Bontilă** a recunoscut la anchetă, că:

„Faţă de această situaţie, am hotărît ca organizaţia mea să înceapă executarea unor acte izolate teroriste în anumite centre ale ţării".

Mai sus, s'a menţionat că acuzatul **Manu** consideră înapoierea Delegaţiei Guvernamentale din Moscova, în Februarie 1948, o nimerită ocazie pentru executarea intenţiilor sale teroriste.

In privinţa aceasta, **Manu** declară:

„In Februarie 1948, în momentul înapoierii Delegaţiei Guvernamentale române dela Moscova, m'a căutat şi **Constantinescu**, pentru a discuta problema unui atentat împotriva trenului ministerial".

După cum se vede din declaraţiile sale, acuzatul **Manu** s'a oprit la executarea unui act terorist posibil, în care rolul executorului direct îi era rezervat agentului serviciului de spionaj american **Titi Constantinescu**.

Mai departe, acuzatul **Manu** reproduce amănunţit şi a doua variantă a actului terorist, care prevedea aruncarea în aer a clădirii Marei Adunări Naţionale în timpul unei şedinţe la care de obiceiu asistau toţi membrii Guvernului.

Acuzatul **Manu** a ales casa din care trebuia să se sape un tunel lung de 300 de metri, care să ajungă până dedesubtul sălii Marei Adunări Naţionale, s'a calculat cantitatea de pământ ce urma să fie scoasă din acest tunel, timpul necesar săpării tunelului, mijloacele de transport a pământului şi cantitatea de exploziv necesară şi au fost stabilite persoanele de încredere care trebuiau să execute această „operaţie", după cum o numeşte **Manu**.

Din calculele lui **Manu**, reeşea că ar fi necesar circa şase luni de zile pentru terminarea acestui tunel executat în condiţiuni cari să asigure conspirativitatea necesară.

Referitor la unele amănunte ale planurilor sale teroriste acuzatul **Manu** declară:

„In toamna anului 1947, am discutat chestiunea cu **Dan Zamfirescu**, care a dat ideia aruncării în aer a sălii de şedinţe a Parlamentului, în cursul unei şedinţe solemne a Adunării Naţionale, la care ar fi prezenţi, în orice caz toţi membrii Guvernului şi deputaţii, printre cari toată conducerea Partidului Comunist şi a C.G.M.-ului plus un număr de înalţi demnitari politici.

„Proectul se baza pe casa... unde locuia... Era vorba de săpat de acolo, din pivniţa casei sau din curte, o galerie până sub sala de şedinţe a Parlamentului, situată cam la 300 metri. Sala de şedinţe urma să fie aruncată în aer în cursul unei şedinţe solemne, printr'o cantitate suficientă de explozibil aşezată în capătul galeriei săpate".

Arestarea a pus capăt activităţii criminale a acuzatului **Manu** şi a complicilor săi şi nu a permis executarea planurilor lor teroriste mişeleşti.

VI

Folosind situaţia lor de conducători ai celei mai mari întreprinderi „U.D.R.", în executarea directivelor reprezentanţilor americani, acuzatul **Max Auschnitt** şi **Alexandru Popp** încep să organizeze acte de sabotaj, cu scopul de a aduce pagube industriei grele şi de a submina încrederea în măsurile luate de guvern în vederea redresării postbelice a economiei ţării.

In această privinţă, acuzatul **Popp** declară:

„Sabotajul industrial a fost iniţiat de către reprezentanţii americani, de acord cu **Maniu** şi a fost executat la Reşiţa în înţelegere cu **M. Auschnitt**, care avea rol preponderent în comitetul de direcţie U.D.R., de către mine".

S'a stabilit că în urma actelor de sabotaj executate la „Reşiţa", producţia a scăzut cu o iuţeală catastrofală; între timp, acuzaţii **Popp** şi **Auschnitt**, au împiedicat prin stocări de produse, intrarea acestora în circuitul economic al ţării, sau au făcut să se producă mărfuri de calitate foarte inferioară.

Dacă în anul 1943, producţia de oţel a „Reşiţei" era de mai bine de 234 mii tone, în urma acţiunii de sabotaj a acuzaţilor **Auschnitt** şi **Popp**, producţia coboară la cel mai scăzut nivel, care întrece doar cu puţin cifra de 85.000 tone.

Scăderea producţiei a avut loc peste tot; la furnale, laminoare, ateliere, mine etc.

S'a stabilit că cel mai apropiat colaborator al lui **Popp** în executarea sabotajului la „Reşiţa", era ing. **Radu Niculescu-Buzeşti**, condamnat în Noembrie 1947 pentru înaltă trădare în procesul **Maniu**.

Referitor la activitatea criminală a lui **Radu Niculescu-Buzeşti** la U.D.R., acuzatul **Popp** declară:

„Pentru o producţie normală se cerea o perfectă acordare a producţiei cu necesităţile celorlalte secţiuni; orice deficienţă în programare avea drept rezultat o blocare a secţiilor primitoare de materiale care rămâneau supraaprovizionate cu anumite sortimente şi subaprovizionate sau complect lipsite în alte sortimente. O acţiune hotărîtoare în programarea deficientă, având ca rezultat scăderea producţiei în compartimentele primitoare de materiale, a avut-o serviciul fabricaţiei, condus de ing. **Radu Niculescu-Buzeşti**".

Prin recunoaşterea acuzatului **Popp** şi declaraţiile martorilor, s'a stabilit că lovitura principală a fost adusă producţiei prin desorganizarea transporturilor interioare, fapt ce aducea întârzieri în transportul materiilor prime şi al semifabricatelor, supraaglomerând unele secţiuni şi lipsind pe altele, ceeace împiedica îndeplinirea programului stabilit de Stat.

Activitatea de subminare a lui **Popp**, **Niculescu Buzeşti** şi altor persoane, atrase de către ei la săvârşirea acestor crime, avea ca urmare:

a) Intârzierea descărcării vagoanelor, ce ducea la încărcarea orarului de lucru al transporturilor interioare;

b) Folosirea intenționat neglijentă a mijloacelor de transport avea drept urmare uzarea lor prematură, astfel încât locomotivele care în condițiuni normale intrau la reparație generală după 2—3 ani de lucru erau scoase din circulație după 6 luni;

c) Intârzierea reparațiilor ducea la micșorarea numărului de locomotive și vagoane în funcție, reducându-l până la 50 la sută din parcul existent.

Pe lângă asta, au fost lovite în mod simțitor centralele electrice, care furnizaseră energie electrică întreprinderilor „Reșița".

In legătură cu aceasta, acuzatul **Popp** declară:

„Lipsa de întreținere a acționat și asupra centralelor electrice dela „Reșița" având deasemenea ca rezultat uzura prematură a utilajului, frecvente accidente, provocând întreruperi generale sau parțiale ale lucrului în uzine, deteriorări ale utilajului și un consum exagerat de combustibil. Astfel, centrala „Anina" nu mai producea decât 2500 kw. în loc de 6000 kw., din cauza necurățirii condensatorului, neepurării apei de adaos, lipsei de supraîncălzire și defectuoasei funcționări a motoarelor ale căror piese supuse uzurei nu erau la timp înlocuite, cu toate că se confecționau la „Reșița".

Fiind interogat, în privința actelor de sabotaj la celelalte centrale electrice, care deservesc U.D.R., acuzatul **Popp** a declarat că:

„Situația nu era diferită nici la centrala A.E.G., nici la centrala hidraulică, sau la centrala Ilgner".

Cercetarea documentelor care se referă la starea centralelor electrice în funcțiune, dovedește că în anii 1946/47 numărul așa numitelor accidente a fost de trei ori mai mare decât normal.

Desele explozii pe care acuzatul **Popp** și complicii săi le explicau în mod mincinos cu „motive obiective", aveau loc în cuptoarele oțelăriei pricinuind nu numai o mărire exagerată a cheltuelilor necesare restaurării, ci și încetarea pe timp îndelungat a producției.

Acuzatul **Popp** a recunoscut că acte de sabotaj se executau și în hala de turnare. El declară:

„Hala de turnare a avut mare influență asupra producției oțelăriei prin: pierderea de șarje, neturnare la timp a șarjelor care erau ținute în cuptor câteva ore mai mult decât normal (șarje de 20 ore în loc de 8—10 ore normal) astfel că pe deoparte se micșora producția cuptoarelor, pe de alta se scădea calitatea, oțelul ne mai corespunzând calității proectate".

Turnătoria avea un număr record de rebuturi care ajungea până la 80—90% din producție. In urma acestui fapt, pentru a se produce doi cilindri buni de locomotivă, era nevoie să se toarne de obiceiu 20 de cilindri.

Acest fapt îl confirmă **Gheorghe Z. Ioan**, interogat în calitate de martor. El declară:

„S'a întâmplat astfel ca pentru doi cilindri de locomotivă, să se toarne 20 cilindri deșeuri".

Acuzatul **Popp**, folosindu-se de dependența în serviciu față de el a directorului comercial al uzinelor, **Gheorghe Z. Ioan**, sabota prin mijlocirea acestuia din urmă, aprovizionarea cu materii prime, combustibil și piese de schimb ale secțiunilor producătoare. In această privință, **Popp** declară:

„Direcțiunea Comercială avea sarcina de a asigura aprovizionarea în timp util cu materii prime, combustibil, piese de schimb. Orice întârziere și insuficiență avea ca rezultat întârzieri în producție și deci scăderea producției. Aprovizionările au fost foarte adesea însă întârziate și defectuoase."

Direcția Comercială a U.D.R., neglijând obligațiile sale directe de serviciu, nu urmărea livrarea la timp a comenzilor executate, în urma cărui fapt, în mod permanent, se stocau mărfurile produse.

Acuzatul **Popp** a declarat:

„Intârzierea livrărilor a provocat stocarea de materiale prin neîndeplinirea la timp și corect a formalităților legale sau comerciale în legătură cu livrarea".

După cum s'a stabilit, membrii complotului, ajunși în conducerea Reșiței, aplicau după un plan stabilit măsuri îndreptate spre micșorarea bugetului salariaților, spre înrăutățirea aprovizionării lor cu produse alimentare și mărfuri de primă necesitate, cu scopul de

a provoca în mod artificial nemulțumirea salariaților față de politica Guvernului.

In privința aceasta, acuzatul Nicolae **Mărgineanu** declară:

„Referitor la crearea și menținerea unei stări de agitație și nemulțumire în rândurile salariaților... ajutoarele materiale se dădeau fracționar, plata orelor suplimentare se făcea după luni de zile dela prestarea lor, funcționarii erau ținuți în aconturi, unora li se reținea salariul câte odată în întregime, fie pentru Economat, fie pentru Casa de Credit, astfel că funcționarul găsea sume derizorii în plicul lui cu salariul lunar.

„Nemulțumiri asemănătoare au fost și la Economat, unde s'au înaintat plângeri că mărfurile au fost prea scumpe, iar unele alimente deteriorate".

Cu declarațiile acuzaților, depozițiile martorilor, prin documente și prin comisiunea de expertiză, se dovedește sabotajul executat de acuzații **Auschnitt, Popp** și alții la întreprinderile „Reșița", având ca urmare:

a) Salariile muncitorilor și ale funcționarilor erau plătite fie cu întârziere, fie prin aconturi, ei neștiind niciodată pe ce sumă pot conta pentru cheltuielile lor personale;

b) Reținerile pentru Economat, pentru Casa de Credit, aveau loc o singură dată și nu în rate și afectau tot salariul, astfel că muncitorii și funcționarii nu primeau chiar în epoca inflației decât câțiva lei în plicul cu salariul cuvenit;

c) Mărfurile cumpărate din fondurile acordate de Stat, în mod intenționat erau ținute în depozit timp îndelungat, nu ajungeau la consumator și se alterau;

d) Vânzarea de produse alimentare și de mărfuri de primă necesitate, muncitorilor și funcționarilor, se făcea la preț de speculă, adică mai mare decât cel stabilit de Stat;

e) In mod sistematic se încălcau contractele colective îndeosebi partea privitoare la ajutoare materiale în caz de boală, etc...

Pentru executarea planurilor sale criminale, acuzatul **Popp** se folosește de elementele fascizante din aparatul administrativ al uzinelor „Reșița" și, contrar cerințelor legii intrate în vigoare după

stabilirea în țară a regimului de democrație populară, nu îndepărtează persoanele care au fost în trecut criminali de război sau membri ai organizațiilor fasciste.

Fiind interogat în calitate de martor, **Romulus Drăgoescu** declară:

„Atmosfera politică încărcată era întreținută și de oamenii care nu au fost epurați după 23 August la Reșița, ca: inginer **Cerveni, Calapod,** dr. **Arcan, Ardeleanu, Dumitriu, Vlăduță, Niculescu-Buzești** și alții, cari deși cunoscuți ca fasciști notorii au fost menținuți de **Popp**".

Și mai departe:

„Dacă epurații și comprimații nu erau susținuți de nimeni, împreună cu cei arătați mai sus, nu se strecurau elemente sabotoare mai departe în conducerea Societății U.D.R. și deci sabotajul industrial ar fi fost oprit".

După cum au stabilit cercetările, un rol conducător în organizarea sabotajului l-a avut alături de acuzatul **Popp** și acuzatul **Auschnitt**. Ambii erau mulțumiți cu rezultatele obținute în opera de sabotare a producției în cele mai importante întreprinderi ale industriei grele din țară.

Fiind interogat, în calitate de martor, **Vasile Dumitriu** declară:

„Raportul d-lui **Popp** Nr. 22005 din 29 Aprilie 1946 pentru anul 1945 a fost examinat amănunțit de d. **Popp** și d. **Auschnitt** și deși se arăta dezastrul complect în toate compartimentele de produse și în rezultate arătând o pierdere de 13.000.000.000 lei, rezultatele finale pe 1945, arătate în raport, trebuiesc considerate ca satisfăcătoare".

Scăderea producției a influențat și alte ramuri din industria țării. In special au avut de suferit fabricile prelucrătoare: Astra, I. A. R., Malaxa, Cugir, Wolff, Concordia și Vulcan.

Deasemeni a avut de suferit și C. F. R., cărora în mod sistematic nu li se livra la timp locomotive, perechi de roți, materiale pentru poduri și alte materiale.

Complotiștii au încercat să lovească în producția tractorului I. A. R., care este o realizare serioasă a tehnicei românești.

Cu întârziere se efectuau livrările de material necesar pentru construirea acestui tractor ori se livrau materii fabricate sau semi-fabricate de calitate inferioară, ceeace ducea la mari pierderi şi la întârzierea producţiei în serie a tractoarelor.

Martorul **Vasile Dumitriu** a confirmat că:

„Sabotarea producţiei a avut efecte hotărîtoare asupra întregii economii naţionale, deoarece „Reşiţa" furniza jumătate din semi-fabricatele pentru industria metalurgică prelucrătoare din ţară".

Acest fapt l-a recunoscut şi acuzatul **Popp.**

El a declarat că:

„Toată industria de prelucrare a fost influenţată în producţia ei de livrările insuficiente dela „Reşiţa".

Şi mai departe:

„Menţinerea sectorului metalurgic în inferioritate influenţa asupra celorlalte sectoare economice".

Fiind interogat în această privinţă, martorul **Vasile Dumitriu** declară:

„Reconstrucţia ţării şi îmbunătăţirea situaţiei economice au fost în felul acesta întârziate, deşi Statul înlesnea acordarea creditelor (mijloacelor financiare) necesare, în modul cel mai larg".

In legătură cu această cercetare, organele de anchetă au numit o Comisiune de expertiză, compusă din profesorul **Ion Vlădescu,** directorul general adjunct al C.F.R.-ului; profesor **Lazăr Stoicescu** şi şeful Serviciului Industriei Siderurgice, ing. **Silviu Popp.**

Experţii cercetând documentele conducerii centrale ale întreprinderilor „Reşiţa" şi făcând cunoştinţă la faţa locului cu starea producţiei conchid că:

„Intre anii 1945—1948, s'a produs la „Reşiţa" o scădere catastrofală a producţiei, ajungând până la 1/3 din realizările anilor imediat precedenţi, datorită unui complex de acţiuni şi inacţiuni voit...

Toate aceste acţiuni şi inacţiuni sunt imputabile directorului general din 1945—1948, ing. **Alex. Popp,** care în conformitate cu Statutul şi situaţia de fapt, avea în mână întreaga activitate a uzinelor, precum şi lui **Max Auschnitt,** conducătorul comitetului de direcţie „U.D.R.".

Comisiunea de experţi, în unanimitate a ajuns la concluzia că neîndeplinirea comenzilor de Stat în ramurile importante de producţie la U.D.R., a avut loc în urma unei lipse criminale de măsuri cu privire la gospodărirea acestei mari întreprinderi, în urma întreţinerii nemulţumitoare a utilajului şi a desorganizării transportului interior.

Recunoscând că până la înlăturarea acuzatului **Popp** dela conducerea întreprinderii, situaţia la „Reşiţa" era foarte grea, comisiunea de expertiză citează numeroase fapte, care confirmă în întregime declaraţiile acuzaţilor şi depoziţiile martorilor despre activitatea de subminare executată de către complotişti în una din întreprinderile cele mai importante ale industriei grele din ţară...

VII

Culpabilitatea fiecăruia dintre acuzaţi se stabileşte după cum urmează:

1. **Alexandru Popp,** inginer, fost director general al uzinelor şi domeniilor „Reşiţa", se face vinovat prin aceia că:

a) A fost şeful formaţiunilor subversive, teroriste şi insurecţionale care au acţionat în interesul cercurilor imperialiste ale Statelor străine, împotriva Guvernului legal al regimului de democraţie populară, format în conformitate cu Constituţia ţării;

b) S'a pus în înţelegere secretă cu funcţionarii Legaţiilor anglo-americane din Bucureşti, **Melbourne, Leverich** şi **Robinson,** luând asupră-şi rolul de conducător în îndeplinirea planurilor de realizare a unei lovituri de Stat; a consimţit să participe în „guvernul" complotiştilor, care cu ajutorul din afară al cercurilor imperialiste ale Statelor străine, trebuia să pună mâna pe putere în ţară, înlăturând Guvernul legal ales prin voinţa poporului;

c) A transmis în mod sistematic reprezentanţilor legaţiilor anglo-americane, **Berry, Melbourne, Leverich, Shea, Dunham,**

Young și Robinson, informații militare, politice, economice și al informațiuni de spionaj referitoare la apărarea și economia St tului, armamentul și bugetul armatei;

d) A creiat prin criminalul de război, condamnat de căt Tribunalul Poporului, **Ștefan Tomescu** zis **Paul**, ca și prin **Must țiu Iosif**, astăzi arestat, organizațiuni subversive paramilitare d tip fascist;

e) A finanțat cu sume mari, sustrase din bunurile Statului, or ganizațiuni subversive maniste, diniste și titeliste, ca și grupel sale subversive, în vederea luptei contra regimului existent î țară;

f) A instigat la înarmare și acțiuni violente cu scopul de provoca războiu civil în țară, grupele teroriste ale lui **Ștefan To mescu zis Paul, Iosif Mustețiu, Tiberiu Pădureanu, Vasile Mun teanu, Gheorghe Dragoș** și grupele legionarilor ce plănuiau dis trugerea căilor de comunicație, ocuparea instituțiunilor publice, o cuparea depozitelor militare și asasinarea membrilor Guvernului;

g) A organizat acte de sabotaj în Uzinele și Domeniile Reșiț și a încercat să provoace nemulțumiri artificiale în rândurile mun citorilor și funcționarilor, prin întârzierea intenționată a plății sa lariului și vânzarea de mărfuri de calitate proastă în economate; a atras la munca de sabotaj pe **Romulus Drăgoescu, Iosif Muste țiu** și **Vasile Dumitriu**, actualmente arestat, în legătură cu această afacere și pe **Radu Niculescu-Buzești**, condamnat în procesul lui Maniu din anul 1947.

2. **Ion Bujoiu**, inginer, industriaș, se face vinovat prin aceia că:

a) A complotat cu acuzații **Gheorghe Manu, Dimitrie Gheor ghiu, Alexandru Balș, Horia Măcelariu** și **Gheorghe Bontilă**, cu scopul răsturnării prin forță a regimului popular existent în țară, cu ajutorul din afară al Statelor imperialiste;

b) A menținut un contact secret cu funcționari ai Legației americane din România, **Shea** și **Lowell** și a căpătat dela aceștia instrucțiuni asupra activității subversive; a transmis personal sau prin acuzații **Gheorghiu** și **Manu**, funcționarilor Legației america-

ne **Shea** și **Lowell**, informații militare, politice, economice și alte informații privind apărarea și economia țării;

c) Conducea organizațiile subversive, paramilitare și teroriste de tip fascist, conduse în mod direct de acuzații **Manu, Bontilă** și **Măcelariu;**

d) Finanța cu sume mari de bani organizațiile nelegale maniste și diniste, ajutând activitatea lor de subminare a Guvernului, în care scop făcea speculă cu producția industrială la bursa neagră;

e) A menținut legătura pe căi nelegale cu grupul trădătorului **Rădescu Nicolae**, fugit peste graniță, în vederea participării lui la executarea loviturii de Stat în țară.

3. **Gheorghe Manu**, profesor al Universității din București, fost în comandamentul mișcării legionare, se face vinovat prin aceia că:

a) A complotat împreună cu acuzații **Bujoiu, Gheorghiu, Balș, Măcelariu** și **Bontilă**, cu scopul răsturnării prin forță a regimului popular din țară, cu ajutorul din afară al cercurilor imperialiste ale unor State străine;

b) A făcut parte din comitetul de conducere al grupelor teroriste și insurecționale, menite să dea o lovitură de Stat în țară și a fost cel mai apropiat colaborator al acuzatului **Bujoiu**, împreună cu care conducea activitatea organizațiilor subversive și paramilitare de tip fascist;

c) A intrat în legătură cu reprezentanții americani și englezi, g-ralul **Stevenson**, col. **Lowell** și **Watson** și a căzut de acord cu dânșii asupra sprijinului ce s'ar fi acordat din afară complotului pentru răsturnarea Guvernului popular;

d) A transmis în mod sistematic reprezentanților americani și englezi în România, **Stevenson, Lowell, Watson, Gibson**, informațiuni militare, politice, economice și alte informațiuni interesând apărarea și economia țării, armamentul și bugetul armatei, în care scop au organizat un serviciu special de spionaj;

e) A inițiat și organizat cu scopul de a lupta contra ordinei de Stat existente în țară, o organizație subversivă și paramilitară de tip fascist;

f) A pregătit acte teroriste contra membrilor Guvernului şi a altor oameni de Stat şi fruntaşi politici ai ţării;

g) A încercat să treacă nelegal frontiera şi să fugă din ţară pentru a continua în afara graniţelor ei, acţiunea de subminare a Republicei Populare Române.

4. **Max Auschnitt**, mare industriaş, fost administrator delegat la U.D.R. şi Titan-Nadrag-Calan, proprietar al multor întreprinderi şi bănci din Statele Unite ale Americii şi Anglia (fugit în străinătate, se găseşte în Statele Unite), se face vinovat prin aceia că:

a) A complotat împreună cu acuzaţii **Popp** şi **Mărgineanu**, cu scopul creierii de formaţiuni subversive, teroriste şi insurecţionale, instigând la acţiuni violente pentru răsturnarea puterii constituţionale existente, cu scopul de a provoca războiul civil şi intervenţia străină;

b) A înlesnit înarmarea grupurilor subversive, insurecţionale şi teroriste şi le-a finanţat, distribuind în acest scop numai în trei luni în 1946, suma de 1 miliard lei, bani obţinuţi în urma speculei cu produsele industriale la bursa neagră;

c) A organizat sabotajul producţiei industriale cu scopul de a submina economia ţării;

d) A stabilit un contact secret cu reprezentantul diplomatic şi funcţionarii superiori ai Legaţiei americane din România, **Berry** şi **Melbourne** şi s'a înţeles cu dânşii asupra ajutorului din afară a complotului împotriva regimului politic existent în ţară, în vederea răsturnării lui.

5. **Nicolae Mărgineanu**, fost profesor universitar la Universitatea din Cluj, îndepărtat din funcţiune pentru activitate antipopulară, se face vinovat prin aceia că:

a) A participat alături de acuzatul **Popp** în conducerea formaţiunilor subversive, teroriste şi insurecţionale, care acţionau în folosul cercurilor imperialiste ale statelor străine, împotriva guvernului legal de democraţie populară, format în conformitate cu Constituţia ţării;

b) S'a pus în înţelegere secretă cu colaboratorii Legaţiei americane din Bucureşti, **Melbourne, Leverich** şi **Ferguson** şi a luat

parte activă la realizarea planurilor de săvârşire a unei lovituri de Stat; a participat la alcătuirea listei „Guvernului" complotiştilor, care cu ajutoare din afară a cercurilor imperialiste a unor state străine, trebuia să pună mâna pe putere în ţară, înlăturând guvernul legal, ales prin voinţa poporului;

c) A transmis în mod sistematic reprezentanţilor Legaţiei anglo-americane din România, **Berry, Melbourne, Shea, Dunham, Young** şi **Robinson,** informaţiuni militare, politice şi economice şi alte informaţiuni interesând apărarea şi economia Statului, armamentul şi bugetul armatei;

d) A participat alături de acuzatul **Popp** la conducerea organizaţiilor subversive şi paramilitare de tip fascist, a instigat la înarmare şi acţiuni violente, cu scopul de a provoca războiul civil în ţară.

6. **Dimitrie Gheorghiu**, inginer, fost director general al Societăţii „Creditul Minier", se face vinovat prin aceia că:

a) A complotat împreună cu acuzaţii **Bujoiu, Balş, Măcelariu, Bontilă** şi **Manu,** cu scopul răsturnării prin forţă a puterii populare existente în ţară, cu ajutorul din afară al cercurilor imperialiste ale unor State străine;

b) A făcut parte din comitetul de conducere al grupurilor teroriste şi insurecţionale, pentru executarea loviturii de Stat în ţară şi a fost cel mai apropiat colaborator al acuzatului **Bujoiu,** împreună cu care conducea activitatea organizaţiilor paramilitare de tip fascist creiate de dânşii;

c) A intrat în legătură cu reprezentanţii americani **Shea** şi **Lowell,** ca să capete ajutor din străinătate pentru complotul îndreptat contra ordinei de Stat existente în ţară;

d) A transmis colonelului american **Lowell** informaţiuni interesând apărarea şi economia Statului;

e) A intrat în legătură pe căi nelegale cu grupul trădătorului fugit peste graniţă, **Rădescu Nicolae,** în vederea participării lui în realizarea loviturii de Stat în ţară.

7. **Alexandru Balş,** inginer, fost director general al Societăţii „Petroşani" şi membru în consiliile de administraţie ale societă-

ţilor „Lonea", „Lupeni", „Cloşani" şi „Sonafu", se face vinovat prin aceia că:

a) A complotat împreună cu acuzaţii **Bujoiu, Gheorghiu, Măcelariu, Bontilă** şi **Manu**, cu scopul răsturnării prin forţă a regimului popular existent în ţară, cu ajutorul din afară al cercurilor imperialiste ale unor State străine;

b) A făcut parte din comitetul de conducere al grupurilor teroriste şi insurecţionale pentru executarea loviturii de Stat în ţară şi a fost cel mai apropiat colaborator al acuzatului **Bujoiu**, alături de care conducea activitatea organizaţiilor paramilitare de tip fascist, create de dânşii;

c) A intrat în legătură cu reprezentanţii americani **Shea** şi **Lowell**, ca să capete ajutor din străinătate, pentru complotul pus la cale împotriva guvernului de democraţie populară existent în ţară;

d) A intrat în legătură pe căi ilegale cu grupul trădătorului fugit peste graniţă, **Rădescu**, în vederea participării lui la realizarea loviturii de Stat în ţară.

8. **Horia Măcelariu**, amiral, deblocat din cauza activităţii sale antipopulare, se face vinovat prin aceia că:

a) A complotat împreună cu acuzaţii **Bujoiu, Balş, Bontilă** şi **Manu**, cu scopul răsturnării prin forţă a regimului popular existent în ţară, cu ajutor din afară al cercurilor imperialiste ale unor State străine;

b) A făcut parte din comitetul de conducere al grupelor teroriste şi insurecţionale, pentru executarea loviturii de Stat în ţară şi a fost cel mai apropiat colaborator al acuzatului **Bujoiu**, cu care conducea activitatea organizaţiilor paramilitare de tip fascist, create de dânşii;

c) A intrat în legătură cu reprezentanţii americani **Shea** şi **Lowell**, ca să obţină ajutor din afară pentru complotul în vederea răsturnării guvernului democrat popular;

d) A creat cu scopul de a lupta contra ordinei de Stat existente în ţară o organizaţie subversivă, paramilitară de tip fascist.

9. **Gheorghe Bontilă**, profesor, se face vinovat prin aceia că:

a) A complotat împreună cu acuzaţii **Bujoiu, Gheorghiu, Balş, Măcelariu** şi **Manu**, cu scopul răsturnării prin forţă a puterii populare existente în ţară, cu ajutorul din afară al cercurilor imperialiste ale unor State străine;

b) A făcut parte din comitetul de conducere al grupurilor teroriste şi insurecţionale, menite să servească lovitura de Stat în ţară şi a fost printre cei mai apropiaţi colaboratori ai acuzatului **Bujoiu**, împreună cu care conducea activitatea organizaţiilor subversive şi paramilitare de tip fascist, create de dânşii;

c) A intrat în legătură cu reprezentanţii americani **Shea** şi **Lowell**, ca să obţină ajutor din afară, pentru reuşita complotului de răsturnare a guvernului popular al ţării;

d) A creat cu scopul de a lupta împotriva ordinei de Stat existente în ţară, o organizaţie subversivă şi paramilitară de tip fascist;

e) A dat grupurilor subversive misiunea să organizeze şi să execute acte teroriste contra oamenilor de Stat şi a fruntaşilor politici ai ţării.

10. **Nicolae Petraşcu**, profesor, fost secretar general al mişcării legionare, se face vinovat prin aceia că:

a) A creiat dintre foştii legionari o organizaţie de tip fascist, subversivă şi paramilitară, pentru a lupta contra guvernului popular format în conformitate cu Constituţia ţării;

b) A instigat la înarmare şi acţiuni violente pentru a provoca războiul civil în ţară;

c) A stabilit legătura cu trădătorul **Horia Sima**, aflat în străinătate, care a fost în solda nemţilor, iar acum colaborează cu serviciile de informaţii ale Statelor imperialiste, cu scopul de a se înţelege cu el în privinţa sprijinirii din afară a complotului împotriva regimului de democraţie populară existent în ţară;

d) A sprijinit transmiterea, prin agenţii serviciului de informaţiuni al armatei americane, de informaţiuni militare, politice, economice şi altele, referitoare la apărarea şi economia Statului şi la bugetul ţării, prin acuzatul din acest proces Eugen Teodorescu.

11. **Eugen Teodorescu**, avocat, agent plătit în slujba serviciului de informaţiuni al armatei americane, se face vinovat prin aceia că:

a) A acordat un ajutor activ acuzatului **Petraşcu** la orga-
zarea formaţiunilor subversive şi paramilitare de tip fascist, ca
urmau să ducă o luptă înarmată pentru răsturnarea regimului
democraţie populară din ţară; a transmis acuzatului Petraş
instrucţiunile din străinătate ale lui **Horia Sima** aflat în slu
serviciilor de informaţiuni ale cercurilor imperialiste ale un
State străine;

b) A transmis în mod sistematic serviciului de informaţii
al armatei americane, aflat în oraşul Salzburg, zona de ocupaţ
americană a Austriei, informaţiuni militare, politice, economice
altele, referitoare la apărarea şi economia Statului, armament
şi bugetul ţării; în acest scop s'a ocupat personal cu munca
spionaj pe teritoriul Republicei Populare Române, trecând în m
multe rânduri fraudulos frontiera;

c) A participat la organizaţia subversivă paramilitară de t
fascist, formată din **Horia Sima** şi din legionarii trădători şi al
elemente duşmănoase, aflate în străinătate.

12. **Nistor Chioreanu**, avocat, se face vinovat prin aceia c

a) Fiind cel mai apropiat colaborator şi ajutor al acuzatul
Petraşcu, a iniţiat şi organizat din foşti legionari o organizaţ
subversivă, paramilitară de tip fascist, în vederea luptei împotri
guvernului legal de democraţie populară, format în conformita
cu Constituţia ţării;

b) A instigat pe toţi agenţii străini la înarmare şi acţiuni vi
lente în vederea deslănţuirii războiului civil în ţară;

c) A stabilit legături cu trădătorul şi spionul **Horia Sim**
aflat în străinătate, în oraşul Salzburg, zona de ocupaţie ameri
cană a Austriei, prin acuzatul **Teodorescu**, în scopul primirii d
instrucţiuni şi de ajutor practic pentru complotul dinlăuntrul ţăr
în vederea răsturnării regimului de democraţie populară existent

d) A ajutat la transmiterea de informaţiuni militare, politic
economice şi a altor informaţiuni de spionaj, agenţilor serviciul
de informaţiuni al armatei americane, prin acuzatul **Teodorescu**.

* * *

Faptele astfel stabilite constituesc crimele şi delictele de înaltă trădare prev. şi pen. de art. 186, 187, 190, 192 C. P.; de instigare, de surparea ordinei constituţionale prev. şi pen. de art. 207 C.P.; de uneltire contra ordinei sociale prev. şi pen. de art. 209 P. II-a pct. D.P. III-a şi P. IV-a; de răzvrătire prev. şi pen. de art. 210 C. P.; de complot, prev. şi pen. de art. 227 comb. cu art. 186, 207 şi 210 C.P.; de trecere frauduloasă a frontierei, prev. şi pen. de art. 267 C.P.

Intr'adevăr, faptul de a se pune în înţelegere cu agenţii guvernelor străine, spre a înlesni ori aduce ocupaţiunea străină, constitue crima de înaltă trădare, art. 186 C.P.;

Faptul de a accepta promisiuni în scop de a îndeplini acte contrarii interesului naţional în caz de războiu, dela supuşii unei puteri străine, constitue crima de înaltă trădare, art. 187 C.P.;

Faptul de a transmite informaţiuni sau orice alte referinţe, interesând apărarea teritoriului, siguranţa Statului, dotarea armatei, mobilizarea economică a teritoriului naţional, unor agenţi străini, constitue crima de înaltă trădare, art. 190 pct. 1 şi pct. 2 C.P.;

Faptul de a ridica schiţe asupra oricărui lucru privitor la apărarea teritoriului sau Siguranţa Statului, constitue crima de înaltă trădare, art. 192 pct. 2 C.P.;

Faptul de a instiga pe locuitori de a se ridica în contra puterilor constituţionale ale Republicei, constitue crima de surpare a ordinei constituţionale, art. 207 C.P.;

Faptul de a intra în legătură cu vreo persoană din străinătate sau din ţară, în scopul de a primi instrucţiuni sau ajutoare de orice fel pentru pregătirea unei răsturnări a ordinei democrate a Statului, constitue delictul de uneltire contra ordinei sociale, art. 209 P. II-a pct. D.C.P.;

Faptul de a iniţia, organiza, activa sau participa la organizaţiuni de tip fascist, politice sau paramilitare, constitue uneltiri contra ordinei sociale, art. 209 P. III-a C.P.;

Faptul de a întreprinde acţiuni în favoarea organizaţiilor prevăzute în P. III-a C.P., a membrilor lor, sau a scopurilor urmă-

rite de ele, constitue uneltire contra ordinei sociale, art. 209 IV-a C.P.;

Faptul de a înarma pe locuitori, sau de a-i instiga să se înarmeze în scopul de a provoca războiul civil, constitue crima de răsvrătire, art. 210 C.P.;

Faptul a două sau mai multe persoane de a hotărî să săvârşească vreuna din crimele prevăzute de art. 187, 207, 210 şi 2[illegible] C.P., constitue complotul, art. 227 C.P.;

Faptul de a intra sau eşi din ţară, prin alte locuri decât celea destinate trecerii călătorilor, sau prin acestea dar în ascuns şi faptul de a înlesni asemenea treceri, constitue delictul de trecere frauduloasă a frontierei, art. 267 C.P.;

Faptul de a comite, în fine, mai multe infracţiuni, calificate crime sau delicte, înainte de a fi survenit vreo condamnare definitivă pentru vreuna din ele, constitue cumulul de infracţiuni, prevăzut şi pen. de art. 101 şi 103 C.P.;

Ori, toate aceste fapte sunt dovedite în sarcina acuzaţilor după cum s'a arătat mai sus, la fiecare în parte.

Pentru aceste motive:

Având în vedere că nu mai este necesară o instrucţie prealabilă;

Având în vedere şi dispoziţiunile art. 165 pct. d şi art. 19[illegible] C. J. M.;

OPINIEM:

Trimiterea direct în judecată, în stare de arest a acuzaţilor:

1. **Alexandru Popp**, de ani 50, inginer, căsătorit, domiciliat în Bucureşti, str. Popa Petre 41, în prezent arestat pentru crimele şi delictele prev. şi pen. de art. 186, 187, 190, 207, 209 P. II-a pct. d; 209 P. III-a; 209 P. IV-a; 210, 227 comb. cu art. 186, 207 şi 210 C. P. toate comb. cu art. 101 şi 103 C.P. şi 457 C.J.M. şi D.L. 856/1938 şi 1108/938.

2. **Ion Bujoiu**, de ani 54, inginer, căsătorit, domiciliat în Bucureşti str. Romană nr. 13, în prezent arestat pentru faptele prev.

şi pen. de art. 190; 209 P. II-a pct. D; 209 P. III-a; 209 P. IV-a; 210; 227 comb. cu art. 186, 207 şi 210 C.P.; toate comb. cu art. 101 şi 103 C.P. şi 457 C.J.M. şi D.L. 856/938 şi 1108/938;

3. **Gheorghe Manu**, de ani 45, conferenţiar universitar, căsătorit, domiciliat în Bucureşti str. Mircea Vodă nr. 16, în prezent arestat pentru faptele prev. şi pen. de art. 187, 190, 209 P. II-a pct. D; 209 P. III-a; 210; 227 comb. cu art. 186, 207 şi 210 C.P.; toate comb. cu art. 101 şi 103 C.P. şi 458 C.J.M. şi D.L. 856/938 şi 1108/938.

4. **Max Auschnitt**, major, inginer, căsătorit, cu ultimul domiciliu în Bucureşti Parcul Jianu, în prezent dispărut, pentru faptele prev. şi pen. de art. 186, 190, 210, 227, comb. cu art. 186, 207 şi 210 C.P.; toate comb. cu art. 101 şi 103 C.P. şi 457 C.J.M. şi D.L. 856/938 şi 1108/938.

5. **Nicolae Mărgineanu**, de ani 43, conferenţiar universitar, căsătorit, domiciliat în Cluj str. Nicolae Iorga nr. 9, în prezent arestat pentru crimele şi delictele prev. şi pen. de art. 186, 187, 190, 209 P. II-a pct. D; 209 P. III-a; 210, 227 comb. cu art. 186, 207 şi 210 C.P.; toate comb. cu art. 101 şi 103 C.P. şi 457 C.J.M. şi D.L. 856/938 şi 1108/938.

6. **Dimitrie Gheorghiu**, de ani 49, inginer chimist, domiciliat în Bucureşti str. Aleia Alexandru nr. 45, căsătorit, în prezent arestat pentru faptele prev. şi pen. de art. 190, 209 P. II-a pct. D; 209 P. III-a; 227 comb. cu art. 186, 207 şi 210 C.P.; toate comb. cu art. 101 şi 103 C.P. şi 457 C.J.M. şi D.L. nr. 856/938 şi 1108/938.

7. **Alexandru Balş**, de ani 50, inginer, căsătorit, domiciliat în Bucureşti str. Biserica Amzei nr. 3, în prezent arestat pentru faptele prev. şi pen. de art. 190, 209 P. II-a pct. D; 209 P. III-a; 227 comb. cu art. 186, 207 şi 210 C.P.; toate comb. cu art. 101 şi 103 C. P. şi 457 C.J.M. şi D.L. 856/938 şi 1108/938.

8. **Horia Măcelariu**, de ani 53, amiral deblocat, văduv, domiciliat în Bucureşti Bulev. 6 Martie nr. 95, în prezent arestat pentru faptele prev. şi pen. de art. 190, 209 P. II-a pct. D; 209 P. III-a; 210, 227 comb. cu art. 186, 207 şi 210 C.P.; toate comb. cu art. 101 şi 103 C.P. şi 457 C.J.M. şi D.L. 856/938 şi 1108/938.

9. **Gheorghe Bontilă**, de ani 44, profesor doctor, căsătorit, do-

miciliat în Bucureşti, str. Caraiman nr. 30, în prezent ar
pentru faptele prev. şi pen. de art. 209 P. II-a pct. D; 209 P.
210, 227 comb. cu art. 186, 207 şi 210 C.P.; toate comb. cu
101 şi 103 C.P. şi art. 457 C.J.M. şi D.L. 856/938 şi 1108/938.

10. **Nicolae Petraşcu,** de ani 41, profesor, căsătorit, domi
în Sibiu, str. Morilor nr. 39, în prezent arestat pentru fa
prev. şi pen. de art. 121 comb. cu art. 230 comb. cu 190
209 P. II-a pct. D; 209 P. III-a, 210; toate comb. cu art. 101 şi
C. P. şi 457 C.J.M. şi D.L. 856/938 şi 1108/938.

11. **Eugen Teodorescu,** de ani 35, avocat, necăsătorit, d
ciliat în Constanţa str. I. G. Duca nr. 24, în prezent arestat
tru faptele prev. şi pen. de art. 190; 209 P. II-a, 121 comb. cu
209 P. III-a; 267, toate comb. cu art. 101 şi 103 C.P. şi art.
C.J.M. şi D.L. 856/938 şi 1108/938.

12. **Nistor Chioreanu,** de ani 41, avocat, căsătorit, domi
în Sibiu, str. I. V. Stalin nr. 49, în prezent arestat pentru fa
prev. şi pen. de art. 121 comb. cu art. 230 comb. cu art. 190,
P. II-a pct. D; 209 P. III-a, toate comb. cu art. 101 şi 103 C.
457 C.J.M. şi D.L. 856/938 şi 1108/938.

* * *

Vor fi audiaţi următorii martori:

1. **Tomescu Ştefan,** fost funcţionar, str. Hagi Ghiţă nr. 43,
2. **Ioan Z. Gheorghe,** inginer, fost prim-director „Reş
str. Belgrad nr. 10, Bucureşti.
3. **Dumitriu Vasile,** fost director financiar „Reşiţa", str.
grad nr. 12, Bucureşti.
4. **Camil Ion,** fost subdirector comercial „Reşiţa", Bul. Gh
ghe Coşbuc nr. 17, Bucureşti.
5. **Bădărău Alexandru,** inginer, str. Oslo nr. 4, Bucureşti
6. **Tobă Ion,** fost maior activ, str. Iarca 7, Buzău.
7. **Marinescu St. Nicolae,** student, str. Madrid 23, Timişo
8. **Toma Matei,** fost comandor marină, str. Amiral Băle
nr. 29, Bucureşti.

9. **Condeescu Dumitru,** fost comandor marină, str. Dr. Gri-
re Mera nr. 21, Bucureşti.
10. **Hoinic Dragoş,** student, comuna Frasin, jud. C. Lung Mol-
venesc.
11. **Săulescu Laura,** studentă, str. Clucerului 29, Bucureşti.
12. **Neagu I. Lungu,** funcţionar particular, cal. Floreasca 52,
cureşti.
13. **Brancovici Mihai,** medic, str. Mircea Vodă 16, Bucureşti.
14. **Zarifopol Paul,** inginer, str. Spătarului 28, Bucureşti.
15. **Drăgoescu Romulus,** strungar (fost comisar al Guvernu-
i la Reşiţa), str. C. A. Rosetti nr. 24, Bucureşti.
16. **Andrei Decebal Corneliu,** student, Bul. Bucureştii Noui nr.
2, Bucureşti.
17. **Pădureanu T. Ion,** avocat, str. Marcel Andreescu 50, Bu-
reşti.
18. **Manciu Cornel,** inginer, str. Londra 24, Bucureşti.
19. **Petrescu Marin,** lăcătuş instalator, str. Aurel Popovici nr.
2, Reşiţa.
20. **Moisco Frantz,** muncitor, str. Balteza nr. 18, Reşiţa.

Făcut la Bucureşti, la 19 Octombrie 1948.

PRIM PROCUROR MILITAR

Colonel Magistrat,

D. Mociorniţa

INTEROGATORIUL ACUZAŢILOR

INTEROGATORIUL ACUZATULUI ALEXANDRU POPP

Preşedintele: In conformitate cu dispoziţiunile art. 270 din odul de Justiţie Militară, Tribunalul dispune audierea separată a culpaţilor.

Acuzat **Alexandru Popp,** ce ocupaţia aţi avut dvs. în ultima reme?

Popp: Am fost inginer. La arestarea mea, eram director general la Reşiţa.

Preşedintele: Aveaţi această calitate când aţi fost arestat?

Popp: Da.

Preşedintele: Aţi dat o serie de declaraţiuni. Le recunoaşteţi?

Popp: Da.

Preşedintele: Dintre acuzaţii prezenţi pe cine cunoaşteţi?

Popp: Pe ing. **Bujoiu,** pe ing. **Balş,** pe **Mărgineanu** şi pe **Peraşcu,** care a fost un scurt timp în Consiliul de Administraţie al eşiţei în 1940.

Preşedintele: Alte persoane? Pe **Max Auschnitt** îl cunoaşteţi?

Popp : Da.

Preşedintele: In ce împrejurări?

Popp: A venit la Reşiţa în calitate de Administrator delegat 1 1930 sau 1931, la care dată eram în funcţiune ca inginer şef e serviciu.

Preşedintele: Şi aţi conlucrat încă de atunci cu el?

Popp : Da.

Preşedintele: Aţi putea să spuneţi Tribunalului ce rol
Max Auschnitt în viaţa industrială a ţării? Şi între altele
avea, şi cam ce industrii proprii avea în ţară şi în străinătate
Popp: Max Auschnitt a jucat un rol preponderent în indu
metalurgică a ţării.

Din punct de vedere al capitalului avea preponderenţă în
ducerea principalelor întreprinderi din ţară, împreună cu fr
lui şi alte rude. El era proprietarul lui Titan-Nadrag-Calan.
semenea avea o importantă participare la Reşiţa.

Preşedintele: Cam ce înseamnă asta: importantă?

Popp: Avea şi el personal, însă întrucât avea încrederea
pitalului englez, se bucura şi de sprijinul capitalului englez,
avea cam vreo 15% din capitalul Reşiţei.

Preşedintele: Alte industrii proprii şi altele în care avea
vânt hotărîtor **Max Auschnitt.**

Popp: Intâi industria metalurgică. In felul acesta avea în
tate între cele trei industrii: Hunedoara, Titan-Nadrag-Calan şi
şiţa, din care el avea controlul absolut la Titan-Nadrag-Cala
controlul la Reşiţa. In afară de asta era interesat la industria
prelucrare a laminatelor, în întreprinderi mai mici, ca de exem
Goldenberg, Industria Fierului şi alte întreprinderi. Era inter
pe urmă în exploatările de păduri, având exploatări şi în Ban
în Moldova. Era interesat în magazinele de desfacere a prod
lor fieroase, de exemplu a Magazinelor Unite.

Preşedintele: Interesat în ce condiţiuni?

Popp: Cu capital.

Preşedintele: Avea un capital mai mare?

Popp: Imi face impresia, fără a putea preciza, că dânsul c
trola. Pe urmă era interesat cu capital în Societatea Generală
desfacere a produselor fieroase, la Socomet, care desfăcea pro
sele dela toate întreprinderile de laminate din ţară. Aceasta ştiu
cis. Insă cred că mai era interesat în fabricile de zahăr, fără a p
preciza care, precum şi în comerţul bancar, dar nu ştiu în c
bancă.

Aceasta în ţară.

In străinătate era coacţionar la întreprinderea „Sepi". Er

societate Holding din Monaco, unde era coproprietar cu Malaxa, cred, şi cu o firmă englezească Wickers. Pe urmă a făcut o altă firmă unde era coacţionar şi avea interese, cred, în Anglia, fără a putea preciza în care industrie.

Preşedintele: Afară de asta mai avea ceva?

Popp: Dela începutul războiului fratele lui a plecat în America, în 1939, cred, unde a achiziţionat o industrie şi când a plecat el în America, în 1946, a înfiinţat 2 societăţi.

L-am revăzut pe **Max Auschnitt** la sfârşitul lui Octombrie sau începutul lui Noembrie 1944. A fost adus de americani şi de aceia a ajuns foarte repede. A fost aci, cred, în cursul lunii Septembrie 1944.

Din cauza poziţiei pe care a avut-o spre sfârşitul războiului, el a venit aci ca exponent al politicii americane.

Preşedintele: Unde v'aţi întâlnit atunci?

Popp: La biroul lui dela Titan-Nadrag-Calan, îndată ce s'a înapoiat.

Preşedintele: Ce aţi discutat în legătură cu evenimentele politice din ţara noastră?

Popp: El repeta întocmai punctul de vedere american pe care americanii l-au expus pe urmă şi la Radio şi în presă.

El considera că soluţia la noi în ţară este cea a unui guvern format împrejurul partidelor reacţionare.

Preşedintele: Aţi putea să ne spuneţi care era rolul lui în activitatea dusă de partidele reacţionare?

Acuzatul: Chiar dela prima convorbire a spus că luase deja contact cu şefii partidelor reacţionare şi anume: cu **Maniu, Dinu Brătianu** şi **Titel Petrescu** şi luase contact şi cu şeful Misiunii Americane **Berry.**

Din cauza rolului pe care l-a jucat **Max Auschnitt**, el apărea ca exponentul politicei americane. El a luat contact imediat cu şefii partidelor reacţionare şi pe lângă aceste partide, el reprezenta interesele americane, pe de altă parte le ajuta prin finanţare.

Finanţarea a fost organizată prin firmele: Reşiţa, Titan-Nadrag-Calan, şi prin Astra.

Preşedintele: Cam ce sume se dădeau, dacă ştiţi dvs.?

Popp: Domnule Preşedinte, din memorie: pentru alege[ri] din 1946, s'au dat Naţional-Ţărăniştilor aproximativ 150.000.0[00] iar în ce priveşte celelalte două partide, brătienist şi titelist, cestea au primit bani prin Reşiţa.

Preşedintele: El era mai mare acolo?

Popp: Da, era în consiliul de direcţie. Celorlalte două par[tide] li s'a dat împreună 100.000.000. Dar în afară de aceste sume, s'[a] dat sume dela Titan-Nadrag-Calan, care probabil aveau acea[şi] importanţă.

Preşedintele: Dvs. v'a dat ceva dispoziţii în legătură cu ch[es]tiunea aceasta?

Popp: Da, a dat.

Inainte de alegeri el a urmărit finanţarea propagandei acest[or] partide. O altă formă de sprijin erau sfaturile pe care le prim[ea] din partea americanilor şi englezilor. Tot înainte de alegeri au fo[st] organizate şi grupele subversive.

Am uitat să amintesc că tot din programul acesta făcea par[te] şi sabotajul. Va să zică sprijin financiar şi pe urmă sabotaj[ul] producţiei.

Preşedintele: Dar în legătură cu oamenii lor de încrede[re] care trebuiau să părăsească unele posturi dar pe care i-aţi me[n]ţinut?

Cari erau oamenii aceştia?

Popp: **Pogoran, Sleveni, Marcoş, Balo.** Aceştia în prim[a] perioadă; au fost două perioade.

Preşedintele: Dvs. aţi luat legături cu conducătorii partidel[or] reacţionare?

Popp: Am luat în primul rând contact cu **Maniu**, cam sp[re] sfârşitul lui Februarie 1945.

Preşedintele: Cine a mai participat la această întâlnire?

Popp: Ing. **Manciu** şi prof. **Mărgineanu.**

Preşedintele: Ce v'a spus **Maniu** cu această ocazie?

Popp: Sprijin financiar, menţinerea în posturi şi introducer[ea] în posturi a unui personal de încredere din partidul lui, sabotaj.

Preşedintele: V'a înfăţişat cu această ocazie **Maniu** un plan al lui pentru răsturnarea ordinei democratice?

Popp: Planul lui era acesta: Să se facă greutăţi economice guvernului, să se menţină prin presă, prin vorbă, prin propagandă, o atmosferă de nelinişte şi critică contra tuturor actelor guvernului; susţinere şi organizare a vechilor partide.

Preşedintele: Dar în legătură cu chestiunile subversive, de creiare a unor grupe în afară de partidele politice, v'a vorbit?

Popp: A vorbit şi de grupele subversive. Fiind vorba de finanţare, a amintit chiar persoanele cu care să iau contact, între care se găsea **Pădureanu**, care după cum am auzit mai pe urmă, avea un rol de şef.

Preşedintele: Pe ce sprijin aţi contat şi dvs. şi **Maniu** în toată această activitate?

Popp: Pe sprijinul direct al americanilor în special, şi al englezilor.

Preşedintele: Ce vă îndreptăţea să aveţi această speranţă?

Popp: Am cunoscut personal dintre americani, pe **Burton Berry.** Intâi am avut contact cu prim consilierul de Legaţie dela Misiune, **Roy Melbourne,** pe urmă cu şeful biroului lor de presă, **Frank Shea,** cu ajutorul lui, **Donald Dunham,** cu ataşatul comercial care a venit niţeluş mai târziu, **Fergusson,** cu un ataşat pentru agricultură, cu un ziarist **Buta.**

Pe urmă urmaşul lui **Melbourne,** d-nul **Leverich,** pe care l-am cunoscut împreună cu d-l **Hudson,** venit tot în ultima vreme şi pe care l-am văzut o singură dată.

Dela englezi am cunoscut pe generalul **Green,** care cred că era ajutorul şefului de misiune, însă contact am avut foarte puţin, de două trei ori. Cu colonelul **Nill,** pe care l-am cunoscut înainte de război; fusese în Ţara Românească ca reprezentant al unei firme americane cu care Reşiţa avea un contract de licenţă.

Cu secretarul **John** sau **Johnson,** nu ştiu exact, şi cu ataşatul **Robinson.**

Preşedintele: Cu cine din aceştia aţi avut contact mai des?

Popp: In primul rând cu **Melbourne** şi pe urmă cu **Leverich.** Dela englezi cu colonelul **Young** şi pe urmă cu **Robinson.**

Preşedintele: Max **Auschnitt** conta pe sprijinul puterilor stră-
în acţiunile lui?

Popp: Da, sigur că da. La început se baza pe sprijinul poli-
Pe urmă cred că punea speranţe chiar într'un sprijin militar.

Preşedintele: Cine v'a făcut dvs. cunoştinţă cu aceştia?

Popp: Cunoştinţă propriu zis mi-a făcut **Mărgineanu.** I-
observ că erau cunoscuţi de **Max Auschnitt.** El m'a întrebat:
cunoşti? şi mi-a spus: Du-te şi îi cunoaşte. Aceasta tocmai pent-
a vedea punctul lor de vedere în ce priveşte ajutorarea care urma
să o dea acţiunilor de răsturnare a regimului democrat.

Preşedintele: Ce conţinut mai aveau aceste întâlniri cu r-
prezentanţii străini?

Popp: Informarea continuă a lor asupra celor ce se petr-
în ţară în diferitele direcţiuni: în viaţa industrială, economică, p-
litică, cerută de ei dealtfel, chiar la masa aceia unde **Melbourn**
a făcut o expunere, un fel de program.

Preşedintele: Aţi primit oarecari dispoziţiuni dela **Auschni-**
în legătură cu desvoltarea acestor legături între dvs. şi repreze-
tanţii acelor state străine?

Popp: Schiţarea acţiunii de care am vorbit o expuse
Auschnitt imediat după ce am luat contact cu el în August. E-
o potrivire între programul acesta, programul expus de d. **Man-**
şi cel expus de **Melbourne.**

Preşedintele: V'a comunicat **Maniu** atitudinea reprezentanţ-
lor străini faţă de planul subversiv?

Popp: Totdeauna el amintea că americanii sunt de acord c-
tot ce spune el. El luase contact chiar cu şefii de misiune, c-
Holman şi **Berry.**

Preşedintele: Şi v'a pus în curent cu toată activitatea?

Popp: Da, mi-a spus că el a vorbit cu anglo-americanii şi c-
aceştia sunt de acord în toate aceste chestiuni.

Preşedintele: Dar **Auschnitt** a colaborat sau a organizat cola-
borarea dintre reprezentanţii străini şi grupul industriaşilor ca s-
aducă la îndeplinire toate acestea?

Popp: Colaborarea lui s'a făcut întâi direct.

Preşedintele: Această colaborare era o colaborare directă

lui Auschnitt cu toţi reprezentanţii în vederea aducerii la îndeplinire a planurilor stabilite?

Popp: In afară de contactul pe care eu sau **Mărgineanu**, sau **Manciu** îl aveam cu englezii, el avea contact direct cu ei.

Preşedintele: Cu Astra Vagoane ştiţi ceva?

Popp: La convorbirea cu **Maniu** fusese şi ing. **Manciu** care reprezenta Astra.

Preşedintele: Vorbeaţi dvs. de o masă. Când a avut loc masa şi unde? Cine a luat parte la ea?

Popp: Au fost 2-3 mese.

Preşedintele: Unde?

Popp: La Clubul Marei Finanţe din Calea Victoriei.

Preşedintele: Cine a luat parte la masa dela Clubul Marei Finanţe?

Popp: La această masă importantă au luat parte **Auschnitt,** eu, **Manciu, Ioan,** fost prim-director al Reşiţei, dela americani **Melbourne,** cred că **Shea,** şi alte două, trei persoane.

Preşedintele: Dar la a doua masă?

Popp: Aceasta este a doua masă, la prima n'a luat parte **Melbourne,** ci **Shea.** Cred că împreună cu **MacDonald.** La a doua masă a luat parte **Melbourne.**

Preşedintele: Cine a făcut invitaţiile pentru pregătirea primei mese, adică cine a insistat să se facă această masă?

Popp: Auschnitt a dispus să se aranjeze această masă, fixând şi persoanele.

Preşedintele: Spuneţi cum s'au petrecut lucrurile?

Popp: Auschnitt a cerut să se aranjeze această masă într'o zi la prânz. Masa a aranjat-o **Ioan** care era preşedintele Clubului Marei Finanţe. **Auschnitt** determinase personal cine să ia parte din partea noastră. Dela americani n'a venit **Melbourne** ci numai **Shea.** Cu această ocazie, **Auschnitt** a făcut o scurtă expunere a situaţiei din ţară, arătând îngrijorarea lui asupra progresului pe care îl face mişcarea democratică şi măsurile care ar trebui luate pentru împiedicarea ei. **Shea** a spus că punctul de vedere al americanilor rămâne cel cunoscut din declaraţia făcută anterior şi că el va raporta mai marilor lui. In urma acestei mese a urmat a

doua masă la care a participat **Melbourne**. La aceasta **Melbour**[ne] a confirmat punctul de vedere american, arătând şi sprijinul care americanii înţeleg să-l dea pentru această acţiune.

Preşedintele: Aţi putea să ne spuneţi în ce constă acest spr[i]jin despre care vorbea **Melbourne?**

Popp: Intâi sprijin pe plan diplomatic. Dacă se va ajunge [la] conflict sau dacă situaţia nu se va putea soluţiona altfel, pr[in] acţiunea sprijinită de americani cu armament şi dotaţii şi chi[ar] cu instructori pentru acţiunea grupelor teroriste.

Preşedintele: S'a discutat la această masă şi acţiunea grup[ă]rilor subversive?

Popp: S'a amintit despre aceasta de către **Melbourne.**

Preşedintele: A mai luat cineva cuvântul?

Popp: A vorbit **Auschnitt**, spunând că este bucuros de spri[ji]nul pe care îl promit Americanii.

Preşedintele: Vă rog să spuneţi complect tot ceeace au promi[s].

Popp: Se promisese sprijin diplomatic. Şi dacă situaţia nu s[e] va putea redresa, sprijin prin dotarea grupărilor teroriste şi pre[] vederea lor cu instructori din America, sau din locurile unde sun[t] americani.

Preşedintele: Se suspendă şedinţa 5 minute.

Preşedintele: Acuzat **Popp Alexandru**, Tribunalul ar vrea să fie mai lămurit asupra întâlnirilor dela Casa Marei Finanţe.

Să ne redai toate discuţiile care s'au dus acolo, ce s'a pus atunci la cale.

Acuzatul Popp: La masa primă s'au dus discuţii de ordin general fără importanţă, iar la sfârşitul mesei **Auschnitt** a făcut observaţiile pe care le-am comunicat aici, adică a făcut o scurtă expunere a situaţiei din ţară, atrăgând atenţia asupra progresului pe care îl face mişcarea democratică. Fără sprijin, partidele reacţionare nu pot rezista acestei presiuni. Ce înţeleg americanii să facă? Dacă ei înţeleg să facă ceva pentru redresarea acestei situaţii?

Shea a răspuns că întrucât **Auschnitt** pune întrebări precise asupra atitudinei pe care înţeleg americanii să o ia în această chestiune în ţară şi străinătate el va lua contact cu mai marii lui.

La a doua masă a venit **Melbourne** care a arătat punctul de

vedere american. El a precizat că America vede că partidele reacţionare trebuesc neapărat sprijinite financiarmente, că atât marii industriaşi, marii capitalişti, cât şi în general burghezia românească trebue să-şi dea contribuţia. El arăta că grupele teroriste trebue să fie întărite şi sprijinite prin înrăutăţirea situaţiei economice din ţară, prin sabotajul producţiei, prin frânarea circulaţiei mărfurilor, care să provoace ridicarea preţurilor şi deci greutăţi financiare care să ducă la inflaţie.

Americanii vor sprijini acţiunea acestora cu informaţii şi prin acţiunea lor politică, diplomatică.

Preşedintele: Acest plan care fusese expus era identic cu planul **Auschnitt?**

Acuzatul Popp: Practic, era identic domnule Preşedinte.

Preşedintele: Cu această ocazie **Melbourne** v'a arătat care este poziţia lui **Maniu, Brătianu** şi **Titel Petrescu** faţă de acest plan?

Acuzatul Popp: El a arătat că şi el şi **Berry** luaseră contact cu şefii acestor partide şi că ei erau de perfect acord cu planul expus la masă.

Preşedintele: S'a făcut vreo apreciere asupra urgenţei executării acestui plan?

Acuzatul Popp: Da, **Melbourne** a arătat că este urgent, că burghezia românească este în pericol şi să-şi dea contribuţia în această chestiune.

Preşedintele: A fost exprimat punctul de vedere al industriaşilor faţă de acest plan?

Acuzatul Popp: Auschnitt l-a exprimat chiar atunci în această şedinţă.

Preşedintele: Ce angajamente au fost luate cu această ocazie?

Acuzatul Popp: Să se aplice acest plan expus de către **Melbourne.**

Preşedintele: Ce hotărîri s'au luat de către grupul industriaşilor prezenţi pentru executarea planului şi în ce împrejurări?

Acuzatul Popp: In privinţa finanţării, **Auschnitt** a spus că va finanţa el la început prin Titan-Nadrag şi când se vor organiza vânzările la negru prin Astra şi Reşiţa, atunci finanţarea va fi distribuită direct prin Reşiţa şi Astra. A arătat că producţia trebue

să fie îngreuiată, în special la articolele comerciale, în al do rând la articolele care privesc comenzile de stat. Apoi prin frâ rea circulației mărfurilor.

Președintele: Dv. personal ce sarcini v'au revenit?

Acuzatul Popp: Intâi tot ce privește Reșița și pe plan fin ciar și din punct de vedere al sabotajului industrial.

Președintele: Vorbiți Tribunalului despre diferitele aspe care v'au revenit dv.

Acuzatul Popp: Pe plan comercial să se organizeze vânzar la negru. In primul rând cota de 5% legală, căci întreprinder putea să dispună asupra unei cote de 5 la sută din producție.

Președintele: Dv. spuneați apoi de sabotajul producției.

Acuzatul Popp: Sabotajul producției, menținerea contactul cu americanii, serviciul de informare a lor, organizarea grupul de rezistență.

Președintele: Sub aceste aspecte v'au revenit însărcinări Vrem să știm acum sub aspect informativ ce anume ați re lizat dv.?

Acuzatul Popp: Sub aspectul informativ am avut ca inform tori pe ing. **Manciu**, ing. **Andronie**, d. **Iordan**, **Pandele**, aceșt sunt principalii.

Președintele: Ce anume ați luat dela fiecare?

Acuzatul Popp: Dela **Andronie** s'au luat informațiuni asupr producției de petrol, asupra necesităților de utilaj pentru a măr forajul și posibilitățile de export. Dela **Manciu** am luat informa țiuni asupra condițiunilor economice. Impreună cu **Mărgineanu** am dat o situație, un istoric asupra mișcării sindicale din țară și situației sindicatelor din momentul acela, în 1945.

Președintele: Cui au fost transmise?

Acuzatul Popp: Cele cu petrolul au fost transmise lui **Mel-bourne**. Apoi cele referitoare la sindicate au fost transmise tot lui **Melbourne**, la cererea lui. Apoi s'a emis englezilor o situație asu-pra Reșiței din timpul războiului. S'a dat o situație a producției de laminate până în 1946 și jumătatea lui 1947. Aceasta a fost dată lui **Robinson**. Pe urmă au fost date instrucțiuni asupra stabilizării.

Președintele: De unde le-ați obținut?

Acuzatul Popp: S'au obținut dela **Dumitrescu** care era la Re-șița și la rândul lui a obținut dela Ministerul Finanțelor. Aceste informațiuni au fost date secretarului lui **Johnson** dela Legația Engleză și lui **Leverich** dela americani. S'a dat totodată o situație asupra utilajului agricol. S'a dat o situație și lui **Melbourne** asupra producției și capacității de producție de la Reșița. S'a mai dat un plan asupra producției la Hunedoara, iar mai apoi i s'a dat lui **Melbourne** o situație a prețurilor de pe piață din 1947, arătând tot-odată influența inflației asupra prețurilor și care este situația pre-țurilor determinată de inflație.

Președintele: Prin cine le-ați dat?

Acuzatul Popp: Parte din aceste au fost date de mine direct, parte prin **Mărgineanu**. Lui **Johnson** i-am dat printr'un trimis date asupra stabilizării.

Președintele: Cum ați obținut dv. toate aceste informații?

Acuzatul Popp: Am cerut d-lui **Andronie** să-mi dea date asupra situației petrolului, din care am scos cifrele care îmi trebuiau și pe care apoi le-am dat lui **Melbourne**. Am obținut dela **Iordan** date în legătură cu importul și dela **Pandele** cu situația financiară din 1946, dela **Manciu** și **Andronie** prin **Dumitriu** cu situația finan-ciară din 1947. Am dat apoi situația uneltelor agricole.

Președintele: Unde l-ai cunoscut pe **Măcelariu?**

Acuzatul Popp: Nu mi-am adus aminte încă unde l-am cunos-cut pe **Măcelariu**. Poate la **Rădulescu** acasă. Acesta a fost primul contact. A fost în mai multe rânduri la mine. Se vedea că este un om de meserie. A fost la serviciul de spionaj. Aceasta mi-a dat în gând să-l pun în legătură cu grupurile teroriste. Dealtfel s'a oferit și el să facă acest lucru. Contactul s'a întrerupt apoi pentru cât-va timp, întrucât el a fost dat în judecata Tribunalului Poporului. El a fost apoi în spital, de unde a evadat.

Am luat contact cu dânsul prin soția lui, care m'a rugat să-i dau un sprijin financiar pentrucă situația lui era foarte grea. In acest timp am mai luat contact cu alții din țară. Aceasta era pe-rioada de organizare.

Președintele: In timpul acesta, ce sume de bani ați dat?

Acuzatul Popp: N'aș putea să precizez, dar cred că între 1945

şi 1946 împreună 1.000.000 lei. In 1947, lei un miliard, iar după stabilizare 300.000 lei.

Preşedintele: Cum a trecut el la organizarea acestor grupuri şi ce instrucţiuni s'au dat?

Acuzatul Popp: Au fost create legături cu oameni de încredere, grupele necunoscându-se între ele decât foarte puţin, iar şeful având contact cu câţiva dintre ei.

Preşedintele: Cum luaţi contact? Permanent zi de zi cu Tomescu?

Popp Alex.: De câte ori era în Bucureşti el lua contact cu mine printr'un curier.

Preşedintele: Cine era curierul?

Popp Alex.: Era **Pădureanu**, căruia i-am cerut să facă contact cu **Tomescu**, eu retrăgându-mă complect. El a trimis un om al lui care s'a prezentat sub titlul de student **Constantinescu**, pus la dispoziţie de **Pădureanu** ca să asigure contactul cu **Tomescu**. După câteva luni contactul a fost făcut de **Tomescu** din nou cu mine prin acest student.

Preşedintele: Ce alte instrucţiuni aţi dat lui **Tomescu?**

Popp Alex.: Pregătirea grupărilor.

Preşedintele: Cu cine a luat contact?

Popp Alex.: A luat contact cu alte persoane din ţară. Deasemenea a luat contact cu o asociaţie a preoţilor din Ardeal.

Preşedintele: Ce ştiţi în legătură cu un post de radio-emisiune? Aţi dat vreo însărcinare?

Popp Alex.: I-am spus lui **Tomescu** să caute un loc pentru instalarea unui post de radio-difuziune.

Preşedintele: De unde l-aţi avut?

Popp Alex.: Nu l-am avut, făcea parte dintr'o dotaţie americană, dotaţia **Melbourne**, ce trebuia să consiste în echipament, în hrană, în armament şi mijloace de comunicaţie.

Preşedintele: In afară de acest echipament vi s'a arătat în ce constă dotarea de armament?

Popp Alex.: **Tomescu** a spus că dispune de puţin armament şi că parte din banii pe care i-am dat, i-a utilizat pentru procurarea de armament, deoarece banii erau limitaţi şi armamentul era foarte

limitat. — I-am comunicat ca să nu se îngrijească deoarece în momentul declanşării acţiunii va primi armament.

Preşedintele: Aţi discutat cu el organizarea unor acte teroriste?

Popp Alex.: El a propus organizarea de acte teroriste în scopul menţinerii disciplinei şi coeziunei în acest grup. Aceasta s'a petrecut cam prin Ianuarie sau Februarie 1948.

Preşedintele: Ce anume aţi discutat?

Popp Alex.: El a prezentat un plan pentru un atentat împotriva câtorva persoane din Guvern.

Preşedintele: Şi altceva?

Popp Alex.: Mi-a comunicat că ştie că un alt grup legionar pregăteşte un atentat în localul fost al Continental-ului. Planul prezentat ar fi necesitat vreo 30—32.000.000 lei.

Preşedintele: Aţi informat pe reprezentanţii anglo-americani despre organizarea acestor acte teroriste?

Popp Alex.: Au fost informaţi.

Preşedintele: Prin cine şi pe cine aţi informat?

Popp Alex.: Prin mine. Pe **Melbourne.**

Preşedintele: Ce anume i-aţi comunicat?

Popp Alex.: I-am comunicat, după cele comunicate de **Tomescu**, că s'au organizat atâtea grupe în Bucureşti şi atâtea grupe în provincie, cu aproximativ atâta efectiv — şi din când în când am complectat aceste informaţii. Planul dat de **Tomescu** l-am comunicat în rezumat lui **Melbourne.**

Preşedintele: Alte date?

Popp Alex.: Acestea. L-am informat asupra mişcării grupului şi, după spusele lui **Tomescu**, cu cine luase contact **Tomescu** din alte grupe.

Preşedintele: V'a transmis **Tomescu** un plan al întregei organizaţii teroriste?

Popp Alex.: In două rânduri mi-a transmis acest plan în August, Septembrie, Octombrie, aşa ceva. Primul în rezumat, l-am comunicat lui **Melbourne** şi apoi s'a rupt, iar al doilea plic l-am comunicat lui **Leverich** prin **Mărgineanu**. Englezii au fost informaţi prin ing. **Ştefănescu.**

Preşedintele: Pe cine anunţa?

Popp Alex.: Pe cine a anunţat nu aş putea spune, dar ştiu că ing. Ştefănescu era în contact cu englezii şi ing. Ştefănescu a şi făcut diferite sugestii în privinţa organizării acestor grupuri.

Preşedintele: Ce altceva aţi mai discutat cu **Tomescu?**

Popp Alex.: Erau chestiuni în legătură cu organizarea, în legătură cu planul de acţiune care urma să fie declanşată la momentul oportun, plan schiţat numai în general.

Preşedintele: Ce prevedea acest plan?

Popp Alex.: In principiu trebuiau să fie ocupate autorităţile, radio, telefoanele, poşta, gara. In provincie trebuia făcut acelaş lucru, şi organizate acte de distrugere pe căile ferate, în nodurile de cale ferată, pentru desorganizarea transporturilor. Aceste acte făcute trebuiau să permită instalarea noului guvern.

Preşedintele: In afară de planurile acestea arătate de Dvs., aţi mai trimis ceva la americani?

Popp Alex.: Referitor la grupul **Paul**, grupul **Tomescu**.

Preşedintele: Aţi mai dat bani?

Popp Alex.: Da, am depus bani. Banii au fost depuşi în două rânduri prin **Mărgineanu** pentru ca să se formeze un depozit de siguranţă, la dispoziţia mea şi a lui **Mărgineanu**. Cred că în total erau — franci elveţieni şi dolari — cam 2 milioane dolari aproximativ împreună.

Preşedintele: Concomitent cu luarea de contact cu **Paul Tomescu** etc. Dvs. ţineaţi în curent şi cercurile străine cu tot ce se petrecea?

Popp Alex.: Da.

Preşedintele: Ce angajamente şi-au luat ele în privinţa acţiunii subversive şi prin cine?

Popp Alex.: Şi-au luat angajamente atât prin **Melbourne**, cât şi prin **Leverich**, adică obligaţia de a prevedea cu armament, echipament, cu hrană şi mijloace de comunicaţie grupele din ţară care trebuiau să fie prevăzute cu această dotare prin paraşutare, în anumite locuri comunicate în timp util, locuri care probabil erau deja cunoscute de către americani. Cu această ocazie urmau să se paraşuteze şi instructori pentru conducerea grupelor.

Preşedintele: Instructori străini?

Popp Alex.: Străini. Probabil români formaţi de ei în străinătate.

Preşedintele: Când trebuia să se treacă la acţiune şi cum?

Popp Alex.: Momentul trebuia anunţat de ei, de americani. Şi în momentul anunţat de ei, dacă se găseşte armament suficient la grupuri, acestea să treacă imediat la acţiune, dacă nu, să aştepte armamentul pus la dispoziţie de ei pentru declanşarea acestei acţiuni.

Preşedintele: Despre coordonarea grupelor nu aţi discutat?

Popp Alex.: Ba da, am discutat cu ei şi anume după procesul Tămădău, adică chiar înainte de proces, dar după arestare. S'a discutat situaţia născută în ţară în urma arestării lui **Maniu** şi dispariţiei P.N.Ţ. Incă înainte organizaţiile P.N.Ţ. începuseră să se transforme în organizaţii subterane. Planul era ca întreaga acţiune să se transforme în acţiune subterană şi diferitele grupe trebuiau coordonate printr'un comitet de coordonare din care urmau să facă parte anumite persoane. Insă nu s'a ajuns să se definitiveze acest comitet de coordonare.

Preşedintele: Cu cine aţi discutat aceasta?

Popp Alex.: S'a discutat cu **Leverich** şi cu **Melbourne** înainte de plecarea lui.

Preşedintele: Ce aţi discutat?

Popp Alex.: Nevoia creerii unui organ de coordonare a acestor grupe de care am amintit şi s'au început discuţiile pentru creerea acestui comitet de coordonare.

Preşedintele: De cine au fost duse discuţiile?

Popp Alex.: Au fost discuţii începute de mine cu **Mărgineanu**, cu col. **Petrescu**, cu **Costel Tătăranu**. Cam acestea sunt, cred, persoanele cu care am vorbit despre chestiunea aceasta.

Tot comitetul acesta de coordonare, de iniţiativă, urma să facă coordonarea grupurilor acestora, să alcătuiască lista noului guvern, care urma să fie instalat şi să ia comanda grupurilor.

Preşedintele: Inainte de a trece la grupul III din acţiunile şi o-

bligațiile Dvs., în concluzie, ce urmau să facă aceste grupe teroriste la momentul oportun, cum ați spus Dvs.?

Ac. Popp: Aceste grupe teroriste urmau să ocupe autoritățile, mijloacele de comunicație, înțeleg Poșta, telefoanele și radio, gările, nodurile de cale ferată și să desorganizeze transporturile.

Președintele: Altceva?

Popp: Să instaleze noul guvern.

Președintele: Trecem acum la a treia obligație luată de Dvs. în materie de sabotaj.

Ac. Popp: Da.

Președintele: Spuneți Dvs. în ce sector de producție s'a acționat? Intâi enunțați și pe urmă vorbiți de fiecare în parte.

Popp: Sectorul de producție principal a fost oțelăria ca sector care să influențeze concomitent mersul oțelăriei, al centralelor electrice, al transporturilor și al programării.

Președintele: Cum acționați pentru a sabota programarea producției?

Ac. Popp: Reșița este o întreprindere care cuprinde ceeace se numește o verticală, adică pornește dela materia primă și ajunge până la produse finite. Procesul acesta de fabricație nu se întâmplă în cadrul unui atelier, ci în cadrul unei serii întregi de ateliere.

Sarcina biroului de programare este prescrierea pentru fiecare unitate de producție, pentru fiecare fabrică, fiecare atelier în parte, amănunțit, ce trebue să fabrice în luna programată, pentru ca secțiunile cari urmează să utilizeze aceste materiale să le folosească pentru soiurile și piesele ce le trebuiesc, pentru laminare etc. Adică programarea trebuia făcută în detaliu, coordonat, ca să nu se întâmple nici stocări de materiale la o secție, nici lipsă de material la alte secții.

Președintele: Cum ați acționat Dvs. ca să faceți sabotaj în acest domeniu?

Ac. Popp: Șeful acestui birou era **Niculescu-Buzești**, care a acționat prin insuficienta coordonare a programării, ceeace a dus la stocaj.

Președintele: Ceva mai lămurit.

Ac. Popp: De exemplu, erau două tipuri de locomotive în fabricație și s'a întâmplat că la turnătorie nu s'au făcut decât piese pentru un singur tip de locomotive, din care cauză al doilea tip nu a putut fi deloc executat în luna aceia. Pentru utilaj petrolifer la fel. Lipseau piese turnate sau forjate.

Președintele: Altceva?

Ac. Popp: La poduri nu se programa laminarea tuturor profilelor necesare și atunci se lamina în fond podul pentru o greutate de 90% de exemplu, iar din cauza lipsei celor 10% din greutatea lui, nu se putea monta podul. Lipseau multe piese mărunte.

Președintele: Cum se producea aceasta?

Ac. Popp: Prin neprogramarea anumitor repere la secțiile producătoare.

Președintele: Alte sabotaje?

Ac. Popp: Locomotive, utilaj petrolifer, poduri, unelte agricole, acelaș lucru.

Președintele: In ce privește transporturile?

Ac. Popp: Uzinele Reșița sunt legate de calea ferată cu o singură stație care face schimbul de mărfuri între uzine și calea ferată. Din locul acesta vagoanele căilor ferate sunt puse la dispoziția uzinelor, care, pe căi interioare, și cu mijloace interioare, le duc la locul de descărcare. Adică Reșița posedă o rețea de transporturi interioare foarte mare, de vreo 10 km., cu locomotive, vagoane etc.

Anumite transporturi sunt regulate. De exemplu, oțelăria consumă regulat o anumită cantitate de fier și o anumită cantitate de cărbuni la fel și cocseria. Aceste transporturi înainte erau programate la anumite ore. Se știa că fierul vechiu pleacă la ora cutare și la ora cutare la oțelărie. Acest lucru nu s'a mai făcut din timpul lui 1944 când a avut de suferit din cauza deselor alarme aeriene. Urma ca transporturile să se facă la cerere. Liniile fiind blocate tocmai la trecerea trenului de fier vechiu, se întâmplau deseori întârzieri.

Pe urmă, o neîngrijită întreținere a materialului rulant ducea la întreruperi de circulație, care au făcut ca jumătate din parcul de vagoane să fie disponibil. Jumătate se găsea în permanență în reparație. Pe urmă, întârzieri în facerea reparațiilor.

Pe urmă, o întreținere neglijentă a locomotivelor, care provo-ca defectarea sau scăderea numărului celor în circulație, cu mu înainte de vreme, la o fracțiune de timp. Nu țineau decât 20-25-30% din timpul normal.

Aceasta a produs o rea programare, ceeace a însemnat o sur să de greutăți, de întârzieri în producție, de sabotaj în uzine.

Aceasta a provocat stocări de material, a provocat lipsă de oameni, pentrucă transporturile nesosind la ore regulate, nu se putea avea în momentele acelea oamenii necesari pentru descăr-carea lor, așa că se provoca o nouă întârziere până la adunarea oamenilor necesari pentru facerea acestor transporturi. Se blocau liniile etc.

La centralele electrice sunt două lucruri: unul, pe care l-am amintit și la transporturi, lipsa de întreținere, lipsa de în-grijire a instalațiilor, lucru care s'a constatat la centrala Anina, unde nu a fost curățit condensatorul la timp, nu s'a făcut epu-rarea apei de adaos la timp, morile de cărbuni nu au fost întreținute și s'au defectat, așa încât centrala nu a produs decât cam 30-35 la sută din debitul ei. Normal trebuia să producă cam 6000 kw., dar prin sabotaj dădea numai 2500 kw.

La fel la celelalte centrale electrice, dar într'o măsură mai mică; acestea nu duceau o așa mare lipsă de îngrijire ca la Anina, dar era lipsă de îngrijire atât în aparatul de distribuție a curentului electric, cât și în transformatori, cabluri, linii aeriene, în aparataj.

Pe urmă au fost întreruperi de exploatare provocate de acci-dente și amplificate de lipsa de manevră la timp.

S'a întâmplat un lucru la o centrală, care a fost rezolvat în interval de jumătate de oră. Insă întreruperea de curent electric a durat 3—4 ore, din cauza manevrării insuficiente.

Nu se poate spune că acest lucru este normal pentrucă frec-vența accidentelor a fost un multiplu față de frecvența normală.

In anii războiului frecvența a fost mai mare cu 46-47 la sută.

In felul acesta uzina era lăsată pe un timp mai scurt sau mai lung fără curent electric.

Președintele: Am citit despre instalarea unui motor Diesel. Cum a fost cu asta?

Ac. Popp: Găsindu-se că situația este proastă la Reșița, din cauza scăderii randamentului la Anina, și la celelalte centrale, din lipsă de curent electric, s'a hotărît că până se va rezolva definitiv problema să se împrumute dela Astra-Brașov, care avea disponibil atunci, un motor Diesel de circa 2000 HP.

După planul făcut, montajul acestui motor trebuia să dureze cam 2 luni de zile. El a durat însă 6 luni, din Mai până în Octom-brie anul trecut.

Președintele: Treceți acum la oțelărie.

Ac. Popp: Asupra oțelăriei a avut întâi și întâi influență trans-porturile și pe urmă centralele electrice, dar în afară de aceasta a avut de suferit din cauza fierului vechiu. Fierul vechi cu care se aproviziona Reșița, provenea, în afară de industrie, dela depozite de muniții vechi, muniții delaborate și provenea din așa zisul fier vechi adunat, care cuprindea și fier vechi adunat din zonele foste de luptă. S'au găsit frecvent proectile intacte sau incomplect descărcate, amestecate cu munițiunile delaborate, care veneau la Reșița.

Președintele: Cum se mai făcea sabotaj aci la oțelărie în legă-tură cu încărcarea?

Ac. Popp: La oțelării fierul vechiu este de două feluri, fier vechiu bun, de bună calitate, și fier vechiu de proastă calitate. Fierul vechiu de proastă calitate poate să fie folosit pentru fier comercial.

Cantitatea totală de fier vechiu era determinată pentru a pro-duce un anumit număr de șarje de bună calitate. Trebuia ca fierul vechiu de bună calitate să fie încărcat numai pe șarje. Pentrucă nu s'a făcut lucrul acesta și pentrucă s'a încărcat cu fier de proastă calitate, s'a compromis calitatea oțelului.

Deasemenea s'a compromis calitatea oțelului printr'un adaos de fontă nepotrivit. Tot așa ca și la fierul vechiu, oțelul de calitate trebue să conțină un procent de fontă mai ridicat. Or, s'a întâmplat de multe ori ca să pună la șarjele de calitate un adaos de fontă ne-potrivit.

Pe urmă au fost de câteva ori manipulări greșite ale flacării la cuptoare, ceeace a condus la arderea boltelor, adică scoaterea

din serviciu a cuptoarelor, atunci când ele ar fi trebuit să f
ţioneze regulat.

Alte serii de acte de sabotaj au avut loc în hala und
toarnă oţelul. Oţelul din cuptoare se toarnă în nişte căldări c
sunt căptuşite cu refractare şi astupate cu refractare. Căld
au fost însă prost îngrijite, prost refăcute, aşa că s'a întâm
pierderi de şarje de oţel. Oţelul a găurit oala de turnare şi a s
pat jos în hală.

Pe urmă oţelul se toarnă din aceste căldări în nişte forme
zate în anumite locuri. Locurile acestea de turnare trebuesc
inte de turnarea oţelului să fie pregătite, aşa încât formele să
uscate, să nu mai aibe apă. Dacă forma este prea de curând făc
oţelul îşi strică calitatea prin impurităţile care le absoarbe din d
compunerea apei. Aceasta s'a întâmplat permanent.

S'a întâmplat ca hala de turnare să provoace întârzieri
şarje, din cauză că hala nu era pregătită pentru turnare. Ac
acest rezultat se datoreşte faptului că întâi hala de turnare e
în permanenţă blocată cu material, nu era curăţată. Se face so
teala că la o cantitate anumită de oţel, jumătate cel puţin sunt
măşiţe care trebuesc expediate. Dacă această murdărie nu este c
rând expediată, întreaga hală se blochează.

Imi amintesc că prin August 1947, a fost făcută o curăţe
generală în hală, care a durat câteva zile. Cu toate acestea,
Crăciun, hala a trebuit să fie oprită pentru 14-16 zile, când norm
de Crăciun se opreşte hala pentru circa 2—3 zile ca să se facă c
răţenie.

Pe urmă calitatea materialului refractar: fabrica de cărămi
refractară a produs cărămidă de calitate inferioară, atât pent
hală, cât şi pentru cuptoare şi s'au aprovizionat greşit cu mat
riale. S'au comandat cărămizi mult prea mici faţă de mărime
cuptoarelor, ceeace a determinat o uzură prematură.

Preşedintele: In legătură cu această acţiune de sabotaj a Dv
ce puteţi să ne spuneţi cu angajarea de personal sau cu menţinere
de personal?

Ac. Popp: In general persoanele care au fost propuse pent
epurare sau pentru scoaterea din serviciu, pentru acestea s'a

făcut toate intervenţiile posibile pentru a le menţine la vechiul lor loc şi s'a reuşit în foarte multe cazuri ca personalul acesta să fie menţinut în locul lui vechiu, sau dacă nu s'a putut aceasta, atunci să fie dat în alte întrebuinţări, sau dacă nu s'a putut nici aceasta, s'a plast în alte părţi, la societăţi metalurgice ale Statului.

Preşedintele: Cum s'a procedat cu personalul acesta?

Ac. Popp: S'au făcut intervenţii la diferite foruri. Deasemenea s'au făcut intervenţii prin delegatul Sindicatului la Bucureşti, **Drăgoescu.** In 1945, când era **Auschnitt** în ţară, el singur a făcut intervenţii.

Preşedintele: In afară de modul cum aţi arătat la început, toate celelalte acţiuni de sabotaj cum au putut fi duse la îndeplinire?

Popp: Au fost lăsate lucrurile să se degradeze, adică este o lipsă de luare de măsuri. Evident ar fi trebuit să se ia măsuri mai mari decât în timpurile normale, pentrucă Reşiţa se găsea pe panta de descreştere a producţiei, atât prin alarmele din 1944, cât şi prin transporturile din 1944 —1945. Trebuia acţionat puternic pentru redresarea acestei situaţii. Insă neschimbându-se personalul acolo, situaţia a continuat din rău în mai rău.

Preşedintele: S'a dus prin aceste mijloace la o stocare de producţie?

Ac. Popp: Sigur că da. Intâi s'a produs această stagnare de producţie. Prin deficienţa de programare a producţiei, prin numărul mare de material definitiv rebutat sau degradat, s'au provocat stocări foarte importante de material.

Din producţia de laminate care să spunem de exemplu că a fost de 8 mii tone, 6000 tone au fost programate detaliu cu detaliu, 2000 de tone, fie că n'au fost programate, fie că calitatea oţelului nu corespundea scopului, fie că lăsându-se la dispoziţia laminoarelor, conducerea a căutat să lamineze cât mai puţin şi a laminat într'o zi un singur profil în loc de două sau trei cât ar fi fost normal.

In acest fel, numai 6000 tone au fost întrebuinţate, 2000 de tone treceau la depozit. Astfel s'a ajuns înspre sfârşitul anului 1947, că, cu toate că producţia scăzuse la jumătate dela cea normală, stocarea să crească la 14.000 de la 7 sau 8 mii cât era normal.

Preşedintele: In concluzie acuma, ar vrea Tribunalul să care au fost efectele sabotajului asupra vieţii economice.

Ac. Popp: Uzinele Reşiţa au o poziţie specifică: Toată in tria metalurgică de prelucrare din ţară depinde în foarte m măsură de livrările de material feros dela Reşiţa, în special la nate. Reşiţa aprovizionează cam jumătate din necesitatea de terial feros celorlalte uzine. Reşiţa neexecutând programul la t şi producţia ei scăzând la jumătate sau mai puţin în 1945, a ră ca toată lipsa să provoace imediat o criză la toate fabricile de lucrare.

Lucrul acesta a fost amplificat încă de prezenţa acestor curi de material, care în loc să fie plasate pe piaţă erau imobili la Reşiţa.

Indirect, prin comercializarea la negru a unei părţi din pro sele Reşiţei, s'a amplificat criza financiară, criza de inflaţie, c terea preţurilor şi în general comerţul la negru, tocmai datorită cestei poziţii a Reşiţei, care furnizează materialul feros pentru treaga producţie din ţară.

Preşedintele: Erau ţinute la curent şi cercurile străine de xecutarea acestui plan?

Ac. Popp: Periodic, din când în când.

Preşedintele: Şi cum le făceaţi cunoscut?

Ac. Popp: Prin **Melbourne.** Spuneam cam care era produ din ţară în legătură cu rezultatul acţiunei de sabotaj. Cât des englezi, acestora le-am dat două situaţii: întâi pe 1945 şi pe ur 1946 şi pe prima jumătate a lui 1947.

Preşedintele: Executarea planului era urmărită de aceştia?

Ac. Popp: Destul de aproape. Ei nu se interesau lunar, ci câteva luni odată, când cereau care este situaţia producţiei.

Preşedintele: După condamnarea complotiştilor dela Tămădă ce măsuri aţi luat în vederea continuării activităţii subversive?

Ac. Popp: Am vorbit cu **Melbourne** prin Septembrie, Octo brie înainte de terminarea procesului **Maniu.** Discuţiile purtate dus la un plan pentru coordonarea diferitelor grupe teroriste su versive urmând ca să ia naştere un comitet care să ia contact c aceste grupe pentru a crea o comandă unitară. Comitetul era fo

mat din mine, **Mărgineanu,** col. **Petrescu, Costel Tătăranu.** In afară de această acţiune trebuia să ia contact şi cu partidele politice. Prin **Costel Tătăranu** cu liberalii, eu am luat contact cu **Mărgineanu,** cu profesorul **Haţieganu** şi urma în caz de cădere la un acord să se ia contact şi cu **Titel Petrescu.**

Preşedintele: Care erau sarcinile?

Ac. Popp: Intâi facerea unei comande unice pentru acest grup terorist subversiv, care exista în ţară, apoi contact cu partidele reacţionare sau cu rămăşiţele lor şi crearea listei guvernului acela provizoriu. Acest organ urma să fie acela care ar fi rămas încontinuu în contact cu Americanii, pentru coordonarea întregii acţiuni proectate în momentul oportun.

Preşedintele: Acestea erau toate sarcinile?

Ac. Popp: Da.

Preşedintele: Ce s'a realizat?

Ac. Popp: Până la îmbolnăvirea mea în Martie am luat contact cu colonelul **Petrescu.** Am avut o convorbire cu d. **Costel Tătăranu** în legătură cu scrisoarea către **Berry.** D. colonel **Petrescu** urma să ia contact cu ing. **Bujoiu** pentru grupul lui şi urma să facă legătura cu grupul **Bujoiu.** Despre acest lucru nu mai ştiu.

Preşedintele: Şi altceva?

Ac. Popp: S'a căzut de acord cu **Leverich** în privinţa şefului guvernului provizoriu în persoana lui **Rădescu** şi s'au amintit câteva nume în legătură cu guvernul provizoriu. Lista a fost definitivată în timpul bolii mele.

D. Procuror Stanciu: Era recunoscut acuzatul ca şef al grupelor subversive?

Ac. Popp: D-le Preşedinte, am aflat că sunt recunoscut ca şef, dar am înţeles în felul următor acest lucru: Mi s'a spus că la o convorbire care a avut loc între nu ştiu cine s'a propus persoana mea ca şef al acestor grupe.

D. Procuror Stanciu: A cerut acuzatul sau i s'a procurat de către **Tomescu** personal persoane cu nume false pentru a fi introduse la Reşiţa sau alte sectoare?

Ac. Popp: I s'a cerut lui **Tomescu** să trimită câţiva oameni, care au fost trimişi.

Președintele: De ce n'ați cerut oameni cu numele lor adev

Ac. Popp: Pentru ca să avem organul nostru de infor în uzină.

D. Av. Mircea Manolescu: Dacă **Mărgineanu** a avut vre tivitate în chestiunea fondurilor.

Ac. Popp: D-le Președinte, **Mărgineanu** a cunoscut apro tiv sumele care se dădeau, însă n'a avut nici o activitate, ni strâns fonduri și nici nu s'a plătit vreo sumă prin el.

Av. Manolescu: Informațiile pe care le-a dat **Mărginean** mericanilor, de ce natură erau?

Ac. Popp: In afară de studiul făcut împreună cu mine, ritor la mișcarea sindicală și situația ei, în afară de o lucrar cută tot împreună cu mine, referitoare la alegeri, **Mărginea** mai dat informații, în ceeace privește situația politică așa c vedea el, sau cum căpăta informații dela persoanele cu care în contact.

ȘEDINȚA DE DUPĂ AMIAZĂ

Ședința de după amiază s'a deschis la orele 17, contin du-se interogatoriul acuzaților.

Președintele Tribunalului a luat interogatoriul acuza **Gheorghe Manu** și **Nicolae Mărgineanu.**

INTEROGATORIUL ACUZATULUI GHEORGHE MANU

Președintele: Să se introducă acuzatul **Gheorghe Manu.** (E introdus acuzatul **Gh. Manu).**

Președintele: Ați auzit citirea referatului?

Gheorghe Manu: Da.

Președintele: Ați dat o serie de declarații la cercetări. Le cunoașteți?

Gheorghe Manu: Da.

Președintele: Din ce organizație politică ați făcut parte înainte de 23 August?

Gheorghe Manu: Am făcut parte din mișcarea legionară începând din Octombrie 1937 și am fost comandant interimar al ei, în 1943.

Președintele: Ce alte funcțiuni ați îndeplinit Dvs. în mișcarea legionară?

Gheorghe Manu: După 23 August 1944 am mai făcut parte din conducere timp de 3 luni, în 1945.

Președintele: Pe care din coacuzații pe care i-ați văzut aici în boxă îi cunoașteți?

Gheorghe Manu: Pe toți, afară de **Popp, Mărgineanu** și **Teodorescu.**

Președintele: Pe acuzatul **Bujoiu** când și în ce împrejurare l-ați cunoscut Dvs.?

Gheorghe Manu: L-am cunoscut prin relații de familie, întrucât fostul meu cumnat a fost secretar general la „Petroșani", deci unul din colaboratorii apropiați ai lui **Bujoiu.** Așa că l-am cunoscut cam din 1934—1935 personal, direct.

Președintele: Ați conlucrat vreodată cu dânsul?

Gheorghe Manu: Nu, niciodată.

Președintele: Dacă îl cunoașteți din 1935, desigur că trebue să-i cunoașteți și activitatea în domeniul economic și politic.

Gheorghe Manu: Așa cum o cunoaște toată lumea. Nu mai mult, pentrucă nu am fost în relații.

Președintele: Ce știți despre el?

Gheorghe Manu: El a fost întâi Director General și mai târziu Președintele Consiliului de Administrație la „Petroșani" și în conducerea — nu știu în ce calitate — a mai multor societăți legate de „Petroșani", Lupeni, Vlăhița, Viscoza, în sfârșit vreo 3—4 societăți legate de „Petroșani". Iar în viața politică nu a făcut parte, după cât știu, din nici un partid politic, dar a fost membru în guverne cu nuanță liberală, în guvernul **Tătărăscu** în 1937 și mai târziu în guvernele din timpul dictaturii regelui **Carol.**

Președintele: In viața economică juca un rol deosebit?

Gheorghe Manu: Un rol însemnat, după cât îmi pot da seama.

Preşedintele: In legătură cu grupurile subversive, când a naştere un comitet de conducere, cum a luat naştere acest co de conducere şi care a fost acţiunea acestor grupuri?

Gheorghe Manu: Comitetul de conducere al grupelor versive a luat naştere în vara anului 1945, din iniţiativa d-lui **Bujoiu**, care a întrunit grupurile subversive, pe cari le cuno adică cea condusă de **Vintilă Brătianu**, de mine, de Amiralul celariu şi mai târziu cea condusă de dr. **Bontilă**. Toate aceste puri prin relaţiile cu ing. **Bujoiu** au ajuns să se întrunească şefii lor mai apropiaţi lui **Bujoiu**, ca d-l Ing. **Teodoru**, Ing. A nescu, d-l ing. **Mircea Ionescu**. După aceea, mai târziu, a ap şi generalul **Mardare**.

Preşedintele: Ce activitate subversivă aţi desfăşurat înainte apariţia acestui comitet de conducere?

Gheorghe Manu: Vedeţi, aş vrea să spun câteva cuvinte supra unor pregătiri pe cari le-am făcut, pentrucă am vrut să mă documentez ca să fiu orientat pentru a-mi putea desfăş activitatea subversivă. Şi am căutat contact. Atât la anglo-a ricani, cât şi la tineretul partidelor istorice sau în cercurile conducătoare.

Preşedintele: Adică? Spuneţi mai precis.

Gheorghe Manu: Dela anglo-americani primul a fost ziari englez **Gibson**, venit în ţară imediat după 23 August 1944. Il nosteam mai de mult, dinainte, şi am căutat să-l văd. L-am vă în Februarie 1945. Am avut o conversaţie destul de lungă cu în cursul căreia am făcut un tur de orizont politic în legătură politica internaţională, cu poziţia României în eşicherul interna nal şi înăuntrul politicei interne a României, poziţia legionarilor care mai eram încă strâns legat în momentul acela. Nu i-am informaţii atunci, pentrucă nu aveam încă posibilitatea să-i d Nu l-am văzut decât odată. Am discutat generalităţi. Am făcu expunere în care am arătat că România are o situaţie foarte portantă, determinantă, pentru tot sud-estul Europei, că este interesul statelor anglo-saxone ca această poziţie să nu fie d nitiv pierdută pentru ele şi am precizat că poziţia greacă, pe ca ei o apărau în special, era o poziţie prea slabă şi că interesul

era să nu fie absenţi din România vecină cu Uniunea Sovietică. Şi mi-a spus, aproape textual, din care reieşea încă de atunci instigarea de informare, următoarele: „Noi — adică ei, englezii şi americanii — ne-am înşelat ca şi Dvs. asupra chestiunii ruse. Am crezut că era mai slabă..."

Pe urmă am avut, atunci, o conversaţie cu **Mihail Fărcăşanu**, şeful tineretului liberal, pe care deasemenea am căutat să-l conving în aceeaşi ordine de idei, a unei opoziţii faţă de o câştigare de influenţă prea mare a partidelor de stânga. Am căutat să-l conving că trebue să ne opunem unei asemenea câştigări de influenţă, că este în interesul Partidului Liberal ca să se producă o colaborare sau cel puţin o pregătire de colaborare între ei şi elementele legionare.

Am avut o singură întrevedere cu **Fărcăşanu**, pentrucă după aceea s'a ascuns şi nu l-am putut găsi, aşa că nu am desvoltat lucrurile mai mult.

Pe urmă am căutat întrevederi în P. N. Ţ. Am avut în acest sens o întrevedere cu **Mihalache** în Martie 1945, scurtă vreme după venirea la putere a Guvernului Groza. Şi am discutat cu el în acelaş sens ca şi cu **Fărcăşanu**, că între P. N. Ţ. şi în special elementele lui mai active, şi elementele legionare să existe la început contact şi în măsura în care contactul se va strânge, o colaborare — aici începe să fie pe teren subversiv, pentrucă Guvernul Groza venise la putere. Imi amintesc că i-am şi spus lui **Mihalache**: „Vom colabora cu Dvs. pe teren subversiv".

Mai târziu, după aceste luări de contact care mi-au limpezit orizontul, dacă pot să spun aşa, am recăutat contactul pe care-l pierdusem cu conducerea legionară şi în speţă cu **Petraşcu**, care venise în România din Germania şi, cum ştiam eu, luase comanda elementelor legionare care mai existau în ţară.

M'am întâlnit la sfârşitul lui Martie 1945, i-am spus de contactele mele cu **Gibson**, **Mihalache** şi **Fărcăşanu**, şi am căutat să-l conving atunci că şi elementele legionare care mai rămâneau trebuiau să meargă pe acest drum. Am avut mai multe întrevederi atunci cu el şi în cadrul acesta am intrat atunci în conducerea

mişcării legionare, ca cel mai apropiat colaborator al lui Petr
pe teren politic.

In acest sens l-am dus pe **Petraşcu** la **Mihalache**, cu car
avut o întrevedere.

S'a pregătit contactul pentru discuţii ulterioare, care t
nu au mai avut loc după aceea. **Petraşcu** l-a întâlnit prin mi
pe **Vintilă Brătianu**, care, după cum am spus, conducea o for
ţiune de tineret liberal, cu tendinţe mai activiste, pentrucă nu
foarte mulţumit de politica partidului în întregime, care era
potolită.

Vintilă Brătianu şi **Petraşcu** au avut o discuţie în cursu
reia au vorbit şi de alegeri şi de un eventual sprijin al elemen
legionare, pentru o listă comună cu partidele istorice, pentru
a insistat chiar **Petraşcu**. A rămas stabilit să se continue conta

Apoi am asistat, tot în calitatea mea de consilier politic
Petraşcu, la întrevederea cu **Penescu**, secretar general al Part
lui Naţional Ţărănesc, aceasta aproape imediat după isbucn
crizei constituţionale în 1945. S'a vorbit de colaborarea element
legionare la o manifestaţie de stradă, organizată de partidele i
rice. **Petraşcu** a evitat să se angajeze, aşa că nu s'a ajuns la o
ţelegere în acest sens. Urma să se păstreze contactul perman
Penescu din partea conducerii legionare. Totuşi aceasta nu
putut stabili din cauza opunerii lui **Maniu**, care voia să păst
contactul cu elementele legionare prin **Comaniciu**, cu care intr
în legături mai de mult. Cam în acelaş timp — August-Septem
— au început legăturile mele cu **Bujoiu**.

Preşedintele: Cu alte organizaţii aţi mai avut legătură?

Ac. Manu: Luasem mai de mult contact cu Amiralul **Măcela**
care avea şi el un grup, prin intermediul d-rului **Brancovici**
care l-am cunoscut într'o casă prietenă. Apoi mi-a parvenit
formaţia că şi **Bujoiu** avea o activitate subversivă, despre care
ştiusem, aşa că contactul cu **Bujoiu** l-am reluat prin **Vintilă B**
tianu atunci.

Preşedintele: Ce scop avea comitetul acesta?

Ac. Manu: In faza în care s'a închegat, scopul lui era, pe de
parte coordonarea acţiunii grupelor subversive, intrate în legăt

cu el, iar pe de altă parte, dirijarea acestei acţiuni şi păstrarea contactelor cu cei dinafara comitetului, atât din afara ţării cât şi dinăuntru, în speţă cu reprezentanţii anglo-americani, cu partidele istorice, cu palatul.

Preşedintele: Din cine se compunea?

Ac. Manu: Compoziţia lui a variat. Elementele permanente din comitet au fost: d. Ing. **Bujoiu**, d. Ing. **Gheorghiu**, d. Ing. **Niţescu**, d. ing. **Balş** aceştia trei din urmă fiind cei trei colaboratori mai apropiaţi ai lui **Bujoiu**. Apoi **Vintilă Brătianu**, Amiral **Măcelariu**, eu, Dr. **Bontilă**. Mai târziu generalul **Mardare** pe care eu nu l-am întâlnit în comitet, însă ştiu că a făcut parte din el şi a participat la şedinţe.

Preşedintele: Unde se ţineau şedinţele?

Ac. Manu: In diferite locuri.

La început la locuinţele succesive ale d-lui Ing. **Bujoiu**, adică în str. Dionisie şi apoi în Lascăr Catargiu, pe urmă la **Mircea Ionescu**, care a apărut în comitet, şi pe care apoi nu l-am mai văzut, pe urmă la Ing. **Gheorghiu** şi la Ing. **Niţescu**. Şedinţele mai restrânse, unde nu luau parte toţi membrii comitetului, au fost mult mai frecvente şi s'au ţinut peste tot unde ne puteam întâlni: la ing. **Balş**, care ţinea legătura între **Gheorghiu** şi mine şi la Dr. **Hodoş**, care ţinea legătura atunci când nu puteam veni eu.

Preşedintele: Cum se ţineau aceste şedinţe? Putea veni oricine sau se luau măsuri de precauţiune?

Ac. Manu: Nu, nu putea veni oricine. Măsurile le luau stăpânii casei. Nu putea intra nimeni în odaia aceea, decât cei prevăzuţi.

Preşedintele: Cine era considerat şeful?

Ac. Manu: Practic era Ing. **Bujoiu**, ca cel mai în vârstă, ca cel care a iniţiat comitetul, ca cel cu mai multă experienţă politică...

Preşedintele: Cum credeaţi Dvs. că trebuia să acţioneze acest comitet?

Ac. Manu: Acest comitet trebuia să acţioneze, să zicem, în două faze deosebite. Prima fază pregătitoare, înainte de o eventuală trecere la acţiune, faza de contact, de informaţii, atât cu reprezentanţii anglo-americani, cât şi cu celelalte elemente din ţară,

acesta era începutul plus pregătirea pentru acțiune a unor
puri subversive. In al doilea rând era prevăzut ca după intra
acțiune comitetul să acționeze cu un comitet de directive, el
astfel încât să fie o acțiune coordonată.

Prin urmare, tot prin comitet urma să se ia legături cu
nătatea, cu anglo-americanii și pentru coordonarea acțiuni
pentru ajutorarea indispensabilă pentru o acțiune.

Președintele: Pe ce sprijin vă bazați dv. în această acțiu

Ac. Manu: Pe sprijinul englezilor și americanilor, care
să se producă în cazul unei intrări directe în acțiune, prin pa
tare de materiale, technicieni...

Președintele: In ce constau aceste materiale?

Ac. Manu: Ajutoarele erau concepute de două tipuri: pr
in faza pregătitoare și ajutorul în faza de acțiune.

In faza pregătitoare sfaturi și directive, aparate de radi
telecomunicație, depozite eventuale, dacă se puteau face, iar
rior, în trecere la perioada de acțiune, aceste ajutoare urma
fie mai complecte și anume, armament, muniţiuni, echipam
aparate de transmisiune, technicieni.

Președintele: La dispoziția cui și când trebuia să se acțio

Ac. Manu: Aceasta încă nu fusese decis.

Palatul avea un rol covârşitor în organizarea co plotului de răsturnare a regimului democratic

Președintele: Cum ați stabilit acțiunea?

Ac. Manu: In cazul unui război urma în primul rând să
dezorganizeze traficul prin atacuri asupra căilor ferate, ca
loacele de comunicație cele mai importante și aceste atacuri
mau să se producă prin echipe instruite special în acest scop, a
pra căilor ferate cele mai importante care trec prin România.
cadrul grupului meu prevăzusem atacarea liniei ferate Bu
Ploești, a căii ferate de pe Valea Prahovei și desigur a celor
mare trafic. La fel urma, în măsura posibilităților și în cadrul
viturii de stat, în faza finală, să se desorganizeze aparatul de s

prin atacarea ministerelor în București, a sediilor importante, a autorităților importante, iar în provincie a prefecturilor, a poștei, telegrafului și telefoanelor, a posturilor de radio etc. din toate punctele nevralgice importante în asemenea caz.

Un plan precis de acțiune încă nu fusese stabilit. Noi când am vorbit de o acțiune militară finală căzusem de acord să rugăm pe un militar să se ocupe de chestiune și căzusem de acord asupra numelui generalului **Mardare**, cu care trebuia să vorbească d. ing. **Gheorghiu** și cu care a și vorbit d. ing. **Gheorghiu**. Nu făcusem însă planul militar pentrucă generalul **Mardare** nu luase contact cu șefii de grupă, în speță cu noi.

Președintele: Bujoiu avea legături la Palat?

Ac. Manu: N'aș putea să răspund, **Bujoiu** a spus dela începutul acțiunii lui că acțiunea lui a fost cunoscută la Palat și că era bine văzut. Mai târziu, nu mi-a spus **Bujoiu direct**, în August sau Septembrie 1946, într'un moment când **Bujoiu** se ascundea pentrucă fusese compromis de **Sumanele negre**, a vrut să ia contact cu **Ionel Stârcea**. Nu mi-a spus el numele lui, aceasta mi-a spus-o **Balș**. **Bujoiu** a spus că a luat contact cu un reprezentant al Palatului.

Eu aveam o legătură constantă cu Palatul prin doctorul **Hodoș**, a cărui soție era secretară particulară la regina. **Hodoș** era în relații permanente cu **Negroponte**, care sub pretextul că administra averea regelui, era și secretarul regelui. Prin d-na **Hodoș** putea vedea oricând pe **Ioanițiu**.

Președintele: Mai cunoașteți ce alte legături avea Palatul?

Ac. Manu: Știu că a avut o legătură prin șeful Casei Militare, prin d-nii ing. **Bontilă**, ing. **Gheorghiu**. D. ing. **Gheorghiu** mi-a vorbit de acest lucru și mi-a spus că l-a văzut pe generalul **Nicu-lescu** și l-a pus în legătură cu **Brătianu**. El a spus că va comunica regelui, iar mai târziu a spus că regele a ascultat cu un zâmbet mulțumit.

Președintele: Cunoașteți rolul pe care l-a avut Palatul în această acțiune subversivă?

Ac. Manu: Palatul luase dela început inițiativa. Știu că exista legătură între Palat și Generalul **Aldea**, acesta fiind însărcinat de

Palat cu coordonarea şi organizarea unei mişcări subversive, urma ca la momentul oportun să dea lovitura de forţă regim... Adică propagandă înainte de a veni regimul la putere şi după regimul a venit la putere să pregătească acţiunea de forţă.

Acest lucru îl ştiu şi dela **Vintilă Brătianu** şi dela **Mărcel...** şi dela **Alexandrescu,** care fusese omul de încredere al lui **Al...** Toţi au spus că **Aldea** lucra în legătură directă cu Palatul, mai târziu când **Aldea** a trecut la activitate mai secretă, reg... fost ţinut permanent la curent, fiind consultat în anumite ac... De exemplu când **Măcelariu** a fost numit Comandant, numir... care regele s'ar fi declarat mulţumit. Acest lucru mi l-a spus **Mă-celariu.**

Pe de altă parte, încă din Septembrie 1944, am cerut **Camil Demetrescu** o întrevedere cu **Ionel Stârcea** care era m... şal al palatului pe vremea aceia. **Ionel Stârcea** mi-a trimis v... că nu mă poate vedea şi îmi da sfatul să mă duc la **Maniu** şi urmez directivele lui **Maniu.**

Pe de altă parte, **Vintilă Brătianu** a întrebat pe maiorul **Udri...** cui trebue să se adreseze pentru o coordonare a acţiunii sub... sive tot în cursul anului 1945. **Vintilă Brătianu** a primit răsp... sul: „**Aldea,** adresaţi-vă lui **Aldea**". De unde reese că Palatul, teren politic preconiza urmarea lui **Maniu,** iar pe teren subver... urmarea lui **Aldea.**

In plus am aflat dela **Comaniciu** că **Pădureanu** reuşise să a... o întrevedere la Palat şi că fusese vorba ca să se aranjeze chia... audienţă secretă la rege, audienţă care n'a avut loc atunci şi c... cred că nu s'a aranjat nici mai târziu.

Acestea sunt faptele concrete pe care le cunosc în legăt... cu Palatul.

Preşedintele: Acum să trecem la partidele istorice. Cu c... şi în ce scop aţi colaborat?

Ac. Manu: In afară de aceste legături pe care vi le-am sp... prin contactele mele cu Palatul, eu am activat în mai multe c... cumstanţe. Una din aceste circumstanţe a fost în August 194... când mai făceam parte din conducerea legionară şi când **Petraşc...** a dat o circulară despre felul de activitate a mişcării legionar...

In momentul acela exista o legătură cu **Rică Georgescu,** mi se pare că era la o societate româno-americană şi **Nelu Ursu,** care era colaboratorul lui **Petraşcu.** Şi în urma circulării lui **Pe-traşcu, Rică Georgescu,** ca din partea Palatului, a întrebat pe **Nelu Ursu,** dacă legionarii mai intră în această acţiune.

Petraşcu mi-a comunicat şi m'a rugat să comunic eu Pa-latului că legionarii rămân pe poziţie, ceeace am şi făcut prin d. **Hodoş** şi mi-a spus că **Ioaniţiu** a fost mulţumit.

Al doilea a fost mai târziu, după constituirea grupului meu autonom, când am rugat pe d-na **Hodoş** să anunţe pe **Ioaniţiu** că am organizat un grup subversiv, pentru a fi pregătit pentru orice eventualitate.

Am întrebat de câteva ori pe dr. **Hodoş** care din iniţiativa sa personală a vorbit cu **Vanea Negroponte,** care l-a ţinut în cu-rent cu activitatea noastră, în special cu legătura cu **Bujoiu** şi **Vintilă Brătianu.** Altădată, **Hodoş** a lucrat în numele comitetului de coordonare a acţiunii subversive şi anume, când se vorbea de persoana generalului **Mardare** pentru dirijarea acţiunii militare. Atunci în acea şedinţă la care nu participa **Bujoiu,** deoarece era arestat, era în 1946, unul din participanţi a spus: Dar mi se pare că nu este bine văzut la Palat. **Hodoş** s'a oferit să întrebe pe căile lui dacă **Mardare** era bine văzut la Palat. S'a informat şi a venit cu răspunsul că nu-i nimic împotriva generalului **Mar-dare.**

Preşedintele: Aţi vorbit despre legăturile cu grupurile sub-versive în cadrul partidelor istorice. Aţi avut şi unele directe?

Ac. Manu: Am avut legături de două feluri. Pe deoparte cu conducerile lor şi pe de altă parte cu tineretul lor. In legăturile mele cu conducerile partidelor istorice, afară de cele luate de con-ducerea legionară în 1945, am avut o legătură permanentă cu conducerea partidului naţional-ţărănesc pe două căi. Una prin Dr. **Hodoş,** unul din oamenii lui **Maniu** care era o legătură pur infor-mativă, iar altă legătură prin **Comaniciu** pe care îl cunoşteam din cadrul mişcării legionare. Acesta avea legături cu partidul naţional-ţărănesc şi îl putea vedea mai uşor pe **Maniu** şi deci mă putea ţine în curent cu vederile anglo-americanilor. Acest contact al lui **Co-**

maniciu cu **Maniu** a fost mai frecvent în primăvara lui 1947 la arestarea conducătorilor partidului național-țărănesc și as derea lui **Comaniciu.**

Cu partidul național-liberal am avut deasemeni legături conducerea prin **Laura Săulescu,** secretara particulară a lui **Brătianu** care ne spunea tot ce știa dela Misiunea Americană mai avut o legătură cu conducerea partidului liberal prin avoc **Lăzărescu** care era avocatul lui **Gheorghe Brătianu,** astfel că aflat și prin acesta care sunt vederile conducerii partidului libe In afară de acestea am avut legături cu tineretul lor și anume tineretul național-țărănesc. Aveam legături pe două linii: întâi **Comaniciu** care avea legături prin grupurile semi-subversive, mai târziu au devenit subversive — atât cele de tineret cât „muncitorești" — și alta prin Ing. **Puiu.** Astfel că speram că momentul unei lovituri de forță să putem dispune prin Comani și **Puiu** și de tineretul național-țărănesc.

Cu tineretul liberal legăturile mele le-am avut cu **Vintilă B tianu** care s'a despărțit de tineretul liberal, iar altă legătură prin **Laura Săulescu** și prin **Gica Dobrescu** cu elementele act ale tineretului liberal. Mai târziu după dizolvarea partidului țional-țărănesc și intrarea în inactivitate a partidului liberal, ceastă acțiune a **Laurei Săulescu** și a celorlalți a continuat prin trarea în grupul nostru subversiv din Februarie 1948.

Președintele: Ați vorbit de legăturile cu **Comaniciu.** Din co versațiile avute cu el v'a comunicat ceva cu privire la sabota industrial?

Ac. Manu: Da, am avut multe conversații. Din spusele **Comaniciu** rezultă că era în legătură cu marea industrie care pra tica sabotajul industrial, în speță la Reșița. Că conducerea soci tății practica acest sabotaj industrial, că acest sabotaj era cunc cut și făcut de acord cu Americanii, că grupul care practica sab tajul industrial era în legătură cu secția „muncitorească" a pa tidului național-țărănesc, deci indirect cu **Comaniciu.**

Tot prin **Comaniciu** rezulta că grupul dela Reșița era în le gătură și cu alte întreprinderi metalurgice. Acest grup de sabot dispunea de fonduri și deci implicit și de **Comaniciu.** Acesta mi-

spus, cu ocazia colectei care am făcut-o în primăvara 1947, să organizez în București, pentru orice eventualitate, o rețea complect acoperită atât pentru el, cât și pentru mine.

Președintele: Ați spus tribunalului chestiunea unor grupe subversive. Ce legătură aveați Dv.?

Ac. Manu: Aveam legăturile mele directe. Cele mai bune legături le-am avut cu grupul condus de **Vintilă Brătianu** și după aceea cu maiorul **Vasiliu.** Cu **Vintilă Brătianu** eram bun prieten, astfel că legătura dintre noi era mai strânsă decât cea în cadrul comitetului. Această legătură strânsă s'a simțit după plecarea lui **Vintilă Brătianu,** când maiorul **Vasiliu** m'a consultat în toate chestiunile care nu priveau direct grupul lor, adică toate chestiunile politice în care m'a consultat întotdeauna și n'a eșit în general niciodată din cuvântul meu. Deși nu era o subordonare directă, totuși maiorul **Vasiliu** îmi era subordonat în ultima fază.

Președintele: Cu alte persoane ați mai avut legături?

Ac. Manu: Cu Amiralul **Măcelariu** în prima fază. Ne-am consultat de mai multe ori în legătură cu manifestațiile din toamna 1945. La 8 Noembrie unde am trimis și eu pe câțiva prieteni în urma rugăminții Amiralului **Măcelariu.** Atunci făceam parte încă din conducerea legionară. Iar prin **Vintilă Brătianu,** Amiral **Măcelariu** și **Alexandrescu,** care fusese șef de cabinet la general **Aldea,** am intrat în legătură cu M.N.R. pe care-l conducea. In Decembrie 1947 am avut o întrevedere cu general **Aldea,** când i-am spus că am constituit un grup autonom, iar când s'ar produce circumstanțe favorabile, că sunt gata să mă pun la ordinele lui. Atunci el mi-a spus că nu trebue să-l consider ca un șef al mișcării subversive. Insă mai târziu **Alexandrescu** mi-a spus că **Aldea** este comandantul M. N. R. Aceasta după două luni dela întrevederea mea cu **Aldea.** Când generalul **Aldea** a trecut la organizarea efectivă a M.N.R.-ului în vederea intrării în acțiune, atunci am primit ca și celelalte grupuri instrucțiunile scrise cari s'au dat și care au fost distruse și care prevedeau o serie de dispoziții pregătitoare pentru intrarea în acțiune. Intre altele era pregătirea de locuri de parașutaj pentru ajutorarea pe calea aerului de către anglo-americani. In legătură cu aceste locuri din spusele lui **Alexandrescu**

rezultă că fuseseră conversaţii cu anglo-americanii prin Maniu şi se dăduseră chiar semnalizări care trebuiau făcute acestor de paraşutaj la momentul oportun. Mai erau instrucţiuni de cum trebuiau atacate căile de comunicaţie, precum şi alte obiec- ca: depozite militare, de armament, de muniţiuni, de echipament nitare şi altele. Iar în cadrul organizării generale a M.N.R.-ul făcuse sugestii ca să fie o organizare pe zone geografice. Mie m căzut zona Prahova-Buzău. Din felul în care Alexandrescu a ceptat, am înţeles că generalul Aldea trebuia să consulte pe

Acestea au fost legăturile mele subversive.

Preşedintele: Aţi vorbit despre anumite legături cu Petra Care este atitudinea lui Petraşcu faţă de activitatea subvers

Acuzatul Manu: La început, înainte de arestarea lui, a vreme cât am colaborat în conducerea legionară, Petraşcu p să fie de părerea mea, adică pentru o colaborare între elemen legionare şi grupurile subversive. In această ordine de idei a o întrevedere cu **Vintilă Brătianu** pe care i-am aranjat-o eu şi în curent cu contactele mele atât cu **Măcelariu** cât şi cu Bu

Preşedintele: Care era atitudinea lui faţă de aceste acţiuni?

Gheorghe Manu: Era o atitudine de aprobare.

Preşedintele: In afară de sprijinul interior de care vorb Dvs. în vederea acestor acţiuni, spre ce sprijin vă orientaţi în afa

Gheorghe Manu: Spre puterile anglo-saxone, Statele Un ale Americii şi Anglia.

Preşedintele: Prin cine puteaţi să primiţi sprijinul?

Gheorghe Manu: In primul rând prin reprezentanţii lor a In ce mă priveşte, personal am luat contact cu generalul Schuyl pe atunci şeful misiunii militare americane, un contact scurt ca s'a mărginit la o singură întrevedere în cursul căreia i-am înm nat buletinul informativ scris de mine personal şi acolo am fo prezentat şi întovărăşit de **Alimăneşteanu Gh.**, translatorul lui de **Eugen Gheorghiu** care era cunoscut de **Alimăneşteanu** şi ca m'a pus în legătură. Intrevederi cari s'au transformat într'un co tact permanent am avut cu 2 reprezentanţi oficiali ai puteri anglo-saxone, cu colonelul **Lowell** şi colonelul **William Watts** ataşat comercial adjunct britanic.

Cu **Lowell** am intrat în contact în vara anului 1947 prin **Alimăneşteanu,** iar cu **William Wattson** pe care îl cunoşteam de mult, am luat contact prin doctorul **Hodoş.**

Preşedintele: Alte legături?

Gheorghe Manu: Am avut un contact informativ cu francezii prin **Crăciunaş** care mi-a organizat plecarea.

Preşedintele: Să trecem la unele amănunte. Ce aţi discutat Dvs. în întrevederile pe care le-aţi avut?

Gheorghe Manu: Discuţiile cu generalul **Schuyler** au fost scurte şi s'au mărginit la generalizări. M'a întrebat dacă în acţiunea mea am în vedere şi interesele mele personale, ceeace era oarecum o propunere directă de plată şi m'a întrebat după ce i-am înmânat cartea: Ce vrei să fac cu ea? I-am spus să o citească şi să o transmită superiorilor la Washington.

Am avut o discuţie generală în care mi-a spus că situaţia actuală din România nu este în vederile guvernului american dar n'am intrat în detalii pentrucă conversaţia a fost scurtă şi după cum vă spuneam ea n'a mai fost înoită. Am întrebat de 2—3 ori pe **Alimăneşteanu** dacă pot să-l văd din nou pe **Schuyler** dar nu mi-a comunicat nimic favorabil.

Preşedintele: Ce aţi discutat cu ceilalţi?

Gheorghe Manu: Cu **Lowell** am avut contact permanent în vara anului 1947, contact terminat la încercarea mea de plecare în Februarie 1948, contact luat prin buletinul informativ pe care i l-am dat prin **Alimăneşteanu** şi **Eugen Gheorghiu.** Chiar din prima conversaţie **Lowell** a accentuat că-i pare bine că există în România un tineret care nu este de acord cu regimul actual din ţară. Pe un ton solemn a spus: Puteţi considera aceasta ca un mesagiu din partea mea. Era o instigaţie directă ca să ne menţinem pe această poziţie. După ce am dat buletinul informativ l-am întrebat dacă este publicabil în America. Mi-a spus să-i dau prilej să-l citească şi mi-a adăugat mai apoi că este foarte important ca cu acest prilej să se restabilească între noi relaţii bune şi să se continue pe acest teren al informaţiilor de orice natură şi apoi a insistat de mai multe ori în cursul întrevederii asupra acestui lucru.

El a insistat asupra informaţiilor de natură politică spun
„Ceeace mă interesează este să se ştie care sunt
ţiile guvernului în privinţa măsurilor luate în direcţia
formării regimului din România, în direcţia unui regim
democraţie populară şi de socialism. Aceasta nu însea
că celelalte informaţiuni nu se bucură de interesul meu
cific".

Odată i-am vorbit incidental de economie şi mi-a spus
pe el îl interesează informaţiile de natură economică.

Asupra informaţiilor de natură militară el a insistat mai
ţin, dar mi-a pus unele întrebări şi de această natură în mod
rect şi indirect. Eu i-am dat acest fel de informaţii în întreved
avute cu el în cursul conversaţiilor noastre.

Preşedintele: De unde aveaţi toate aceste informaţii? Aveaţi o reţea de informaţii?

Gheorghe Manu: Imi constituisem o reţea de informaţii p
tru a putea redacta buletinul informativ şi pentru bunul mers
grupei subversive care trebuia să fie informată asupra situa
economice, politice şi militare, pentru a putea transmite aceste
formaţii americanilor şi englezilor.

Reţeaua mea informativă ne-am gândit la început să o
cem organizat şi să rog pe unul din colaboratorii mei mai ap
piaţi, pe **Georgel Dumitrescu**, care avea relaţii mai întinse să
servească informaţii pe specialităţi, însărcinând cu aceasta oam
în fiecare sector de informaţie. Am constatat că acest lucru e
greoi şi atunci ne-am mulţumit mai întâi cu informaţiile date
către prietenii noştri, fiecare în sectoarele în care erau inform
şi de diverşi cu care aveam legături de prietenie.

Cei mai importanţi erau **Georgel Dumitrescu**, care avea r
laţii în toate cercurile economice, el fusese director general în M
nisterul Economiei Naţionale şi avea mulţi prieteni în direcţii,
industrie, în comerţ, la autorităţile de Stat, apoi prin **Hodoş**, ca
avea relaţii la Palat, şi cu **Wattson** prin **Laura Săulescu**. Relaţii
partidul liberal am avut prin **Dan Zamfirescu** care, fiind încadr
în Administraţia de Stat, ne putea da informaţii preţioase.

Mi-a dat de mai multe ori informaţii **Titi Constantinescu** ca

se alipise mai târziu de grupa noastră şi care avea informatori de care m'am servit şi eu.

Unii dintre aceştia erau din grupul nostru. Alţii au fost din afara lui: în primul rând inginerul dr. **Bujoiu** care avea relaţii şi cunoştinţe în lumea industrială şi economică. In special cu **Alexandru Balş** în domeniul cărbunelui şi petrolului, **Vintilă Brătianu** mi-a dat informaţiuni în privinţa partidului liberal, **Vasiliu** mi-a dat informaţii militare. Dintre cei din afara grupelor subversive mi-a dat informaţii un comandor, apoi dl. ing. **Cornescu** dela Calea Ferată. Au mai fost în legătură directă cu mine **Dumitrescu, Mircea Solacolu** care au dat informaţii importante. Cam acestea au fost informaţiunile cele mai importante.

Preşedintele: Bujoiu ce informaţii a dat în afară?

Gheorghe Manu: N'aş putea să vă spun exact. **Bujoiu** a insistat ca aceste informaţiuni să fie făcute coordonat. S'a propus în comitet tema generală de informaţii, ca aceste informaţii să fie făcute în legătură cu regimul actual din România, după cât ştiu şi s'a transmis lui **Lowell** informaţiuni economice. Acestea s'au făcut prin comitetul de coordonare.

Preşedintele: Ce acţiune era pregătită sau prevăzută şi ce acţiune era pregătită de Dvs.?

Gheorghe Manu: Erau 2 faze: faza de pregătire, în care consideram că ne găsim, în care trebuiau făcute anumite lucrări şi faza de acţiune pentru care era prevăzută instrucţiunea care trebuia să fie pusă în aplicare în acel moment. Am dat 2 feluri de instrucţiuni, instrucţiuni verbale, ce trebuia să facă, adică trebuia să-şi pregătească gazde şi locuri de ascundere pentru oamenii care nu puteau să rămână în Bucureşti. Deasemeni trebuia să se pregătească locurile de paraşutare, aerodroamele. Deasemeni trebuiau să repereze liniile ferate pe care vi le-am citat mai adineauri, să ştie unde sunt locurile unde pot fi atacate, adică punctul slab al acestor linii ferate precum şi punctele care trebuiau să fie păzite în caz de nevoie şi felul în care ar putea fi atacate.

Din toamna lui 1947 am început să redactez instrucţiuni scrise, care priveau atât organizarea cât şi pregătirea acţiunii şi apoi acţiunea propriu zisă. In aceste instrucţiuni prevedeam ce tre-

bue făcut în perioada de pregătire, cât şi instructajul. Am pre-
gătit gazde şi ascunzători, am indicat punctele în care eram interesaţi, autorităţile, sediile, localurile care trebuiau studiate mai înainte în vederea unor atacuri sau a unei subminări, prin introducerea unor persoane în interiorul localurilor toate specificate în aceste instrucţiuni. Deasemenea locurile de paraşutare erau specificate, precum şi condiţiunile ce trebuiau să fie îndeplinite, tot astfel şi specificarea aerodroamelor.

Pe de altă parte, aceste instrucţiuni priveau procurarea materialului promis, armament, muniţii, explosivi. La un moment dat sperasem să obţinem armament dela militarii cu care eram în legătură; armament neînregistrat întrucât ştiam că nu era încă înregistrat materialul. Am însărcinat pe dr. **Hodoş** pentrucă avea relaţii cu ofiţerii. **Hodoş** din prudenţă n'a vrut să ia armamentul la timp. Intre timp armamentul a fost înregistrat. Am dat dispoziţiuni să se caute prin toate mijloacele armamentul rămas din timpul războiului, cu muniţiile respective şi în orice caz ca fiecare membru să caute să găsească un minimum de armament, de preferinţă armă de foc cu muniţiile necesare.

Cu ajutorul lui **Diaconescu** care era legionar am aflat că pe muntele Păduchiosu există un depozit de arme al legionarilor şi că ne putem folosi de acest depozit. In plus grupul **Constantinescu** reuşise să obţină arme de foc şi care au fost depozitate în garsonierele unor oameni din grupul lui **Titi Constantinescu** şi **Tulea**. Cred că acest armament a fost găsit.

In plus, în afară de armament aveam nevoie de explosivi. Am cercetat chestiunea. **Dan Zamfirescu** mi-a spus că prin marinarii pe care-i cunoştea putea procura contra plată trotil. Pe de altă parte inginerii din grupul lui **Puiu** dispuneau de muniţii pentru şantierele lor, şi din acestea puteau să sustragă şi pentru noi. In al treilea rând printr'un prieten din Făgăraş, **Bărdaşu**, speram să pot obţine explosivi dela fabrica de explosive din Făgăraş.

Laura Săulescu dispunea de un aparat de radio-emisiune pe care urma să-l întrebuinţeze pentru nevoile noastre de a comunica cu exteriorul, de a comunica cu diferitele grupe în caz de nevoie şi cu anglo-americanii. In plus obţinusem, prin tatăl **Laurei**,

prin **Dan Zamfirescu** şi prin cumnatul meu hărţi militare a unor regiuni din ţară şi în special a regiunilor de munte până la Turnu-Severin şi harta Bucureştiului. Cam acesta a fost materialul şi armamentul de care am putut dispune.

Preşedintele: Cu legionarii din străinătate aţi avut legături?

Ac. Manu: Am avut prin corespondenţă. Cu **Bulduc** am avut legătură prin **Sima** care era şi prietenul lui şi prietenul meu personal.

Bulduc în vara lui 1946 ne-a trimis un bilet printr'un italian, **Zamatiu,** prin care îmi cerea informaţiuni politice despre ce se petrece în ţară, în general pe tărâm politic şi printre legionari. Se găseşte la dosar acest bilet. Mai târziu tot în 1946 **Bulduc** mi-a trimis un bilet foarte scurt privind 4 puncte în care-mi spunea să mă încadrez în mişcarea legionară; în al doilea rând dispune ca în situaţia de atunci să nu se întreprindă nimic pe tărâm politic; în al treilea rând ca **Petraşcu** să vie în străinătate să stea de vorbă cu **Sima.** Acest bilet mi-a fost înmânat de un om al lui **Petraşcu.** Biletul nu mai există, a fost distrus de mine. Mai târziu în 1947 am avut din nou ocazia şi am trimis o scrisoare lui **Bulduc.**

Am scris deci o ciornă de scrisoare pe care urma s'o trimit prin **Zamatiu,** care a aflat însă în preziua plecării că **Bulduc** murise într'un accident. Ultima parte a acestei ciorne s'a găsit în arhivă şi figurează în dosar. Acestea au fost relaţiile mele directe cu legionarii din străinătate.

Preşedintele : Cu grupul Dv. aţi mers în felul acesta dela început până la arestare, sau aţi mai avut unele refaceri, unele reorganizări?

Ac. Manu: Am mers astfel dela început, dar au fost reorganizări datorită unui ansamblu de fapte. Această reorganizare s'a pornit din momentul arestării lui **Maniu** şi în special după condamnarea lui şi dizolvarea P. N. Ţ., deci după dispariţia acestui partid de pe arena politică. Din acel moment au intrat în legătură cu mine mai multe elemente subversive şi anume Grupul **Puiu.** O parte din acest grup era la noi, o parte însă era în Tineretul Naţional Ţărănesc şi Ing. **Puiu** mi l-a adus atunci spunând că se încadrează în întregime la noi, operaţie care nu s'a putut însă face pentrucă

Puiu a fost curând după aceia arestat; a venit grupul **Titi Constantinescu** şi **Laura Săulescu** — format în special din tineret liberal.

In privinţa grupului **Titi Constantinescu** trebue spuse câteva lucruri: **Titi Constantinescu** fusese legionar, inginer aviator, fusese închis la Aiud şi i s'a dat drumul în 1945—1946, pe baza unei amnistii. El intrase mai de mult în legătură cu un sas din Ardeal, pe care-l cunoştea, care fusese în S. S. german şi care, fugit din ţară, trecuse în serviciul de informaţii american din Salzburg. Acesta venise în ţară însărcinat de serviciul de informaţii american din Salzburg cu misiunea de a recruta un serviciu de informaţii local. I-a propus lui **Titi Constantinescu** să intre în această reţea.

El acceptase şi organizase la rândul lui din prieteni foşti aviatori şi foşti camarazi dela Aiud o reţea de informaţii, dăduse deja o serie de informaţii serviciului american de informaţii din Salzburg, prin acest sas. Când a intrat în legătură cu mine, mi-a spus de acest lucru şi mi-a spus că nu era mulţumit numai cu activitatea informativă şi că voia ca grupul lui să ducă o acţiune subversivă mai adâncă. In acest fel s'a încadrat în grupul nostru. Din conversaţiile cu **Titi Constantinescu** a reieşit, că faptul că el a căutat legătură cu elementele subversive se datoreşte sugestiei centrului de informaţii american din Salzburg. **Titi Constantinescu** a intrat întâi în legătură cu **Ţânţăreanu**, omul meu, de care am vorbit adineauri, printr'un comandor de aviaţie cu care **Ţânţăreanu** era de mai mult timp în legătură. **Titi Constantinescu** a intrat deci întâi în legătură cu **Ţânţăreanu** şi i-a cerut să-l pue în legătură cu grupurile subversive din ţară, iar **Ţânţăreanu** l-a pus în legătură cu mine. După o tatonare din partea mea — după o tatonare de 2—3 luni, în Decembrie, **Titi** a intrat formal în grupul nostru. După încadrare a insistat în repetate rânduri să-i dau instrucţiuni precise asupra misiunilor pe cari le aveau de îndeplinit oamenii lui, atât în ce priveşte organizarea terenului cât şi acţiunile eventuale şi nu şi-a slăbit insistenţele decât în momentul în care i-am spus că am trecut la redactarea unor instrucţiuni scrise pentru toate aceste chestiuni.

Preşedintele: Instrucţiunile le recunoaşteţi ?

Gheorghe Manu: Da, sunt semnate pagină cu pagină.

Preşedintele: Aţi mai primit sugestii dela cineva?

Gheorghe Manu: Direct nu. Dar dela Col. **Lowell,** în momentul în care a căzut **Maniu,** în momentul în care prin procesul **Maniu** s'au desvăluit imprudenţele făcute de conducătorii P. N. Ţ. şi reprezentanţii americani în legăturile dintre ei — am avut o legătură cu **Lowell** scurtă vreme după aceia şi a insistat atunci asupra necesităţii ca să nu se repete asemenea imprudenţe. Mi-a sugerat între altele să nu am nici odată nimic scris la mine, ca în conversaţiile telefonice să nu citez niciodată nici un nume, în special în conversaţiile cu el, ca întâlnirile cu el să nu fie făcute niciodată decât în mod strict conspirativ, adică după o înţelegere telefonică în limbaj convenit, seara, şi luând toate măsurile de precauţie ca să nu fim observaţi. M'a întrebat dacă am acte false ca să mă pot strecura la eventuale razii. In legătură cu actele false trebue să menţionez, că în momentul plecării mele m'a întrebat ce voi face cu actele mele false. I-am spus că le voi distruge. M'a întrebat dacă nu i le voi putea da eventual. I-am dat un răspuns afirmativ.

Preşedintele: Spuneţi-ne în câteva cuvinte în ce constau instrucţiunile.

Gheorghe Manu: Aceste instrucţiuni cuprindeau mai multe părţi: prima parte cuprindea organizarea propriu zisă a personalului propriu, adică legăturile ierarhice, cari erau organizate după sistemul în piramidă, clasic în toate grupurile secrete.

A doua parte a instrucţiunilor priveşte organizarea terenului, adică felul în care oamenii trebue să cunoască terenul în care se găsesc şi în care vor fi chemaţi a activa, în caz de trecere la acţiune.

In a treia parte a instrucţiunilor, dacă nu mă înşeală memoria — este vorba de informaţii, de legături, de documentare, de propagandă. Pentru informare tot aşa, era prevăzută o organizaţie specială. In afară de aceste informaţii căutate, erau, cum am spus, şi informaţii întâmplătoare, colectate de către toţi. Tot aşa instrucţiunile arată cum trebuiau transmise aceste informaţii până la

comandament, care avea să dispună de ele. Este indicat felul să se păstreze secretul. In sfârşit, se dau tot în acest sens, dis asupra felului în care trebue ţinute legăturile, fie cu partid torice, fie cu celelalte grupuri subversive, fie cu străinii special cu membrii misiunilor. Şi aici, am ţinut în special se de sugestiile Col. **Lowell.**

In plus se dau acolo indicaţiuni cum trebuia organizat viciul de presă şi de radio ascultare, în care am ţinut seama observaţiile lui **Titi Constantinescu,** deci indirect de serviciul rican.

Restul nu fusese încă redactat. El trebuia să privească tolul „Dotaţii" şi capitolul „Acţiune".

Preşedintele: Aceste instrucţiuni le-aţi dat cuiva?

Acuz. Manu: Aceste instrucţiuni au fost mai întâi comuni verbal, pe măsură ce le scriam, în special lui **Titi Constantine** şi **Laurei Săulescu.** Le-am cerut să-mi facă eventual observaţii completare şi îndreptare, iar când au fost bătute la maşină — fost bătute în patru exemplare, din care acesta este originalul şi o copie pentru **Titi Constantinescu, Mitică Constantinescu** şi **Lau Săulescu.** Le-am comunicat întâi lui **Vintilă Brătianu** şi apoi lui **M celariu** şi **Vasiliu.**

Preşedintele: De unde aţi aflat că **Titi Constantinescu** a fo în solda americanilor?

Acuz. Manu: Mi-a spus-o chiar el.

Preşedintele: Când a urmat regruparea comitetului **Bujoi**

Acuz. Manu: Comitetul **Bujoiu** a funcţionat permanent, c unele întreruperi, destul de lungi, însă în activitatea acestui co mitet s'a simţit, începând din toamna 1947, o recrudescenţă.

Preşedintele: Ce legături a mai avut **Gheorghiu?**

Acuz. Manu: A avut legături cari mi-au fost comunicate mie şi anume cu colonelul **Lowell** în ultimul timp, legătură care ser vea pentru corespondenţa cu Ing. **Caranfil** la Paris, precum ş legături de informaţii. **Gheorghiu** ne-a comunicat în comitet câte ceva despre ce a spus **Lowell** şi regulat despre ce a primit dela **Caranfil** din străinătate.

Preşedintele: In afară de aceste legături cu membrii misiu

nilor politice din interior, comitetul **Bujoiu** avea şi legături ex terioare?

Acuz. Manu: Legături directe cu străinătatea?

Preşedintele: Da.

Acuz. Manu: Cu aceasta nu sunt la curent. Ştiu de legături obişnuite prin **Caranfil,** iar mai târziu a căutat legături cu Gene ralul **Rădescu,** în momentul când a plecat Dr. **Hodoş** din ţară, acesta fiind colaboratorul meu cel mai apropiat. El a plecat cu a doua serie a suitei fostului rege şi în acel moment comitetul, ca atare l-a însărcinat să formeze la Paris un comitet filială, compus din el, — **Hodoş** — **Vintilă Brătianu, Moruzi,** care plecase mai de mult, ca să se pună în legătură cu toţi cei din străinătate şi în special cu **Rădescu** şi împuternicit fiind de elementele subversive din ţară de a determina o unificare a lor din punct de vedere organizatoric, sub conducerea lui **Rădescu.**

Acest mesaj verbal dat lui **Hodoş,** a fost întărit mai târziu cu un mesaj scris. **Hodoş** — aceasta o ştiu dela **Alexandru Balş** — ceruse ca în afara însărcinării verbale, să i se dea un fel de plenipotenţă scrisă, pentru a avea mai multă autoritate. Această scrisoare fusese dată lui **Balş** prin **Watson** şi eu am înţeles că răspunsul fusese transmis lui **Hodoş** prin **Watson,** dar din dosar am aflat că fusese transmis prin **Lowell. Vintilă Brătianu, Hodoş, Moruzi, Bujoiu, Măcelariu** şi inginerii legaţi de el, au semnat această scrisoare. Eu nu am semnat-o, pentru că nu eram acolo — altfel aş fi semnat-o. Am aflat de ea prin **Alexandru Balş.**

Preşedintele: Să trecem acum la chestiunea ajutoarelor. Acest comitet, ca ajutoare practice din afară, cam pe ce conta?

Acuz. Manu: Este clar că nu se putea întreprinde o acţiune aci, fără un ajutor serios din străinătate şi atunci dela început toate mişcările subversive din partea comitetului au căutat legături în acest sens cu americanii. Legăturile au fost obţinute atât de mişcările subversive luate una câte una, cât şi de comitet. S'a luat legătură şi cu mine şi anume tot prin **Watson** şi **Lowell,** ca reprezentanţi oficiali americani. Lui **Lowell** i-am pus întrebarea a doua oară când l-am văzut, adică în vara 1947, ce ajutor poate da. El mi-a dat un răspuns diplomatic. Când a aflat dela **Hodoş** că noi

avem un grup subversiv, mi-a cerut o întrevedere specială și m'a
întrebat de forța numerică a acestui grup, de localizarea lui și
de organizarea lui. El a insistat de mai multe ori. La început nu
am vrut să-i dau răspunsul din motive de prudență, apoi i l-am dat
și mi-a spus, la observația mea, că numărul de oameni nu este o
cifră precisă, pentrucă poate varia după circumstanță. In caz de
circumstanțe favorabile poate fi mai mare, iar în caz de circum-
stanțe grele, mai mică, a spus că nu are importanță, important este
să știm unde sunt, ca să „putem da ajutor". Am căutat o posibi-
litate de a comunica prin radio, adică am cerut să ne dea aparate
de emisiune acordate pe aparate de recepție din străinătate, astfel
că această recepție să fie posibilă din timp, căci dacă evenimentele
se precipitau ajutorul nu mai era posibil. Mi-a răspuns că aceasta nu
era prudent, pentrucă aparatul poate fi interceptat și manipulat și de
altcineva, ceeace poate duce la o catastrofă, așa că preferă să
parașuteze în ultimul moment și aparatele și operatorii. Aceasta
am obținut eu direct ca promisiune de ajutor material pentru mo-
mentul intrării în acțiune.

In cadrul comitetului Bujoiu chestiunea s'a pus tot în toamna
1947. In acel moment mi-au vorbit de un contact luat cu un re-
prezentant american, atât ing. **Bujoiu,** cât și ing. **Balș,** precum și
ing. **Gheorghiu.** Reeșea din tot ce mi-au spus că acest american,
cu care luaseră contact, era o persoană însărcinată să discute
acest lucru, și anume despre ajutorarea grupelor subversive, iar pen-
tru a putea pregăti acest ajutor în condițiunile cele mai bune au
cerut tuturor celor afiliați comitetului Bujoiu o situație numerică
și o distribuție geografică a grupurilor, precum și numele șefilor.
Am dat și eu aceste date, la cererea ing. **Gheorghiu,** lui personal,
în ce privește grupul meu.

Mai târziu **Bujoiu** mi-a spus în cadrul unei ședințe restrânse
de comitet, la care am asistat eu, **Alexandru Balș,** și nu-mi aduc
aminte dacă era **Nițescu** sau **Gheorghiu,** precum și maiorul **Va-**
siliu, că era vorba de ajutorare, că americanii au discutat această
chestiune și că acum — aceasta era cam prin Decembrie 1947 —
americanul plecase. Cam acestea au fost cele spuse atunci.

Mai târziu — aceasta era în preziua plecării mele, așa că

aci amintirile mele sunt mai puțin precise, — a mai fost vorba de ajutorare, precum și de un termen, adică s'ar pregăti evenimente pentru un timp relativ apropiat: Aprilie 1948.

Președintele: După procesul **Maniu** ați avut contact cu cercuri străine ?

Acuz. Manu: Da, am avut acelaș contact cu **Lowell** și **Leverich** care ne-au recomandat cea mai mare prudență.

Lowell mi-a precizat în ce constă această prudență, adică în absența absolută de oricare indicații scrise, conspirație la telefon și în contacte și cât mai puține contacte, lucru de care am ținut seama și la redactarea instrucțiunii.

Președintele : Dece ați vrut să plecați?

Gh. Manu: Am avut mai multe scopuri. In primul rând voiam să continui în străinătate acțiunea de aci, în sensul ca în special pentru a obține dela anglo-americanii calificați care puteau discuta despre ajutorarea elementelor subversive, atât în perioada de pregătire, cât și în perioada trecerii la acțiune și anume, să ajung dacă era posibil la un acord precis, lucru care nu-l puteam face cu reprezentanții lor de aci, care erau foarte prudenți.

In al doilea rând să coordonez acțiunea tuturor celor fugiți în străinătate sub șefia lui **Rădescu,** inclusiv a legionarilor din străinătate, ca toți să acționeze unitar.

In al treilea rând, pe baza informațiilor din țară voiam să organizez acolo un centru permanent de informare și documentare astfel ca la orice întrebare, pusă de anglo-americani, să se poată răspunde imediat, precis și exact.

Acestea au fost cele mai importante motive de plecare.

Plecarea mea a fost amânată de mai multe ori, fiindcă **Crăciunescu** trebuia să se ocupe și de plecarea altora, în speță fruntașii țărăniștilor, ca **Veniamin** și **Romulus Boilă** și magnați ai petrolului ca **Cezar Popescu.**

Plecarea mea a fost amânată în Martie, deși principial trebuia să se facă în Ianuarie. Și atunci am plecat din București la 17 Martie, cu d-na **Giurcă** și cu o călăuză sub numele de d. **Max.**

Am luat trenul de Timișoara. La Lugoj autoritățile au luat măsuri de verificare a trenului. Mulțumită faptului că am avut

acte false, am trecut de acest control, însă călăuza s'a speriat și a spus că este imprudent să trecem mai departe.

Ne-am întors în București, unde am fost arestat.

Cu anglo-americanii am luat legături în vederea plecării în două sensuri, după cum am mai spus:

Intâi pentru a-mi asigura trecerea și concursul mai departe odată ajuns în zona lor din Austria. M'am adresat pentru aceasta col. **Lowell.** I-am spus lui **Lowell** că în urma măsurilor luate de autorități, credeam că nu mai pot rămâne în țară fără pericol pentru mine și că în consecință m'am hotărît să plec.

Lowell s'a declarat de acord. Am avut chiar impresia că era un sentiment de ușurare pentru el și l-am întrebat atunci pe ce parte mă sfătuește să plec: prin Constantinopol sau prin Viena. Mi-a răspuns că „fără îndoială prin Viena, că acolo avem o legătură mai mare. La Constantinopol nu avem, pe când la Viena te pot recomanda col. **Gibson,** care îmi va radio-telegrafia mie și de îndată ce voi da confirmare va face toate diligențele ca să treceți mai departe unde vreți".

Așa că m'am hotărît să plec prin Viena și contactul ce l-am luat cu **Crăciunescu** a fost în această direcție.

Lowell mi-a precizat de asemenea că și la Paris avea un bun prieten al lui care îi era bun cunoscut și că mă puteam adresa în numele lui. Așa că, calea către persoanele competente anglo-americane din Occident, îmi era în acest fel direct deschisă.

In direcția corespondenței pe care trebuia s'o păstrez cu grupările subversive în general și cu grupul meu în special, am vorbit atât cu **Lowell,** cât și cu **Watson. Lowell** mi-a spus că este dispus să-mi transmită în străinătate orice i-ar da corespondentul meu de aci, cu condiția ca această corespondență să-i fie dată direct în mână; și în sens invers, acelaș lucru urma să-i trimit scrisoarea pe numele lui personal, el va înțelege prin text că scrisoarea nu este a lui și o va transmite celui indicat.

Am ales ca corespondent pe inginer **Paul Zarifopol** pentrucă știa englezește, pentrucă nu era compromis și pentrucă era cunoscut la Misiune.

Am fost cu **Zarifopol** la **Lowell** și a rămas bun înțeles că transmiterea să se facă în acest fel.

Acestea au fost contactele luate în vederea plecării. Bine înțeles, în afară de aceasta am avut contact cu Comitetul Bujoiu.

In plus am avut o întrevedere cu **Petrașcu,** pe care vroiam să-l văd pentru a mă documenta asupra situației legionarilor din străinătate. Această conversație cu **Petrașcu** a avut loc la 29 Februarie și a ținut cam vreo oră și jumătate și a privit două laturi: pe de o parte acțiunea și situația legionarilor din țară, pe de altă parte, acțiunea mea din străinătate în legătură cu legionarii de acolo.

D. **Procuror Stanciu:** Se consideră acuzatul trimis atât al grupului **Bujoiu** cât și al grupului **Petrașcu** în străinătate?

Ac. Manu: Mă consideram trimis al grupului **Bujoiu** și agreat al grupului **Petrașcu,** nu eram trimis direct.

INTEROGATORIUL ACUZATULUI MĂRGINEANU NICOLAE

Președintele: Să vină acuzatul **Mărgineanu Nicolae.** Acuzat, la cercetările preliminare ați dat o serie de declarații. Recunoașteți toate aceste declarații pe care le-ați dat?

Ac. Mărgineanu: Da.

Președintele: In ce împrejurări l-ați cunoscut pe acuzatul **Popp?**

Ac. Mărgineanu: L-am cunoscut în cursul anului 1938 sau 1939, cu ocazia unei expertize de ordin psihotechnic.

Președintele: Pe acuzatul **Auschnitt** l-ați cunoscut și când?

Ac. Mărgineanu: L-am cunoscut la începutul anului 1945, cu ocazia unui mandat care era în proect, o propunere a guvernului de pe acea vreme pentru a fi trimis în America, **Auschnitt** urmând să vorbească cu generalul **Schuyler** pentru putința transportului cu un avion american, nefiind alte posibilități.

Președintele: Care era rolul lui în viața industrială a României?

Ac. Mărgineanu: Foarte mare. Era proprietar la T.N.C., avea întreprinderi la Galați, era acționar principal la Reșița și deasemeni știam că era acționar la Wickers.

Preşedintele: Cunoaşteţi ce capital american era în întrepr[illegible]derile din România la care el participa?

Ac. Mărgineanu: La întreprinderea Standard Oil, ulteri[illegible] româno-americană. Ştiam că are participare la Unirea şi Dis[illegible]buţia tot în petrol.

Preşedintele: Cel englezesc?

Ac. Mărgineanu: La Astra Română, tot în petrol. Dacă [illegible] mă înşeală memoria aveau participare şi la Reşiţa şi anume co[illegible]cernul Wickers.

Preşedintele: Cunoaşteţi care era rolul lui **Auschnitt** în d[illegible]terminarea atitudinei şi a orientării partidelor reacţionare, [illegible]zise istorice?

Ac. Mărgineanu: La început când l-am cunoscut — nu ult[illegible]rior din conversaţiile cu **Popp**, am înţeles că simpatiile sale [illegible] îndreaptă spre partidele istorice şi spre partidul social democr[illegible] de dreapta de sub conducerea lui **Titel Petrescu,** partide pe care [illegible] sprijinea efectiv cu mijloace materiale foarte serioase.

Era principalul lor sprijinitor material şi fireşte, avea un c[illegible]vânt în conducerea acestor partide.

Preşedintele: Cunoaşteţi ce legătură avea el cu aceste partid[illegible] sau conducătorii partidelor?

Ac. Mărgineanu: Dela **Popp**, omul lui cel mai apropiat, a[illegible] înţeles că cunoaşte pe **Maniu** şi alţi conducători de seamă ai a-cestui partid şi pe conducătorii partidului liberal, pe **Constantin Brătianu** şi o seamă de alţi conducători ai acestui partid, pe **Titel Petrescu** şi alţii.

Preşedintele: Ce legături aţi avut cu **Maniu?**

Ac. Mărgineanu: Pe **Maniu** l-am cunoscut la începutul anu-lui 1945 în legătură cu proectata misiune pe care urmam să o primesc.

Preşedintele: Unde v'aţi întâlnit?

Ac. Mărgineanu: Ne-am întâlnit în casa lui **Leucuţia.** Cu a-ceastă ocazie **Maniu** s'a interesat de simpatiile politice ale munci-torilor şi angajaţilor dela Reşiţa faţă de PNŢ, apoi de furnizările pe care Reşiţa le face Statului precum şi de vederile pe care **Popp** şi **Manciu** le aveau în general pe plan politic. După ce s'a convins

de sentimentele şi simpatiile politice ale lui **Manciu** şi în special ale lui **Popp,** l-a rugat să-i dea sprijin şi anume în primul rând sprijin material, în vederea acţiunii de propagandă pe care PNŢ dorea să o ducă, apoi sprijin în sensul de a ajuta angajaţii dela societate, aderenţi ai PNŢ de a-i promova în funcţiuni importante şi de a face noui angajări de aderenţi ai PNŢ în societate.

Mi-a cerut şi un raport cu situaţia generală economică şi fi-nanciară a ţării pe care — spunea el — să-l folosească alături de alte rapoarte pe care le primea şi dela alte societăţi şi să le folo-sească în documentările sale către misiunile engleză şi americană.

Preşedintele: In activităţile subversive spre cine vă orien-taţi dvs.?

Ac. Mărgineanu: Spre Anglia şi America în special.

Preşedintele: Prin cine credeaţi că veţi putea să obţineţi spri-jinul necesar ?

Ac. Mărgineanu: **Popp** cunoştea atât o seamă de consilieri din misiunea engleză pe care îi cunoşteam şi eu precum şi o seamă de membri ai misiunii americane pe care eu îi cunoşteam şi chiar eu îi prezentasem.

Preşedintele: Să ne daţi numele lor.

Ac. Mărgineanu: Impreună cu **Popp** cunoşteam pe **Melbourne** prim consilier de Legaţie, ulterior însărcinat cu afaceri, Ministru Adjunct **Leverich,** care a urmat exact aceiaşi poziţie, **Ferguson,** ataşat comercial, cu interese în probleme economice cu tangenţă politică apoi, **Westry,** consilier agricol, **Frank Shea** şeful servi-ciului cultural şi consilier de Presă **Berry** după câte ştiu.

Preşedintele: Ce aţi discutat dv. personal?

Ac. Mărgineanu: Discuţiile au fost numeroase şi cu etape de desvoltare. In esenţă obiectul acestor discuţii a fost următorul: si-tuaţia politică în ţară... cu alte cuvinte cum m'am exprimat, ade-renţa politică la diversele partide. In al doilea rând situaţia eco-nomică şi industrială a ţării, aceasta din discuţia cu **Popp** şi **Manciu.**

Preşedintele: In legătură cu activitatea dv.?

Ac. Mărgineanu: In mod concret în ce priveşte activitatea noastră era concursul pe care-l dădea marea industrie partidelor

istorice şi colaborarea cu marea industrie, felul de colaborar marilor industrii cu partidele amintite.

Preşedintele: Aţi avut legături personal cu cercuri străine?

Ac. Mărgineanu: Personal am cunoscut pe Consulul **Robinso** un sfert de oră doar, cu ocazia când i s'a cerut să facă rost d bani lui **Comaniciu** la Paris. Apoi pe **Bill Young** l-am cunosc prin **Manciu**. L-am cunoscut pe **Shea**, şeful Serviciului Cultura în calitatea mea de Vice Preşedinte al Asociaţiei Amicii Americ pentru colaborarea între serviciile Asociaţiei în sensul de primir de cărţi, reviste şi filme. Apoi s'a legat o strânsă prietenie car s'a desfăşurat în cadrul unei vizite în Ardeal. Apoi i-am propu să luăm o masă, fapt pe care l-a acceptat. La această masă nu p să precizez, la prima sau a doua, a fost şi **Auschnitt**. Din parte noastră era **Manciu**, subsemnatul, **Auschnitt**. Cu această ocazi discuţiile au fost conduse de **Auschnitt**. Tema principală a acesto discuţii a fost primejdia de stânga în România, discuţii în specia de ajutorare şi colaborare cu acei care luptă împotriva acestei primejdii.

Preşedintele: Numai cu aceştia sau şi cu alţii?

Ac. Mărgineanu: Ulterior şi cu alţii. El a spus că este d acord cu cele spuse de **Auschnitt, Manciu** şi subsemnatul şi a adăogat că o atare luptă este dusă şi în alte ţări. Că America cunoaşte această luptă, că este pe deplin de acord şi că el o s'o sprijine prin toate mijloacele posibile. A adăugat însă că chestiunile acestea cad în seama primului consilier de legaţie **Melbourne**. Totodată a sugerat o întâlnire cu **Melbourne**.

Preşedintele: A mai avut loc o astfel de masă?

Ac. Mărgineanu: A mai avut loc o masă când a luat parte şi **Melbourne**.

Preşedintele: Ce s'a discutat cu această ocazie?

Ac. Mărgineanu: După ce a spus că a luat act, **Melbourne** a zis că socoate că sprijinul esenţial, primul şi cel mai de seamă este sprijinul bănesc al acestor partide. Pe lângă aceste mijloace principale de ajutorare a celor 3 partide de către marea industrie, a înşirat şi alte căi, angajarea de aderenţi ai acestor 3 partide în societăţi, menţinerea unei stări de agitaţie şi propagandă în cadrul

uzinelor; combaterea pe orice cale a partidelor de stânga şi în special a Partidului Comunist. După această masă au mai fost discuţii între **Popp, Auschnitt** şi **Melbourne** în cadrul cărora s'au fixat în mod concret căile de ajutorare a partidelor. Din cele ce am înţeles dela **Popp** era vorba de ajutorarea materială.

Preşedintele: Ce s'a hotărît atunci?

Ac. Mărgineanu: S'a hotărît că **Auschnitt** va pune la dispoziţie sumele necesare pentru ajutorarea partidelor. In acelaş timp s'au dat instrucţiuni tehnice necesare pentru crearea unui fond negru din care să se facă mai departe alimentarea cu sumele necesare a partidelor.

Preşedintele: Cum s'a ajuns la aceasta?

Ac. Mărgineanu: Din discuţiile cu **Popp** şi **Manciu** pot să afirm precis că s'a hotărît ca aceste sume să se procure prin vânzarea la suprapreţ. Ştiu dela **Popp** acest lucru.

Preşedintele: Cum s'a executat şi cum a fost cu starea de agitaţie printre salariaţi şi muncitori?

Ac. Mărgineanu: Din cele ce am auzit în fabrică, probabil în biroul lui **Auschnitt** s'a pus la cale.

Preşedintele: Ne interesează aceste hotărîri puse la cale în legătură cu agitarea masselor de salariaţi.

Acuz. Mărgineanu: Din cele auzite în fabrică am înţeles că crearea unor nemulţumiri printre salariaţi era provocată prin neplata salariilor, prin ajustarea lor, prin avansuri date neregulat, în aşa fel încât salariatul nu putea să aibă un buget hotărît. Era în situaţia că atunci când lua o sumă de bani era derizorie, întrucât erau reţineri în contul avansurilor, etc., deci salariatul datorită acestui sistem nu era în situaţia de a cunoaşte salariul său normal, pentru a-şi face bugetul.

Preşedintele: In ce priveşte executarea hotărîrilor discutate, ce măsuri s'au luat?

Acuz. Mărgineanu: Era vorba fie de neprocurarea de material la timp, fie de procurarea de material nepotrivit, fie de lipsă de transporturi în momentul necesar, fie de aducerea întârziată sau descărcarea întârziată, fie delăsarea instalaţiilor şi în spe-

cial a maşinilor unelte, în sensul de a nu fi ţinute la punct reparaţiile, cu alte cuvinte prin orice mijloc posibil.

Preşedintele: Când a plecat **Max Auschnitt** ultima oară în străinătate, a avut vreo misiune din partea grupului dv.?

Acuz. **Mărgineanu:** Din cele înţelese dela **Popp** — pentru că subsemnatul, în afară de întâia întrevedere şi cele două mese nu l-am mai văzut pe **Auschnitt** — rezultă că avea o misiune certă în străinătate. Acest lucru **Popp** mi l-a spus târziu, când **Auschnitt** nu s'a mai reîntors. Mi-a spus că avea misiunea în speţă de a sabota tratativele economice, de a denigra guvernul român în străinătate, de a face legături cu diverse personalităţi politice, de a ajuta persoanele din străinătate care lucrau în sensul acţiunii noastre sau eventual persoanele care urmau să fie trimise ulterior.

Preşedintele: Aţi lucrat împreună cu **Popp** un raport pentru Misiunea Americană. Ce cuprindea acest raport şi ce informaţii verbale aţi mai dat Misiunii Americane?

Acuz. **Mărgineanu:** La începutul verii 1946, **Melbourne** ne-a rugat, dacă este posibil, să-i dăm un studiu asupra istoricului şi evoluţiei mişcării sindicale în România. Acesta este raportul la care am lucrat cu **Popp** şi ing. **Manciu** împreună, în care am arătat origina mişcării sindicale în România, relaţiile dintre sindicate, comitetul de fabrică şi Confederaţia Generală a Muncii şi modalităţile de alegeri în sindicate.

Preşedintele: Alte informaţii verbale în legătură cu situaţia economică, în legătură cu situaţia dela Astra şi Reşiţa aţi mai dat?

Acuz. **Mărgineanu:** Subsemnatul, în conversaţiile cu **Berry**, **Melbourne** şi **Leverich**, am discutat o seamă de chestiuni de ordin politic, în care aveam competenţă, în legătură cu alegerile etc. **Maniu** ne rugase să insistăm pe lângă americani, ca alegerile să fie făcute sub control străin.

Preşedintele: In legătură cu informaţiile acestea economice şi financiare, cine le-a dat şi cum: verbal sau scris?

Acuz. **Mărgineanu:** Din cele aflate dela **Popp**, am înţeles că s'a dat şi un raport cu privire la fabricaţia Uzinelor **Reşiţa din** timpul războiului, producţia din timpul războiului.

Preşedintele: Producţia de armament?

Mărgineanu: Intreaga producţie a uzinelor.

Preşedintele: Adică informaţii cu caracter militar?

Mărgineanu: Eu nu pot spune dacă erau informaţii cu caracter militar. Era un raport despre producţia Uzinelor Reşiţa, despre producţia de armament a Uzinelor Reşiţa din timpul războiului trecut.

Preşedintele: Ştiţi dvs. că **Popp** a depus bani la Legaţia americană?

Mărgineanu: Da.

Preşedintele: Prin cine?

Mărgineanu: Prin mine. **Popp** l-a rugat pe **Melbourne** să remită o sumă de bani în străinătate mi se pare în Elveţia în fond discret. **Melbourne** a fost de acord cu acest serviciu de remitere. **Popp** a menţionat că îl roagă aceasta, întrucât nu are posibilitatea da a face remiterea pe cale legală. La vreo câteva zile după aceia, **Popp** mi-a dat un plic galben închis pe care era scris cu creionul 7.100 franci elveţieni şi 580 sau 680 dolari, nu pot preciza, dar între sumele acestea. La câteva zile după aceia mi-a trimis prin şoferul său un plic închis, deasemenea pentru **Melbourne** în care spunea că erau 50 sau 60 dolari.

Preşedintele: Cu ce scop a dat aceşti bani?

Mărgineanu: Cu scopul de a fi remişi în străinătate.

Preşedintele: Din punctul de vedere al activităţii subversive, pe cine mai conta **Popp**?

Mărgineanu: După ştiinţa mea, pe întreaga direcţie a Reşiţei în speţă, pe ing. **Manciu**, pe ing. **Ioan**, pe avocatul **Radoveanu**. Deasemenea îl ştiam în relaţii de strânsă prietenie şi numitor comun pe plan politic cu colonel **Petrescu**, fost administrator delegat la Astra Vagoane, iar apoi director general la această societate, cu Comandorul **Gheorghiu**, fost secretar general la Aviaţie, cu **Pandele** şi **Iordan**, foşti secretari generali la Finanţe, cu ing. **Ştefan** dela Astra. Mai târziu mi-a vorbit de ing. **Bujoiu**.

Preşedintele: După arestarea lui **Maniu** s'au produs modificări în activitatea dvs.?

Mărgineanu: S'au produs modificări prin faptul că activitatea a intrat în întregime în subversivitate. După cele discutate la

masă, cu toţi de faţă, nu erau chestiuni subversive în acea vreme, în afară de chestiunea sabotajului şi de cele de care eu am luat cunoştinţă mai târziu.

Dar în toamna 1947 s'a intrat în întregime în subversivitate. In cadrul unei conversaţii cu **Melbourne** asistat de **Leverich** pe care l-am văzut **Popp** şi subsemnatul, după ce ne-a spus că **Leverich** este pe viitor persoana cu care vom avea legătură, având exact aceleaşi atribuţiuni politice, a spus: acţiunea noastră, prin arestarea lui **Maniu** şi a conducătorilor naţional-ţărănişti, a suferit cea mai puternică lovitură, P. N. Ţ. fiind în ochii lor şi ai noştri principalul partid de luptă împotriva partidului comunist şi a regimului. **Melbourne** a susţinut: Cu toată această lovitură, mai bine zis, tocmai din cauza acestei lovituri, este necesară continuarea acţiunii şi în acest scop este necesară reorganizarea acţiunii în sensul de coordonare şi unificare a resturilor din P. N. Ţ., din partidul liberal de sub conducerea lui **Dinu Brătianu**, a partidului social-democrat de sub conducerea lui **Titel Petrescu** şi a altor resturi cari activau pe plan politic în acelaş sens.

Preşedintele: Dela cine aţi primit aceste instrucţiuni de reorganizare?

Mărgineanu: Dela **Melbourne**, adăugând că urmează să sosească noul ministru **Schönfeld**, care în lumina evoluţiei evenimentelor, va da ulterior instrucţiuni.

Preşedintele: După procesul lui **Maniu**, dvs. aţi menţinut aceste legături dintre grupul dvs. şi partidele reacţionare?

Mărgineanu: Da.

Preşedintele: In ce sens ?

Mărgineanu: Eu l-am cunoscut numai pe **Maniu**, dar după ştiinţa mea, din cele discutate cu **Popp**, rezultă că îl cunoştea pe **Titel Petrescu**, cu care păstra un contact direct, fie prin avocatul **Rădulescu**, iar mai înainte prin **Musteţiu** şi **Eftimie Gherman**; cu liberalii prin **Costel Tătăranu**; deasemenea ştiam că oarecum e sub conducerea lui **Popp**, **Tiberiu Pădureanu**, care conducea tineretul naţional-ţărănesc, şi în special grupul de legionari dizidenţi intrat în P. N. Ţ., cu **Comaniciu** şi rămas în P. N. Ţ., după plecarea lui **Comaniciu** din ţară. Deasemenea cunoştea pe **Vasile Munteanu**, care avea un grup de intelectuali cu **Ghiţă Dragoş** la Braşov.

Preşedintele: Dvs. aţi vorbit adineauri despre nişte armament. Cam cum trebuia să fie complectat acest armament şi care erau condiţiile necesare, prin ce mijloace anume?

Mărgineanu: In conversaţiile dintre **Popp** şi **Leverich**, **Popp** a atras în repetate rânduri atenţia lui **Melbourne** că în mod serios nu se poate conta pe armamentul partidelor şi grupelor. **Melbourne** a asigurat că în ipoteza că acest lucru este necesar, la momentul oportun, deci în timp util, complectarea cu armament desigur se va face de către americani, prin paraşutare.

Preşedintele: Care urmau să fie misiunile grupelor?

Mărgineanu: Misiunile lor erau să atace depozitele de armament pentru a-şi complecta armamentul, să atace poduri, tuneluri, căi ferate, căile de comunicaţie principale, instituţiuni de comunicaţie: poştă, telefon şi telegraf şi apoi să atace instituţiile publice, ca ministere, şi la caz de nevoie personalităţi conducătoare din guvern, sau din viaţa politică a ţării, precum şi să organizeze o poliţie de siguranţă.

Preşedintele: Cum erau subvenţionate formaţiunile acestea?

Mărgineanu: Formaţiunile acestea erau subvenţionate de **Popp** prin fonduri negre. Nu pot să precizez nici o sumă, pentru că nu am avut nici un amestec, dar ştiu precis că **Maniu**, când **Popp** l-a rugat să precizeze care sunt persoanele autorizate în numele partidului să ridice bani, el a dat numele ing. **Mihăilescu** şi al lui **Ghilezan**. Deasemenea ştiu că s'a dat partidului social-democrat, deoarece **Manciu** mi-a spus că în cursul verii 1945 sau 1946, a fost o masă cu miniştrii social-democraţi, devotaţi lui **Titel Petrescu**, în care a fost pusă la punct tocmai această chestiune.

Preşedintele: Cu cine avea legături **Titel Petrescu?**

Mărgineanu: Cu **Musteţiu**, **Rădulescu** şi **Eftimie Gherman**.

Preşedintele: Dvs. aţi redactat o scrisoare către Misiunea Americană în care cereaţi fonduri?

Mărgineanu: Da, **Popp** mi-a comunicat legătura cu **Leverich**, căruia i-ar fi spus că datorită dispariţiei vânzărilor la negru, datorită stabilizării, are neapărată nevoie de un ajutor. **Leverich** i-a

răspuns că nu are instrucțiuni în acest sens, dar că va comunica ministrului său, **Schönfeld**, și că **Popp** i-a spus că el din conversațiile cu **Melbourne** a înțeles că la momentul critic poate conta pe un atare ajutor. De aceea dorește să li se adreseze lor printr'o scrisoare. Intrucât a fost un moment de o oarecare tensiune, i-am spus lui **Leverich** că **Popp** nu dorește să treacă peste protocol, adresându-se și lui **Schönfeld**. **Leverich** s'a declarat de acord cu această scrisoare.

In cursul redactării acestei scrisori de către **Popp** și subsemnatul, pentru un împrumut garantat de toate instituțiile economice și bancare, precum și de partide, în sensul că va fi plătit de viitorul guvern, în cursul redactării acestei scrisori, **Popp** mi-a spus că firește scrisoarea nu putea fi înaintată în numele său și al meu, că pentru eficacitatea ei trebuia să fie înaintată în numele celor 3 partide...

Președintele: In numele cui, aprobarea sau semnarea?

Mărgineanu: **Popp** mi-a spus că a discutat obiectul ei cu liberalii prin **Costel Tătăranu**, cu **Titel Petrescu** și dela P. N. Ț. ne-am gândit la **Em. Hațieganu**, dar care a refuzat să discute și să se angajeze și în acest lucru. Apoi urmau să se angajeze principalii exponenți ai marii industrii...

Președintele: Ce cunoașteți despre comitetul de acțiune?

Mărgineanu: Ca urmare la discuția cu **Melbourne**, din Septembrie 1947, și în special ca urmare la discuțiile cu **Leverich** din Ianuarie și Februarie, s'a pus problema unui comitet de coordonare, în care urma să intre pe de o parte reprezentanții celor 3 partide și apoi o sumă de personalități cu suprafață, — am înțeles Amiralul **Gheorghiu**, Comandorul **Popp**, ing. **Ștefănescu**...

Președintele: Care erau obiectivele acestui comitet de coordonare și unificare?

Mărgineanu: Obiectivele acestui comitet de coordonare și unificare erau în special două: o acțiune unificată înlăuntru, pentru a vorbi aceeași limbă misiunilor engleză și americană, și apoi contactul cu persoanele din afară, în special cu **Rădescu** și oamenii din jurul său: **Vișoianu**, **Buzești**, **Auschnitt** desigur...

Președintele: La starea de agitație v'ați gândit?

Mărgineanu: Da, sigur. Lista guvernului trebuia să fie definitivată în acest comitet. Din discuțiile cu **Popp** ne-am gândit să propunem persoanele pe care le cunoșteam, în speță era un guvern care trebuia să-l aibe pe **Rădescu** ca prim ministru, lucru care fusese stabilit în acord și cu **Leverich**. **Popp** urma să fie vicepreședinte al Consiliului și ministru al economiei naționale, după știința mea secondat de ing. **Manciu**, ca subsecretar de stat, comandorul **Popp** la aviație, amiralul **Gheorghiu** la marină. La Banca Națională urma să se facă alegerea dintre **Romniceanu** și **Tătăranu**. La Justiție **Bentoiu**. **Titel Petrescu** și **Adrian Dumitriu** au fost puși în discuție pentru Ministerul Muncii și Ministerul de Externe, deși în cazul Ministerului de Externe urma să fie de acord și cei din afară, întrucât putea să fie unul dintre ei. La Ministerul Lucrărilor Publice colonelul **Petrescu**. Subsemnatul a propus pe **Iuliu Hațieganu** și **Roșca** pentru Ministerul Sănătății și Ministerul Educației, însă aceștia au refuzat de a angaja discuții, așa că a rămas propunerea, subsemnatul pentru Ministerul Educației.

Președintele: In cazul reușitei acțiunii dvs. ce măsuri hotărîserăți să luați?

Mărgineanu: Anularea întregii legislații dela 6 Martie încoace.

Președintele: Și în acest cadru, care legiuiri vă interesau?

Mărgineanu: Domnule Președinte, toate, dar atenția era concentrată asupra legii sindicatelor, asupra legii reformei agrare, asupra legii de naționalizare a Băncii Naționale, legea cadrelor disponibile, comprimări și epurări, legea criminalilor de război.

Președintele: Din punct de vedere al situației externe ați hotărît ceva în legătură cu legăturile exterioare ale României?

Mărgineanu: Da, România să fie scoasă din alianța cu U.R.S.S. și adusă în sfera de influență a U. S. A.

Președintele: Dvs. ați plănuit o plecare din țară? Și dacă ați plănuit, cu ajutorul cui?

Mărgineanu: Da, am fost numit profesor la Colegiul Bard din New-York și ne mai având situație materială, căci am fost comprimat, m'am gândit să iau acest post.

Intrucât nu am avut speranță ca să obțin pașaportul, m'am

gândit să plec clandestin, însă după ce am studiat posibilitățile me materiale și mi-am dat seama că nu se poate, am renunțat. M'am adresat și americanilor, în sensul dacă nu mă pot bucura de ajutorul lor. Mi s'a spus că în acest sens nu pot fi ajutat, dar dacă ajung cu mijloace proprii la Viena sau în Turcia, imediat vor dispune eliberarea pașaportului mai departe.

Chiar și în această ipoteză, nu aveam mijloace materiale ca să suport cheltuielile cu vaporul și atunci **Popp** mi-a spus că-mi va da un împrumut pe care-l voi achita ulterior din salariul meu.

Ședința se ridică la orele 21.

ȘEDINȚA DIN 28 OCTOMBRIE 1948

INTEROGATORIUL ACUZATULUI GHEORGHE BONTILĂ

Președintele: Acuzatul **Bontilă**, în ce împrejurări l-ați cu-cut pe **Bujoiu**?

Bontilă: In toamna lui 1945, în luna August mi s'a transmis **Alexandrescu** și ing. **Antonescu** dorința lui **Bujoiu** de a mă a. M'am dus la Creditul Minier, și am stat cu el de vorbă. spus că ar fi bine să se constitue o grupă subversivă și dacă reau să fac parte din această grupă. Cum eu fusesem împreună **Alexandrescu** într'un mic comitet, am acceptat lucrul acesta m arătat că aș putea să fiu de folos unei asemenea grupe, prin aganda care o duceam. A fost de acord.

Președintele: Cu ocazia convorbirilor pe care le-ați avut cu iu, care era atitudinea lui **Bujoiu** față de desvoltarea eveni-telor politice dela noi?

Bontilă: De câte ori am discutat cu el a arătat o atitudine ă față de desfășurarea evenimentelor și în special față de des-area pe care o luau partidele democratice dela noi din țară. In ust când l-am cunoscut pe **Bujoiu**, nu știam că era deja con-it un grup subversiv. După câteva întâlniri și în special în arie 1946 mi-am dat seama că el deja avusese constituit un enea grup ostil regimului.

Președintele: Dvs. ați făcut parte din acesta?

Bontilă: Am făcut parte. Chiar din toamna lui 1945 s'a su-t ideia să alcătuim un mic comitet din care făcea parte: orghiu, **Bujoiu** și cu mine. Apoi a intrat și **Măcelariu**. Din 1946

au intrat și alte persoane: ing. **Nițescu, Balș, Manciu, Eftimi**... ocazia aceasta s'a constituit un comitet de coordonare.

Președintele: Cunoașteți împrejurările în care a fost info... fostul rege **Mihai** de existența acestui comitet?

Bontilă: A fost informat prin generalul **Niculescu.**

Președintele: Cum s'a făcut acest lucru?

Bontilă: Printr'un prieten al meu, care îl cunoștea pe dl. G... neral **Constantin Niculescu.** Pe la sfârșitul lunei Octombrie 19... am mers acasă la dl. General **Niculescu.** Intâi am fost eu și pe u... au sosit și d-nii ing. **Antonescu** și ing. **Gheorghiu.**

In această convorbire i s'a adus la cunoștință d-lui Gene... **Niculescu** și a fost rugat să comunice fostului rege acest lucru.

După 10 sau 12 zile eu am telefonat d-lui General Nicule... care a spus că putem să ne ducem din nou la dânsul. Cu acea... ocazie a comunicat că a vorbit cu fostul rege, i-a arătat care e... activitatea noastră și scopul urmărit prin această activitate.

Președintele: In acțiunea aceasta subversivă, pe ce cont... dvs.?

Bontilă: Noi contam pe elementele care ar fi arătat ostili... față de regim.

Președintele: Și pe mai cine?

Bontilă: Pe puterile anglo-americane. Contam ca cadr... noastre să fie înzestrate cu armament prin ajutorul anglo-ame... canilor.

Președintele: Prin ce persoane din acest comitet se lua leg... tura cu străinătatea?

Bontilă: Intâi era d. ing. **Bujoiu** care avea legături cu cer... rile americane și engleze. In afară de aceasta era d. inginer Ghe... ghiu care cunoștea încă înainte de războiul trecut pe Masters... și **Bill Young** și el ținea legătura cu ei.

Președintele: Comitetul acesta, în primele luni, a avut co... tact cu aceste personalități?

Bontilă: Din câte știu eu, d. ing. **Bujoiu** a avut contact cu g... neralul **Schuyler,** întrucât la una din ședințele la care am parti... pat, el a pomenit că la o masă la **Schuyler** l-a întrebat dacă ame... ricanii pot să ne furnizeze în momentul oportun armament și mu...

...iții. Știu că d. inginer **Bujoiu** a relatat că a adus la cunoștință americanilor situația economică pe vremea aceia.

Președintele: Deci și din punct de vedere economic, pe cale informativă. Alte legături?

Bontilă: Alte legături știu că au fost stabilite de d. ing. Gheorghiu.

Președintele: **Traian Nițescu** a avut legături?

Bontilă: Părea foarte informat și odată a adus o traducere a unui articol apărut în America, semnat de **John Foster Dulles.**

Președintele: Care era scopul legăturilor acestora? Ați început să spuneți ceva.

Bontilă: Scopul legăturilor era ca să se asigure concursul americanilor în sensul de a ni se furniza armament și muniții.

Președintele: Dvs. contați pe un sprijin real din partea puterilor străine?

Bontilă: După discuțiile avute în comitetul **Bujoiu** din care făceam parte, se desprinsese această convingere că fără îndoială americanii ne-ar acorda ajutorul de care am avea nevoie și care ar fi constat din armament, muniţiuni, medicamente și alimente.

Președintele: Ce știți dvs. cu privire la activitatea informativă dusă de către acuzatul **Gheorghe Manu?**

Bontilă: In primăvara anului 1946, în una din ședințele pe care le-am avut la inginerul **Bujoiu, Manu** a arătat că el a pregătit o lucrare de natură economică, care lucrare el a prezentat-o și misiunii americane.

Spunea că o parte din această lucrare a fost trimisă la Washington. Cei dela Washington au găsit că lucrarea este atât de interesantă încât au cerut misiunii americane să-i trimită lucrarea în întregime.

Ceva mai târziu, cam prin Septembrie 1946, am primit un telefon dela **Manu,** ca să ne întâlnim. El era ilegal pentrucă chiar atunci fusese implicat în chestiunea sumanelor negre.

M'am întâlnit cu el în fața sanatoriului St. Vincent de Paul. Atunci tocmai, la Paris, avea loc Conferința de Pace. Eu i-am relatat discursul pe care l-a ținut senatorul **Dulles** în fața comisiei de pace. El mi-a răspuns că știe lucrul acesta și că de fapt ceeace

senatorul a susținut acolo nu constitue decât datele pe c
le-a furnizat în această lucrare.

Intr'una din ședințele la d. ing. **Bujoiu,** a declarat că el
tat situația din Valea Jiului și Petroșani într'un memoriu pe
l-a prezentat guvernului și a cărei traducere a prezentat-o și
siunei americane și engleze.

Președintele: Ce ați putea să spuneți Tribunalului despre
sajul pe care l-a trimis comitetul acesta fostului general Răde
Bontilă: Intr'una din ședințele dela societatea Româno-am
cană ni s'a spus de către **Traian Nițescu** că intenționează să
mită un mesaj prin care să ceară generalului **Rădescu** ca să
neze pe lângă americani să afle și să obțină ajutoare, arma
și munițiuni. Rămăsese vorba ca acest mesaj să-l redactăm
preună. Pe urmă am aflat că acest mesaj a fost trimis.

Președintele: De cine a fost trimis, de cine a fost semnat?

Bontilă: Bănuesc că de **Traian Nițescu, Bujoiu** și Gheorg

Președintele: Dvs. împreună cu inginerul **Balș,** ing. Gheorg
n'ați hotărît trimiterea unui mesaj fostului rege **Mihai?**

Bontilă: Da. Aceasta a fost propunerea mea.

Președintele: Care a fost conținutul și ce v'a determinat?

Bontilă: Acest mesaj trebuia să-l redactăm prin Febru
1948. Scopul acestui mesaj era de a aduce la cunoștința reg
că există în țară un comitet subversiv și să ceară ajutorul
americani.

Președintele: Prin cine trebuia să transmiteți?

Bontilă: Prin maiorul **Ionescu,** care urma să plece din țară
Viena, pentru a se căuta într'un sanatoriu acolo și cu ing. G
Chirculescu.

Președintele: Dar **Gheorghiu** v'a cerut ceva informațiuni dvs

Bontilă: Asupra situației aeroporturilor din țară.

Președintele: Dv. personal ați organizat și ați condus gru
subversive?

Bontilă: Da.

Președintele: Acuzatul **Bujoiu** v'a finanțat pe dv.?

Bontilă: Da.

Președintele: Cu ce sume?

Bontilă: De fapt banii i-au fost dați maiorului **Tobă** și anume
suma de 70 milioane lei în scopul de a se informa și a alcătui
anumite grupe. 10 milioane lei i-au fost dați după ce **Tobă** a fost
în țară și s'a informat asupra terenului. Atunci **Tobă** a pretins
dela **Bujoiu** suma de 70 milioane lei lunar. Maiorul **Tobă** a propus
să i se dea o sumă de bani ca să plece în Austria și să aducă de
acolo o sumă de 2 miliarde lei în devize străine, pe care pretindea
că o are îngropată în zona americană din Austria. Ing. **Bujoiu** i-a
dat 30 milioane ca să facă acest drum și să aducă banii.

Președintele: Dar acuzatul **Măcelariu** v'a dat instrucțiuni de
informare?

Bontilă: D-nul Amiral **Măcelariu** a fost acela care la început
a propus ca aceste grupe ale noastre să aibe și organizare para-
militară. La propunerea lui, eu am ripostat că nu mă pricep dar
voi recomanda pe cineva care se pricepe. L'am recomandat pe
maiorul **Tobă,** care urmase în Germania o școală specială pentru
organizarea acestor acțiuni. Eu l-am prezentat în laboratorul meu
amiralului **Măcelariu** pe maiorul **Tobă,** cu care ocazie amiralul **Mă-
celariu** i-a dat maiorului **Tobă** indicațiuni asupra felului cum tre-
buia să organizeze toată rețeaua aceasta în țară.

Președintele: In ce constau aceste instrucțiuni? Ați fost acolo?

Bontilă: In primul rând **Tobă** pretindea că are un anumit
număr de elemente și amiralul **Măcelariu** i-a dat instrucțiuni să-și
concentreze oamenii în București și să-i țină oricând la dispoziție.

Președintele: Ce instrucțiuni cu caracter terorist ați dat gru-
pului dv.?

Bontilă: Dela Timișoara a venit **Marinescu Nicolae** care ne-a
sugerat intenția lui de a ataca o bancă din Timișoara, pentru a
procura fonduri. Am ripostat că este foarte greu a ataca o bancă
și atunci el a sugerat să atace o cooperativă din Timișoara, anume
cooperativa Banatul. Eu am ripostat că poate s'o facă, că este o
acțiune întreprinsă de el personal, pentru a-și procura fondurile
necesare grupei lui din Timișoara. O altă acțiune de această natură
mi-a fost sugerată de **Ionescu-Diamandi,** șeful regionalei Turda
din munții Apuseni, care mi-a spus că intenționează să treacă la
acțiune în regiunea lui. El vrând neapărat să declanșeze acțiunea,

a scris o carte poştală în limbaj convenţional, că este gata pentru 25 Martie şi eu i-am scris imediat să aştepte până îi voiu comunica eu. Acestea sunt instrucţiunile pe care le-am dat eu.

Preşedintele: Aţi stabilit nişte semne convenţionale de întâlnire?

Bontilă: Da, am stabilit o parolă cu şefii regionalelor.

Preşedintele: Dar dacă ataca cooperativa Banatul, aţi stabilit un semn convenţional pentru aceasta ?

Bontilă: Aveam un cod cifrat, dar în legătură cu atacarea cooperativei Banatul nu am stabilit nimic. Numai în legătură cu fostul rege **Mihai** aveam un semn convenţional. Am avut şi un semn pentru drumurile la Buzău, Braşov, Satu-Mare, Turda.

INTEROGATORIUL ACUZATULUI AL. BALŞ

Preşedintele: Să se introducă acuzatul **Alexandru Balş.** Dvs. aţi dat o serie de declaraţii. Le recunoaşteţi?

Alex. Balş: Da.

Preşedintele: Pe acuzatul **Bujoiu** îl cunoaşteţi de multă vreme?

Alex. Balş: L-am cunoscut când am fost angajat la Petroşani.

Preşedintele: Dar pe acuzatul **Gheorghe Bontilă** l-aţi cunoscut?

Alex. Balş: Da, în Ianuarie 1946.

Preşedintele: In ce împrejurări?

Alex. Balş: La locuinţa d-lui ing. **Bujoiu,** cu ocazia unei şedinţe a comitetului de coordonare.

Preşedintele: Dar pe acuzatul **Horia Măcelariu?**

Alex. Balş: Deasemenea, în aceleaşi condiţiuni, la o şedinţă precedentă, dela sfârşitul lui Decembrie 1945, cred, sau Ianuarie 1946.

Preşedintele: Cine v'a atras pe dvs. în această acţiune ?

Alex. Balş: D. ing. **Bujoiu.**

Preşedintele: Când s'a constituit acest comitet de care vorbiţi?

Alex. Balş: Exista înainte de intrarea mea. Nu ştiu când s'a constituit.

Preşedintele: Nu cunoaşteţi data ?

Alex. Balş: La începutul lui Decembrie 1945 eu am intrat în grupă şi acest comitet a existat dinainte.

Preşedintele: Cunoaşteţi cine făcea parte din acest comitet în afară de dvs. ?

Alex. Balş: La primul comitet la care am luat parte, în afară de d. ing. **Bujoiu** şi de mine, au mai participat d. **Măcelariu,** General **Eftimiu** şi mi se pare **Antonescu.** La şedinţa următoare au fost de faţă: **Bontilă, Gheorghe Manu, Gheorghiu** şi **Niţescu.**

Preşedintele: S'au făcut modificări sau numai complectări de comitet ?

Alex. Balş: Eu credeam că aceştia făceau parte dinainte din comitet. Ulterior, în Februarie sau Martie 1947, nici **Bontilă** şi nici **Antonescu** nu au mai luat parte la şedinţe. Mai târziu a luat parte la şedinţe Generalul **Mardare.**

Preşedintele: Unde se ţineau şedinţele conspirative ale comitetului şi cine participa deobicei la ele? Participau în plen sau mai lipseau?

Alex. Balş: Câte odată mai lipseau. Cele mai numeroase şedinţe au fost la **Bujoiu** acasă, câteva la **Gheorghiu** acasă, 4 şedinţe la **Niţescu,** la mine una şi la **Antonescu** trebuia să aibe loc o şedinţă dar n'a venit aproape nimeni.

Preşedintele: Vă înţelegeaţi dinainte unde să vă întâlniţi? Şi dacă v'ar fi surprins cineva, vă înţelegeaţi asupra consemnului?

Alex. Balş: Primeam un telefon şi se fixa o dată. Deobiceiu nu ştiam că este vorba de o şedinţă. Mă rugau prin telefon să trec pe la ei pentru a discuta anumite chestiuni şi aflam acolo că este vorba de o şedinţă.

Preşedintele: Dar dacă v'ar fi surprins cineva, să zicem organele poliţiei, ce aţi fi făcut ?

Alex. Balş: Câte odată se hotăra dinainte un subiect pentru care am fi fost întruniţi. De pildă, chestiuni inginereşti pentrucă majoritatea erau ingineri.

Preşedintele: Ce misiuni aveaţi acolo fiecare dintre dvs.? Cu ce vă ocupaţi dvs. în momentul când urma să treceţi la acţiune?

Alex. Balş: In momentul trecerii la acţiune, nu aveam nici o misiune specială.

Preşedintele: Ce misiuni aveau de exemplu **Măcelariu, Bontilă** ?

Alex. Balş: Măcelariu, Bontilă şi **Manu** aveau grupe proprii.

Preşedintele: Gheorghiu, ceilalţi?

Alex. Balş: Gheorghiu avea legătură cu reprezentanţii misiunilor străine, americană sau engleză. Eu am avut la un moment dat însărcinarea să creiez un serviciu de curier cu străinătatea, care n'a reuşit. Cu ocazia aceasta i-am dat bani maiorului **Tobă,** care se însărcinase să organizeze el serviciul.

Preşedintele: Asta o mai discutăm.

Alex. Balş: Ulterior, când n'au mai avut loc şedinţe de coordonare, făceam legătura cu **Manu.** Majoritatea activităţii noastre era redactarea programului.

Preşedintele: Dar în cazul trecerii la acţiune, aveaţi însărcinări speciale ?

Alex. Balş: Nu. Numai în ultimul timp, în Februarie—Martie 1948 s'a discutat ce trebuie să facem în cazul unei intrări în acţiune. S'a hotărît să rămânem în Bucureşti şi **Măcelariu** a propus să alegem un loc din care să putem trimite şi primi mesagii dela unul la celălalt. Dar nu s'a luat nici o hotărîre.

Preşedintele: Cine era conducătorul comitetului?

Alex. Balş: Oficial nu era nimeni conducător, dar ing. **Bujoiu** avea mai multă trecere printre noi. Era mai bătrân, fusese şeful meu, preşedintele celorlalţi ingineri la asociaţie.

Preşedintele: Bine, dar trebuia să aibe cineva iniţiativa propunerilor.

Alex. Balş: Nu ştiu cine a iniţiat.

Preşedintele: Dela cine plecau toate aceste convocări?

Alex. Balş: Deobiceiu convoca persoana la care era convocată adunarea.

Preşedintele: Dar cine anunţa acea persoană?

Alex. Balş: De pildă, ultimele şedinţe au avut loc la **Măcelariu.** Ni le transmitea **Niţescu.** Sau într'o şedinţă precedentă, se spunea: Vinerea viitoare, de pildă.

Preşedintele: Deci îl consideraţi pe **Bujoiu...?**

Alex. Balş: Bujoiu, de fapt, era cel mai important, care avea mai multă autoritate.

Preşedintele: Asupra întregului comitet?

Alex. Balş: Da.

Preşedintele: Dar din punctul de vedere al sprijinului pe care se bizuia această acţiune?

Alex. Balş: Ne bizuiam mai mult pe americani.

Preşedintele: Prin cine căutaţi dvs. să obţineţi acest sprijin?

Alex. Balş: Gheorghiu şi **Niţescu** ştiu că aveau legături. **Gheorghiu** în Noembrie 1946 mi-a spus că are legături cu **Bill Young.** Se însărcinase să redacteze un cod pe care urma să-l trimită în străinătate lui **Caranfil.** Mai târziu, în Mai 1947, **Gheorghiu** ne-a comunicat că l-a văzut pe **Berry.** In toamnă ne-a spus **Niţescu** că a făcut legătură cu un american **Shea,** care a spus că îşi va informa superiorii şi va da un răspuns. După câte ştiu, nu a primit nici un răspuns. In iarna 1947—1948 **Gheorghiu** ne-a comunicat că a făcut legătură cu colonelul **Lowell** care a acceptat să transmită mesagiul lui **Gheorghiu** către **Caranfil** şi invers.

Preşedintele: Aţi vorbit de nişte bani pe care i-aţi dat Maiorului **Tobă,** aţi mai dat şi altcuiva?

Alex. Balş: Numai Maiorului **Tobă** i-am dat în Noembrie 1946 20 milioane, în Decembrie 30 milioane, în Februarie-Martie încă 30 milioane.

Preşedintele: De unde proveneau ei?

Alex. Balş: Dela Lupeni.

Preşedintele: Se dădeau din buzunarul lui **Bujoiu** sau din banii muncitorilor?

Alex. Balş: Erau din produsul vânzărilor dela Lupeni.

Preşedintele: Banii proveneau din munca muncitorilor. Ei munceau, dvs. vindeaţi, iar banii erau daţi pentru aceste operaţii. Spuneţi că numai lui **Tobă** i-aţi dat aceşti bani?

Alex. Balş: A fost numai plata făcută lui **Bontilă.** Afară de aceasta am primit ordin din partea Soc. Lupeni să fac o plată de două ori câte 50 milioane partidului liberal şi naţional-ţărănesc, în

Octombrie 1946 și pe urmă în Aprilie-Mai 1947, câte 100 milioane acelorași partide.

Președintele: Din ordinul cui făceați toate aceste plăți, cine era președinte?

Alex. Balș: Mircea Ionescu.

Președintele: Și înainte?

Alex. Balș: Inainte fusese **Bujoiu**. Lui **Tobă** i-am dat bani din ordinul lui **Bujoiu**.

Președintele: Cine avea grupa care dispunea de armament?

Alex. Balș: Grupa lui **Bontilă**, grupul **Tobă** și **Manu** și cred că și al lui **Măcelariu** avea armament.

Președintele: Cine a elaborat codurile secrete pentru uzul cu străinătatea?

Alex. Balș: Gheorghiu.

Președintele: In ce scop?

Alex. Balș: Pentru a coresponda cu **Caranfil**, care trebuia să țină legătura cu ceilalți din străinătate pentru a-i pune în curent cu activitatea noastră de aci și a ne transmite nouă situația de acolo.

D. Procuror Stanciu: Fondul efectuat, de unde venea el, din operațiuni de speculă, dela Bursa neagră, din vânzarea cu supra-preț?

Balș: In 1941 a început să se stabilească prețul pentru diferite produse. Aceste prețuri erau stabilite de minister. La sfârșitul lui 1944—începutul lui 1945, au început să crească prețurile foarte repede. Stabilirea prețurilor cerea o muncă de 5—6 luni, pe când organele ministerului puteau să stabilească un preț pe baza datelor contabilizate, cunoscute dinainte. In momentul când apăreau în Monitorul Oficial noile prețuri, realitatea le depășea cu mult. Astfel, ca să poți continua fabricația, vindeai cu un preț mai mare decât prețul oficial și cereai ministerului calculația prețului.

D. Procuror Stanciu: La ce sumă se ridică aceste fonduri?

Alex. Balș: După valoarea leului; în preajma stabilizării la 2 miliarde lunar.

D. Procuror Stanciu: Cine dispunea în mod efectiv de utilizarea acestor fonduri?

Alex. Balș: Eu dispuneam de aceste fonduri și le dirijam du-pă nevoile societății Lupeni.

D. Procuror Stanciu: Din care fonduri a fost plătit **Tobă**?

Alex. Balș: Din aceste fonduri.

D. Procuror Stanciu: Aveau o justificare legală aceste fon-duri?

Alex. Balș: Nu dădeam cont nimănui de utilizarea acestor fon-duri.

Av. Paraschivescu-Bălăceanu: Dacă acuzatul a avut vreo le-gătură cu acuzatul ing. **Alex. Popp**?

Alex. Balș: Nu știu de când îl cunosc pe **Popp**. Dar l-am vă-zut în Noembrie-Decembrie 1944.

Av. Paraschivescu-Bălăceanu: A avut vreo legătură?

Alex. Balș: De afaceri, la Petroșani.

Av. Paraschivescu-Bălăceanu: Nu în ceeace privește procesul?

Alex. Balș: Nu.

INTEROGATORIUL ACUZATULUI D. GHEORGHIU

Președintele: Să se introducă acuzatul **Dimitrie Gheorghiu**. **Acuzat Gheorghiu**, cunoașteți declarațiile pe care le-ați dat? In ce condiții l-ați cunoscut pe inginerul **Bujoiu**?

Ac. Gheorghiu: In anul 1939 am fost numit expert al Ministerului Economiei Naționale în tratativele economice pe care le ducea cu străinătatea. Atunci l-am cunoscut. Relații cu d-sa n'am avut decât după 23 August 1944.

Președintele: Ce activitate a avut inginerul **Bujoiu** pe tărâm industrial?

Acuz. Gheorghiu: Știu că era ministrul Economiei Naționale, era director general și președintele Consiliului de Administrație al Societății Petroșani și ulterior am aflat că era participant în întreprinderile Lupeni, la o fabrică de produse metalurgice. Altceva nu cunosc.

Președintele: In ce condițiuni ați început activitatea aceasta subversivă?

10.

Acuz. Gheorghiu: După 23 August am discutat cu ing. A nescu. Văzând influenţa crescândă a Partidului Comunist, a am găsit cu cale că este bine să începem o acţiune care să se o acestei mişcări şi în discuţiile avute cu domnul inginer Anto ne-a spus că sunt şi alţi prieteni cari gândesc la fel şi atunci arătat că a discutat şi cu inginerul **Bujoiu**. Cu **Bujoiu** am dis odată, când am văzut că avem aceleaşi păreri. Am avut o se întrevedere cu domnia sa, înainte de vara anului 1945, c am fost invitat la domnia sa acasă unde am întâlnit pe Manu **Măcelariu** şi pe **Vintilă Brătianu**. La această întâlnire ne-am v ficat părerile noastre. Tocmai venise guvernul **Groza** la pute am hotărît ca scopul nostru care la început era pasiv să de activ. S'a format atunci un comitet.

Preşedintele: Cine făcea parte atunci din comitet?

Acuz. Gheorghiu: Subsemnatul, **Bujoiu**, inginer **Antonescu**, **Măcelariu**, **Vintilă Brătianu** şi **Gheorghiu**. Mai târziu, **Bontilă**, B şi **Niţescu**.

Preşedintele: Care dintre membrii acestui comitet avea gru subversive?

Acuz. Gheorghiu: Dintre aceştia aveau **Măcelariu**, **Manu**, Vin tilă **Brătianu** şi **Bontilă**.

Preşedintele: Pe acuzatul **Bontilă** cine l-a adus?

Acuz. Gheorghiu: Ing. **Antonescu**. Aceasta a fost în toam anului 1945.

Preşedintele: Unde vă întâlneaţi dvs.?

Acuz. Gheorghiu: In majoritatea cazurilor acasă la Bujoi S'au ţinut şi în alte părţi. La mine s'au ţinut vreo 3, câteva la Ni ţescu şi la **Balş**.

Preşedintele: Ce scop avea comitetul vostru?

Acuz. Gheorghiu: De a coordona acţiunea. In primul rând cu legerea de informaţii între noi şi apoi coordonarea activităţii pe care urmam să o deslănţuim la momentul oportun. Scopul era răs turnarea guvernului.

Preşedintele: Prin ce mijloace înţelegeaţi să realizaţi a ceasta?

Ac. Gheorghiu: Nu aveam mijloace proprii la îndemână ş

înţelegeam să realizăm aceasta numai în ipoteza când vom avea ajutor din afară.

Preşedintele: Din partea cui?

Ac. Gheorghiu: Din partea puterilor anglo-americane.

Preşedintele: Prin cine vroiaţi dvs. să realizaţi aceste legături?

Acuz. Gheorghiu: Prin delegaţii lor aici în ţară.

Preşedintele: Pe cine aţi cunoscut dvs. dintre aceştia?

Acuz. Gheorghiu: Pe **Shea** şi **Lowell**.

Preşedintele: Cine i-a mai cunoscut pe aceştia?

Acuz. Gheorghiu: **Bujoiu** a cunoscut pe **Shea** şi **Lowell**.

Preşedintele: Dvs. aţi avut legături cu aceştia?

Acuz. Gheorghiu: Da, am avut şi eu legături.

Preşedintele: Li s'a adus la cunoştinţă despre existenţa acţiunii dvs.?

Acuz. Gheorghiu: D. **Shea** a fost invitat la 2 şedinţe de ale noastre în toamna anului 1947, la Niţescu acasă, când i s'a adus la cunoştinţă despre existenţa comitetului şi despre scopul urmărit. I-am comunicat că nu putem activa decât dacă am avea aprobarea şi ajutorul material din afară. El mi-a răspuns că il depăşeşte această chestiune, dar că o va transmite superiorilor săi.

Preşedintele: Cu fostul general **Rădescu** aţi stabilit legături?

Acuz. Gheorghiu: L-am văzut pe **Rădescu** de 2 ori în primăvara anului 1947 când i-am adus la cunoştinţă existenţa acţiunii noastre, apoi i-am trimis, după plecarea sa, o scrisoare prin ing. **Caranfil**.

Preşedintele: Numai o scrisoare?

Acuz. Gheorghiu: De fapt erau 2 scrisori trimise o singură dată, una cuprindea semnăturile şi alta textul.

Preşedintele: Aţi primit vreo scrisoare dela ing. **Caranfil**?

Acuz. Gheorghiu: In luna Februarie am primit o singură scrisoare dela **Caranfil** prin colonelul **Lowell** şi pe aceiaşi cale i-am trimis şi eu o scrisoare.

Preşedintele: Pe **Hodoş** l-aţi cunoscut? Ce misiune i-aţi dat în străinătate?

Acuz. Gheorghiu: I-am dat misiunea să ia contact cu Caran-

fil, iar prin **Caranfil** să ia contact cu **Rădescu** și apoi cu ceilalți doi membri ai comitetului nostru care se aflau în străinătate, Vintilă **Brătianu** și **Moruzi** și să formeze reprezentanța comitetului în străinătate.

Președintele: Ce i-ați comunicat lui **Caranfil**?

Acuz. Gheorghiu: Lui **Caranfil** i-am transmis un act cifrat pentru corespondența noastră interioară, iar la finele anului 1946 i-am spus și despre existența acțiunii noastre.

Președintele: Ce v'a răspuns el?

Acuz. Gheorghiu: Mi-a răspuns în Mai sau Iunie 1947 printr'o scrisoare în care spunea că sfătuește pe **Bujoiu** să plece din țară. El luase contact la Paris cu **Vintilă Brătianu** și au discutat despre acțiunea noastră din țară. A doua scrisoare am primit-o prin Noembrie 1947, în care îmi cerea date cu privire la situația partidelor, partidul național țărănesc, liberal, social democrat, situația bisericii ortodoxe și catolice, ce adâncime este la Sulina ca și situația cotei comerciale. Aceste date mi le-a dat **Măcelariu** și le-am transmis prin **Moruzi** la mijlocul lui Decembrie.

Președintele: Spuneți că ați cunoscut pe **Lowell**. Ce fel de legături ați avut cu el?

Acuz. Gheorghiu: Am avut cu **Lowell** o singură întrevedere în jurul datei de 1 Februarie. I-am comunicat de existența acțiunii noastre și a comitetului nostru și i-am indicat din comitet numai două persoane.

El s'a mirat că n'am fost descoperiți. I-am spus că lucrăm cu un cerc restrâns, deaceea nu suntem arestați. Ne-a spus să păstrăm toată discreția. I-am cerut autorizația de a transmite răspunsul către **Caranfil**. Deasemeni i-am dat anumite date industriale, potențialul și producția metalurgică, carboniferă, petroliferă.

Președintele: Legătura aceasta cu el prin cine o făceați?

Acuz. Gheorghiu: Prin băiatul lui care venea la mine acasă la vreo săptămână sau 10 zile.

Președintele: Cu această ocazie luați legătură numai verbal?

Acuz. Gheorghiu: O singură dată i-am dat scrisoarea despre

care v'am vorbit. De obiceiu făceam conversații în limba engleză și franceză cu el.

Președintele: Inainte de arestarea dvs. ați mai avut vreo convorbire cu **Lowell**?

Acuz. Gheorghiu: Prima dată am comunicat în Februarie și urma apoi să mai am o convorbire la 27 Martie, dar am fost arestat.

Procurorul: Dacă acuzatul poate să-mi spună dacă era considerat sau nu de drept **Bujoiu** ca șef?

Ac. Gheorghiu: Membrii comitetului aveau puteri egale. Bujoiu nu ne-a spus că este șef dar noi îl consideram ca atare.

Apărarea: Acuzatul a arătat că știa de existența unui cod cifrat. Bujoiu cunoștea conținutul?

Ac. Gheorghiu: **Bujoiu** știa că există un cod cifrat. Despre corespondența pe care am primit-o dela **Caranfil** știa **Bujoiu**, pentrucă avea și date personale.

INTEROGATORIUL ACUZATULUI H. MĂCELARIU

Președintele: Să fie introdus acuzatul **Măcelariu Horia**. Recunoașteți declarațiile pe care le-ați dat?

Ac. Măcelariu: Da.

Președintele: L-ați cunoscut pe **Bujoiu**?

Ac. Măcelariu: L-am cunoscut.

Președintele: Cine v'a făcut legătura cu **Bujoiu**?

Ac. Măcelariu: Legătura a făcut-o avocatul **Polizu**.

Președintele: Când a avut loc întâlnirea?

Ac. Măcelariu: In vara lui 1945.

Președintele: Ce v'a cerut **Bujoiu**?

Ac. Măcelariu: Am discutat situația din țară, am constatat că aveam aceleași păreri.

Președintele: Pe care din acuzați cunoașteți?

Ac. Măcelariu: Ing. **Gheorghiu, Balș, Bontilă**. Pe ceilalți nu i-am cunoscut. Am mai cunoscut pe **Antonescu** și pe **Popp**.

Președintele: Pe **Manu** în ce împrejurări l-ați cunoscut?

Ac. Măcelariu: In aceleaşi împrejurări, prin **Brancovici.** La o masă mi l-a prezentat pe **Manu.** L-am cunoscut sub numele de **George Marinescu.** M'am supărat atunci că nu mi l-a prezentat sub adevăratul nume. **Brancovici** mi-a zis că îmi va spune Manu adevăratul lui nume, întrucât el era condamnat de câteva ori şi se ascundea. Apoi m'a invitat la masă şi mi-a spus.

Preşedintele: Pe Bontilă în ce împrejurări l-aţi cunoscut?

Ac. Măcelariu: Pe Bontilă l-am cunoscut la **Bujoiu** în cadrul unei şedinţe de comitet şi pe **Gheorghiu** la fel în 1945.

Preşedintele: Dvs. aţi cunoscut un oarecare **Tomescu, Paul** etc.?

Ac. Măcelariu: L'am cunoscut sub numele de **Tomşa.** L'am prezentat lui **Mişu Rădulescu.** Era vorba de documente şi bani. Mişu Rădulescu l'a dus la **Popp** în casă.

Preşedintele: Dv. aţi organizat şi condus vreun grup subversiv?

Ac. Măcelariu: Da. Grupul meu era sub comanda lui **Eftimiu,** care mi l'a adus pe **Toma.**

Preşedintele: Cine mai era în afară de **Eftimie, Toma** şi **Panait?** Oamenii aceştia cunoşteau aderenţii Dv.? Cunoşteau scopul?

Ac. Măcelariu: Da. L-am discutat. Cum cunoşteam situaţia le-am spus că este de datoria noastră să intrăm în această acţiune.

Preşedintele: Aţi făcut parte din comitetul de conducere?

Ac. Măcelariu: Da. Am căutat un şef pentru a conduce aceste grupe după ce vor fi sudate.

Preşedintele: La început cine era?

Ac. Măcelariu: La început n'a fost un comitet. Am hotărît să ne strângem, să ne sudăm şi am propus ca preşedinte pe **Bujoiu.**

Preşedintele: Pe cine aţi considerat ca şef şi ce scop a avut?

Ac. Măcelariu. Pe **Bujoiu.** Scopul era sudarea acestor grupe.

Preşedintele: Pe ce sprijin contaţi?

Ac. Măcelariu: In sentimentul meu mă bizuiam pe anglo-americani.

Preşedintele: Comitetul acesta a adresat vreun mesagiu fostului general Rădescu?

Ac. Măcelariu: In Octombrie 1947 a venit la mine ing. Traian Niţescu. A venit la mine acasă şi prin luna Februarie am adresat un mesagiu scris generalului **Rădescu,** din iniţiativa mea. Eu l-am scris şi mi l-a dictat ing. **Gheorghiu.** In faţa mea a semnat d. ing. Gheorghiu şi d. ing. **Traian Niţescu** care a plecat cu el la d. Bujoiu.

Preşedintele: Cum se numea grupa aceasta?

Ac. Măcelariu: Semnătura era „Gelu", Grupul Economic al Laboratoarelor Unite.

Preşedintele: Cunoaşteţi prin cine ţinea ing. **Gheorghiu** corespondenţa, legătura cu străinătatea?

Ac. Măcelariu: Prin domnul col. **Lowell.**

Preşedintele: Venea direct, sau prin altcineva?

Ac. Măcelariu: După câte mi-a spus d. ing. **Gheorghiu,** prin băiatul d-lui colonel Lowell, care venea acasă la d. ing. **Gheorghiu.**

Preşedintele: Care este motivul că într'o şedinţă pe care aţi avut-o Dvs. s'a purces la o numărătoare a aderenţilor?

Ac. Măcelariu: Intr'o zi a venit la mine d. ing. Gheorghiu şi ca, de obicei, era pesimist. S'a hotărît ca să ne numărăm, pentru că de trei ani de zile nu ne-am numărat, ca să vedem câţi suntem.

Preşedintele: Dar aţi discutat şi unde s'ar putea declanşa acţiunea aceasta a Dvs.?

Ac. Măcelariu: S'a discutat acest lucru şi s'a emis părerea de către d. **Bujoiu** ca acest atac împotriva guvernului să se producă în provincie şi toţi au fost de acord, afară de mine, care am spus că acest atac nu s'ar putea face decât în Capitală.

Preşedintele: Unde se ţineau toate aceste întâlniri ale Comitetului, într'un singur loc?

Măcelariu Horia: Se ţineau în casa d-lui ing. **Bujoiu** şi câte odată şi la mine.

Preşedintele: Ce instrucţiuni aţi dat grupului Dvs. ca să păstreze conspirativitatea, secretul?

Ac. Măcelariu: Eu am spus că trebue să recruteze şi să polarizeze fiecare câte trei, patru, cinci oameni. Aceştia nu trebu-

iau să cunoască pe şefii ci numai pe subordonaţii lor. La rândul lor, ei înşişi trebuiau să-şi formeze grupuri. După părerea d-lui ing. **Bujoiu**, forma de organizare „spic".

Către sfârşit, în 1948 când ne temeam că vom fi arestaţi, căutam să ne camuflăm cât mai mult legăturile. Dădeam adresa la o persoană oarecare şi am făcut un semn de recunoaştere: o monetă de 5 lei cu capul regelui şi răspuns un ac de siguranţă. In Februarie 1948 am dat dispoziţii ca oamenii să fie mai prudenţi. Domnul ing. **Gheorghiu**, după întrevederea cu d. col. Lowell, ne-a comunicat acest fapt, ca să nu mai recrutăm.

Preşedintele: Gheorghiu de unde a avut aceste dispoziţiuni?

Ac. Măcelariu: A comunicat ceeace a discutat cu d. col. Lowell când s'a dus să ia scrisoarea dela d. **Caranfil**.

Preşedintele: In 1946 aţi primit o scrisoare. De unde?

Ac. Măcelariu: Da, prin lt. col. **Plesnilă**. In toamna lui 1945, d. **Vintilă Brătianu** ne-a spus că a dat peste o grupă care merge până sus; că această grupă nu vrea să ia contact decât cu un militar şi că mă roagă pe mine să iau comanda.

M'a pus în legătură cu Lt. col. **Plesnilă**. Acesta mi-a vorbit de generalul **Aldea** şi generalul **Eftimiu**. Am luat contact cu ei, am căpătat convingerea că n'aveau un grup propriu dar că lucrau cu palatul.

Când generalul **Eftimiu** s'a dus la generalul **Aldea**, am spus că merg şi eu ca să-i răspund personal la scrisoare.

Am fost. S'a vorbit de rege, de faptul că regele e despărţit de Guvern.

Preşedintele: Aldea ce spunea, avea contact cu fostul rege?

Ac. Măcelariu: Eu cred că da. Către Paştele lui 1946, l-am întâlnit întâmplător pe **Vintilă Brătianu** într'o florărie, mi-a spus că **Aldea** mă căuta. Nu m'am dus. A venit generalul **Eftimiu** la mine şi mi-a comunicat: „In fine, domnule Amiral, ai noştri s'au pus de acord ca să-l recunoască pe **Aldea**".

Generalul **Aldea** s'a dus ca să-i prezinte regelui informaţii şi cu această ocazie i-a prezentat planul acţiunii. Regele a întrebat: „Dar în Capitală cine este?" Dl. **Aldea**, care nu se gândise la acest lucru, a spus: „Amiralul **Măcelariu**".

Colonelul **Plesnilă** mi-a comunicat că regele a spus că mă cunoaşte şi că are încredere şi că-mi revine mie comanda pentru Bucureşti. A spus că-mi dă doi colonei. Am spus că n'am oameni. A spus că-mi dă pe **Comaniciu**. Am spus că aşi putea să fiu arestat, că n'am nimic la mână şi a spus că o să-mi dea în scris. Intr'adevăr mi-a dat.

Preşedintele: In ce scop aţi prezentat dv. pe C-dorul **Eugen Trandafirescu** lui **Gheorghe Manu?**

Ac. Măcelariu: Gheorghe Manu făcea o lucrare, pentru care avea nevoie de anumite date. L-am pus în legătură cu C-dorul **Trandafirescu** în acest scop, să-i dea date.

Preşedintele: Lui **Gheorghiu** i-aţi dat dvs. ceva date?

Ac. Măcelariu: Intr'o scrisoare, prin Noembrie 1947, d. **Caranfil** a cerut anumite lucruri, ca: situaţia Partidului Naţional Ţărănesc, situaţia Partidului Liberal şi lucrări de pe Dunăre. Eu am dat situaţia din Partidul Liberal şi am dat situaţia Marinei.

Domnul **Marin Anton** mi-a solicitat să se întâlnească cu el prin d. comandor **Toma**. Cu această ocazie mi s'a spus de d. ing. **Gheorghiu** să-i cer o listă cu persoane din Aviaţie, şi informaţii despre ce se mai lucrează la S.E.T. şi I.A.R.

Preşedintele: Despre manifestaţia care a avut loc la 8 Noembrie, ştiţi ceva?

Ac. Măcelariu: Da, d. ing. **Bujoiu** a cerut să facem o manifestaţie în onoarea regelui.

Preşedintele: Dar legătura cu Palatul, cine o conducea?

Ac. Măcelariu: Eu mă conduceam după atitudinea Palatului, chiar înainte de a veni d. col. **Plesnilă** la mine.

Din convorbirea cu d. ing. **Bujoiu** am înţeles că are legătură cu Palatul. Mi-a spus odată de d. **Negel**.

INTEROGATORIUL ACUZATULUI ION BUJOIU

Preşedintele: Dv. aţi dat o serie de declaraţii. Recunoaşteţi conţinutul lor?

Ac. Bujoiu: Da.

Preşedintele: Când şi în ce împrejurări l-aţi cunoscut pe acuzatul **Max Auschnitt?**

Ac. Bujoiu: N'aş putea să precizez data, nici o împrejurare deosebită. Cred că e foarte mult de atunci, vreo 20 de ani, foarte mult timp.

Preşedintele: Atunci cunoaşteţi care era poziţia ce ocupa el în viaţa economică a ţării?

Ac. Bujoiu: Da, era o poziţie de prim plan.

Preşedintele: Pe acuzatul **Popp** l-aţi cunoscut?

Ac. Bujoiu: In 1938, într'un automobil cu care am mers la casa de oaspeţi a societăţii Reşiţa.

Preşedintele: Cunoaşteţi poziţia pe care o ocupa în viaţa industrială a ţării?

Ac. Bujoiu: Dânsul a ocupat diverse funcţiuni inginereşti şi în conducerea exploatărilor societăţii Reşiţa. La sfârşit era director general al societăţii Reşiţa.

Preşedintele: Dar pe ing. **Dim. Gheorghiu** şi ing. **Balş** i-aţi cunoscut?

Ac. Bujoiu: Da.

Preşedintele: Ce funcţiuni aveau ei în viaţa industrială a ţării?

Ac. Bujoiu: D. ing. **Balş** mi-a fost colaborator foarte intim şi prieten de aproape 20 de ani. După aceea a intrat în cadrele societăţii Petroşani, unde a fost până la urmă director general.

Preşedintele: L-aţi cunoscut pe **Gheorghiu?**

Ac. Bujoiu: Da, l-am cunoscut prima oară când dânsul era director general al Soc. Creditul Minier. Asta era în 1939.

Ne-am întâlnit din când în când şi în special din 1945, când ne-am văzut mai des şi mă consideram prieten cu dânsul.

Preşedintele: Pe ing. **Antonescu** l-aţi cunoscut?

Ac. Bujoiu: Da, încă dinainte, pentrucă făceam parte din Asociaţia Inginerilor şi Tehnicienilor din Industria Minieră.

Preşedintele: După 23 August 1944 vă vedeaţi cu **Gheorghiu,** cu **Antonescu** şi cu **Balş?**

Ac. Bujoiu: Da.

Preşedintele: In discuţiile dvs. aţi atins probleme politice?

Ac. Bujoiu: Da.

Preşedintele: Aţi hotărît dvs. în aceste discuţii să începeţi o campanie împotriva regimului democratic?

Ac. Bujoiu: Am avut convorbiri cu dânşii şi în genere era o unitate de concept politic între aceste trei persoane: adică d-lor şi cu mine.

Preşedintele: O unitate de vederi?

Ac. Bujoiu: Da, o suprapunere asupra punctelor de vedere politice.

După 23 August ne-am văzut şi am discutat această chestiune şi am căutat în general să propovăduim în cercul în care activam, ca să susţinem un punct de vedere liberalist, care era conceptul nostru.

Preşedintele: Contra regimului democratic?

Ac. Bujoiu: In acel timp nu aveam propriu zis un plan bine stabilit, erau diverse formule care circulau. Ulterior după ce s'a arătat că un anumit punct de vedere câştiga pe fiecare zi o putere mai mare şi o preponderenţă, chiar politică, reală, caracterul discuţiilor noastre sau activităţii noastre s'a precizat.

Preşedintele: V'aţi gândit atunci la constituirea unui grup? Cine intra în prima formaţie?

Ac. Bujoiu: Desigur că am format un prim nucleu de prieteni intimi.

Preşedintele: Cine făcea parte din acest prim nucleu?

Ac. Bujoiu: D. **Gheorghiu**, d. **Antonescu** şi eu.

Preşedintele: Unde ţineaţi şedinţele acestea ale dvs.?

Ac. Bujoiu: In diferite locuri şi în special la început, în majoritatea cazurilor, la mine acasă.

Preşedintele: Şi după aceea? Aceasta a fost prima formaţie care s'a mai mărit. Cine au fost noii membri?

Ac. Bujoiu: In acest grup au intrat ca persoane prieteni de profesiune: d. ing. **Balş** şi ing. **Traian Niţescu**, finele 1945, începutul 1946.

In 1945, chiar înainte de aceste persoane, au mai luat parte diverse persoane ca d. **Vintilă Brătianu**, care făcea parte dintr'o organizaţie de tineret liberal, d. **Măcelariu**, d. **Gh. Manu** şi cam pe la finele lui 1945 d. **Gheorghe Bontilă.**

Preşedintele: Care dintre aceste persoane aveau la rândul lor grupuri cu caracter subversiv?

Ac. Bujoiu: D. **Vintilă Brătianu**, ca un element de conducere al tineretului liberal, d. **Gh. Manu** era chiar de reputaţie vechi legionar şi mi se pare că a avut o funcţie importantă în cadrele conducerii mişcării legionare. D. Amiral **Măcelariu** care a avut un grup de prieteni, foşti colegi, camarazi de arme, care îl secondau, colaboratori organizaţi într'o formă pe care a denumit-o „Spic", aceste persoane cunoşteau la rândul lor mai multe persoane: 3–4.

Preşedintele: Ce măsuri de conspiraţie aţi luat înaintea şedinţelor, pentru a nu fi surprinşi?

Ac. Bujoiu: S'a vorbit că dacă ar fi ceva, s'a stabilit că s'a jucat bridge sau aşa ceva.

Preşedintele: Dvs. ce bani aţi dat acestor grupe?

Ac. Bujoiu: Nu am dat direct. Am aprobat operaţii prealabile şi am dat consimţământul ulterior pentru o sumă de şaptezeci milioane, plătită în 3 rate: zece plus treizeci plus treizeci milioane, la diferite epoci, fie prin d. **Bontilă**, fie direct d-lui **Tobă**, fost maior în armată.

Preşedintele: Aţi mai ajutat alte persoane sau grupe?

Ac. Bujoiu: Eu personal nu am făcut acest lucru, însă din grupul nostru au fost date ajutoare partidelor politice.

Preşedintele: Cam la ce sume se ridicau aceste ajutoare?

Ac. Bujoiu: Nu au fost operaţii pe care le-am cunoscut în prealabil. Cred că 50 milioane lei, 50 milioane şi a treia sumă cam apropiată. Aceasta se petrecea în 1946 şi după aceia în anul 1947 au fost acordate alte sume de ordinul a 100 milioane.

Preşedintele: In activitatea aceasta subversivă, spre cine vă orientaţi dvs. în interior? Spre ce elemente?

Ac. Bujoiu: Nu aş putea spune. Nu exista nici o preferinţă specială.

Preşedintele: Dar în afara ţării contaţi pe cineva?

Ac. Bujoiu: La finele anului 1947, la începutul lui 1948, grupul s'a adresat d-lui fost general **Rădescu**, care se află în străinătate.

Preşedintele: Dar cu alte persoane străine?

Ac. Bujoiu: Personal am întâlnit diverse persoane străine pe care le-am şi indicat într'o declaraţie.

Preşedintele: Cu aceste persoane aţi discutat, nu-i aşa? Şi atunci, aţi discutat aceste chestiuni, ca să vedeţi cum puteţi eventual obţine sprijinul?

Ac. Bujoiu: Cu una din aceste persoane am avut două conversaţii în acest sens. In toamna lui 1947 şi mi se pare şi în 1948, cu d. **Robert Shea**. Cu această persoană am discutat eu. El făcea parte din Misiunea Economică Americană aci.

Preşedintele: Pe cine aţi mai cunoscut?

Ac. Bujoiu: Pe d. colonel **Lowell.**

Preşedintele: Dar pe alţii i-aţi cunoscut?

Ac. Bujoiu: L-am cunoscut în 1945 pe col. englez **Forster.**

Preşedintele: L-aţi pus în cunoştinţă de cauză pe d. **Shea** cu aceste probleme?

Ac. Bujoiu: El era bine cunoscut şi cred chiar colaborator în soc. Româno-Americană, cu d. ing. **Traian Niţescu,** prieten de al nostru, care făcea parte din grupul de ingineri. **Niţescu** l-a pus la curent că sunt inginer, că avem anumite legături şi cunoştinţe cu grupele, aşa că d. Shea era în cunoştinţă cine erau aceste persoane.

Preşedintele: Ce anume l-aţi cerut, ce v'a promis?

Ac. Bujoiu: S'a discutat existenţa acestui nucleu, care cunoaşte o serie de alte elemente şi s'a arătat că dacă ar fi cazul să lucreze grupele vor trebui să primească ajutoare din partea Statelor Unite.

Preşedintele: Ce v'a răspuns d. **Shea** în această chestiune?

Ac. Bujoiu: A spus că va comunica mai departe.

Preşedintele: Unde v'aţi întâlnit cu d. **Shea?** In casa lui **Niţescu,** în str. Sfinţii Voevozi? Numai aici v'aţi văzut, în provincie nu?

Ac. Bujoiu: L-am cunoscut pe d. **Shea** fiind adus de **Niţescu,** la sfârşitul verii 1947, la Predeal, la vila d-lui **Gheorghiu.**

Preşedintele: Cu această ocazie ce aţi discutat la Predeal?

Ac. Bujoiu: Lucruri generale.

Preşedintele: Dar despre declanşarea acţiunilor grupelor?

Ac. Bujoiu: Declanşarea unei acţiuni nu putea să fie făcută decât într'un moment propice.

Preşedintele: Cum vedeaţi această acţiune a grupelor şi pe ce cale?

Ac. Bujoiu: Evident, o acţiune violentă.

Preşedintele: Prin ce?

Ac. Bujoiu: Prin răsturnare şi alte diferite mişcări care le-ar fi făcut.

Preşedintele: Dar cu membrii conducători ai acestor grupe, cu Măcelariu, în diferite şedinţe nu s'a discutat?

Ac. Bujoiu: Intr'o convorbire din Decembrie 1947 începutul lui 1948 avută cu d. **Măcelariu**, d-sa făcea afirmaţiunea că ar trebui să atace în primul rând Capitala.

Preşedintele: S'a discutat pe ce trebuia să se pună mâna?

Ac. Bujoiu: Făcându-se analogii cu mişcări similare, reeşea evident că aceste grupe ar fi trebuit să pună mâna sau să desorganizeze anumite puncte esenţiale.

Preşedintele: Alte persoane străine aţi mai cunoscut?

Ac. Bujoiu: **Lowell** era ataşat militar pe uscat al Statelor Unite, la Bucureşti.

Preşedintele: Cunoaşteţi ce legături avea cu **Gheorghiu**?

Ac. Bujoiu: D. **Gheorghiu** m'a informat că a intrat în legături cu **Lowell** prima dată prin primirea unei scrisori dela d. **Caranfil** din Paris, adresată d-lui **Gheorghiu** pe calea d-lui **Lowell. Lowell** locuia la Bucureşti în casa d-lui **Caranfil.** Ulterior d. **Gheorghiu** a menţinut legăturile cu col. **Lowell** cu care a avut convorbiri, l-a informat de existenţa acestui nucleu de comitet, de persoanele care aveau legături cu grupele. Mi se pare că **Lowell** l-a sfătuit să fie prudent ca să evite riscul descoperirii şi a menţinut mai departe legăturile cu d. **Gheorghiu** prin fiul col. **Lowell** pe care d. Gheorghiu îl vedea.

Preşedintele: **Lowell** i-a cerut informaţiuni lui **Gheorghiu**?

Ac. Bujoiu: Imi aduc aminte că **Gheorghiu** mi-a spus că adunase dări de seamă asupra unor întreprinderi cerute de d. **Lowell.**

Preşedintele: Ing. **Niţescu** a primit nişte informaţiuni dela [...]ericanul **Unbeck.** Ce măsuri a mai luat comitetul?

Ac. Bujoiu: D. **Niţescu** într'o zi mi-a comunicat că d. **Unbeck** [...]părăsi ţara deoarece se va petrece un fapt politic important [...]naţional, în termen foarte scurt, de circa 3 săptămâni, aşa că [...]pleacă. Colegii mei au reţinut aceste informaţiuni. Ca urmare [...]cestui lucru d. **Niţescu** a pornit la o numărare a personalului [...] făcea parte din comitet. Situaţia părea foarte ascuţită şi se [...]te întâmpla că d. **Unbeck** putea să aibă o impresie personală. [...] rugat un prieten, pe d. **Mircea Ionescu,** să poftească pe d. [...]well la o ţuică într'o seară ca să avem o convorbire cu d-sa, [...] care ar fi reeşit o situaţiune mai justă, deoarece consideram [...] **Lowell** este o persoană mai bine informată decât **Unbeck,** care [...] şi administratorul Soc. Româno-Americane.

Preşedintele: Cu ocazia acestei întrevederi, după comunicarea [...] **Unbeck,** cine a luat parte la această şedinţă în afară de dv. **Niţescu?**

Ac. Bujoiu: Cred că n'a fost decât **Gheorghiu, Niţescu, Balş** [...]eu.

Preşedintele: Recunoaşteţi că aţi trimis un mesagiu scris [...]tului general **Rădescu?** Ce cuprindea?

Ac. Bujoiu: Ce cuprindea acel mesagiu va trebui să redau din [...]emorie şi din auzite. Eu n'am semnat mesagiul. A fost o scri[...]re însoţitoare, pe care am semnat-o.

Preşedintele: Din ce cauză n'aţi semnat acel mesagiu?

Ac. Bujoiu: Din măsuri de precauţiune.

Preşedintele: Ce cuprindea acest mesagiu, primul şi al doilea?

Ac. Bujoiu: Primul cuprindea următorul text: Se arăta că [...]upul de prieteni şi diferite grupe care preexistau comitetului [...]ntinuă să existe. Al doilea că acest grup de prieteni şi cu persoa[...]le care îl conduc, îl recunosc pe fostul general **Rădescu** ca şef [...]piritual şi îl rugau să apere interesele ţării şi în special să reu[...]şească în jurul domniei sale pe fugarii din străinătate, fiind infor[...]mat în acelaş sens d. **Shea** şi rugat d-sa să procure ajutoare.

Preşedintele: Prin intermediul cui a fost trimis acest mesaj?

Acuz. Bujoiu: Scrisoarea a fost luată de către d. **Gheorghiu.**

după ce a fost redactată de d. Amiral **Măcelariu** împreună cu d. Gheorghiu și remisă direct colonelului **Lowell** care se însărcinase să facă acest oficiu de a o transmite lui **Rădescu**.

Președintele: Inainte de aceasta s'a trimis prin **Hodoș** un mesagiu oral?

Acuz. Bujoiu: Da.

Președintele: Ce cuprindea acest mesagiu oral?

Acuz. Bujoiu: D. **Hodoș** a memorizat un anumit text, n'am fost de față când textul s'a comunicat și a făcut acest exercițiu de memotehnică. Dar am fost informat că acest text era similar textului din scrisoare.

Președintele: L-ați vizitat pe **Rădescu** și în ce scop?

Acuz. Bujoiu: Pe **Rădescu** l-am cunoscut când era președinte al Consiliului de Miniștri și Ministru de Interne. L-am văzut în legătură cu problemele producției de cărbuni. Apoi l-am vizitat la dânsul acasă în str. Clopotari. Imi amintesc că nu eram cu **Gheorghiu**, dar nu este exclus să fi fost totuși cu el.

Știu că **Rădescu** a fost informat de existența nucleului și a grupelor. Totodată **Rădescu** a comunicat că și el are adepți printre foștii ofițeri scoși din armată și avea părerea că el poate să organizeze o lovitură la București. Mi s'a comunicat numai, n'am auzit personal, că discursul ținut la Aro, discurs cunoscut, ar fi avut în prealabil aprobarea cercurilor anglo-americane.

Președintele: Răsturnarea prin violență a regimului democratic s'a discutat?

Acuz. Bujoiu: El a spus că ar putea ocupa Bucureștiul.

Președintele: Despre o vizită a ing. **Gheorghiu** la **Iuliu Maniu** știți ceva? In ce scop l-a vizitat el?

Acuz. Bujoiu: **Gheorghiu** a făcut o vizită — apreciez că trebue să fie în cursul anului 1945 — domnului **Iuliu Maniu**, pe care îl cunoștea de mai multă vreme. M'a informat că el îl cunoaște încă înainte de 23 August.

Președintele: Care era scopul acestei vizite?

Acuz. Bujoiu: **Gheorghiu** mi-a comunicat că l-a informat pe **Maniu** asupra existenței unui nucleu și unor grupe, iar **Maniu** ar fi spus că cu cât sunt mai multe grupe, cu atât este mai bine și a vorbit într'un ton încurajator pentru **Gheorghiu**.

Președintele: Ce note și rapoarte informative ați întocmit? Ce conțineau acestea?

Acuz. Bujoiu: In cursul activității mele la **Societatea Petroșani** și în calitate de conducător al **Societății Petroșani**, a trebuit să răspundem unor întrebări puse de Guvern în legătură cu scăderea producției de cărbuni din Valea Jiului, știind că această regiune dă cea mai mare cantitate de cărbuni și de bună calitate.

După discuțiile care au avut loc, misiunile străine ne-au cerut date tehnice informative, date obiective asupra problemei.

Președintele: Lucrarea lui **Manu** ce cuprindea?

Acuz. Bujoiu: Am auzit de lucrare.

Președintele: Ce cuprindea lucrarea aceasta și cine l-a ajutat pe **Manu** în diferite informații în vederea acestei lucrări?

Acuz. Bujoiu: In primăvara anului 1946 **Manu** a venit la mine spunând că vrea să facă o lucrare de sinteză asupra României. M'a întrebat dacă ar putea găsi o dactilografă care să-i scrie și i-am indicat o dactilografă care să-i scrie această lucrare. M'a întrebat: In domeniul carbonifer și petrolifer de unde ar putea obține informații?

Balș a făcut o lucrare asupra industriei carbonifere și petrolifere a României, deasemeni și **Nițescu** și **Gheorghiu** au făcut o lucrare similară de mare importanță asupra economiei carbonifere și petrolifere. I-am spus atunci să se adreseze lui **Balș** și **Gheorghiu** și lui **Nițescu**. Mi-a spus că l-a vizitat pe **Păunescu** care are oarecari date asupra căilor ferate.

Președintele: **Balș** administra un fond — fondul negru. Prin ce mijloace se realiza acest fond?

Acuz. Bujoiu: Numele lui indică oarecum tehnica. Fatal, fiind în economie, cunosc tehnica acestui lucru. Societatea Lupeni avea o reprezentanță care se ocupa de comercializare. Reprezentanța realiza oarecare diferență de prețuri și cred că o parte o remitea întreprinderii, care avea neapărată nevoie de aceste fonduri pentru a putea cumpăra la negru materiale speciale ca, curele, sau

produse chimice, indispensabile exploatărilor, care nu se găseau la prețuri oficiale sau la cota oficială, etc.

Președintele: Au fost subvenționate partidele politice, și cu cât?

Acuz. Bujoiu: In viața românească a fost un obicei ca toate partidele politice să facă apel la întreprinderi pentru nevoile lor.

Inainte de alegerile din Noembrie 1946 au fost subvenționate cu 50 milioane plus 50 milioane partidul național-țărănesc și partidul național-liberal și cu sume mai mici partidul d-lui Titel Petrescu.

Președintele: Aceste sume nu erau din buzunarul dvs.!

Acuz. Bujoiu: Intreprinderea ar fi putut da din contabilitate, dar au preferat să dea din aceste fonduri.

Președintele: Prin Balș, în afară de suma de 70.000.000 dați organizației lui Popp pentru Tobă, ați mai dat și alte sume?

Acuz. Bujoiu: Am spus că în 1947 partidele au mai primit sume de ordinul a 100.000.000.

Președintele: Dar după stabilizare?

Acuz. Bujoiu: După August 1947? Nu-mi aduc aminte. De altfel domnule președinte, să-mi permiteți să precizez un lucru, nu dădeam eu, însă fatal auzeam și mi se comunica sub o formă prietenească și oarecum cu o formulă deferentă fiind fost șef de 20 de ani și un prieten intim și de încredere.

Președintele: Comitetul dvs. era reprezentat în străinătate printr'un alt comitet?

Acuz. Bujoiu: Erau persoanele care au venit întâmplător în contact cu comitetul la diverse epoci și apoi au plecat. Am vorbit de Vintilă Brătianu care în 1945 a venit de câteva ori și a luat parte la unele reuniuni ale noastre. El a plecat în străinătate, totodată a plecat în străinătate și Hodoș, care după cum am arătat avea încrederea persoanelor care i-au confiat un mesagiu de transmis și în plus profesorul Dr. Moruzi pe care l-am văzut de două ori, care deasemeni a plecat și a fost prieten cu persoanele din grupă fie că era șeful grupului și era natural ca cele 3 persoane în străinătate să ia contact.

Președintele: In ce scop?

Ac. Bujoiu: Era evident că dacă era în străinătate ar fi fost un purtător de cuvânt al grupelor de aici.

Procurorul: Dacă acuzatul își aduce aminte că l-a ajutat pe Măcelariu cu o sumă.

Ac. Bujoiu: Nițescu mi-a comunicat că lui Măcelariu, dat fiind viața lui subversivă, îi merge greu. Intre camarazi s'a adunat o sumă care a fost trimisă lui Măcelariu.

Procurorul: In cazul când grupul ar fi trebuit să intre în acțiune, contra cui ar fi intrat?

Ac. Bujoiu: Contra regimului actual.

Procurorul: In caz de conflict ați afirmat că grupul trebuia să intre în acțiune. In contra cui și cu ce obiectiv?

Ac. Bujoiu: Răsturnarea actualului guvern.

Procurorul: Când ați trimis mesagiul lui Hodoș se știa destinația la care merge?

Ac. Bujoiu: N'aș putea să precizez, cred că în Franța.

Procurorul: Cereați dvs. prin aceasta lui Rădescu ajutor din punct de vedere material și indicațiuni?

Ac. Bujoiu: Am declarat că da.

Procurorul: Atunci această dirijare a acțiunii era cu sprijinul unei puteri străine?

Ac. Bujoiu: Mijloacele se transformă în scop. Acesta putea să fie mijlocul de a ne ajuta.

INTEROGATORIUL ACUZATULUI NISTOR CHIOREANU

Președintele: Ați fost legionar. De când erați legionar?

Chioreanu: Din 1933.

Președintele: Când ați plecat în Germania?

Chioreanu: In 11 Iunie 1941.

Președintele: Adică după rebeliune? Când v'ați întors în țară?

Chioreanu: In Noembrie 1944.

Președintele: Care era scopul cu care v'ați întors în țară?

Chioreanu: Scopul era să organizăm acte de sabotaj și terorism în dosul frontului.

Președintele: Pe Petrașcu l-ați cunoscut? In ce împrejurări?

Chioreanu: L-am cunoscut la Sibiu în 1936. El era şef legionar acolo şi eu lucram în cuibul lui.

Preşedintele: Şi Petraşcu a fost în Germania. Când a venit el şi cu ce instrucţiuni?

Chioreanu: A venit odată cu mine şi plecase cu o zi înaintea plecării mele. A venit odată cu mine cu aceleaşi instrucţiuni. Am venit de acolo cu scopul de a organiza în ţară acţiuni de sabotaj şi terorism în dosul frontului. Pentru aceasta urma să se trimită din Germania echipe care să fie instruite acolo pentru această activitate. Misiunea mea era ca să descopăr aceste echipe pe măsură ce veneau din Germania şi să le leg cu conducerea centrală, pentru a coordona activitatea lor.

Au venit echipe din diferite părţi. Cum veneau aceste echipe: unii veneau pe jos, direct prin linia de front, alţii veneau pe calea aerului. Nu pot să vă spun precis câte echipe au venit. Am arătat în declaraţiile mele că au venit echipe în Munţii Apuseni, în jurul Tg. Mureşului, în Banat, Sibiu şi Braşov, despre care aveam eu cunoştinţă.

Preşedintele: Care era orientarea dvs. în activitatea aceasta subversivă?

Chioreanu: In activitatea aceasta, iniţial ne orientam în spre Germania, până ce războiul s'a terminat. In 1947, în toamnă s'a întors din Germania **Eugen Teodorescu**, vechiu legionar, care a fost cu noi în lagărul din Germania, cu misiunea de a organiza aici în ţară un serviciu de informaţii şi spionaj.

Preşedintele: In favoarea cui?

Chioreanu: La întrebarea noastră pentru cine se face acest serviciu, **Eugen Teodorescu** a spus că vine din partea lui **Borobaru**, care ştiam că este omul cel mai apropiat al lui **Horia Sima**. Din ansamblul discuţiilor am dedus şi am avut convingerea că informaţiile se duc la americani.

Preşedintele: In activitatea dvs. aţi sperat un ajutor oarecare? Ce ajutor aşteptaţi dvs.?

Chioreanu: Intâi contam pe isbucnirea unui războiu şi socoteam că în acest războiu trebuie să intrăm şi noi cu grupul nostru, ca după războl să putem valorifica politic participarea noastră.

Cum puteam să obţinem un ajutor material, lucrul acesta nu s'a discutat atunci, însă eu credeam aşa: că americanii ne vor trimite arme şi muniţiuni pe calea aerului.

Preşedintele: In vederea acestor acţiuni aţi luat unele măsuri pentru echiparea şi înarmarea acestor echipe?

Chioreanu: Am însărcinat pe ing. **Şerban Secu** ca să organizeze pe legionari în Ardeal. Ştiu că acelaş lucru s'a întâmplat şi în alte părţi. Astfel, în Banat, a fost însărcinat cu această misiune **Ştefan Florescu**, iar aci în Muntenia şi Oltenia a fost însărcinat **Jurubiţă**. Aceştia au fost însărcinaţi de către **Vică Negulescu**. Fiecare trebuia să-şi găsească o armă de luptă şi aceia care nu puteau să găsească, vor primi atunci când ele eventual sosesc pe calea aerului dela americani.

Preşedintele: Aţi vorbit adineaori despre revenirea în ţară a lui **Eugen Teodorescu**. Când a revenit **Eugen Teodorescu** şi v'a vorbit, v'a spus despre motivele pentru care a fost trimis? Cine mai era de faţă când i s'a vorbit de însărcinarea care a primit-o?

Chioreanu: De faţă erau: **Petraşcu, Vică Negulescu** şi eu.

Preşedintele: Ce instrucţiuni s'au trimis cu această ocazie şi din partea cui?

Chioreanu: **Eugen Teodorescu** mai fusese odată în ţară prin lunie sau Iulie. Eu nu l-am văzut atunci, mi-a spus însă ulterior Petraşcu că a vrut **Eugen Teodorescu** să înfiinţeze aici un serviciu de informaţii, dar a prezentat lucrurile foarte nebulos, nu s'a putut aranja nimic şi el s'a întors înapoi.

A doua oară când a venit **Eugen Teodorescu**, când a fost cu **Negulescu** şi **Petraşcu**, a spus că vine dela **Borobaru** şi că este o dispoziţie ca să înfiinţăm aci un serviciu de informaţii, pe care le vom transmite lui **Borobaru** şi prin el ajung la **Horia Sima**. Aceste informaţii trebuiau să fie culese din domeniul militar, economic, politic, din toate domeniile.

Preşedintele: **Petraşcu** a fost de acord cu înfiinţarea acestui serviciu de spionaj?

Chioreanu: A fost.

Preşedintele: Dvs. aţi citit vreun buletin de informaţii? Spuneţi cam în ce constă?

Chioreanu: Spre exemplu cum este organizată în mare armata pe teritorii, cine deţine comanda, de ce armament dispune, care este tendinţa vieţii noastre politice. In domeniul economic care este drumul spre care se merge în economie, cum se dirijează economia, ce se produce.

INTEROGATORIUL LUI N. PETRAŞCU

Şedinţa se deschide la orele 16,35. Este introdus acuzatul Petraşcu Nicolae.

Preşedintele: Aţi dat o serie de declaraţiuni la cercetările preliminare. Recunoaşteţi declaraţiile pe care le-aţi dat?

Petraşcu: Da.

Preşedintele: De când activaţi dvs. în mişcarea legionară?

Petraşcu: De 19 ani, d-le Preşedinte, din 1929.

Preşedintele: Ce funcţii aţi îndeplinit?

Petraşcu: Am fost şef de judeţ, şeful legionarilor din Ardealul de Sud, în timpul lui **Corneliu Codreanu** şi secretar general al mişcării legionare a lui **Horia Sima**.

Preşedintele: Când aţi fugit din ţară? şi unde aţi stat?

Petraşcu: Eu am emigrat de două ori. In 1939 şi în 1941.

Preşedintele: Şi unde aţi stat din 1941 şi până aţi revenit.

Petraşcu: Din 1941 am stat în Germania. Când am sosit acolo am fost cazat pentru o lună la Bergenbrück, între Berlin şi Frankfurt am Oder.

Preşedintele: Când aţi venit în ţară?

Petraşcu: In 1944 la 25 Noembrie.

Preşedintele: Cu ce mijloace?

Petraşcu: Cu un avion german.

Preşedintele: Cu ce scop imediat?

Petraşcu: Pentru a organiza o acţiune teroristă împotriva trupelor de pe front.

Preşedintele: Cu fostele partide reacţionare ce legătură aţi avut dvs.?

Petraşcu: Cu d. **Ion Mihalache** şi cu d. **Penescu.**

Preşedintele: V'aţi întâlnit cu aceştia?

Petraşcu: Da.

Preşedintele: Dar în afară de aceştia?

Petraşcu: Dela liberali cu **Vintilă Brătianu.**

Preşedintele: Cine v'a înlesnit această întâlnire?

Petraşcu: D. **George Manu.**

Preşedintele: Cu ce scop?

Petraşcu: După ce am venit aci şi după terminarea războiului am iniţiat un fel de contact cu diferite grupări politice din ţară.

Preşedintele: Pe acuzatul **Chioreanu** îl cunoaşteţi?

Petraşcu: Da.

Preşedintele: Ce funcţie avea în grupare?

Petraşcu: In 1940, în timpul guvernării noastre cu **Antonescu,** d-sa a îndeplinit funcţiunea de şef al legionarilor din Ardealul de Sud, funcţiune pe care am avut-o eu înainte.

Preşedintele: După 1944 şi în special în 1947?

Petraşcu: In 1947 n'a îndeplinit nicio funcţiune.

Preşedintele: Nu se ocupa cu reorganizarea?

Petraşcu: Da, dar aceasta nu era o funcţie oficială.

Preşedintele: Dar pe **Valeriu Negulescu** l-aţi cunoscut?

Petraşcu: Da, în această perioadă era un fel de ajutor al meu şi locţiitor, pentrucă lipseam din Bucureşti, era un sfătuitor al meu.

Preşedintele: Pe **Andrei Decebal Corneliu** l-aţi cunoscut?

Petraşcu: Da.

Preşedintele: In vara anului 1947 aţi trecut dvs. la reorganizarea legionarilor?

Petraşcu: Da, am trecut, D-le Preşedinte, însă a fost un fel de strângere mai intensă a legăturilor.

Preşedintele: Aţi putea să ne daţi ceva nume?

Petraşcu: La studenţi am numit pe **George Brohonschi**, la tineret pe **Costache Oprişan.**

Preşedintele: Dar la muncitori?

Petraşcu: Nu am avut.

Preşedintele: Dar aţi numit pe cineva care să se ocupe de regruparea lor?

Petraşcu: Nu, noi nu mai aveam organizaţie muncitorească.

Preşedintele: Dar pe **Teodorescu Eugen** care este coacuzat cu dvs. îl cunoaşteţi?

Petraşcu: Da îl cunosc mai bine din 1938.

Preşedintele: Va să zică îl cunoaşteţi cu mult înainte, de când era încă tânăr. Ştiţi că el a fost plecat în Germania? Ştiţi că s'a înapoiat din Germania?

Petraşcu: Da, anul trecut în 1947 prin Iunie.

Preşedintele: După această primă înapoiere a mai plecat?

Petraşcu: Da, şi s'a înapoiat.

Preşedintele: Prima dată când a venit a luat contact cu dvs.?

Petraşcu: Da.

Preşedintele: Din partea cui spunea că vine în ţară?

Petraşcu: Din partea lui **Horia Sima.**

Preşedintele: Luase contact cu acesta?

Petraşcu: El aşa a spus.

Preşedintele: Direct?

Petraşcu: Nu-mi aduc aminte.

Preşedintele: Aveţi probabil o amnezie?

Petraşcu: Nu este vorba de amnezie; nu-mi amintesc.

Preşedintele: Cine a mai luat parte la această şedinţă?

Petraşcu: Eu.

Preşedintele: Dar a doua oară?

Petraşcu: Am fost eu, **Valeriu Negulescu** şi **Chioreanu.**

Preşedintele: Ce aţi discutat la prima şi la a doua revenire?

Petraşcu: Când a venit în ţară a spus că a venit să se informeze de situaţia mişcării.

Preşedintele: Şi a doua oară?

Petraşcu: A doua oară mi-a spus că a venit să formeze un serviciu de informaţii.

Preşedintele: V'a cerut autorizaţia pentru înfiinţarea aşa zisului serviciu de spionaj?

Petraşcu: Da, mi-a cerut.

Preşedintele: Când s'a înapoiat **Teodorescu** la Salzburg?

Petraşcu: In Noembrie 1947.

Preşedintele: Din partea cui venea cererea de înfiinţare a acestui serviciu de spionaj?

Petraşcu: El spunea că din partea lui **Borobaru** care era secretarul particular al lui **Horia Sima.**

Preşedintele: Nu v'a spus cu cine a mai luat contact în Germania?

Petraşcu: Nu.

Preşedintele: Despre **Mailat** nu v'a vorbit nimic?

Petraşcu: Nu.

Preşedintele: Dar nimeni nu v'a vorbit?

Petraşcu: Da, mi-a vorbit **Dragoş Hoinic.** La sfârşitul iernii prin Februarie-Martie a venit **Dragoş Hoinic** să mă vadă şi mi-a spus că are legături cu **Mailat.**

Preşedintele: Nu v'a spus care erau legăturile lui **Mailat** şi cu ce servicii de spionaj este în legătură?

Petraşcu: Mi-a spus că are legături cu americanii.

Preşedintele: N'a făcut o cerere **Teodorescu** în legătură cu o persoană care trebuia să-l ajute în acest serviciu şi anume despre **Andrei Decebal Corneliu?**

Petraşcu: N'a făcut această cerere. **Teodorescu** mi-a spus mie pentru ce a venit şi eu m'am opus, arătând motivele pentru care nu pot să tolerez.

Preşedintele: Până la urmă i s'a dat acest **Andrei** ca ajutor?

Petraşcu: Da, i s'a dat.

Preşedintele: Cine i-a dat aprobarea, cine l-a recomandat?

Petraşcu: D. **Negulescu.**

Preşedintele: Vi s'a adus la cunoştinţă acest lucru?

Petraşcu: Da, s'a făcut cu ştiinţa şi aprobarea mea.

Preşedintele: Ştiţi că aceste informaţii mergeau prin **Mailat** şi la serviciul acela de spionaj?

Petraşcu: D-le Preşedinte, când a venit aci el mi-a spus: tr-buesc informaţii pentru legiune.

Preşedintele: Şi Teodorescu vrea să justifice această acţiu-de spionaj?

Petraşcu: Când am văzut că nu vrea să plece...

Preşedintele: Nu răspundeţi la întrebare. Cunoşteaţi prin Mai-lat că mergeau aceste informaţii şi la serviciul american?

Petraşcu: Aceasta sigur nu pot să ştiu. Dela **Dragoş Hoinic** am aflat că el are legături cu **Auner,** că el e curierul şi duce aceste informaţii şi le dă lui **Mailat.** Eu nu ştiam decât dintr'o discuţie cu avocatul **Negulescu.**

INTEROGATORIUL ACUZATULUI EUG. TEODORESCU

Preşedintele: Să se introducă acuzatul **Teodorescu Eugen.** A-cuzat **Teodorescu,** aţi făcut parte din mişcarea legionară?

Teodorescu: Da, D-le Preşedinte.

Preşedintele: Ce însărcinări aţi avut în această organizaţie?

Teodorescu: In viaţa studenţească am fost şeful grupei stu-denţeşti legionare din jud. Constanţa şi regiunea Dobrogea, am fost şef de judeţ şi şef de regiune.

Preşedintele: Când aţi plecat din ţară şi unde?

Teodorescu: Am plecat în 1939 şi m'am dus în Germania. A doua oară am plecat în 1941 luna Martie, după rebeliune şi m'am dus la Rostock, un oraş pe malul mării Baltice. După 1 Septembrie 1944 am plecat la Viena.

Preşedintele: Cu ce persoane din serviciul de spionaj american aţi luat contact în Germania?

Teodorescu: După capitularea Germaniei am fost arestat de serviciul de informaţii american, pentru a fi anchetat. Acest lu-cru îl făceau americanii cu toţi străinii care avuseseră un anumit trecut politic, pentru a se informa care este motivul pentru care nu se repatriază şi rămân pe loc. Am explicat motivul pentru care nu plec din Austria şi lucrurile au rămas aici. La un moment dat m'au întrebat dacă nu doresc să colaborez cu ei. Eu am răspuns

afirmativ, dar când trebuia să concretizez această propunere a lor, lucrurile au rămas pe loc, pentrucă cel care mă chemase fu-sese mutat cu serviciul.

Preşedintele: Care au fost persoanele cu care aţi luat con-tact pentru prima oară?

Teodorescu: Prima persoană cu care am luat contact a fost şeful serviciului de spionaj **Layvutz.**

Preşedintele: Ce aţi discutat atunci?

Teodorescu: Mi-au cerut să vin în ţară şi să mă interesez care este situaţia mişcării legionare şi dacă eventual s'ar putea face ca elemente din mişcarea legionară să intre în serviciul de infor-maţii.

Preşedintele: Când v'aţi reîntors în ţară?

Teodorescu: Am venit în 1947. Pentru prima oară am venit în Iunie 1947, am venit cu **Dragoş Hoinic** şi am intrat prin Salonta în ţară şi am venit la Bucureşti. Am luat contact cu **Valeriu Ne-gulescu** şi apoi m'am întâlnit cu **Borobaru.**

Preşedintele: Aţi discutat cu conducătorii legionari **Valeriu Negulescu** şi **Petraşcu** înfiinţarea acestui serviciu de informaţii?

Teodorescu: Nu veneam trimis de americani în anul 1947, ci veneam trimis de **Horia Sima.** Cu **Nicolae Petraşcu** n'am dis-cutat nimic, iar pe **Negulescu** am căutat să-l conving de necesitatea creerii unui serviciu de informaţii al mişcării legionare.

Preşedintele: Când aţi plecat înapoi?

Teodorescu: Am plecat la jumătatea lunei Iulie, înapoi la Salzburg.

Preşedintele: De ce te-ai dus înapoi la Salzburg?

Teodorescu: Acolo domiciliam şi trebuia să raportez ceeace făcusem în ţară. Trebuia să-i comunic lui **Horia Sima** prin **Vasile Mailat. Vasile Mailat** lucra cu serviciul de informaţii american. El avusese legături cu **Malner,** austriac de origină, care avea legă-turi cu serviciul de informaţii american.

Preşedintele: Când aţi adus primele informaţiuni din ţară a-cestui serviciu şi cui erau date?

Teodorescu: Informaţiile care le aduceam de aici erau date lui **Mailat.**

Preşedintele: Cam la ce dată?

Teodorescu: Prin Decembrie 1947.

Preşedintele: Aţi vorbit de o aprobare a lui **Horia Sima.** Aţi obţinut această aprobare?

Teodorescu: Când m'am întors prima dată din România în Austria, **Horia Sima** a trimis pe **Borobaru** să discute cu mine, să vadă care este situaţia din România şi să recomande pe cineva care să se ocupe cu creierea unui serviciu de informaţii. I-am comunicat lui **Borobaru** şi am discutat cu el, întrucât mişcarea legionară din străinătate vrea să facă legături cu autorităţile americane în orice sens. Cu toate că aceste legături care se ofereau la Salzburg erau periferice, am primit, rămânând ca materialul să fie trimis lui **Mailat,** care să-l trieze.

Preşedintele: După ce aţi luat acest contact v'aţi înapoiat în România?

Teodorescu: Da, am vorbit cu **Negulescu,** cu **Petraşcu** şi **Chioreanu** şi le-am spus că acest serviciu de informaţii pentru care am primit misiune din partea lui **Sima** prin **Borobaru** este o dispoziţie a mişcării legionare. Am spus să-mi recomande un om care să poată lucra şi care să aibe legături cu mine. **Negulescu** m'a pus în legătură cu **Decebal Andrei.**

Preşedintele: **Petraşcu** a fost de acord?

Teodorescu: Principial **Petraşcu** a fost de acord.

Preşedintele: Cine păstra informaţiile dela **Borobaru?**

Teodorescu: El le ţinea fie la el, fie la oamenii cu care lucra. El le dădea curierului.

Preşedintele: Cine era curier?

Teodorescu: **Hoinic Dragoş.**

Preşedintele: A făcut mai multe drumuri?

Teodorescu: A venit odată cu mine, odată singur iar a treia oară a fost arestat.

Preşedintele: Când a venit prima oară?

Teodorescu: A venit în prima parte a lunii Februarie când a primit material dela **Decebal Andrei.** Se pusese problema să se facă periodic aceste trimiteri de material, dar nu era nimic fixat pentrucă serviciul nu era organizat.

Preşedintele: **Petraşcu** ştia că aceste informaţiuni merg şi la serviciul de spionaj american?

Teodorescu: Eu i-am spus că în jocul politic pe care mişcarea legionară vrea să-l aibă în străinătate, acest material ar putea fi valorificat din punct de vedere politic în străinătate. Se ştia că acest material se centralizează la conducerea mişcării legionare în străinătate.

Preşedintele: In afară de **Dragoş Hoinic** aţi mai cunoscut pe cineva?

Teodorescu: Am mai cunoscut doi tineri al căror nume nu le cunosc.

Preşedintele: Cam ce informaţiuni trimiteaţi?

Teodorescu: In general orice informaţiune putea să ne cadă, economică şi chiar militară.

Preşedintele: Cum transmiteaţi aceste informaţiuni, numai prin **Dragoş Hoinic?**

Teodorescu: Trebuia să transmitem prin T. F. F. dar n'am putut.

Preşedintele: Afară de **Leitner,** cu **Malner** aţi mai avut legături?

Teodorescu: Cu **Malner** am avut odată legătură când m'am întors din România.

Preşedintele: De unde aţi primit bani?

Teodorescu: Am primit dela **Malner** şi dela **Auner 1000 dolari** prin **Mailat.**

Preşedintele: Instrucţiuni dela **Malner** în legătură cu **Prohasca** aţi primit?

Teodorescu: Trebuia să mă înveţe un cod care trebuia să fie întrebuinţat şi să realizăm o legătură prin T.F.F.

Preşedintele: V'a învăţat?

Teodorescu: M'a învăţat **Prohasca.**

DEPOZIȚIA MARTORILOR

ȘEDINȚA DIN 29 OCTOMBRIE 1948

Ședința se deschide la orele 8,20 sub președinția Domnului general-maior **Petrescu.**

In conformitate cu dispozițiile articolului 270 se dă citire depozițiilor acuzaților. După aceea d. președinte general-maior magistrat Alexandru Petrescu a procedat la audierea următorilor martori:

Gheorghe Z. Ioan
Pădureanu I. T.
Camil Ion
Ștefan Tomescu și
Vasile Dumitriu.

In ședința de după amiază au fost audiați în continuare următorii martori:

Romulus Drăgoescu
Marin Petrescu
Moisco Francisc
Tobă Ion
Nicolae Marinescu
Toma Matei
Condeescu Dumitru
Săulescu Laura
Paul Zarifopol
Mihail Brancovici
Dragoș Hoinic
Neagu Lungu și
Decebal Andrei Corneliu.

La orele 11,30 este introdus martorul **Gheorghe Z. Ioan**, de profesiune inginer, din București, căruia i se ia jurământul.

Președintele: Domnule martor în ce împrejurare ați cunoscut dvs. și când pe acuzatul **Popp Alexandru?**

Gheorghe Z. Ioan: L-am cunoscut când am fost angajat la Reșița.

Președintele: Pe acuzatul **Max Auschnitt** când l-ați cunoscut?

Gheorghe Z. Ioan: L-am cunoscut după 23 August 1944, când s'a înapoiat în țară.

Președintele: Cunoașteți relațiile care existau între acuzatul **Popp** și **Auschnitt?**

Gh. Z. Ioan: Pot spune că d. **Popp** era omul domnului **Auschnitt**. D. **Auschnitt** i-a dat însărcinări la plecarea sa de ordin industrial și de ordin politic, iar d. **Popp** ținea legătura cu d. **Auschnitt** prin secretarul acestuia din București, d. **Rozin.**

Președintele: Dvs. personal ce funcție ați avut la Reșița și Astra Vagoane?

Gheorghe Z. Ioan: La Reșița, prim director central, iar la Astra Vagoane membru în Consiliul de Administrație și Comitetul de Direcție, la Astra din 1943 până în Aprilie a. c.

Președintele: Dvs. cunoșteați bine pe ambii acuzați, am vrea să ne spuneți care erau orientările politice și legăturile politice ale lui **Popp** și **Auschnitt** cu fostele partide istorice înainte de disolvarea Partidului Național Țărănesc și ce scopuri politice urmăreau **Popp** și **Auschnitt** și prin ce mijloace.

Gh. Z. Ioan: D. **Popp** era un simpatizant și sprijinitor al fostului partid Național Țărănesc. In această ordine de idei, urma linia domnului **Auschnitt** ale cărui legături cu fostul Partid Național Țărănesc din țara noastră sunt bine cunoscute. D-lor aveau prieteni comuni în acest partid și știu că d. **Popp** avea prieteni pe d-nii **Victor Georgescu** și **Ghilezan**. Cunoșteau amândoi o serie întreagă de alți oameni. Ei cunoșteau și apreciau pe d. **Maniu**, fostul șef al partidului și relațiunile cu acești domni au fost menținute atât timp cât partidul era în legalitate, cât și în ilegalitate. Știu aceasta dela

d. **Chivu Gheorghe**, care mi-a spus că d. **Popp** avea întrevederi cu anumiți membri ai fostului P. N. Ț. în timpul nopții în diferite case particulare din oraș, d. **Chivu Gheorghe** fiind acela care înlesnea ducerea d-lui **Popp** acolo unde aveau loc întrevederile.

In afară de aceasta, acest partid a fost finanțat în mod cu totul special, iar în afară de fostul partid Național Țărănesc, d-nii **Popp** și **Auschnitt** aveau legături cu partidul Socialist — gruparea d-lui **Titel Petrescu.**

D. **Popp** avea strânse legături cu șeful acestei grupări politice din Banat, d. **Gherman** și d. **Mustețiu,** care a ajuns șeful sindicatului după 23 August 1944. Cu partidul liberal simpatii directe nu avea, avea însă relații strânse cu oamenii din partid. Dela liberali d. **Popp** avea prieteni pe d. **Tătăranu, Iordan, Romniceanu** și alții.

Președintele: V'am întrebat ce scopuri politice urmăreau **Popp** și **Auschnitt** și prin ce mijloace căutau să ajungă la acest scop?

Gh. Z. Ioan: Scopul politic final era răsturnarea actualului regim, iar mijloacele erau două: finanțarea acțiunilor subversive și apoi sabotajul economic.

Președintele: Despre organizarea unor reuniuni la Marea Finanță în cursul anului 1945, ce știți?

Gh. Z. Ioan: Prima masă a fost dată pentru d. **Shea**, care a fost însoțit de un alt reprezentant al misiunii americane, **Mateescu** și la care a luat parte și d. **Max Auschnitt** din partea industriașilor români, precum și **Popp, Manciu, Mărgineanu** și subsemnatul. A doua masă a fost o masă la care a fost d. **Shea**. Discuțiile au avut un caracter general informativ la prima masă, de luare de contact asupra problemelor internaționale care erau la ordinea zilei. La a doua masă și a 4-a s'au discutat chestiuni generale, de politică internațională. Masa 3-a a prezentat un interes mai mare din punct de vedere al politicii internaționale. La această masă au luat parte din partea misiunii americane domnii: **MacDonald** și **Melbourne**, iar din partea industriașilor, **Auschnitt, Popp, Mărgineanu, Manciu**, eu și **Mitică Rădulescu.**

La aceste reuniuni lucrurile au stat astfel: Dl. **Auschnitt** a deschis seria discuțiilor făcând o expunere asupra situației economice dela noi și asupra posibilităților de import din țara noastră, așa

cum le vedea d-sa în acel moment. După d. **Auschnitt** a luat cuvântul d. **Melbourne**... D. **Melbourne** critica guvernul şi critica pe comunişti, spunând că n'au ce căuta la noi. Tot atunci a cerut ca marea industrie să finanţeze partidele din opoziţie şi a mai arătat că un alt mijloc pentru atingerea scopului va fi sabotarea industriei şi a refacerii ţării.

După această expunere a luat cuvântul d. **Auschnitt** care a confirmat în totul expunerea lui **Melbourne.** In ceeace priveşte subvenţionarea partidelor şi-a luat un angajament formal.

Preşedintele: Ceilalţi şi-au luat vreun angajament, sau **Auschnitt** şi-a luat în numele tuturor?

Gh. Z. Ioan: Era de înţeles că **Auschnitt** vorbea în numele tuturor, ceilalţi n'au spus nimic, dar prin tăcerea lor au confirmat.

Preşedintele: S'au luat măsuri?

Gh. Z. Ioan: Ulterior s'au luat măsuri şi s'a trecut la înfăptuire.

Preşedintele: Prin cine şi cum au subvenţionat **Popp** şi **Auschnitt** partidele istorice?

Gh. Z. Ioan: Partidele istorice au fost subvenţionate în modul următor: P. N. Ţ. a fost subvenţionat cu totul special, prin **Ghilezan** şi **Pădureanu.**

Preşedintele: Ce sume s'au dat P. N. Ţ., P. N. L. şi partidului lui **Titel Petrescu?**

Gh. Z. Ioan: Precis nu ştiu. Ştiu că se dădeau sume mai importante P. N. Ţ. Suma totală o cunosc. Insă parţial nu pot spune. Liberalilor li se dădea prin **Romniceanu,** iar lui **Titel** prin **Minovici, Furnic** şi alţii.

Preşedintele: Am auzit aici de fonduri negre. Ştiţi cum s'au realizat? cum s'au constituit? cum s'au alimentat la Reşiţa?

Gh. Z. Ioan: La Reşiţa fondul negru s'a constituit în 1945. La început a fost un fond cu care se subvenţiona P. N. Ţ. Acesta se realiza prin cote libere. Primele încasări de bani în 1945 au fost puse la dispoziţia lui **Auschnitt,** care finanţa partidele istorice. Primele s'au realizat la naftalină, 80.000.000, la laminate s'au realizat 200 de milioane care au fost date lui **Auschnitt.**

Preşedintele: Alte cote se ridicau?

Gh. Z. Ioan: Aceste fonduri se obţineau din vânzarea la cota liberă a laminatelor, a minereului, a lemnului de stejar uscat şi o altă sumă care a fost realizată prin specula la bursa neagră prin cumpărarea de medalii. sumă care s'a ridicat la 800 de milioane. Aceşti bani au stat la dispoziţia d-lui Dir. General. D-sa a luat 5 miliarde, 6 miliarde au fost date lui **Radovan,** 3 miliarde lui **Dimitriu,** 3 miliarde au rămas asupra mea. Banii dela d. **Popp** au mers la subvenţionarea partidelor istorice.

Preşedintele: Cunoaşteţi cum a executat acuzatul **Popp** sabotajul la Reşiţa, cazuri concrete?

Gh. Z. Ioan: La Reşiţa au apărut o serie întreagă de sabotaje care împiedicau bunul mers al exploatării şi făceau ca producţia să nu crească. Sabotajele pe care le cunosc eu nu erau întâmplătoare, unele erau periodice, altele mai rare dar continue. Nu se luau măsuri pentru prevenirea lor, pentru prevenirea repetărilor, sau măsuri pentru combaterea lor, erau lăsaţi oameni slabi, nepregătiţi în unele sectoare.

Cunosc sabotaje în felul următor: La Centralele Electrice dela Anina, care puteau să dea înainte câte 7000 kw., în ultimul timp ajungeau numai la 3000. Tot la Anina una din turbine avea paletele distruse. Am prezentat d-lui **Popp** chestiunea şi mi-a spus că nu poate să aducă din străinătate pentrucă e prea scump şi că se vor face în uzinele noastre. Paletele nu s'au executat în anul trecut.

Tot la Anina a ars un generator care n'a fost înlocuit. Mai important în sectorul energiei electrice a fost faptul că la Reşiţa se simţea nevoia unei noui centrale, a cărei dimensiuni erau stabilite încă din timpul războiului şi totuşi n'a fost făcută.

Nu s'au procurat din timp oferte. Aceasta era foarte păgubitor pentru producţia noastră. Nu aveam cu ce să facem faţă pentrucă nu aveam rezerve.

Preşedintele: In legătură cu aceste sabotaje, există la dosar o serie de fotografii, furnale aruncate în aer. Cum s'au produs aceste accidente ştiţi dvs.?

Martorul Gh. Ioan: Da. Din cauza proectilelor sosite la Reșița, nedescărcate din sectoarele respective. Consider că au fost acte de neglijență în transport, de sabotaj la Reșița, unde nu s'au luat măsuri suficiente ca să evite aceste accidente.

Prin oamenii cari se întrebuințau și prin propunerile care le făceam ca acești oameni să fie îndepărtați, fără ca totuși aceasta să se întâmple, am constatat că acestea sunt sabotaje pe care d. **Popp** le admitea în interesul conduitei sale politice.

Președintele: In legătură cu acțiunea subversivă, cu cine avea legături Popp?

Martorul Gh. Ioan: Știu că d. **Popp** a cunoscut pe d-nii **Berry, Shea, MacDonald, Leverich,** dela americani și **Young** și **Robinson** dela englezi.

Legăturile le-a avut direct și în ultima vreme le ținea prin d. prof. **Mărgineanu** și le ținea pe linie informativă pentru mișcarea informativă

Președintele: Cunoașteți Dvs. ce lucrări informative a făcut Popp?

Mart. Gh. Ioan: Cunosc numai trei lucrări: despre Reșița, problemele agricole din România și problemele petrolului, lucrare întocmită de d. profesor **Andonie,** pe care le-a predat Misiunii Americane.

DEPOZIȚIA MARTORULUI PĂDUREANU ION TIBERIU

Este introdus martorul **Pădureanu Ion Tiberiu:** 40 ani, avocat, domiciliat în București, care depune jurământul.

Președintele: Il cunoașteți pe acuzatul **Mărgineanu?**

Mart. Pădureanu: Da.

Președintele: De când și în ce împrejurări ? Dar pe **Popp** l-ați cunoscut ?

Mart. Pădureanu: Cam prin 1943 l-am cunoscut pe d. **Popp,** mi-a fost prezentat de d. prof. **Mărgineanu.**

Președintele: Fiindcă cunoașteți pe **Popp** și pe **Mărgineanu,** ați putea să ne spuneți ce relații aveau ei cu condamnatul **Maniu?**

Mart. Pădureanu: In anul 1944 d. prof. **Mărgineanu** mi-a cerut să caut să i-l prezint lui **Maniu** și după această cerere i-am aranjat o întrevedere cu d. **Maniu.** După câteva zile după această întrevedere între d. **Maniu** și d. **Mărgineanu,** d. **Popp** a avut și dânsul o întrevedere cu d. **Maniu.**

Președintele: Cunoașteți ce s'a discutat cu această ocazie?

Mart. Pădureanu: D. **Maniu** a expus un plan pentru răsturnarea regimului democrat și dânsul a arătat că trebue dusă această acțiune cu toată hotărîrea. Le-a arătat că trebue coordonată această acțiune și că în primul rând trebue finanțată în mod deosebit. Și că asupra acestei acțiuni de sabotare a întregei economii și a guvernului a convenit și cu misiunea americană.

Președintele: Ce alt plan mai concepea?

Mart. Pădureanu: S'a cerut în mod special formarea de fonduri masive pentru susținerea acestei acțiuni de sabotare a guvernului. Le-a cerut să organizeze un serviciu de informații precise, ca să poată avea la dispoziție în orice moment date din domeniul economic, politic, social. Pe urmă să caute să organizeze o acțiune de sabotaj a producției, a tuturor acțiunilor economice ale guvernului pe de o parte, și măsurilor luate de Confederația Generală a Muncii. D. **Maniu** a spus că asupra acestui plan a convenit cu d. **Burton Berry** și că dânșii sunt de perfect acord și că a convenit și cu ceilalți conducători ai acțiunii de opoziție, cu **Titel Petrescu** și **Brătianu.**

Președintele: Pe ce se bazau acuzații în activitatea lor subversivă ?

Mart. Pădureanu: Se bazau în țară pe grupurile subversive pe care le-a făcut din rămășițele vechilor partide și a altor organizații teroriste, iar în străinătate se bazau în special pe acțiunea pe care o conducea grupul de acolo în frunte cu **Max Auschnitt.** Mai era pe urmă grupul lui **Vișoianu** și **Buzești.** Legătura cu aceste grupuri se făcea prin Misiunea Americană.

Președintele: Cu cine avea **Popp** legături?

Mart. Pădureanu: A avut la început cu **Burton Berry,** în prima fază; pe urmă cu **Melbourne, Shea;** în partea a doua a avut cu ac-

tualul consilier de Legaţie, **Leverich** şi cred că cunoaşteţi şi pe ministrul actual **Schönfeld**.

Preşedintele: Puteţi să ne spuneţi ce rol avea **Auschnitt** în relaţiile acuzatului **Popp**?

Mart. Pădureanu: D. **Auschnitt** era conducătorul principal în aceste relaţii şi toate convorbirile avute cu d. **Maniu** i s'au raportat şi lui. Cu membrii Legaţiei Americane avea relaţii directe d. **Auschnitt**.

Preşedintele: Ce rol a jucat **Max Auschnitt** în această chestiune?

Mart. Pădureanu: El avea un rol conducător.

Preşedintele: Cunoaşteţi ce acţiuni subversive s'au întreprins pentru realizarea planului de subminare a regimului?

Mart. Pădureanu: S'a coordonat toată acţiunea aceasta într'o singură mână. Pe de altă parte s'a căutat să se ajungă în mod practic la o acţiune de sabotare a producţiei.

Preşedintele: Ştiţi cum erau organizate aceste grupuri subversive?

Mart. Pădureanu: Aceste grupuri erau organizate în sistem piramidal, cu un conducător central şi cu legături dela om la om. Sistemul acesta era de tip legionar.

Preşedintele: Erau înarmaţi? Cum erau înarmaţi şi cum procurau armamentul aceste organizaţii?

Martorul Pădureanu: Aveau arme albe, pe de o parte, şi aveau şi armament de foc.

Preşedintele: De unde îşi procurau ei armamentul?

Martorul Pădureanu: O parte din armamentul acesta se procura pe cale individuală: de exemplu, veneau la grupul Partidului Naţional Ţărănesc diferiţi subofiţeri deblocaţi, cu pistoale, pe cari le vindeau pe preţuri derizorii. Dar a mai rămas un stoc de după 23 August 1944, dela rebeliunea legionară şi era pe urmă un stoc pe care l-a dat **Rădescu** Tineretului Liberal în timpul guvernării sale.

Preşedintele: Cunoaşteţi Dvs. ce grupuri teroriste a avut **Popp**?

Martorul Pădureanu: Era grupul lui **Paul Tomescu**.

Preşedintele: Altele a mai avut?

Martorul Pădureanu: Un grup mic care era în munţi cu **Victor Novac**.

Preşedintele: S'au dat ceva fonduri? S'au trimis ceva sume de bani acestor grupuri?

Mart. Pădureanu: Da, s'au dat.

Preşedintele: Ce sarcini aveau aceste grupuri?

Mart. Pădureanu: Grupurile acestea aveau sarcini să se organizeze pentru a fi la dispoziţie la momentul oportun.

Preşedintele: Adică, la care moment oportun? Când trebuia să treacă la acţiune?

Mart. Pădureanu: La momentul pe care îl vor determina anglo-americanii.

Preşedintele: Şi după dispoziţia cui? Unde se primeau aceste dispoziţii?

Mart. Pădureanu: Se primeau dispoziţii dela Legaţia Americană prin **Leverich-Ing. Popp**.

Preşedintele: Cunoaşteţi cine a transmis această sarcină?

Mart. Pădureanu: A fost transmisă dela Legaţiile engleză şi americană.

Preşedintele: Spuneaţi de modul cum trebuiau să se înarmeze şi de unde puteau procura armament. Cum mai trebuia complectat, pe altă cale, acest armament, care nu ar fi fost suficient în cazul unor intenţii de care spuneţi?

Mart. Pădureanu: Trebuia procurat dela americani, prin paraşutare.

Preşedintele: Dela cine ştiţi aceasta?

Mart. Pădureanu: Ştiu aceasta dela d. prof. **Mărgineanu**.

Preşedintele: Ce instrucţiuni se primeau în legătură cu executarea planului?

Mart. Pădureanu: A fost o convorbire între d-nii: ing. **Popp**, prof. **Mărgineanu, Leverich** şi **Melbourne** înainte de a pleca din ţară, în care s'a spus — după arestarea lui **Maniu** — că trebue intensificată şi mai mult acţiunea de răsturnare şi d. **Melbourne** a susţinut ideia că trebue intensificată coordonarea acţiunii în mâna unui singur om spunând că de aici încolo legătura cu Washington

se va ţine prin **Leverich**, urmând ca d. **Schönfeld** să aducă noui instrucţiuni când va veni, în legătură cu modul cum trebue dusă acţiunea.

Conducător al acestei acţiuni, atât americanii cât şi englezii au fost de acord să fie d. ing. **Popp**. Asupra acestui lucru au căzut de acord şi ceilalţi care făceau parte din acţiune, ca d. **Titel Petrescu**, grupul liberal şi diferitele grupuri naţional ţărăniste.

Preşedintele: Care erau dela naţional ţărănişti?

Martorul Pădureanu: Era de exemplu: gruparea lui **Vasile Munteanu** dela Braşov, era grupul **Hagea Dobrescu**, care trebuia să ia contact. Apoi erau liberalii, care aveau pe **Costel Tătăranu** şi grupul **Titel Petrescu**.

Preşedintele: După arestarea şi procesul lui **Maniu**, cine a coordonat toate aceste acţiuni?

Pădureanu: D. Inginer **Popp** recomandat de **Melbourne**.

Preşedintele: După plecarea lui **Max Auschnitt** din ţară, s'a mai păstrat legătura cu el şi prin cine?

Mart. Pădureanu: D. Ing. **Popp** a păstrat tot timpul legătura cu el, fie prin curierii misiunii americane, fie prin curierii misiunii franceze.

Preşedintele: Cunoaşteţi prin cine s'a dus acea corespondenţă?

Mart. Pădureanu: Persoane anume nu cunosc, dar ştiu că s'a trimis corespondenţă şi lui **Edgar Auschnitt** la Paris, în timp ce fratele lui era în America.

Preşedintele: Anumite persoane angajate la Reşiţa pentru sabotaj cunoaşteţi?

Mart. Pădureanu: In cazul Reşiţa erau **Drăgoescu** şi **Musteţiu**, la Astra Vagoane, **Şerbănescu**. Cu ajutorul lor se căuta să se facă totul în sensul dorit de conducere.

Preşedintele: Cunoaşteţi că s'a constituit un comitet de coordonare al grupurilor subversive? Da, dar când s'a costituit şi după instrucţiunile cui?

Martorul Pădureanu: Ştiu că s'a constituit acest comitet, după indicaţiile lui **Leverich**, care după arestarea lui **Maniu** — împreună cu **Melbourne** — socotea că este cazul să se facă această coordonare. El a fost condus de ing. **Popp**, Prof. **Mărgineanu**, **Vasile Mun-**

teanu, Col. **Petrescu**, **Costel Tătăranu**, **Titel Petrescu** şi diverşi conducători ai Reşiţei.

Preşedintele: Ce sarcină avea acest comitet?

Mart. Pădureanu: Avea sarcina să conducă toate acţiunile acestor grupuri subversive şi la momentul oportun să propună constituirea unui guvern.

Preşedintele: Dar până la guvern, atâta avea de făcut?

Mart. Pădureanu: Avea să informeze pe anglo-americani asupra întregii activităţi.

Preşedintele: Comitetul subversiv a făcut vreo legătură cu comitetul din afară?

Mart. Pădureanu: Se făceau legături prin misiunile americană şi franceză cu Parisul pe de o parte, pe de altă parte se făcea prin diverşi curieri. Nu ştiu toţi curierii ing. **Popp** dar ştiu că făcea aceste legături.

Preşedintele: Va să zică şi prin mijloace de corespondenţă?

Mart. Pădureanu: Da, prin curieri diplomatici, prin corespondenţă normală şi cifrată.

Preşedintele: Din punct de vedere al obţinerii fondurilor pentru finanţarea acţiunilor teroriste ştiţi cui s'a adresat acest comitet?

Martorul Pădureanu: După stabilizare casa neagră, adică fondul propriu zis, care se organizase în interior, nu mai putea fi alimentat, deci era o situaţie precară şi atunci s'a hotărît să se facă o intervenţie pe lângă americani pentru obţinerea unor fonduri pentru susţinerea acestei acţiuni. S'a făcut o scrisoare-memoriu către d. **Melbourne** la Washington, una către d. **Burton Berry** la Atena şi una s'a transmis Misiunii de aci prin d. Ministru **Schönfeld**, urmând ca aceste fonduri să fie garantate de viitorul guvern şi să fie socotite ca un împrumut de stat recuperabil în momentul când se va schimba conducerea.

Acuzatul Petrescu: Dacă d. Pădureanu s'a considerat vreodată legionar sau nu?

Mart. Pădureanu: Am fost simpatizant oarecum.

Este introdus martorul **Camil Ioan**, de 41 ani, din Bucureşti, fost Director Comercial la Reşiţa; i se ia jurământul.

Preşedintele: L-aţi cunoscut pe acuzatul **Popp** şi în ce împrejurări?

Martorul Camil Ioan: L-am cunoscut cu ocazia venirii ca director general la Reşiţa, pe la începutul anului 1941—1942.

Preşedintele: Cunoaşteţi legăturile lui **Popp** cu alte persoane?

Martorul Camil Ioan: Vedeam deseori venind la societate pe colonelul Young. Ii spun aşa pentrucă aşa am aflat că îl cheamă dela secretara Directorului general **Popp.** Stăteau de vorbă una sau chiar două ore. El venea deseori.

Preşedintele: Cunoaşteţi ceva în legătură cu activitatea subversivă a lui **Popp?**

Martorul Camil Ioan: Mi-am făcut convingerea că acţiona pentru răsturnarea guvernului.

Preşedintele: Ştiţi cum s'a alimentat şi administrat fondul negru la Reşiţa?

Mart. Camil Ioan: De existenţa fondului negru la Reşiţa am luat cunoştinţă în Martie 1947, când am fost însărcinat în urma dispoziţiei primită dela **Auschnitt** să plasez pe piaţă o cantitate de circa 20 vagoane de fier laminat din cota liberă. Ulterior, s'au mai plasat şase vagoane în Octombrie la firma Sf. Gheorghe, 100 de vagoane şi 50 de vagoane la firma Goldenberg, separat 12 vagoane la fraţii Niculescu, 7 vagoane la firma Rival, 2 vagoane de naftol, un transport de cherestea.

Cred că sumele totale la care au ajuns aceste vânzări au fost cam 15—20.000.000.000 pe durata Martie-Iunie sau Iulie 1947.

Pentru o parte din acestea am fost însărcinat eu să caut cumpărători şi sumele realizate le-am vărsat directorului **Ioan,** care dădea socoteală de tot. Celelalte materiale nu ştiu la ce preţuri s'au vândut.

Preşedintele: Alte fonduri din alte afaceri s'au mai făcut?

Martorul Camil Ioan: Mai cunosc un fond care era administrat de directorul **Dimitriu** şi existenţa acestui fond a fost cu mult înainte de Februarie—Martie.

Procurorul: Ştiţi Dvs. ceva despre sabotarea anumitor măsuri luate în vederea îmbunătăţirii traiului muncitorilor?

Martorul Camil Ioan: In legătură cu economatul. Fie că se aduceau alimente şi nu se distribuiau la timp, fie că la sfârşitul lunii se reţinea salariul dintr'odată.

DEPOZIŢIA MARTORULUI TOMESCU ŞTEFAN

Este introdus martorul **Tomescu Ştefan** de 43 ani, fost funcţionar la Serviciul Secret, domiciliat în Bucureşti, str. Hagi Ghiţă nr. 43. I se ia jurământul.

Preşedintele: Aţi dat o serie de declaraţiuni la cercetări, le recunoaşteţi?

Martorul Tomescu: Da, le recunosc pe toate.

Preşedintele: Puteţi spune Tribunalului în ce împrejurări l-aţi cunoscut pe acuzatul **Popp** şi ce aţi discutat?

Martorul Tomescu: L-am cunoscut în luna Ianuarie 1945, când am fost prezentat de amiralul **Măcelariu,** de faţă fiind industriaşul **Max Auschnitt,** avocatul **Dimitrie Rădulescu, Horia Măcelariu** şi ing. **Alex. Popp.** Intâlnirea a avut loc în casa lui **Popp** din strada Popa Petre. Pe acuzatul **Horia Măcelariu** îl cunoşteam de câteva luni, prin faptul că ginerele său era la serviciul nostru şi pe acea vreme se căutau nişte acte de stat, iar eu făceam parte dintre acei care le căutam. **Horia Măcelariu** ştia dela ginerele său despre căutarea acestor acte şi mi-a spus că un personaj se interesa de această chestiune. M'a dus şi m'a prezentat. Ing. **Alex. Popp** şi **Max Auschnitt** au întrebat în ce condiţii se caută actele şi ce importanţă prezentau aceste acte.

Preşedintele: D-nul **Popp** v'a vizitat la spital când eraţi sub stare de arest? Ce aţi discutat cu această ocazie?

Martorul Tomescu: Mi-a spus că s'a interesat asupra situaţiei mele din proces şi din câte a aflat nu vede posibilitatea de a putea să scap şi că voi fi judecat şi poate condamnat, astfel că

situaţia mea este foarte grea. El mi-a spus că interesul este să fiu liber şi deci să caut când voi găsi prilejul să fug, pentrucă este ne-voie de mine, dându-mi şi suma de un milion lei.

Preşedintele: I-aţi ascultat sfatul şi aţi evadat?

Martorul Tomescu: Da, la 29 Iunie 1946, în ziua când am fost condamnat de Tribunalul Poporului.

Preşedintele: După evadare aţi luat contact cu **Popp?**

Martorul Tomescu: Da, am fugit din spital şi m'am adăpostit în primele zile într'o casă din Calea Victoriei, aproape de biserica Albă şi conform înţelegerii avute cu Ing. **Popp** ca imediat ce voi eşi să-l înştiinţez, i-am scris o scrisoare. Această scrisoare am în-credinţat-o gazdei mele d-na **Ana Eremia,** care a dus-o personal şi a predat-o inginerului **Popp.** Drept rezultat am primit vizita în casa unde mă aflam a unui domn **Lambru Dumitru,** membru în Ti-neretul Partidului Naţional Ţărănesc, care mi-a adus un plic din partea d-lui **Al. Popp,** în care se afla un bilet mic şi în care scria: **„Alecu"**, aşa stabilisem înţelegerea şi încă un milion de lei. Tot când am fost vizitat de către acuzatul **Al. Popp,** îmi dăduse şi nu-mărul său secret de telefon: 2.28.61 şi mi-a comunicat că legătura o voi face cu acel telefon. După 2—3 zile dela primirea plicului m'am întâlnit cu acuzatul **Popp** în Cişmigiu. El mi-a spus să caut să iau contact cu persoane care eventual le-aşi putea recruta pentru sco-pul pentru care fusesem angajat încă dinainte. Intâmplarea a făcut ca înainte cu câteva zile să fac o primă recrutare. In casa unde mă ascundeam fusesem vizitat de colonelul **Olimp Urba,** care fă-cea parte din Consiliul de Ad-ţie al Soc. Alacid. M'a cunoscut şi mi-a vorbit că face parte dintr'un grup de ofiţeri superiori cari sunt în jurul generalului **Carlaonţ Dumitru,** fost comandant al Diviziei din Cernăuţi. La a doua întâlnire a venit şi chestiunea locuinţei. Mi s'a spus că nu prezintă siguranţă nici pentru persoana D-sale şi va stabili o legătură cu un personagiu, urmând ca acel persona-giu să ne găsească şi locuinţele de care aveam nevoie.

Preşedintele: Cine era personagiul?

Martorul Tomescu: In ultima înţelegere cu inginer **Popp,** mi-a spus că a doua zi seara la ora 8, în faţa Catedralei Sf. Iosif voi în-tâlni noua mea legătură. In adevăr a doua seară a venit un tânăr

care mi s'a prezentat **Costică,** nume conspirativ. Mai târziu am aflat că este **Constantin Ionaşcu,** membru în P. N. Ţ. Curând mi-a găsit o primă locuinţă la o domnişoară **Erţa** din str. Niculcea, unde am locuit o lună de zile. Pentrucă nici locuinţa aceasta nu pre-zenta siguranţă, a găsit o altă locuinţă la d-na General **Săulescu,** str. Clucerului nr. 21, unde am locuit până în Aprilie 1948.

Preşedintele: Ce sume v'a dat?

Martorul Tomescu: Primele sume prin **Ionaşcu.** Ele variau pe lună între 20—30 milioane de lei, care erau şi pentru mine şi pen-tru oamenii din grupul **Curta.**

Preşedintele: Trebuia să fie armat acest grup?

Martorul Tomescu: Această problemă s'a pus mai târziu în Februarie—Martie 1946—47, când afară de grupul **Curta** era grupul Loc. **Strieru** dela aviaţie, care avea un grup de ofiţeri, care puteau să pună la dispoziţie pistoale, pistoale-mitralieră. Am arătat Ing. Popp posibilităţile pe care le avem noi cu grupele noastre şi atunci mi-a spus că deocamdată nu este nevoie de armament întrucât la momentul oportun vom avea suficient armament pentru toate gru-pele, dela anglo-americani. Planul a fost schiţat prin luna Martie şi evolua după cum evoluau şi evenimentele. Din discuţiile pe care le-am avut cu **Popp** aproape la fiecare întâlnire ni s'a afirmat ca-tegoric concursul direct, întrucât D-sa are legături cu Ministrul A-mericii, cu care avea legături directe şi dese.

Preşedintele: Planul de organizare l-aţi dat în scris lui **Popp?**

Martorul Tomescu: Planul acesta a mers mai departe la ame-ricani şi englezi.

Preşedintele: Prin ce mijloace urma să se facă legătura între grupe?

Tomescu zis **Paul:** Acţiunea era prevăzută pentru începutul lunei Iunie 1948, eventualitatea întâia sau eventualitatea a doua după cum era situaţia politică în acel moment. Şi în eventualitatea întâia şi în eventualitatea a doua, urma ca şefii mei de grupuri, în urma directivelor pe care le-aş fi primit, să ia contact direct cu grupul din regiunea respectivă dela acuzatul **Popp.**

Preşedintele: Alte mijloace mai aveaţi ?

Tomescu: Prin mijloace moderne; problema aceasta s'a pus în

anul 1946, adică un post de radio-emisiune. Tocmai ştiam, tot din recrutare personală, pe cineva şi m'am dus în comuna Suici, jud. Argeş şi acolo la un om de încredere pe care îl recrutasem, am găsit un loc care era bun pentru instalarea unui post de radio-emisiune. Intreaga instalaţie a fost adusă în piese detaşate de un ataşat dela Legaţia Americană şi era să-l instalăm în luna Martie sau Aprilie 1948.

Preşedintele: Cunoaşteţi dacă acuzatul **Popp** a furnizat ceva informaţii?

Mart. Tomescu: Informaţii în ceeace priveşte acţiunea mea: Informaţii în ceeace priveşte situaţia trupelor care se aflau spre exemplu la Constanţa, am dat două rapoarte, unul în Aprilie 1947 şi unul în Decembrie 1947—Ianuarie 1948.

D. **Procuror Stanciu:** Dacă martorul a furnizat lui **Popp** un număr de oameni pentru interesele sale sub nume false.

Martorul Tomescu: In luna Noembrie i-am trimis doi oameni: primul anume **Constantin**, cu acte false de **Petre Gheorghe**; al doilea **Ion Vlad**, sub numele de **Oană Nicolae**. Aceştia au făcut legătura cu Caransebeş. Iar al treilea, personal, dar tot conspirativ, Locot. Colonel **Mironescu**, sub nume de **Dăscălescu Vasile.**

DEPOZIŢIA MARTORULUI DUMITRIU VASILE

Martorul Dumitriu Vasile: 46 ani, funcţionar, domiciliat în str. Belgrad Nr. 12. Depune jurământul.

Preşedintele: Dvs. aţi dat declaraţii la cercetări; le recunoaşteţi?

Martorul Dumitriu Vasile: Da.

Preşedintele: De când sunteţi la Reşiţa şi ce funcţiuni aţi ocupat?

Dumitriu Vasile: La Reşiţa am fost angajat în anul 1925 şi am fost directorul financiar şi al Contabilităţii.

Preşedintele: Cunoaşteţi dvs. cum a evoluat producţia de oţel în ultimii cinci ani şi cine era conducătorul acestei producţii în acest interval de timp?

Dumitriu Vasile: Producţia de oţel la Reşiţa în 1943 a fost de 234.000 tone; în anul 1944 a fost de 178.000 tone; în anul 1945 a fost de 85.000 tone; în anul 1946 a fost de 113.000 tone şi în anul 1947 a fost de 129.000 tone.

Conducătorul efectiv al acestei producţii a fost d. Director General **Popp**, ca director general, întrucât d-sa făcea preliminările, d-sa conducea executarea şi controla rezultatele.

Preşedintele: Ce măsuri a luat acuzatul **Popp** pentru aprovizionarea cu materiale în vederea producţiei pe anul 1945—1946, care era de 250.000 tone?

Dumitriu Vasile: Planul de producţie a fost de 250.000 tone; aşa rezultă din raportul făcut de d. **Popp**, unde arată că s'a realizat numai 33 la sută din plan, adică o treime şi că este satisfăcut de această producţie.

Programarea ca să poată fi realizată, trebuia să fie aprovizionată din timp Reşiţa cu materialele necesare şi cu combustibilul necesar. Ori nu se vede în arhivă şi în rezoluţiile Comitetului de Direcţie, nicio dispoziţie pentru aceste aprovizionări, ca să se poată îndeplini programul preliminar.

Preşedintele: Se constată o diferenţă între anii 1945 şi 1946. Cărei cauze se datoreşte?

Dumitriu Vasile: Autorităţile începuseră să controleze mai atent producţia şi trebuia făcut ceva ca să se mărească producţia.

Preşedintele: Din punct de vedere financiar, exista vreun fel de impediment?

Dumitriu Vasile: Organele guvernamentale dădeau tot sprijinul din punct de vedere financiar, acordând toate creditele cerute pentru aprovizionarea cu materiale, pentru importuri, pentru producţie în general.

Preşedintele: Puteţi să ne spuneţi, cari au fost beneficiile U. D. R. în anii 1945, 1946 şi 1947 şi care a fost atitudinea acuzatului **Popp** faţă de doleanţele muncitorilor şi funcţionarilor în general?

Dumitriu Vasile: In 1945, beneficiile, socotite la cifra vânzărilor, fără impozite, au fost de 13,50 la sută. In 1946, pe aceeaşi bază, de 89 la sută şi în 1947, socotit până la 14 August 1947, se poate spune 19 la sută sau 31 la sută. Vă rog să-mi daţi voie să

explic, pentrucă cifra de 13,50 la sută din 1945 nu rezultă din bilanţ. Bilanţul arată un beneficiu de 1 miliard 172 milioane. In 1946 bilanţul arată 2 miliarde 725 milioane, în 1947, 806 miliarde beneficiu.

Preşedintele: Faţă de aceste beneficii astronomice, care a fost atitudinea acuzatului **Popp** faţă de necesităţile şi doleanţele muncitorilor?

Dumitriu Vasile: Au fost rezolvate cu încetineală ca să producă nemulţumiri şi discuţii între muncitori.

Preşedintele: S'au adus prin aceste procedee pagube economiei naţionale?

Dumitriu Vasile: Dacă s'ar lua producţia de 200.000 tone faţă de 250.000 tone programate în 1945 am fi avut în aceşti trei ani 650.000 tone. In realitate au fost 388.000 tone, deci economia naţională a fost lipsită de o producţie de 270.000 tone, cu care s'ar fi putut face unelte agricole, pluguri, s'ar fi putut înzestra căile ferate cu materialul de cale şi material rulant, s'ar fi dat de lucru industriilor prelucrătoare, care nu aveau materiale dela Reşiţa ca să le prelucreze în fabrici şi nu ar fi existat în aşa măsură preţurile de speculă depe piaţă.

Preşedintele: Care a fost atitudinea politică a acuzatului **Popp**?

Dumitriu Vasile: Ca atitudine politică d-sa a fost înscris în mişcarea legionară, cu asentimentul d-lui **Max Auschnitt.** D-sa s'a manifestat totdeauna ca filo-englez şi cu foarte mari simpatii pentru P. N. Ţ.

D-sa primea vizite ale unor cetăţeni englezi în cabinetul d-sale. De două ori s'a întâmplat, fiind într'o şedinţă de lucru şi eu, ca să se anunţe şi să intre, d. General **Schuyler.** Imediat ce a intrat am ieşit afară.

La telefon vorbea adeseori cu d. **Melbourne.** Am mai văzut la d-sa pe ziaristul **Shea,** apoi d. colonel **Young;** a mai fost un domn îmbrăcat în uniformă englezească, al cărui nume nu-l reţin.

Separat mi-a spus, când eram la lucru în cabinetul d-sale, că vine dela Misiunea Engleză, unde a avut o convorbire cu un colonel referitor la fabricaţia de armament la Reşiţa

Preşedintele: Ce anume?

Dumitriu Vasile: Acel colonel englez l-a invitat pe d. director general la dânsul şi au avut împreună o convorbire referitor la posibilităţile Reşiţei de a fabrica bombe.

Preşedintele: Cunoaşteţi Dvs. ceva privitor la anumite rapoarte informative?

Dumitriu Vasile. D. director general **Popp** a strâns material documentar pentru un raport, în special asupra Reşiţei şi în general asupra situaţiei economice din ţară. Pentru materialul respectiv ştiu că a cerut documentaţia dela d. **Iordan,** fostul subdirector la Finanţe şi director la Banca Românească, dela d. **Pandele,** director general al Mişcării Fondurilor şi mai ştiu că d. avocat **Rădulescu,** director administrativ al Reşiţei, lucra la un capitol asupra industriei prelucrătoare în cadrul general al ţării. Mi-a spus d. director general **Popp** că memoriul pregătit l-a trimis înainte cu două săptămâni cum spunea d-sa, la sfârşitul anului 1947 prin d. **Melbourne,** care plecase la Paris, ca să-l dea d-lui **Berry.** Atâta ştiu despre memoriul trimis.

Procurorul: O ultimă întrebare: Aţi auzit despre un vagon de arme predate legionarilor înainte de rebeliune?

Dumitriu Vasile: Nu, n'am auzit, dar ştiu că au primit multe muniţii sau mai bine zis cartuşe, multe lăzi dela d. **Bazil Scheff,** inspector de vânătoare al casei regale şi aprobate de d. director general **Popp.**

DEPOZIŢIA MARTORULUI DRĂGOESCU ROMULUS

Este introdus martorul Drăgoescu **Romulus** de 28 ani, strungar din Bucureşti care depune jurământul.

Preşedintele: L-aţi cunoscut pe acuzatul **Popp**?

Drăgoescu: Da.

Preşedintele: Unde şi cum?

Drăgoescu: L-am cunoscut, am fost comisar al guvernului pe lângă Soc. Reşiţa iar apoi Administrator delegat la Reşiţa.

Preşedintele: Aţi primit îndemnizaţii?

Drăgoescu: Da am primit.

Preşedintele: Alte avantagii aţi avut?

Drăgoescu: Aveam maşină, gratuit vagon de dormit şi vagon restaurant etc.

Preşedintele: Ce ţi-a cerut în schimb acuzatul?

Drăgoescu: Menţinerea titeliştilor şi altor elemente la Reşiţa.

Preşedintele: Era compatibil cu obligaţiunea Dvs.? dacă nu dece nu le-aţi refuzat?

Drăgoescu: Pentrucă m'a plătit.

Preşedintele: Aţi luat Dvs. cunoştinţă de unele legături pe care le avea **Popp?**

Drăgoescu: Am luat cunoştinţă în multe cazuri. La Reşiţa venea în repetate rânduri **Bill Young.** Venea la Reşiţa şi stătea de vorbă cu dl. **Popp.** Iar din convorbirile pe care le-am avut cu Direcţiunea Soc. Reşiţa am aflat că se dădeau informaţii. Mai ştiu că se dădeau rapoarte D-lui **Melbourne.** Mai venea după informaţiuni un ziarist american **Shea.** In afară de aceasta au fost trimişi la Reşiţa englezi şi americani. Acest lucru se putea vedea din cartea unde se înscriau de sosire acolo unde erau găzduiţi. Au fost în repetate rânduri.

Preşedintele: D-ta spuneai că ai fost comisar al guvernului pe lângă Reşiţa. Inainte de a fi numit în această înaltă funcţiune ai stat de vorbă cu **Popp** în chestiunea aceasta?

Drăgoescu: Inainte de a fi numit comisar la Reşiţa mi-a comunicat prin D-na **Chirculescu,** consilier la **Reşiţa,** să nu primesc postul, că dacă vor veni englezii şi americanii nu-mi vor ierta aşa ceva.

Preşedintele: Dvs. sunteţi de mult la Reşiţa?

Drăgoescu: De 12 ani.

Preşedintele: Cunoaşteţi cum a fost sabotată aprovizionarea de către **Popp?**

Drăgoescu: Prin contractul colectiv de muncă trebuia să se dea muncitorilor haine de uzură, alimente, etc. Acest lucru se dădea cu întârziere, ceeace provoca mari nemulţumiri în rândurile muncitorilor. Deşi Direcţiunea avea sume mari de bani, ea spunea că nu are. Alimentele se distribuiau cu mare întârziere, de multe ori aşteptând până se stricau. Astfel s'au aruncat zeci de vagoane de cartofi, iar muncitorii în iarna

1946—1947 au rămas fără cartofi. Tot astfel zeci de vagoane de varză au fost aruncate. In loc să se aprovizioneze cu lemne salariaţii, s'au vândut câteva sute de vagoane la negru la Timişoara, Turnu Severin, Arad, iar salariaţii au rămas fără lemne, provocându-se şi în acest fel nemulţumiri. Aceste nemulţumiri erau dirijate în urma dispoziţiilor lui **Titel Petrescu,** prin titeliştii **Eftimie Gherman, Musteţiu, Jumanca, Grigorovici,** etc. din Reşiţa şi din jur, contra Confederaţiei Generale a Muncii şi contra regimului.

Preşedintele: Dar despre sabotajul dela Reşiţa ce ştiţi?

Drăgoescu: De pe urma acestui sabotaj nu suferea numai societatea Reşiţa, ci toate uzinele metalurgice din ţară. Nu li se livra materialul comandat, iar muncitorii erau plătiţi fără să lucreze, mărindu-se preţul de cost şi adâncindu-se inflaţia.

Din punct de vedere calitativ materialul nu corespundea. Există un caz când I.A.R.-ului i s'a livrat material pentru tractor care constituia 98% din material deşeu. Tot de pe urma Reşiţei suferea Astra, Malaxa, Wolff, etc., pentrucă nu primeau material la timp.

Tot acest lucru s'a făcut şi în ce priveşte uzinele de pluguri Mărgineanca. Din cauza deşeurilor extraordinar de mari dela oţelăria Reşiţei a suferit chiar fabrica de maşini şi unelte agricole a Reşiţei. Deşeurile la oţeluri erau extraordinar de mari din cauză că laboratoarele de sub conducerea ing. **Baloc** lucrau după directive şi după o înţelegere tacită ca aceste deşeuri să fie într'adevăr foarte mari. Dece?

Societatea Reşiţa avea interesul ca deşeurile să fie mari şi nu conform comenzii oţelului pentrucă deşeurile se vindeau ca fier comercial, care era vândut pe piaţă la negru.

In afară de aceasta la oţelării nu se putea lucra din cauza uzurii macaralelor, a distrugerii parcului de lingotier. Lucrul se făcea extraordinar de prost şi consumul era foarte prost. Prin aceasta se dădeau 2 lovituri deodată: se adâncea inflaţia şi se mărea preţul de cost al tuturor produselor, pe baza că lucrau la preţ de revenire.

Prin aceasta se dădea o lovitură extraordinar de mare eco-

nomiei naționale, pentrucă 25% din producția societății Reșița mergea la Stat și Statul plătea, iar restul mergea la piața neagră.

Acesta era așa zisul sabotaj lent. Contra acestui sabotaj lent nu s'au luat măsuri de către Ing. **Popp**, ca să i se pună frâu. Dimpotrivă, delăsarea era încurajată, pentrucă Direcția nu lua niciun fel de măsuri împotriva oamenilor care încurajau și făceau acest lucru și din această cauză era un procent extraordinar de mare de deșeuri, de rebuturi și la turnătorie de multe ori piesele se lucrau și deabia când trebuiau montate se vedea că sunt deșeuri.

Pe lângă acest sabotaj, au existat la Soc. Reșița și acțiuni de sabotaj violent. In decursul anilor 1945 și 1946 și în primăvara 1947 au fost aruncate în aer cuptoarele Siemens-Martin la oțelării unul după altul. Sigur că aceste cuptoare nu puteau fi aruncate în aer dacă se luau cele mai mici măsuri de precauție. Dar nici nu a putut fi vorba de acest lucru, din contra, s'a mers intenționat ca să se facă aceasta. Cum s'a făcut?

La fier vechi au fost introduși toți național-țărăniștii, toți foștii hitleriști, toți titeliștii, care lucrau acolo și cari în trocile de fier vechi încărcau proectile nedelaborate. Aceste proectile găsite în fierul vechi în loc să fie puse sub pază se puneau pur și simplu la o parte și erau la dispoziția fiecărui om care putea să le arunce în troacă la oțelării.

In afară de aceasta, că erau explozii intenționate se vede și din faptul că odată a sărit un cuptor în aer, fără să fi fost măcar încărcat cu proectil. In ziua aceia s'au încărcat numai țevi. Dar țevile au fost încărcate cu trotil și acest lucru trebuia să fie făcut de cineva. Nu mai vorbesc că odată trei vagoane de dinamită s'au plimbat înlăuntrul uzinei aproape două săptămâni, putând să se întâmple orice accident.

După ce au încetat întâmplările la oțelării, centrul de gravitate s'a mutat la laminoare. Acolo s'a rupt un arbore de laminor și s'a stricat un număr incomparabil prea mare de cilindri de laminor, mai ales că se știa că nu pot fi fabricați în țară și nici din străinătate nu pot fi aduși. Așa că prin distrugerea stocului de cilindri de laminor, societatea Reșița ajungea în situația de a nu mai putea lamina. Mai mult, a luat foc și tâmplăria de modele. Pedepsele și anchetele ordonate de direcțiune nu au scos niciun vinovat. Din ce cauză?

Anchetele erau făcute de titeliștii din Reșița cari întotdeauna nu scoteau pe nimeni vinovat și prin aceasta încurajau acest sabotaj.

Au existat cazuri de sabotaj violent și la centralele electrice. Nu vorbesc că au ars un număr foarte mare de transformatori, dar chiar la centrale au existat acte de sabotaj vădite, cum a fost cel dela Grebla, unde prin deconectarea turbinelor, întregul sector a rămas 40 minute fără curent.

Procurorul: Dacă știe ceva despre un vagon de arme predat legionarilor înainte de rebeliune?

Drăgoescu: Vagonul de arme a fost împărțit legionarilor din Reșița în timpul rebeliunii în urma dispozițiilor de atunci ale directorului legionar **Barbat** și cu cunoștința d-lui ing. **Popp** care era legionar.

DEPOZIȚIA MARTORULUI PETRESCU MARIN

Este introdus martorul **Petrescu Marin** de 35 ani, **instalator** lăcătuș din Reșița, care depune jurământul.

Președintele: Cunoașteți unele măsuri intenționate luate de acuzatul **Popp** ca să îngreuneze traiul muncitorilor dela Reșița?

Petrescu: Cunosc anumite măsuri luate chiar din anul când am început să lucrez — 1945. Incepuse să dea avansuri care provocau diverse discuții, pentrucă o parte luau, iar altă parte nu luau. Odată se dădea la muncitori, altă dată la funcționari și asta provoca certuri. Avansurile se dădeau pentru ca muncitorii respectivi când își vor lua leafa să-și ia plicul gol sau câteva sute de lei.

Președintele: Ce știți despre aprovizionarea muncitorilor?

Petrescu: Economatul nostru dela Reșița era condus de elemente de ale lui **Popp.** Alimentele aduse erau scumpe și de cele mai multe ori alterate, așa că nu ne puteam folosi de ele.

DEPOZIȚIA MARTORULUI MOISCO FRANCISC

Este introdus martorul **Moisco Francisc** de 38 ani, lăcătuș la furnalele înalte din Reșița, str. Botezan, care depune jurământul.

Președintele: Ce măsuri intenționate a luat **Popp** ca să îngreuneze traiul Dvs., al muncitorilor?

Moisco: Am observat că atunci când ne-a făcut aprovizionarea de iarnă ne-a adus alimente proaste, care au trebuit să fie aruncate afară. Varza și cartofii au fost aruncate în apă.

Președintele: In legătură cu salariile, se dădeau ele la vreme sau cu întârziere?

Moisco: Totdeauna cu 5 până la 8 zile întârziere, niciodată nu se căpătau la timpul fixat.

Președintele: Vi se dădeau ajutoare ?

Martorul: Uneori ni se dădeau, alteori ni se rețineau, totdeauna ne încurcau, și plicurile noastre la urma urmei erau goale.

DEPOZIȚIA MARTORULUI TOBĂ IOAN

Este introdus martorul **Tobă Ioan** de 45 ani, pensionar din Buzău, care depune jurământul.

Președintele: Ați fost în Germania, în ce împrejurări?

Tobă Ioan: In 1944 am fost trimis de Marele Stat Major ca să urmez un curs de instructaj al lui Jagdverband (Uniunea Vânătorilor), pe care l-am absolvit.

Președintele: Cine conducea acest curs?

Tobă: Il conducea **Otto Skortzen,** fost în serviciul secret din Viena și care lucra direct cu Comandamentul General. Această școală pregătea pentru lupta în spatele frontului acte teroriste, sabotaje, distrugeri și toată gama operațiunilor din spatele unui front.

Președintele: După revenirea Dvs. din Germania l-ați revăzut pe Dr. **Bontilă** ?

Tobă: Imediat, după câteva zile dela întoarcerea mea și a lui **Traian Alexandrescu.**

Președintele: Vi s'a comunicat ceva în legătură cu grupul său subversiv?

Tobă: Mi-a comunicat despre un grup subversiv care a luat ființă mai de mult și care avea ca scop să organizeze în țară răsturnarea guvernului.

Președintele: Cu această ocazie v'a încredințat ceva misiuni în cadrul grupului său subversiv?

Tobă: Da, o misiune în legătură cu pregătirea mea, adică de a merge în primul rând în orașele mai mari, din țară, pentru a recruta elemente, de preferință ofițeri deblocați și nereprimiți, organizându-i după sistemul din 5 în 5, după aderarea la acțiune.

Președintele: Pe acuzatul **Măcelariu** vi l-a prezentat **Bontilă,** în ce împrejurări?

Tobă: Mai târziu într'o seară, la orele 8 sau 9, nu-mi aduc aminte bine, la biroul său, când mi-a spus că mă voiu întâlni cu un personagiu mai important, care-mi va da instrucțiuni.

Președintele: Ați discutat asupra unor eventuale instrucțiuni? Ați dat ceva date asupra organizării, indicații?

Tobă: Am discutat în primul rând despre trecutul meu și despre pregătirea mea, apoi am discutat despre recrutarea elementelor din orașele mari, ofițeri deblocați în special, pe cari să-i formez în fiecare oraș ca să câștige și ei aderenți și să fie gata pentru momentul oportun, întrucât activitatea mea trebuia să fie de violență și deci nu putea să fie decât în ultimul moment, în faza finală.

Președintele: Pe acuzații **Ion Bujoiu, Alex. Balș,** i-ați cunoscut?

Tobă: Da, prin intermediul d-rului **Bontilă.** Am propus dr. **Bontilă** că pentru a mă deplasa este nevoie de bani și atunci m'a prezentat acuzatului **Bujoiu** și mai târziu acuzatului **Balș,** cari urmau să-mi dea bani prin **Bontilă,** mi-au dat 30 milioane prima dată.

Președintele: Cum îți explici d-ta aceste însărcinări din partea celor 3 acuzați? Adică dece ți-au încredințat d-tale organizarea acestor grupe?

Tobă: Era normal, pentrucă aveam o pregătire în acest domeniu, unica în țară, fiind primul elev absolvent al acestei școli a lui **Otto Skortzen,** care a fost în legătură și cu **Mussolini** și care

ştia totul în legătură cu retragerile, cu diferite manevre etc. şi tot ce prevedea acţiunile de violenţă şi sabotaj.

Bujoiu: Permite-ţi, d-le Preşedinte, să-l întreb pe d. martor dacă după călătoria spre Viena prin Polonia, la reîntoarcere, a considerat că face un raport spunând că a întâlnit pe drum o organizaţie subversivă poloneză? Mi-a făcut un roman extraordinar asupra călătoriei d-sale, făcută cu scopul de a recupera valuta în dolari, pe care o avea ascunsă de când era în Wehrwolf şi pentru care solicitase bani dela unul din acuzaţi.

Tobă: In executarea misiunilor pe care mi le-au dat, sumele alocate de 30 milioane şi 10 milioane nu reprezentau nici măcar începutul sau subvenţionarea pentru 2—3 oraşe pe care urma să le recrutez, pentrucă fiecare cerea bani ca să se poată mişca şi să recruteze aderenţi. Intorcându-mă ultima dată, am spus că trebue să plec în străinătate prin Polonia ca să aduc o sumă mai mare de bani. Am făcut-o ca să obţin o sumă mai mare de bani dela d-lor dar ei nu mi-au dat.

DEPOZIŢIA MARTORULUI MARINESCU NICOLAE

Este introdus martorul **Marinescu Nicolae de 25 ani, student** din Timişoara, care depune jurământul.

Preşedintele: Cum e cu atacul Cooperativei **„Banatul"** din Timişoara?

Marinescu: Mi-a vorbit **Bontilă** în această direcţie că nu sunt fonduri şi că de aceea trebue să se organizeze procurarea de fonduri prin orice mijloace.

Preşedintele: Această chestiune a pornit dela el?

Marinescu: Da.

Preşedintele: Cine finanţa aceste organizaţiuni?

Marinescu: Ing. **Ion Bujoiu.**

Preşedintele: D-ta ai primit vreo sumă?

Marinescu: 600 mii lei pentru ca să merg la Timişoara şi Sibiu ca să întreb pe cei de acolo care este moralul, dacă au ceva pregătit.

DEPOZIŢIA MARTORULUI TOMA MATEI

Este introdus martorul **Toma Matei**, de 42 ani, pensionar militar, cu domiciliul în Bucureşti, i se ia jurământul.

Preşedintele: L-aţi cunoscut pe Amiralul **Horia Măcelariu?**

Toma Matei: Da, ca ofiţer de marină în 1922 când am ieşit sublocotenent şi mai târziu l-am avut comandant în 1931 şi 1943-1944.

Preşedintele: După aceasta l-aţi mai văzut?

Toma Matei: Da.

Preşedintele: V'a vorbit despre o acţiune subversivă?

Toma Matei: Da.

Preşedintele: Ce scop urmărea gruparea?

Toma Matei: Mi-a spus că această acţiune urmăreşte răsturnarea Guvernului Petru Groza şi a regimului actual din România.

Preşedintele: V'a vorbit despre forma de organizare a acestui grup şi cum se recoltau elementele?

Toma Matei: Da, forma de organizare era ca un grup subversiv să nu aibă mai mult de 3-4-5 persoane maximum.

Preşedintele: Cunoaşteţi legile conspirative întrebuinţate?

Toma Matei: Nu exista un regulament scris, ci numai reguli verbale care se predau la întâlniri sau şedinţe.

Preşedintele: Aţi vorbit că urmărea ca scop final răsturnarea guvernului şi a regimului democrat, prin ce mijloace se urmărea?

Toma Matei: Acţiunea trebuia urmărită prin mijloace violente cu armament, cu muniţii.

Preşedintele: Pe ce sprijin conta Amiralul **Măcelariu?**

Toma Matei: Sprijinul era din afară, dela americani în special iar înăuntru prin armament, dela cunoştinţe, dela membri.

Preşedintele: V'a trimis la **Maniu** acuzatul **Horia Măcelariu?**

Toma Matei: Da, în două rânduri, în 1946 în Octombrie şi în Aprilie 1947.

Preşedintele: Din toate aceste legături care le aveaţi, ştiaţi despre grupul **Bujoiu** şi cu cine era în legătură?

Toma Matei: Ştiu tot dela **Măcelariu** că **Bujoiu** şi alţii au avut grupuri subversive şi că el a luat legătură, formând un grup de

conducere împreună cu **Bujoiu** cu un alt ing. **Gheorghiu**, **Rozin** şi alţii şi că scopul era coordonarea acţiunilor subversive a acestor grupuri.

Preşedintele: Ştiaţi că s'a întocmit o situaţie a efectivelor. Când s'a făcut acest lucru?

Toma Matei: S'a făcut în Martie pentru ca să se ştie care este numărul eventual al aderenţilor.

Preşedintele: Aveaţi vreo cunoştinţă despre o scrisoare trimisă lui **Rădescu** de **Măcelariu** şi ce conţinea?

Toma Matei: Da, s'a scris o scrisoare lui **Rădescu** şi ştiu că a fost trimisă prin ing. **Gheorghiu** la Ambasada Americană, pentru a fi expediată Generalului **Rădescu**. Cuprinsul era să se stăruie din partea lui **Rădescu** pentru obţinerea de armament şi să se obţină şi informaţiuni asupra situaţiei internaţionale.

Preşedintele: Culegea şi **Măcelariu** informaţii şi de unde?

Toma Matei: Ştiu că urma să culeagă informaţii cu caracter militar şi cu caracter economic sau social.

DEPOZIŢIA MARTORULUI CONDEESCU DUMITRU

Este introdus martorul **Condeescu Dumitru**, din Bucureşti, fost Comandor de marină. I se ia jurământul.

Preşedintele: Il cunoaşteţi pe **Horia Măcelariu?**

Martorul Condeescu: Il cunosc pe **Horia Măcelariu**, am făcut serviciul în subordinele d-sale.

Preşedintele: Aţi vorbit cu **Horia Măcelariu** despre vreo acţiune subversivă?

Mart. Condeescu: Da.

Preşedintele: Aţi putea descrie această formă de organizare? Care era forma de organizare?

Mart. Condeescu: Forma de organizare era în grupuri. Grupurile erau formate din câte 4—5 membri. Membrii grupurilor nu se cunoşteau decât numai cei din acelaş grup, numai şefii de grupă se cunoşteau între ei.

Preşedintele: Despre un comitet de conducere v'a vorbit **Măcelariu?**

Mart. Condeescu: Da. Din acest comitet făceau parte **Bujoiu, Măcelariu, Balş, Niţescu, Manu.**

Preşedintele: V'a spus pe cine considera ca şef?

Mart. Condeescu D.: Pe **Bujoiu** în ţară.

Preşedintele: V'a vorbit despre un conducător în străinătate?

Mart. Condeescu D.: Da, spunea că şef suprem este generalul **Rădescu.**

Preşedintele: V'a vorbit **Măcelariu** în legătură cu o serie de ofiţeri? Ce spunea el?

Mart. Condeescu D.: Spunea că după răsturnarea actualului guvern, ofiţerii cari sunt acum în armată vor fi îndepărtaţi din armată cu pierderea drepturilor.

Preşedintele: In legătură cu marina v'a cerut vreo informaţie? Ce anume?

Mart. Condeescu D.: Mi-a cerut informaţiuni cu privire la cadrele acesteia, precum şi la stadiul lucrărilor la vasele scufundate pe Dunăre în timpul războiului.

Preşedintele: V'a spus ceva despre grupul subversiv?

Mart. Condeescu D.: Mi-a vorbit despre răsturnarea guvernului şi de readucerea vechiului regim prin orice mijloace, chiar şi violenţă, numai să vie momentul declanşării.

Acuzatul Măcelariu: Aş dori ca martorul să spună dacă grupul meu trecuse la o formaţiune de luptă.

Mart. Condeescu D.: Ajunsese organizare de luptă.

DEPOZIŢIA MARTOREI LAURA SĂULESCU

Urmează martora **Laura Săulescu**, studentă. Depune jurământul.

Preşedintele: Pe acuzatul **Manu** îl cunoaşteţi?

Mart. Laura Săulescu: Da. Am avut legătură cu el în toamna anului 1946. După proces, mi-a cerut să-i facilitez o întrevedere cu **Fărcăşanu** şi cu **Vintilă Brătianu** să discute o viitoare colaborare în cadrul unei mişcări subversive.

Preşedintele: V'a dat instrucţiuni?

Mart. Laura Săulescu: Da. Ne-a dat îndrumări în anul 1947. Am avut legături cu caracter informativ şi după condamnare, în August 1947. Am primit din partea lui **Manu** instrucţiuni de organizare sub formă de sfaturi.

Preşedintele: Ce cuprindeau?

Mart. Laura Săulescu: Cuprindeau instrucţiuni amănunţite asupra operaţiunilor ce trebuesc îndeplinite în faza de acţiune. Instrucţiunile se refereau la sistemul de organizare pe teren, numărul membrilor care formau grupul şi care era sub comanda centrului condus de d-nul **Manu.** Cuprindea sistemul de legătură al membrilor organizaţi. Condiţiunile ce trebuesc îndeplinite de aceştia; în caz de indisciplină sancţiunile respective; găsirea de gazde sigure, depozite secrete, precum şi reperarea tuturor acelora care erau consideraţi duşmani, ca de pildă cei de stânga. Cuprindea activitatea fiecărui şef de unitate, precum şi cunoştinţele care trebuia să le aibă fiecare şef de unitate, în legătură cu terenul său de activitate, adică să cunoască precis obiectivul ca: poduri de cale ferată, noduri de cale ferată, depozite de muniţiuni şi armament, uzine electrice etc. Cuprindea deasemenea găsirea şi amenajarea terenurilor de paraşutare ce erau necesare pentru paraşutare de armament, echipament, muniţiuni ce trebuiau să vie din străinătate, pe calea aerului. Cuprindea faza de acţiune propriu zisă, adică toate operaţiunile militare, de sabotaj, de ocupare de instituţii, precum şi acţiuni cu caracter special şi cuprindea informaţiuni de radio ascultare. Fiecare membru al grupului nostru subversiv era dator să culeagă informaţii, pe care să le transmită pe cale erarhică biroului central al grupei, pentru ca acest birou să alcătuiască un buletin informativ general, care trebuia retransmis tuturor grupărilor din subordine.

Cam acestea erau instrucţiunile în linii generale şi după cum îmi amintesc, pe care le-am primit dela d-nul **Manu.**

Preşedintele: Acestea erau instrucţiunile generale? (Ii arată dosarul).

Mart. Laura Săulescu: (Văzând dosarul). Acestea erau.

Preşedintele: Când aţi început dv. organizarea grupului subversiv conform instrucţiunilor date de acuzatul **Manu?**

Mart. Laura Săulescu: In luna Februarie 1948.

Preşedintele: I-aţi raportat lui **Manu** referitor la activitatea acestui grup din punct de vedere al organizării?

Mart. Laura Săulescu: Da, şi toate rapoartele făcute i le-am transmis verbal.

Preşedintele: Ce informaţii i-aţi dat cu această ocazie?

Mart. Laura Săulescu: Cu această ocazie i-am dat informaţii — deşi mi-a cerut informaţiuni concrete din punct de vedere militar, administrativ, politic, n'am reuşit să-i dau decât cele ce urmează. I-am vorbit despre aşa zisele formaţiuni armate de intervenţie care ar fi instruite în zona britanică din Germania, conduse de d-nul **Chirnoagă.** I-am vorbit despre instrucţiuni trimise de d-nul **N. Rădescu** în legătură cu pregătirea acţiunii subversive generale, care trebuia să cuprindă toate elementele naţionaliste din ţară. Indată ce această grupare va fi gata făcută, se va transmite lui **N. Rădescu** pentru dispoziţii ulterioare. I-am vorbit despre o acţiune pe care o duce d-nul **Pamfil Şeicaru** în străinătate, pentru a forma o nouă formaţiune politică care urma să se bazeze pe elemente legionare. I-am vorbit despre tratativele care se duc cu d-nul **Nichifor Crainic.** La cererea d-lui **Manu** de a procura informaţiuni militare, am sustras din biroul tatălui meu 3-4 hărţi topografice, pe care i le-am dat să le folosească.

Preşedintele: Dar în ceeace priveşte activitatea voastră i-aţi dat lămuriri?

Mart. Laura Săulescu: Da, i-am dat din punct de vedere al dotării. Ţin să precizez că mi-a ordonat procurarea pe orice cale a armamentului de care aveam nevoie. Deasemenea mi-a ordonat procurarea de echipament, medicamente, hrană conservată şi bani pentru a le avea în depozit în caz de primă urgenţă sau cazuri neprevăzute. I-am arătat că colaboratorul meu **Gh. Dobrescu** face instrucţie cu pistol automat. I-am arătat că unul din membrii grupei noastre deţine un aparat de radio-emisiune şi alte două aparate de radio-transmisiune. Il cheamă **Murguleţ.**

Preşedintele: Aţi primit dispoziţiuni în ajunul plecării acuzatului **Manu?**

Mart. Laura Săulescu: Mi-a prezentat ca înlocuitor pe un

domn **Titi** și mai apoi pe d-nul **Mitică Ionescu**, cu care mi-a ordonat să mențin legătura ierarhică, deoarece prin acesta îmi va trimite din străinătate informațiuni și dispozițiuni.

Președintele: Cunoașteți cari au fost motivele plecării lui **Manu** în străinătate?

Laura Săulescu: In legătură cu obiectul plecării în străinătate a d-lui **Manu**, mi s'a făcut cunoscut sub această formă: „Plec în străinătate pentru a lua legătură cu toate grupurile subversive de acolo, spre a le unifica și a coordona acțiunea lor cu grupele subversive din țară.

Deasemenea, de a lua legături cu reprezentanții anglo-americani spre a-i informa direct asupra potențialului economic și militar al țării, de a coordona acțiunile lor cu mișcarea subversivă din țară, pregătind astfel intervenția armată din străinătate".

Președintele: Cunoașteți ce cuprindea buletinul informativ și cine l'a întocmit?

Mart. Laura Săulescu: **Manu** mi-a făcut cunoscută preocuparea d-sale de a redacta un buletin vast de informații care să cuprindă cu amănunțime toată situația politică și economică a țării și pe acesta va trebui să-l înmâneze reprezentanților anglo-americani. **Manu** mi-a solicitat informațiuni, având în vedere că în acea vreme dețineam funcția de secretară politică a d-lui **Dinu Brătianu**. Informațiunile furnizate au fost toate cu caracter politic: situația partidului liberal, situația partidului țărănesc, memoriile adresate de aceste partide șefului guvernului român, memorandumurile adresate fostului rege, în legătură cu alegerile și cererea ca d-nul **Iuliu Maniu** să nu participe la deschiderea Parlamentului, întrevederile avute de d-nul **Brătianu** cu reprezentanții politici dela noi din țară precum și alte informațiuni de ordin politic.

Președintele: Cunoașteți cu cine avea legături permanente acuzatul **Manu?**

Mart. Laura Săulescu: Știu că avea legătură cu colonelul american **Lowell.**

DEPOZIȚIA MARTORULUI PAUL ZARIFOPOL

Este introdus martorul **Paul Zarifopol**, 41 ani, inginer, domiciliat în București. Depune jurământul.

Președintele: Pe acuzatul **Manu** l-ați cunoscut?

Mart. Zarifopol: Da, de mult.

Președintele: Ați aflat că desfășura o activitate subversivă? In ce împrejurări ați aflat?

Mart. Zarifopol: Am aflat în timpul când îl vedeam mai puțin, în timpul proceselor Sumanelor Negre. Dar după aceea l-am văzut mai mult și mi-am dat seama că are o activitate, adică mi-a spus el.

Președintele: V'a cerut **Manu** ca după plecarea lui să faceți legătura între grupul său subversiv și Misiunea Americană?

Mart. Zarifopol: Da, când s'a decis să plece, mi-a spus că vrea să păstreze o legătură cu grupul lui din țară.

Președintele: Cu cine trebuia să faceți legătura?

Mart. Zarifopol: La americani era col. **Lowell** și la englezi **William Wats.** Pentru ca să pot face această legătură, am fost cu **Manu**, care m'a prezentat col. **Lowell.** La **Wats** nu am fost pentrucă îi cunoșteam și eu.

Președintele: In ce scop trebuia să faceți legătura?

Mart. Zarifopol: In scopul trimiterii de corespondență între **Manu** și prietenii lui din țară. Colonelul **Lowell** spunea că primește scrisorile adresate lui direct de **Manu** din străinătate, pe care o să le citească și depinde de conținutul lor dacă o să le transmită mai departe, adică mie. Eu urmam să le transmit prietenilor lui **Manu.** Apoi, trebuia să iau scrisorile dela prietenii lui **Manu** și să le dau colonelului **Lowell** pentru transmitere. Având în vedere condiția pusă de Col. **Lowell,** am vorbit de posibilitatea transmiterii de corespondență prin d-nul **Watson** dela Legația Engleză. Și peste 2—3 zile **Manu** mi-a comunicat că a vorbit cu **Watson** și că a acceptat. Și eu l-am văzut cu 2 zile mai târziu și a confirmat că a acceptat să facă transmiterile.

Președintele: V'a prezentat acuzatul pe cineva din partea

grupului subversiv, din partea căruia urmau să se facă transmiterile?

Mart. Zarifopol: Evident, altfel nu se putea face transmiterea. Mi-a prezentat pe cineva sub numele de **Dan Popescu,** care am aflat mai târziu că este **Dan Zamfirescu.** A doua persoană cu care mi-a făcut cunoştină a fost **Titi Constantinescu.** Şi a treia persoană — cu circa două zile înainte de plecare — **Mitică Ionescu,** pe care îl puteam găsi în Bucureşti, în cazul că primeam ceva dela **Manu** şi care era funcţionar la magazinul fost Leonida.

Preşedintele: V'a dat **Manu** dispoziţia să aranjaţi trimiterea unei sume de bani lui **Comaniciu** la Paris?

Mart. Zarifopol: Ţin minte că tot cu 2 zile înainte de plecarea lui, mi-a spus că ar vrea să trimită lui **Comaniciu** la Paris circa 1000 dolari şi m'a întrebat dacă m'aş putea duce la col. **Lowell** ca să-l întreb dacă poate trimite aceşti bani în străinătate contra lei la Bucureşti.

DEPOZIŢIA MARTORULUI BRANCOVICI MIHAIL

Se introduce martorul **Brancovici Mihail,** doctor în medicină, domiciliat în Bucureşti, depune jurământul.

Preşedintele: Cum şi în ce împrejurări l-aţi cunoscut pe acuzatul **Manu?**

Brancovici: L-am cunoscut la câteva luni după rebeliune, pentrucă era dintre şefii legionari, eu însumi fiind legionar.

Preşedintele: Şi ai avut necontenit legătură cu el?

Brancovici: Da, am avut. A locuit la mine în casă.

Preşedintele: Când ai aflat de existenţa grupului subversiv al lui **Manu?**

Brancovici: Am asistat la alcătuirea grupului subversiv al lui **Manu.** Acest grup era alcătuit din: **Nicolae Chiselicescu, Georgel** Demetrescu, Dr. **Nicolae Hodoş, Dan Zamfirescu,** şi la care s'a raliat mai târziu şi **Mitică Ionescu.**

Preşedintele: Care era scopul urmărit de **Manu** şi de grupul său?

Brancovici: Scopul urmărit de **Manu** şi de grupul său era ca să facă propagandă, să găsească colaboratori printre militarii deblocaţi, comprimaţi sau epuraţi, să găsească aderenţi între ceilalţi legionari şi să pornească o acţiune subversivă împotriva actualei aşezări a statului.

Preşedintele: I-aţi prezentat la cerere acuzatului **Manu** pe **Măcelariu, Enculescu, Dan Ştefănescu?**

Brancovici: Da.

Preşedintele: Ce s'a discutat cu acuzatul **Manu** şi ce s'a stabilit?

Brancovici: Amiralul **Măcelariu** ne-a anunţat odată — fiind şi eu prezent că **Mircea** — numele conspirativ al generalului **Aldea,** a vorbit cu fostul rege care l-a încuviinţat să formeze un grup de conducere centrală a tuturor grupelor contra regimului aşa că de azi înainte vom lucra sub egida şi a regelui. **Enculescu** era maior în armată şi inginer trimis în diferite fabrici de armament de unde aducea informaţii lui **Manu** de ceeace se petrece în acele fabrici. **Manu** a redactat un buletin informativ, care a fost predat palatului prin **Despina Hodoş,** iar fostul rege s'a declarat mulţumit şi l-a încurajat, apoi l-a predat americanilor. Aceasta s'a făcut la cererea ziaristului american **Stevenson,** apoi de **Manu** personal prin **Alimănişteanu** generalului **Schuyler.** Iar la englezi era făcut cunoscut prin intermediul colonelului **Hodoş,** de englezul **Watson.**

Preşedintele: Cine i-a dat informaţii şi l-a ajutat în întocmirea acestui buletin?

Martorul: A fost ajutat de amiralul **Măcelariu** care a procurat informaţii de ordin militar, de **Georgel Dumitrescu** care a dat informaţii de ordin economic, de **Dan Ştefănescu,** informaţii la C.F.R. şi Ministerul de Externe, de către **Bujoiu,** informaţii de ordin minier de pe Valea Jiului şi de către **Vintilă Brătianu.**

DEPOZIŢIA MARTORULUI DRAGOŞ HOINIC

Este introdus martorul **Dragoş Hoinic,** de 27 ani, student, din Bucureşti, care depune jurământul.

Preşedintele: Când aţi părăsit ţara?

Mart. Dragoş Hoinic: Am părăsit ţara în Martie 1941.
Preşedintele: Unde v'aţi stabilit?
Dragoş Hoinic: La Rostock în Germania, apoi în lagărul de concentrare Buchenwald, Viena, Lintz.
Preşedintele: In străinătate cu cine aveaţi legături?
Dragoş Hoinic: Am stat cu întreaga grupă de legionari aflatori în Germania la Rostock.
Preşedintele: Pe **Mailat** l-aţi cunoscut?
Dragoş Hoinic: L-am cunoscut în 1941 la Rostock.
Preşedintele: Ştiaţi cu cine avea el legături?
Dragoş Hoinic: In 1948 am aflat că avea legături cu serviciul american de spionaj.
Preşedintele: **Borobaru** cine este?
Dragoş Hoinic: Este secretarul lui **Horia Sima.**
Preşedintele: Cu cine aveaţi legături mai multe?
Dragoş Hoinic: Ştiu că se întâlnea cu **Mailat**, cu **Dimitriu** la Salzburg, cu **Sima** avea legături, dar nu l-am văzut împreună cu el.
Preşedintele: De cine aţi fost însărcinat cu misiunea de curier?
Dragoş Hoinic: De **Teodorescu.**
Preşedintele: Aţi primit ceva instrucţiuni şi cerneală simpatică şi dela cine?
Martorul: Am primit instrucţiuni şi cerneală simpatică prin **Gogu Gheorghiu** dela **Mailat.**
Preşedintele: Ştiaţi de unde provine?
Martorul: Dela americani.
Preşedintele: Ce materiale aţi transportat în străinătate?
Dragoş Hoinic: Material informativ pe care l-am predat lui **Mailat.**
Preşedintele: Ştiaţi cui era destinat?
Dragoş Hoinic: Americanilor.
Preşedintele: Cu ce legionari a avut în ţară legături **Eugen Teodorescu?**
Dragoş Hoinic: Ştiu că cu **Negulescu, Petraşcu, Corneliu Decebal Andrei.** Cu alţii nu mai ştiu.

Procurorul: Dacă ştie martorul că **Petraşcu** ştia cu ce se ocupă **Eugen Teodorescu?** Şi dacă ştia că d-ta eşti curier?
Dragoş Hoinic: Ştia.

DEPOZIŢIA MARTORULUI NEAGU LUNGU

Este introdus martorul **Neagu Lungu** care depune jurământul.
Preşedintele: L-aţi cunoscut pe **Eugen Teodorescu?**
Martorul Neagu Lungu: Da. In timpul studenţiei, în toamna 1932 şi în primăvara 1933. L-am întâlnit apoi la diverse congrese studenţeşti. L-am reîntâlnit în 1937. Am avut numai legături de prietenie.
Preşedintele: Cunoşti ce calitate deţinea **Teodorescu** în grupul legionar constănţean?
Neagu Lungu: Pe vremea aceea **Teodorescu** se ocupa exclusiv de legionarii judeţului Constanţa. Din acest grup făceau parte **Traian Boeru, Puiu Traian, Socariciu Eremia, Morărescu Octavian, Constantinescu Ioan, Constantinescu Puiu, Morărescu Dumitru, Coman Cosmin** şi **Popa Tiberiu.**
Preşedintele: Când a plecat **Eugen Teodorescu** în Germania?
Neagu Lungu: Cred că în luna Februarie—Martie 1941.
Preşedintele: Au plecat şi alţii cu el?
Neagu Lungu: Tot atunci trebuiau să plece: **Socariciu Eremia, Ghiţă Stoia, Puiu Traian** şi **Traian Boeru.**
Preşedintele: După ce s'a reîntors din Germania cât timp l-ai găzduit d-ta?
Neagu Lungu: Eugen Teodorescu s'a reîntors în jurul datei de 10 Iulie 1947 şi eu l-am găzduit vreo 8 sau 10 zile.
Preşedintele: Când a venit a doua oară din Germania l-ai văzut? Şi de cine era însoţit?
Neagu Lungu: A doua oară a venit între 15 şi 20 Noembrie, însoţit de **Ghiţă Stoia.**
Preşedintele: Ghiţă Stoia cât timp a stat şi unde a plecat după aceea?
Neagu Lungu: A plecat imediat. Cred că în Germania, întru-

cât mai târziu am primit o telegramă prin care anunța că a sosit cu bine. Telegrama era semnată cu un nume evreesc.

Preşedintele: Avea **Teodorescu** bani asupra lui? Şi câți anume?

Neagu Lungu: Mi-a dat mie cu titlu de împrumut 30.000 lei.

Preşedintele: De alte sume aveți cunoștință?

Neagu Lungu: Nu, de alte sume n'am cunoştinţă.

Preşedintele: Dar el în cele 6 luni din ce trăia?

Neagu Lungu: Dacă mi-a împrumutat bani... Banii pe care mi i-a dat în păstrare spunea că nu vrea să-i aibă asupra lui.

Preşedintele: Ceva informații asupra producției petrolifere v'a cerut **Teodorescu?**

Neagu Lungu: I-am dat în Decembrie 1945 şi în Ianuarie şi Februarie 1946 date comparabile cu 1938 şi 1939, deasemenea i-am dat date asupra situației producției petrolifere dela 23 August 1944 până la 31 Decembrie 1947.

Preşedintele: Ați primit ceva instrucțiuni dela **Teodorescu** în legătură cu primirea şi predarea corespondenței?

Neagu Lungu: Da, mi-a atras atenția că trebue să fiu foarte atent atât la primire, cât şi la predare, ca să nu se observe ceva. Deasemenea mi-a atras atenția să stabilesc data şi locul întâlnirii următoare, când trebue să primesc sau să predau ceva.

Preşedintele: V'a spus ceva şi în legătură cu corespondența străină?

Neagu Lungu: Asupra corespondenței primite din străinătate nu mi-a spus nimic.

DEPOZIȚIA MARTORULUI ANDREI DECEBAL CORNELIU

Este introdus martorul **Andrei Decebal Corneliu**, student în vârstă de 29 ani, domiciliat în Bucureşti, care depune jurământul.

Preşedintele: Când ai fost atras în mişcarea legionară şi ce rol ai avut?

Martorul Andrei Decebal Corneliu: In 1936, îndeplinind diferite funcțiuni în cadrul Frăţiilor de Cruce.

Preşedintele: Pe acuzatul **Petraşcu** îl cunosti?

Andrei Decebal: Da.

Preşedintele: Şi pe **Teodorescu** şi pe **Chioreanu?**

Andrei Decebal: Da.

Preşedintele: Pe **Horia Sima** l-ai cunoscut?

Andrei Decebal: Da.

Preşedintele: Ai avut legături cu el?

Andrei Decebal: Da.

Preşedintele: Când ați fugit din țară, unde v'ați stabilit?

Andrei Decebal: In Germania, la Rostock, la Buchenwald, Viena şi Berlin.

Preşedintele: Când ați venit în țară şi în ce scop?

Andrei Decebal: Am venit după ce m'am căsătorit în 1947, prin Martie.

Preşedintele: De când ați început să lucrați cu **Teodorescu** cu privire la strângerea informațiilor?

Andrei Decebal: In Ianuarie 1948.

Preşedintele: Din ordinul cui ați organizat acest serviciu de informații?

Andrei Decebal: Din ordinul lui **Vică Negulescu.**

Preşedintele: Petraşcu a aprobat înființarea acestui serviciu?

Andrei Decebal: Da.

Preşedintele: Cari sunt instrucțiunile primite de acuzatul **Eugen Teodorescu** în legătură cu strângerea acestor informații?

Andrei Decebal: Instrucțiunile au fost în sens de a se strânge informații din domeniul militar, politic, economic, atât din Bucureşti, cât şi din provincie.

Preşedintele: Ce făceați cu materialul informativ strâns?

Andrei Decebal: Era trimis în străinătate lui **Horia Sima** prin Serviciul de Spionaj american, prin curieri speciali.

Preşedintele: Cunoaşteți că acuzatul **Eugen Teodorescu** a venit în țară pentru organizarea acestui serviciu şi cu aprobarea lui **Horia Sima?**

Andrei Decebal: Da.

Preşedintele: Ştiați că **Eugen Teodorescu** era plătit de americani pentru această chestiune?

Andrei Decebal: Da.

Președintele: Cine mai avea cunoștință că informațiunile erau pentru serviciul de spionaj american?

Andrei Decebal: Nicolae Petrașcu și Nistor Chioreanu.

Sunt strigați pe rând generalul **Mardare, Bădărău, Plesnilă Eugen.** Parchetul renunță la audierea acestor martori. Deasemenea și apărarea.

Ședința se ridică la orele 19,30.

RECHIZITORIILE

ŞEDINŢA DIN 31 OCTOMBRIE 1948

RECHIZITORIUL PRIM-PROCURORULUI COL. CONST. STANCIU

Preşedintele: Are cuvântul în acuzare d. prim procuror colonel **Stanciu Constantin.**

Colonel **Stanciu Constantin:**

Domnule Preşedinte,

Domnilor Judecători,

In cele trei zile de desbatere a acestui proces, ţara întreagă a luat cunoştinţă de odioasele crime pe care acuzaţii-exponenţi ai fostelor clase stăpânitoare, exploatatoare, — le-au pus la cale împotriva poporului nostru muncitor, împotriva patriei noastre, împotriva Republicei Populare Române.

Aceste desbateri au făcut şi mai mult cunoscută duşmănia claselor exploatatoare şi a cercurilor imperialiste străine împotriva poporului nostru, împotriva Statului nostru popular.

Desbaterile ne-au arătat că nu există nici o crimă, pe care acuzaţii — aflaţi în slujba serviciilor de spionaj ale ţărilor imperialiste — să n'o fi conceput, pregătit şi executat pentru subminarea regimului nostru de democraţie populară, cu scopul de a reinstaura vechiul regim de exploatare, de asuprire, regimul burghezo-moşieresc.

Nu există nici o crimă prevăzută de Codicele noastre penale, de legile de apărare a securităţii poporului, pe care acuzaţii să n'o fi pus la cale.

Din recunoaşterile acuzaţilor, din depoziţiile martorilor, s'a stabilit că această activitate criminală a acuzaţilor a început odată

cu începutul lichidării vechiului regim și cu începutul construirii unui Stat cu adevărat democratic, un stat popular.

S'a constatat că activitatea criminală a acuzaților a început îndată după 23 August 1944, când prin lovitura de măciucă aplicată de Armatele Sovietice, eliberatoare, trupelor hitleriste pe frontul dela Iași a fost eliberată țara noastră, și când sub presiunea masselor, sub presiunea poporului, a fost alungat regimul fascist al lui Antonescu.

Incă de atunci, după cum se vede din mărturisirile acuzaților și depozițiile martorilor, burghezia și moșierimea din țara noastră, încurajate de cercurile imperialiste anglo-americane, și-au început acțiunea lor criminală urzind la început o plasă de minciuni și calomnii împotriva masselor muncitoare, împotriva conducătorilor ei, pentru a micșora încrederea poporului muncitor în lupta pentru un trai mai bun, pentru un regim cu adevărat democratic.

Pe măsură ce poporul nostru își lua soarta în propriile sale mâini, și dușmanul rămânea fără nici o bază de masse, dovedindu-se rupt și izolat de popor, străin de interesele si năzuințele populare, — reprezentanții claselor exploatatoare treceau la o activitate ascunsă, subversivă, la complot, la terorism, la sabotaj și spionaj.

In această activitate dușmănoasă și criminală se regăseau la un loc foștii moșieri care trăiseră din sudoarea țărănimii noastre, marii industriași care exploatau sângeros pe oamenii muncii, criminalii de războiu fasciști, cu cugetul încărcat de nenumărate crime, rămășițele legionarilor, profesioniști ai crimei, slugi plătite ale Gestapoului și apoi ale spionajului american, toate lepădăturile și scursorile unei societăți bazate pe jaf, pe crimă și înșelăciune.

Cine sunt acuzații din boxă?

Declarațiile lor, mărturiile ne spun:

Inginerul **Popp Alexandru**, fost director general la Reșița, fost reprezentantul societății într'o serie de consilii de administrație în care Reșița era interesată; fost în consiliul de administrație al soc. Astra; fost președinte al soc. navală Galați, fost în consiliul de administrație al soc. Mărgineanca; fost în consiliul de administrație al UGIR-ului; fost sprijinitor al regimului Antonescu, fost legionar.

Inginerul **Bujoiu Ioan**, fost director general al societății Petroșani, fost proprietar al soc. Lupeni, fabrică de produse metalurgice; fost în consiliul de administrație al societății Petroșani, Lupeni, Vlahița, Viscoza; fost de 2 ori ministru în guvernul **Tătărăscu** în timpul dictaturii fostului rege **Carol**.

Inginerul **Balș Alexandru**, fost la întreprinderea Astra Română-Câmpina, fost la societatea Petroșani subdirector tehnic, director și apoi director general în locul lui **Bujoiu**.

Inginerul **Gheorghiu**, fost director general al soc. Creditul Minier.

Mărgineanu, fost profesor la Cluj, epurat pentru atitudine antidemocratică; fost la Reșița; pentru activitate antiromânească, numit profesor la Colegiul Bard din New-York.

Dr. **Bontilă**, fost profesor.

O altă grupă, grupa legionarilor, asasini și spioni de profesie, acei care mai înainte au vândut țara Gestapoului german, și acum încercau să vândă țara imperialiștilor anglo-americani. Acei cari au ars soldații români cu petrol, acei care slugăriseră pe capitaliști, acei care stăteau smirnă în fața lui **Auschnitt** și a lui **Bujoiu**, pentru a-și primi solda, prețul serviciilor aduse exploatatorilor împotriva muncitorilor și țăranilor; acei care au venit în țară pe calea aerului, transportați de avioane germane cu misiunea de a institui bande teroriste, a organiza comploturi în spatele armatei române care lupta pentru eliberarea Ardealului.

Aceștia sunt legionarii: **Petrașcu Nicolae, Chioreanu Nistor, Teodorescu Ștefan, Manu Gheorghe.**

Apoi **Măcelariu**, fost amiral antonescian epurat din armată pentru atitudine antidemocratică, implicat în procesul **Aldea** și condamnat la muncă silnică pe viață în contumacie.

Șeful lor **Max Auschnitt**, fost stăpân la Reșița, fost acționar la Uzinele Hunedoara, interesat cu capital în Industria fierului Goldenberg, în Industria Românească, proprietar de exploatări de păduri în Banat și Moldova; interesat în Magazinele Unite Soco-

met, interesat la fabricile de zahăr şi Comerţul Bancar din ţară; coproprietar la Monaco, Wickers şi Westminster Bank.

In America, coproprietarul societăţii de Credit şi investiţiuni şi coproprietarul întreprinderii Trading Company for Orient.

Domnule Preşedinte,

S'ar putea creia impresia că urzeala acestui complot ar fi început la masa dela Marea Finanţă, de care s'a vorbit atât de mult. Acest complot începe chiar din vremea când massele populare descătuşate porniseră cu avânt să cucerească un regim nou, un regim cu adevărat democratic, să construiască o Românie liberă şi independentă. Aceasta nu era pe placul claselor exploatatoare, legate prin nenumărate fire de capitalul internaţional, de cercurile imperialiste străine. Astfel, acuzaţii au început chiar imediat după 23 August 1944 să răspândească o serie întreagă de calomnii, anecdote şi bârfeli mincinoase, transmise dela om la om, dela grupă la grupă, cu un scop bine determinat, acela de a produce desorientare, de a desorienta massele muncitoare, de a produce neîncredere în conducătorii acestora.

Dovadă elocventă despre acest lucru sunt mărturiile acuzaţilor. Iată ce declară acuzatul **Bujoiu:**

„In toamna anului 1944, am pornit o acţiune ce tindea la crearea unui curent de opinie publică ostil partidelor muncitoreşti şi în special Partidului Comunist Român".

Acuzatul **Gheorghiu** confirmă declaraţia:

„In toamna anului 1944 pe timpul când eram director general la societatea Creditul Minier am început o acţiune ostilă mişcării muncitoreşti şi în special ostilă Partidului Comunist Român. Scopul era acela de a asigura conducerea ţării prin intermediul unuia din vechile partide sau o coaliţie a acestora cu Partidul Social Democrat aşa cum era reprezentat de **Titel Petrescu**".

Toată această activitate avea caracter subversiv. La baza ei se găseau aşa numitele „Grupe de rezistenţă" care mai târziu vom vedea că aveau să se transforme în grupe de luptă, trecând la acţiune pe teren.

Incă înainte de 6 Martie, se găseau în cuprinsul ţării două grupe duşmane poporului muncitor:

Partidele aşa zise legale, ale lui **Maniu, Brătianu** şi **Titel Petrescu,** care duceau o luptă făţişă de subminare a acţiunii de organizare a muncitorimii şi a luptei pe care muncitorimea o ducea în fruntea masselor populare, iar pe de altă parte aceste grupe aşa zise „de rezistenţă" şi a căror activitate este cea de care ne ocupăm aci.

Când la 6 Martie 1945 massele populare aduc şi impun la cârma ţării un guvern democrat, forma de manifestare a acuzaţilor se schimbă imediat. Din grupe de transmitere de calomnii se transformă în grupe de acţiune subversivă. Trebue să reamintesc Tribunalului că partidul condus de **Maniu** organizase grupele subversive descoperite şi judecate în procesul din 1947.

Iată deci că masa dela Marea Finanţă despre care s'a vorbit aşa de mult găseşte în fiinţă aceste grupe. Ce era această masă dela Marea Finanţă? Era masa la care erau de faţă reprezentanţii moşierimii şi burgheziei româneşti chemate de către agenţii cercurilor imperialiste anglo-americane să-şi unească eforturile pentru răsturnarea încă din faşă a regimului pe care poporul şi-l dorea.

Cine a participat la această masă? **Melbourne, Popp, Mărgineanu** şi alţii. Aci s'au trasat obiective. Aci **Auschnitt** şi **Melbourne** după ce mai înainte luaseră contact cu **Maniu, Brătianu, Titel Petrescu,** au trasat obiectivele burgheziei româneşti.

Ce spunea **Melbourne?** In una din declaraţiile acuzaţilor se spunea că **Melbourne** a declarat: Este al doisprezecelea ceas pentru burghezia românească. Ea să înţeleagă că trebue să participe efectiv pentru a sprijini acţiunea grupurilor subversive care la momentul oportun să intervină cu forţa pentru răsturnarea regimului democrat, că burghezia românească are datoria să finanţeze masiv partidele politice ale lui **Maniu, Brătianu** şi **Titel Petrescu,** pentru a duce cu efect lupta împotriva regimului, că pentru a produce desorientare, apă tulbure în care să poată pescui, burghezia românească are datoria să treacă la sabotaj economic şi financiar. In plus vârfurile burgheziei au datoria să contribue cu informaţiuni cât mai ample, pentru ca atât grupele subversive, cât şi cercurile imperialiste ale unor state străine să fie bine informate asupra celor ce se petrec în ţară.

Iată dar, obiectivele trasate la masa dela Marea Finanţă.

Să trecem acum la acţiunea grupurilor de spioni, trădători şi sabotori.

Am arătat că aceste grupuri au mers împreună. Pentru a vedea modul cum s'a desfăşurat acţiunea lor, voi vorbi mai întâi despre forma pe care o aveau aşa cum reese din depoziţiile martorilor. Aceasta ne va uşura ulterior să găsim pe conducătorii respectivi, să vedem măsurile care s'au luat şi cum a evoluat acest complot.

In această privinţă **Măcelariu** a declarat: şeful avea legături în sus, iar grupurile nu aveau voie să se cunoască între ele.

In această privinţă am primit instrucţiuni dela **Bujoiu** care a numit forma de organizare **„Spic"**.

Tot aşa şi **Manu** în „Instrucţiunile generale" spunea că scara ierarhică este de tip piramidal, fiecare element ales fiind în legătură numai cu subordonaţii săi şi cu şefii ierarhici. Ce se deduce de aici? Forma absolut conspirativă: grupuri mici de 4—5 oameni al căror şef avea legătura numai cu un om. Această restrângere la maximum a acţiunii nu era determinată numai de teama de organele puterii populare. Ea era în primul rând conspiraţie faţă de popor, teama de mânia poporului, necruţătoare cu cei ce atentează la libertăţile şi cuceririle sale democratice. Ticăloşia acestei acţiuni, duşmănia ce respira în ea împotriva poporului muncitor, restrângea dela început baza acţiunii la câteva grupuleţe jalnice, fierbând de ură împotriva poporului şi svârcolindu-se neputincioase în faţa unităţii de nesdruncinat a masselor muncitoare.

In aceste condiţii se desfăşura acţiunea a două grupe bine distincte: grupa acuzatului **Popp** şi grupa acuzatului **Bujoiu.** Aceste grupe şi-au asigurat o mare conspirativitate. Instrucţiunile spuneau: In principiu trebue evitată orice corespondenţă sau rapoarte scrise. Dacă totuşi contactul se face lateral prin curier sau radio, corespondenţele să fie făcute prin prescurtări, semne convenţionale, în nici un caz nu se vor da nume clare. Se vor evita convorbirile telefonice.

Măcelariu declară: Având în vedere situaţia, subsemnatul am propus pentru a lua contactul în cazul dispariţiei noastre să

stabilim locuri şi să ne căutăm unii pe alţii. Semn de recunoaştere o monedă de 5 lei, răspuns ac de siguranţă. Iar pentru grupele inferioare, „Vin de pe Caraiman", „Soarele răsare dimineaţa". Astfel grupele îşi asigură conspirativitatea.

După descoperirea şi strivirea activităţii subversive a fostului complot **Maniu** condus tot de reprezentanţii cercurilor imperialiste anglo-americane, hidra reacţionară a scos un alt cap. Acesta de aici din boxă. Toţi acuzaţii vin să declare: In momentul arestării lui **Maniu,** şi în special în momentul condamnării lui s'a produs panică şi desorientare în rândurile noastre. Dar a fost suficient să treacă aceasta, pentrucă stăpânii lor de peste hotare să cheme la ordine grupele subversive pentru a le redresa şi a le da noui instrucţiuni. **D. Melbourne** compromis din plin la procesul **Maniu** a trebuit să părăsească ţara. Un altul vine să-i ia locul **D. Leverich.**

Ce s'a întâmplat la plecarea lui **Melbourne** o spune acuzatul **Popp:** „Impreună cu **Mărgineanu** ne-am prezentat la d. **Melbourne** de faţă fiind şi **Leverich. Melbourne** mi-a comunicat că legătura de aici înainte între noi şi Washington va fi făcută prin **Leverich.** Noi trebue să luăm măsuri pentru ca să nu se mai întâmple ceeace s'a desconspirat la procesul **Hamilton** când acte strict confidenţiale au fost descoperite de Siguranţa Statului Român".

De aci înainte activitatea grupelor devine şi mai subversivă, legătura se face cu mai multă discreţie. Planul de acţiune însă capătă forme concrete. Iată ce declară acuzatul **Mărgineanu** din acest punct de vedere: „Până la paraşutarea armamentului şi trupelor, formaţiunile noastre armate trebuiau să atace depozitele de armament, podurile şi tunelele, să ocupe ministerele şi instituţiile, să treacă la atentate împotriva persoanelor din guvern" etc. Acuzatul **Popp** confirmă cele declarate de **Mărgineanu** şi el spune: „grupele teroriste trebuiau să desorganizeze traficul feroviar, să atace principalele noduri de comunicaţie, să organizeze o poliţie de siguranţă, să ocupe aerodroamele şi terenurile de aterisaj şi să instaureze noul guvern".

Acelaş plan absolut identic îl găsim la grupa lui **Bujoiu.** Citez din declaraţia acuzatului **Balş:** „La momentul anunţat urma să se provoace desorganizarea traficului feroviar, desorganizarea

funcționării aparatului de Stat, prin atacarea instalațiilor feroviare, a instituțiilor publice și în general a centrelor vitale. Deasemeni trebuiau atacate depozitele militare cuprinzând armament, munițiuni, carburanți, medicamente și alimente".

Din acest punct de vedere **Manu** depășește pe toți ceilalți, pentrucă el a pășit la organizarea în detaliu, nominală, a atribuțiunilor celor de sub ordinele lui. Fără îndoială complotul astfel organizat își fixase scopurile. Dar este dela sine înțeles, că un astfel de complot fără asigurarea unui armament suficient este ineficace. Iată ce declară **Manu**: „Șefii locali au primit dispozițiuni să caute armamentul rămas în diferite locuri în urma războiului, și fiecare membru în parte să îngrijească de armamentul personal cu minimum de munițiuni".

Tot el vorbește despre armamentul din garsonierele unor aderenți și așa mai departe.

Un alt martor aparținând grupului **Popp** declară: „In ceeace privește înarmarea, aceste formațiuni posedau arme albe provenite din luptele dela 23 August, din timpul rebeliunii legionare, dela generalul **Rădescu** și o parte cumpărate dela subofițerii deblocați care le vindeau Partidului Național Țărănesc, pe prețuri derizorii. Un stoc de arme albe le procurase un inginer dela atelierele din Brașov, care au fost distribuite pe oameni".

Declarații identice face martorul **Tobă**, care confirmă că grupurile dispuneau de suficiente arme de foc și arme albe. Iată dar grupele organizate și înarmate cu scopuri bine definite.

Unul dintre acuzați vroia să ridice permanent în timpul desbaterilor un incident, voia să demonstreze în timpul acestor desbateri că grupa lui conspirativă nu a avut așa de mulți oameni. Noi suntem de acord cu aceasta. El n'a avut și nici nu putea să aibă mulți oameni. Acestea sunt grupulețe pe care poporul român însuflețit de patriotism le încercuește și le izolează

Aderenții respectivi au fost oameni puși în slujba intereselor străine. Pentru aceasta ei erau plătiți. Acuzatul **Bujoiu** declară: „Pe la mijlocul lunei Noembrie dr. **Bontilă** m'a pus în contact cu principalul său colaborator **Ion Tobă**. Banii s'au dat lui **Tobă** 70 de milioane lei în câteva rate în scopul ca să se organizeze și să

se echipeze câteva centre regionale ale organizației conduse de **Bontilă**". Mai departe martorul **Tobă** a confirmat aceasta.

Acuzatul **Balș** declară: „Inginerul **Bujoiu** mi-a încredințat un fond secret provenit dela societatea Lupeni, rezultat din suprapreţul vânzărilor la negru. Acest fond varia lunar, ajunsese la 300 miliarde lunar în preajma stabilizării. **Bujoiu** mi-a dat dispoziții să fac diferite plăți la partidele politice sau la persoanele care activau în grupările subversive împotriva regimului".

Un altul declară: „nu pot preciza în general cam ce sumă am primit pentru toate aceste formațiuni înarmate, știu însă că cea mai mare sumă a fost egală cu valoarea a 10 medalii înainte de alegeri și apoi suma ajungând la 35 de milioane".

Alt martor **Tomescu Ștefan** declară: „sume diverse am primit dela **Popp**. Ele totalizează aproximativ un miliard de lei până la stabilizare și 300 de mii de lei după stabilizare. Deosebit de aceasta am mai primit și altele".

Dar pentrucă am ajuns la capitolul financiar din planul inițial trasat de **Melbourne**, urma ca partidele istorice ca și grupele subversive să fie masiv finanțate de burghezia românească. Această finanțare s'a făcut așa cum am arătat la grupele subversive. Să vedem ce sume s'au plătit partidelor istorice pentru a putea duce lupta lor împotriva regimului democratic.

Acuzatul **Balș** declară: „că s'a plătit pentru campania electorală din anul 1946, Partidului Național Țărănesc Maniu, prin Mircea Ionescu, 50 de milioane de lei. Din alt fond s'a plătit P.N.L. aceiași sumă, din alt fond s'a plătit lui **Titel Petrescu**. Ulterior în primăvara anului 1947 am plătit după câte îmi amintesc o sută — două sute de milioane lei pentru **Maniu** prin **Radovan** și Partidul Național Liberal, prin **V. Brătianu**".

Acuzatul **Popp** nu se lasă mai prejos și arătând ce reprezenta el pentru capitalismul românesc, a plătit numai lui **Brătianu** și **Maniu** 3 miliarde de lei în prima jumătate a anului 1947, iar în 1946, la ordinele lui **Auschnitt** 1 miliard de lei.

Asupra metodelor prin care se realizau aceste fonduri, dacă ele proveneau sau nu din buzunarul acuzaților vom vorbi la alt capitol.

Iată dar, cum aceste grupe erau finanțate din plin de acuzații din boxă.

Era oare posibilă desfășurarea de sine stătătoare, în interiorul țării, a activității acestor grupe izolate încercuite de massa mare a poporului muncitor? Fără îndoială că nu. Ele s'ar fi atrofiat, s'ar fi sinucis, dacă putem spune așa. Dar ele primeau oxigen, primeau inițiere, primeau încurajare și sprijin din exterior: dela cercurile imperialiste.

Aceasta a demonstrat cu prisosință procesul **Maniu** din 1947, aceasta a demonstrat cu prisosință declarațiile acuzatului **Popp** și **Mărgineanu**, care recunosc că au primit instrucțiuni din afară cum să organizeze și să subvenționeze aceste grupuri teroriste.

Mai mult încă, văzând că nu este posibil ca activitatea grupelor să fie dusă cu puținele lor mijloace în armament, echipament și muniții, au primit asigurări formale dela cercurile imperialiste că la momentul oportun vor primi și armamentul respectiv.

Desigur, Domnule Președinte, și domnilor judecători, se pune întrebarea: în definitiv ce interese aveau aceste cercuri străine în Țara Românească? Declarațiile acuzatului **Popp** aruncă o lumină asupra acestor interese: „Interesele americanilor erau: menținerea inflației în anumite sectoare, inevitabil legate de prezența comerțului, menținerea unui teren liber pentru investiții, piața de desfacere, aceasta oferind în Țara Românească o rentabilitate mai mare pentru capitalul american decât la el acasă".

Dar care erau interesele acuzaților din boxă? Tot **Popp** în declarațiile lui ne arată: „pentru partidele istorice și conducătorii lor a existat siguranța că numai prin reîntoarcerea la vechiul regim, posibilă numai prin sprijinul americanilor, partidele vor putea exista, menținând astfel privilegiile anumitor pături sau categorii de oameni, din care categorie făceau parte cadrele de conducere ale acestor partide".

„Pentru mine, — spunea **Popp** — și pentru ceilalți conducători aveam convingerea că numai prin menținerea vechiului regim ne vom putea menține situația unei stări și unui fel de viață,

iar pentru unii dintre noi se oferea posibilitatea de a ajunge capitaliști cu avantagiile respective".

Bujoiu declară și el: „Convingerile noastre care au dus la desfășurarea întregei activități subversive erau în concordanță cu interesele și concepțiile politice anglo-americane".

Cele arătate mai sus arată concret interesele urmărite de puterile imperialiste și de cercurile capitaliste din țară. Aceste motive i-au determinat ca după procesul **Maniu** să-și pună toate speranțele și tot sprijinul lor în acest al doilea cap al hidrei care trebuia întărit și sprijinit pentru atingerea scopurilor lor.

Iată din acest punct de vedere ce declară **Popp**: „Paralel cu dirijarea americanilor, englezii au fost informați asupra acțiunii subversive, a desvoltării și rezultatelor ei, atât de mine cât și de **Auschnitt** prin **Ștefănescu**. Englezii prin **Ștefănescu** au transmis și îndrumări în privința organizării acestei mișcări".

Indrumările deci, și conducerea grupelor complotiste se făceau de către cercurile imperialiste, anglo-americane, indirect prin Auschnitt, care se bucura de încrederea totală a acestor cercuri, direct prin Popp și Bujoiu căci Popp doar de Auschnitt fusese numit director general la Reșița. Această conducere se făcea direct prin reprezentanții oficiali ai acestor state. Ea s'a manifestat dealungul întregei activități a grupelor subversive, începând cu masa dela marea finanță până în momentul arestării.

Unul din acuzați avusese stabilite întrevederi chiar în ultima zi, cu reprezentanții americani. Arestarea a făcut ca aceste întrevederi să nu mai aibă loc.

Asupra legăturilor lor reale, concrete, asupra dirijării acțiunii de către aceste cercuri, asupra promisiunilor sprijinului efectiv ce trebuia dat complotiștilor, declarațiile ce le voi citi sunt concludente.

Iată ce declară **Balș**: „Inginerul **Gheorghiu** a luat legătura cu următoarele persoane din Misiunea engleză: **Masterson, Young** și colonelul **Lowell. Gheorghiu** a vorbit lui **Young** și **Lowell** despre existența grupelor subversive. Aceștia au arătat interes în general, dar le-a recomandat foarte multă discreție".

Acuzatul **Popp** a spus: „Englezii au fost informați prin d. **Young** și prin mine. In anul 1946 i-am cerut echipament și în special mijloace de comunicație. Iar cu ocazia întrevederii **Melbourne, Mărgineanu, Leverich** acesta i-a asigurat că la timpul oportun ei vor primi sprijinul necesar".

Nici acuzatul **Manu** nu este străin de legăturile cu reprezentanții statelor imperialiste. Legăturile acestea erau foarte mult menajate de către complotiști. Scoțând învățăminte din descoperirea complotului **Maniu**, ei sunt de data aceasta mai precauți. Acuzatul **Manu** spune în instrucțiunile date grupurilor sale subversive: „Legăturile cu străinii și străinătatea trebue luate și păstrate cu cea mai mare prudență. Dacă străinul cu care s'a luat legătură este un membru al misiunilor diplomatice, trebue luată o extremă măsură de conspirativitate. Cu atât mai mult, dacă este american sau englez". Tot în instrucțiuni spune: „Intâlnirile nu vor avea în nici un caz loc într'un local public, nici în birourile misiunii, ci acasă la străin sau într'o casă prietenă, într'un blok — dacă se poate cu mai multe apartamente."

Complotiștii erau permanent frământați de gândul ajutorării care trebuie să le vină din afară și în special din punctul de vedere al armamentului. In acest sens, reprezentanții oficiali ai acestor cercuri imperialiste, pentru a vedea nevoile acestea, participă efectiv la ședințele conspirative ale acuzaților. Iată ce declară acuzatul **Bujoiu**: „La ședința la care a luat parte d. **Shea** am arătat d-lui **Shea** că acțiunea grupelor noastre nu poate în nici un caz reuși prin mijloacele noastre interne și că fără ajutor și sprijin din partea americanilor, aceste grupe nu pot trece la acțiuni cu sorți de isbândă. D-l **Shea** a luat notă, promițându-ne că va comunica această cerere a noastră locului în drept".

Acuzatul **Manu** la rândul lui declară: „Ajutorarea cu armament, munițiuni, echipament și technicieni, se va face în momentul intrării în acțiune de către puterile occidentale și chiar pregătirea din timp a unei ajutorări a fost o problemă care m'a preocupat dela început. Am deschis-o cu toți anglo-saxonii cu care am avut contact mai prelungit, adică cu **Shea, Stevens, Lowell**. D-l **Watson** îndată ce a aflat prin **Hodoș** că avem mișcare subversivă mi-a cerut o întrevedere". La această întrevedere **Watson** i-a dat următorul răspuns acuzatului **Manu**: „Important este să știm unde sunt. Ințeleg să nu nimerim alături, să nu vină degeaba". Și **Manu** adaugă: „Din gesturile cu care întovărășea cuvintele se înțelegea că era vorba de ajutoare prin parașutare".

Iar acuzatul **Popp** declară: „Armamentul și echipamentul vor fi asigurate de americani prin parașutare la locuri dinainte stabilite".

Tot astfel acuzatul **Mărgineanu** declară: „In privința armamentului dela americani, în discuția cu d. **Leverich** am fost asigurat că în caz de conflict, la momentul pe care-l vor socoti oportun, vor parașuta armament și trupe pentru lupta armată împotriva guvernului. Discuțiile cu **Leverich** au avut loc în Ianuarie și Februarie 1948, prima ținută acasă la **Fergusson** și a doua la locuința secretarei lui **Leverich**, d-ra **Kohler**, în str. Dionisie, de față fiind **Popp, Leverich** și subsemnatul".

La fel sună și declarațiile acuzatului **Chioreanu** asupra asigurării cu armament la timpul oportun.

Legăturile din exterior nu se reduc numai la aceasta. Dimpotrivă, grupele — fiecare în parte, căutau și alte legături decât cele cu reprezentanții statelor imperialiste din țara noastră. Astfel grupul **Bujoiu** se adresează trădătorului **Rădescu** prin două mesagii care amândouă la un loc formau unul singur. Iată cum reproduce din memorie acuzatul **Bujoiu** cuprinsul acestui mesagiu: „In partea finală a mesajului, noi arătam Generalului **Rădescu** că pentru a trece la realizarea scopului nostru, pentru a răsturna prin forță regimul actual, ne sunt necesare instrucțiunile sale. In acest scop rugam pe Gen. **Rădescu** să ia instrucțiunile necesare dela americani, cerând totodată dela aceștia date privitoare la epoca unei eventuale deslănțuiri a unui nou conflict. Deasemenea ceream generalului **Rădescu** să obțină dela americani ajutoarele necesare nouă în materie de luptă, armament și munițiuni, aparate de transmisiuni și fonduri. Acest mesagiu a fost trimis de acuzatul **Gheorghiu** după ce toți acuzații îl semnaseră, colonelului **Lowell**, atașat militar al Misiunii americane în România. Am spus că erau 2 mesagii. Pentru a asigura conspirativitatea, mesagiul propriu zis

s'a semnat cu numele de **Gelu**. A doua parte a mesagiului era explicarea cuvântului **Gelu**, adică aducea la cunoştinţa generalului **Rădescu** cine sunt semnatarii acestui mesagiu trimis lui. Şi astfel se trimite a doua scrisoare, al doilea mesagiu în care se explică semnificaţia cuvântului **Gelu**, iar sub explicaţie erau arătaţi semnatarii: **Bujoiu, Măcelariu, Gheorghiu** şi ceilalţi.

Aceasta forma o parte din legăturile respective. Dar mai târziu, pentru a materializa mai în complex aceste legături cu exteriorul, acuzaţii au hotărît să trimită un emisar al lor în străinătate în persoana acuzatului **Manu**. El era trimis în străinătate cu un dublu scop: Pe de o parte din partea grupului **Bujoiu** — din care făceau parte **Gheorghiu, Balş, Bontilă** şi **Măcelariu** — pentru a lua legătură cu exteriorul — a arăta activitatea lor şi a urgenta primirea ajutoarelor respective. Al doilea era unificarea tuturor trădătorilor din străinătate în vederea aceluiaş scop. Pentru al doilea scop pleca ca mandatar al acuzatului **Petraşcu**, pentru a convinge pe trădătorul **Horia Sima** ca să se încadreze şi el în această activitate condusă de cercurile imperialiste şi coordonată în exterior de trădătorii din afara ţării. Pentru această plecare, acuzatul **Manu** solicita ajutorul pe de o parte dela englezi şi pe de altă parte dela americani. El primeşte asigurări dela **Lowell**, în numele Misiunii Americane şi dela **Watson** în numele Misiunii Engleze, că îi vor facilita corespondenţa între grupele subversive ale lui **Manu** dinăuntru şi între fugarii din afară şi invers.

Dar activitatea organizatorică a complotului nu se termină aci. In urma măsurilor salutare luate de guvernul Republicii Populare Române, în urma rezultatelor obţinute de lupta permanentă a poporului muncitor, în urma stabilizării — sursa fondurilor acuzaţilor a început să descrească. Grupele respective pentru a-şi continua activitatea criminală aveau absolută nevoie de finanţare.

Şi atunci acuzaţii fac o scrisoare către reprezentanţii unor puteri străine, **Schönfeld** şi **Holman** şi a doua către **Melbourne** şi **Berry**, prin care solicită un ajutor sub forma unui împrumut în orice fel de condiţii.

Ei trebuiau să primească o serie de semnături dela reprezentanţii marei industrii, dela reprezentanţii fostelor bănci, care să garanteze că acest împrumut va fi plătit în momentul răsturnării actualului regim, de către Statul Român, adică bani împrumutaţi în contul poporului muncitor, pentru a fi lovit poporul muncitor în interesele lui, bani care să fie plătiţi apoi străinătăţii tot pe spatele poporului muncitor.

Această scrisoare semnată de respectivii a fost trimisă. Să trecem acum la analiza complotului respectiv. Comitetul de coordonare împreună cu reprezentanţii statelor străine întocmeşte lista unui aşa zis guvern, care listă urma să fie trimisă spre aprobare lui **Rădescu** în străinătate. Acest guvern al trădării naţionale, care avea să vândă independenţa şi suveranitatea ţării, era menit să se instaureze în momentul când lovitura de stat s'ar fi produs.

Iată ce declară acuzatul **Mărgineanu** din acest punct de vedere: „Intr'o convorbire cu **Leverich**, cu **Popp** şi subsemnatul, din Ianuarie sau Februarie 1948, **Leverich** a fost pe deplin de acord cu noi că persoana generalului **Rădescu** este cea mai chemată pentru preşedinţia acestui guvern".

Lista acestui guvern criminal al complotiştilor a fost alcătuită din Ianuarie. Compunerea ei a fost confirmată de desbateri.

Mai mult decât atât, acuzaţii trasaseră şi prima etapă a guvernării.

Din depoziţiile martorilor reese că primul scop al acestui guvern era abolirea tuturor legilor instaurate după 6 Martie 1945 şi în special anularea legii reformei agrare, legii de naţionalizare a Băncii Naţionale, legii sindicatelor, legii reformei justiţiei şi legii criminalilor de război.

Organele puterii noastre populare au pus capăt, însă, acestei acţiuni şi o parte din „miniştrii" guvernului propus se găsesc în această boxă.

In cursul desbaterilor au fost descoperite în sarcina acuzaţilor şi alte crime de aceeaşi gravitate, demonstrate prin declaraţiuni şi cu documente la dosar. S'a descoperit că **Bujoiu, Popp, Manu, Balş, Măcelariu, Gheorghiu, Petraşcu, Chioreanu** au organizat şi timp de mai mulţi ani au strâns informaţii ce constituiau secrete de stat transmiţându-le reprezentanţilor Statelor Unite. Ei au comis astfel crima de înaltă trădare.

Organizând această vastă rețea de informații în a cărei plasă erau cuprinse toate compartimentele: politic, economic, social și militar, având agenți în toate aceste ramificațiuni și făcând și personal acest serviciu de spionaj, ei au remis agenților străini informațiuni din toate aceste domenii.

Grupa legionarilor, condusă de **Petrașcu**, având acelaș scop precum și acelaș program cu celelalte grupe, nu ia legături directe cu reprezentanții statelor imperialiste în interior. Ea are aceste legături în exterior, cu șefii serviciului de spionaj american dela Salzburg și face acest serviciu de spionaj prin omul special, agentul plătit al acestora, acuzatul **Eugen Teodorescu.**

Nu erau duse la întâmplare aceste acțiuni de spionaj. Ele formau misiunea permanentă a acestora, iar păienjenișul acesta de sustrageri de documente și acte secrete, era suprapus grupelor subversive, ele formând în acelaș timp și izvorul de informații pentru acesta.

Iată ce scria **Manu** în această privință:

„Asigurarea unei informațiuni cât mai bune va fi misiunea permanentă cea mai însemnată în cursul perioadei de pregătire. Aceste informații curente se pot extrage din observațiile de toate zilele ale tuturor oamenilor mișcării".

Dacă ar fi numai atât ar fi ceva foarte vag, dar el precizează compartimentele din care trebuiesc culese toate aceste informațiuni și spune:

„Sectorul de activitate al producției petrolifere și miniere, al producției industriale, comparată în special cu producția din 1938, efectivele garnizoanelor românești și schimbările în aceste efective, instrucțiuni, manevre, școli speciale pentru ofițeri și subofițeri, organizarea și repartizarea marilor unități a organelor militare, armamentul nou, tancuri, mijloace de locomoție, producția uzinelor metalurgice și de armament". Acelaș lucru îl confirmă și martora **Laura Săulescu.**

Pentru a înțelege mai bine această activitate de spionaj, o putem diviza în 4 mari grupe:

Prima grupă a lui **Bujoiu**, având ca ajutoare pe **Balș, Gheorghiu** și alții, încă din August 1944, a întocmit și înaintat rapoarte

asupra industriei carbonifere, pe care le-a transmis reprezentanților serviciilor de spionaj american și englez.

Iată ce declară unul dintre martori:

„Dela 23 August 1944 până la 25 Octombrie 1945 am tradus mai multe rapoarte scrise de **Bujoiu** și de **Balș**, către Misiunile engleză și americană, servind și ca interpret. Cu această ocazie am cunoscut pe d. **Walter** dela misiunea americană, col. **Wheler**, colonelul **Young**, căpitanul **Porter** dela misiunea engleză".

„In întreaga perioadă, până când a fost înlocuit în consiliul de administrație al Soc. Petroșani, notele sau rapoartele înaintate misiunilor engleză și americană erau prezentate uneori personal de d. **Bujoiu**, fiind luat ca asistent pentru a-l ajuta la traduceri".

Fiind întrebat cam de câte ori a mers cu astfel de rapoarte la aceste misiuni, martorul declară:

„In cursul anului 1945 am fost de 8 sau 10 ori la misiunea americană și de trei sau patru ori la cea engleză".

Acuzatul **Balș** recunoaște și el participarea la strângerea acestor informațiuni și declară:

„In cursul anului 1945 am redactat note și date interesând producția de cărbuni a Soc. Petroșani, iar după ce aduceam textul la cunoștința ing. **Bujoiu**, îl traduceam și-l dădeam tradus în limba engleză".

Mai mult, legăturile dintre aceștia erau așa de strânse, încât își dădeau informațiuni reciproce. Astfel, grupa **Manu**, care era separată, utiliza informațiuni și dela **Balș** și dela **Gheorghiu** și dela **Bujoiu**, pentru una din lucrările sale informative, despre care vom vorbi la capitolul respectiv.

Legăturile acestui grup cu exteriorul, din acest punct de vedere, se fac prin inginerul **Balș**. Acuzatul **Gheorghiu** primea prin intermediul atașatului militar american la București, **Lowell**, corespondența dela ing. **Caranfil**, transfug și trădător. Prin aceste scrisori **Caranfil** îi cerea informațiuni referitoare la situația politică, la situația marinei comerciale și la situația bazei dela Su-

lina. El a primit ajutorul amiralului **Măcelariu,** care se pricepea în chestiuni de marină, ca şi în chestiunea bazei dela Sulina.

Grupa **Popp** ducea o activitate intensă de spionaj. Documentele pe care această grupă le-a predat străinilor cuprind pagini întregi. Vom cita însă pe cele mai importante.

Popp nu lucra singur, ci îşi aranjase o grupă din toate compartimentele, adunând aceste informaţiuni şi transmiţându-le celor care i le cereau. Grupa aceasta era formată din: **Iordan,** fost secretar general la Ministerul de Finanţe, **Pandele,** fost secretar general la Ministerul de Finanţe, **Costel Tătăranu,** fost guvernator al Băncii Naţionale, **Vasile Dumitriu,** director general al U.D.R., **Andonie,** colonel **Petrescu,** amiral **Alexandru Gheorghiu,** comandor **Nicolae Popp** şi avocaţii **Dumitru Rădulescu** şi **Radovanu.**

In privinţa aceasta **Popp** a enumerat şi informaţiile şi lucrările informative asupra unor secrete de stat, pe care le-a predat lui **Melbourne,** colonelului **Young,** generalului **Schuyler,** lui **Berry** — prin **Dunham** şi **Shea** — lui **Robinson** ş. a.

A treia grupă, grupa **Manu** îşi întindea ramificaţiile mai adânc. **Manu** era avid în aceste informaţii. Toate le aduna într'un buletin informativ pe care el îl intitulează pe gustul anglo-americanilor: „Inapoia cortinei de fier". In acesta el include date secrete despre toate compartimentele: politice, economice, militare şi sociale.

Cercurile străine respective arată mare interes pentru tot felul de informaţiuni pe cari acesta le-ar putea produce şi pe care el le-a produs din plin. **Manu** a continuat cu darea de informaţiuni pentru a ţine la curent permanent buletinul său de informaţii, scoţându-l în trei ediţii şi trimiţându-l apoi tuturor agenţilor informativi, tuturor agenturilor de spionaj şi Palatului.

El are o grupă condusă de **Georgel Dumitrescu** şi foloseşte şi un alt agent în serviciul spionajului anglo-american, **Titi Constantinescu.**

A enumera toate informaţiile pe care le-a dat, ar însemna să treacă un timp foarte lung. In declaraţiile sale arată că informaţiile pe care le-a dat cuprind toate compartimentele de activitate economică, politică, socială şi în special militară.

Grupa legionarilor **Petraşcu, Teodorescu, Chioreanu,** care a fost în slujba Gestapoului german, de data aceasta se pune în solda serviciilor de spionaj ale imperialismului american.

Pentru a fi acceptaţi, legionarii au nevoie să-şi arate fidelitatea faţă de nouli stăpâni. Astfel ia fiinţă această grupă de spionaj al cărei agent plătit face legătura între centrul de spionaj american dela Salzburg şi reţeaua informativă din interior. Agentul plătit este **Eugen Teodorescu,** care soseşte în ţară trecând graniţa de mai multe ori, ducând şi aducând această corespondenţă. Toată activitatea sa este cu aprobarea lui **Horia Sima,** trădătorul din străinătate şi cu aprobarea acuzatului **Petraşcu** din boxă. Pentru ca centrul acesta de informaţiuni să aducă foloase bogate, **Petraşcu** însărcinează pe unul din oamenii lui cei mai de încredere şi anume pe secundul lui, care să se ocupe cu această problemă a culegerii informaţiunilor. Ele se captează, **Eugen Teodorescu** le adună, cei doi curieri: **Stoia** şi **Dragoş Hoinic** le transportă. Plată pentru **Teodorescu:** 1000 dolari pe lună şi suma va creşte în măsura în care informaţiile vor creşte.

Activitatea se desfăşoară din plin. **Petraşcu** dă aprobarea acţiunii de spionaj, dar documentele din tranşa doua nu au mai ajuns la destinaţie, ele se găsesc la dosar, pentrucă atât curierii cât şi autorii principali ai acestei acţiuni de sabotaj au fost descoperiţi. Desigur toată această înşiruire de crime revoltă, indignează pe toţi cei care le aud. Ele produc dispreţ şi revoltă. Şi pentrucă încheiem acest capitol murdar al spionajului executat de acuzaţii din boxă, această acţiune criminală paralizată de organele Puterii noastre populare, este interesant şi semnificativ să reproducem părerea revistei americane „Colier's", care a publicat recent un articol cu titlul „Ce este greşit în sistemul de spionaj american". Revista scrie: „Agenţia centrală de spionaj a avut mai multe mari eşecuri prosteşti, pe care s'a mulţumit să le ascundă cât mai bine. Un asemenea eşec este cel din România".

Ei bine, poporul nostru, Puterea noastră populară de Stat, vor sta de veghe şi vor munci astfel încât agenţiile străine de spionaj să sufere numai eşecuri în România.

In ura lor împotriva poporului muncitor, în furia lor neputincioasă, acuzaţii au trecut la plănuirea unor odioase atentate în contra conducătorilor iubiţi ai clasei muncitoare, în contra celor mai buni patrioţi, în contra acelora care conduc destinele acestei ţări. Niciuneia dintre grupe nu i-a fost străin acest gând, începând cu grupa **Bujoiu** şi terminând cu ultima grupă.

Iată ce declară acuzatul **Manu**: „Este firesc ca un grup subversiv să-şi pună problema de a lovi regimul chiar în perioada de aşteptare, înainte de prilejul favorabil al războiului. Din acest punct de vedere trebuia să-mi pun problema atentatului. Asupra problemei unui atentat individual asupra unui fruntaş al guvernului, trebuia aleasă victima şi găsit omul cu sânge rece care să execute mişcarea dinainte studiată".

Pornind dela acest gând, **Manu** a studiat toate problemele, dar ajunge la concluzia că: atentatul individual nu poate da mari rezultate, deaceea este nevoie a se face atentate colective.

Nici grupei **Bujoiu** nu-l este străin acest lucru. Iată că şi pe **Bontilă** îl preocupă aceste atentate. Poartă corespondenţă cu unii dintre subordonaţii săi, corespondenţă cifrată şi se fixează chiar ziua când să se treacă la execuţia unui atentat. In plus grupa **Bontilă** mai are în planul ei şi jefuirea cooperativei Banatul din Timişoara — spun ei — pentru a putea subvenţiona grupele lor subversive. Nici lui **Popp** nu-i scapă acest gând. El spune: In Decembrie 1947 sau Ianuarie 1948, **Paul** a propus un atentat în Bucureşti. Pregătirea cerea 30 zile şi fondul de 2 milioane. Convinşi că aceste atentate individuale nu ar avea efectele scontate, ei trec la gândul, aşa cum se exprimă **Manu**, de a acţiona atunci când membrii guvernului, când conducătorii R.P.R., când reprezentanţii C.G.M., când oamenii politici cei mai de seamă vor fi la un loc.

Şi el găseşte două ipoteze:

Prima ipoteză în momentul când delegaţia guvernamentală care încheiase pactul de amiciţie şi prietenie cu Uniunea Sovietică se întorcea în ţară.

A doua ipoteză, aruncarea în aer a Palatului Marii Adunări Naţionale în timp ce toţi aleşii naţiunii se găsesc prezenţi.

Nu a fost numai un plan scelerat; s'au făcut calcule de cifre

şi de oameni necesari care să sape o galerie dedesubtul Adunării Naţionale, calcule de cantităţi de explozibil cu care să arunce în aer Palatul Adunării Naţionale. Aceşti duşmani ai poporului urmăreau să decapiteze mişcarea populară democratică, să ucidă pe acei cari au condus şi conduc poporul muncitor pe calea biruinţelor, pe calea spre o viaţă mai bună, pentru ca ipoteza de intervenţie a grupelor dinăuntru şi a celor dinafară să se declanşeze, transformând Ţara Românească într'o baie de sânge, într'o a doua Grecie.

Dar, Puterea populară a pus capăt la timp şi acestor odioase atentate.

In planul pe care **Melbourne** la masa dela Marea Finanţă îl trasase pentru burghezia românească, unul dintre obiectivele de atins, de executat, era sabotajul. Sabotajul planificat, organizat şi condus, sabotajul activ, sabotaj care urmărea în primul rând de a produce haos economic şi financiar în ţară. Consecinţa acestui haos: creşterea inflaţiei. Odată cu aceasta, producerea unor nemulţumiri în massă care să-şi piardă încrederea în conducerea democratică.

Un alt scop: în baza acestui sabotaj se adunau sume astronomice, sume care asigurau plata grupelor subversive şi a fostelor partide istorice. Marea finanţă, din momentul trasării liniei acestea de către reprezentanţii ţărilor imperialiste, şi-a luat din plin această sarcină şi a aplicat-o cu efect.

Iniţiatorul ei: cercurile imperialiste.

Executorul ei: **Max Auschnitt**, având ca subordonat pe acuzatul **Popp Alexandru**, în fruntea celorlalţi cari au colaborat la acest monstruos sabotaj.

El se producea în uzina Reşiţa. Modul de execuţie era calculat cu cinism.

In privinţa aceasta acuzatul **Popp** declară:

„Sabotajul în industrie a fost iniţiat de către reprezentanţii americani, de acord cu d-nul **Maniu** şi a fost executat la Reşiţa în înţelegere cu **Max Auschnitt**, care avea rol preponderent în comitetul de direcţie al U.D.R.-ului. Sabotajul a fost executat de către mine".

In urma acestei acţiuni de sabotaj, producţia Reşiţei care se cifra în anii 1943 la 234 mii de tone producţie, în anul 1947 a scăzut la 85 mii de tone.

Este interesant de urmărit această catastrofală scădere, pentrucă, aşa cum a declarat acuzatul **Popp**, utilajul n'a avut de suferit depe urma bombardamentelor; personalul era acelaş.

Câtă diferenţă totuşi!

In anul 1943, conducătorii dela Reşiţa furnizau armament pentru Germania hitleristă şi pentru clica lui Antonescu. Ei îşi dădeau toată strădania ca această producţie să crească, atingând producţia maximă pe care a atins-o vreodată Reşiţa.

In momentul în care însă această uzină trebuia să producă pentru a ajuta armata română, care lupta pentru eliberarea Ardealului şi împotriva Germaniei hitleriste, producţia a început să scadă vertiginos.

Insă scopul principal era lovirea întregii industrii româneşti şi producerea de haos şi desordine pe baza nemulţumirilor provocate în mod sistematic.

Sabotajul era calculat minuţios, cu un spirit diabolic şi mergea dela forme ascunse până la formele cele mai violente, incendii, distrugeri etc.

Sabotaje s'au produs în toate compartimentele. Primul compartiment a fost acela de programare, condus de **Radu Niculescu-Buzeşti** condamnat în procesul **Maniu**.

Programarea are un rol important, pentrucă într'o producţie în sens vertical, adică în momentul de când materia primă intră în fabrică până la produsul finit sau semi-finit, acesta trece printr'o serie de secţii şi ateliere.

Orice greşeală, orice lucru neprogramat just, aducea fie aglomerarea unor secţii şi deci imposibilitatea ca ele să lucreze, fie că anumite secţii nu aveau de lucru.

Ori, din acest punct de vedere, aşa cum declară martorii, erau secţii care erau extrem de aglomerate, iar altele care stăteau luni de zile fără nici un fel de lucru.

Aceasta a fost o latură a sabotajului.

A doua latură unde posibilităţile de control sunt mai greu de efectuat, se producea în reţeaua interioară de transporturi.

Pentru a putea alimenta la timp atelierele şi secţiile respective se fac transporturi cu utilajul propriu al întreprinderii, compus din maşini şi vagoane. Ori, planificarea acestor transporturi era astfel făcută, încât garnituri întregi stăteau zile şi săptămâni întregi fără să fie descărcate sau încărcate.

Modul de întreţinere al acestor materiale era astfel făcut, încât maşini a căror durată trebuia să fie de doi, trei ani de întrebuinţare, erau scoase din serviciu după 6—7 luni de întrebuinţare.

Tot materialul acesta era distrus şi, aşa cum spune unul din martorii de eri, deseori s'au văzut vagoane sfărâmate care în loc să fie date în atelierele de reparaţiuni pe care uzina le avea, erau aruncate la fier vechi pentru a fi retopite, deşi puteau fi reparate.

Un alt compartiment a fost hala de turnare. Hala de turnare, pentru a putea da producţia respectivă, trebuia din timp organizată şi curăţată. Aşa cum declară acuzatul **Popp**, hala aceasta era în aşa fel de aglomerată cu tot felul de vechituri, încât la un moment dat, nu se mai puteau face turnările respective.

Influenţa — a fost întrebat acuzatul **Popp** — asupra cuiva acest lucru?

Acest lucru influenţa asupra cantităţii producţiei, dar şi asupra calităţii producţiei respective.

Hala de turnare fiind nepregătită la timp, trebuia ca şarja respectivă să fie ţinută mai mult timp în cuptor, adică mai multă vreme menţinută la temperatura respectivă şi atunci calitatea producţiei era din ce în ce mai scăzută. Adăogat la aceasta şi imperfecta modalitate de turnare care amesteca aliajul cu impurităţi, scădea şi mai mult calitatea oţelului.

Un alt compartiment unde s'a produs sabotajul a fost la cuptoare. In dosarele Dvs. se găsesc fotografii asupra rezultatelor nefaste ale acestui sabotaj.

Printre alte materii pe care le utilizau cuptoarele dela Reşiţa, sunt şi o serie de proiectile delaborate, cu pulberea scoasă din ele, care se băgau la topit.

Mâini criminale puse în slujba acestui sabotaj făceau ca printre materiile care trebuiau încărcate în cuptoare să fie introduse proiectile cu pulbere, astfel că în momentul când cuptorul era pus în funcțiune, acesta era aruncat în aer.

Mai mult decât atât: au fost cazuri, așa cum arătau martorii de eri, când chiar atunci când nu existau proiectile delaborate în încărcătura respectivă, totuși cuptorul a făcut explozie pentrucă o mână criminală încărcase țevile cu trotil.

Ce aducea aceasta? Aceasta aducea întârzieri producției, provoca haos și desordine, ducea la mărirea prețului de cost, pentrucă toate aceste cuptoare trebuiau din nou refăcute, din nou puse la punct și câteodată trebuiau să treacă chiar luni de zile până când să fie puse în stare de funcțiune.

Și în alte compartimente s'au produs sabotaje, în special la uzinele de producție electrică.

Dacă anumite uzine ca cele dela Anina produceau până la declanșarea sabotajului 7000 kw., așa cum declară acuzatul **Popp**, ulterior nu mai producea decât 2500 kw.

Dece? Pentrucă nu erau înlocuite o serie de piese. La întrebarea pentru ce nu erau înlocuite aceste piese, el spune: „aveam cu ce să le înlocuim, căci aceste piese se construiau chiar în uzinele Reșiței".

Iată dar cum se executa acest sabotaj industrial. Este știut însă că acest sabotaj criminal nu influența numai asupra uzinelor Reșița. Tot din declarațiile acuzaților și depozițiile martorilor, rezultă că această uzină forma centrul de greutate al industriei românești. Pentrucă uzinele Reșița furnizau și furnizează și astăzi materii fabricate și nefabricate industriilor noastre de bază ca Malaxa, I.A.R., Cugir, Wolf, Concordia etc. Prin micșorarea producției la uzinele Reșița se lovea în producția tuturor acestor uzine. Rezulta că o serie de materiale se împuținau pe piață, se influența în rău și comerțul respectiv și situația financiară respectivă, în sfârșit se provocau o serie de nemulțumiri în massa muncitorilor.

Dar aceasta nu este încă tot. Sabotajul s'a produs și în alte compartimente ale vieții economice. Arătam la început că marii financiari, în frunte cu **Popp** și ceilalți, trebuiau să finanțeze partidele politice cu sumele despre care vorbeam. De unde proveneau aceste sume? Le scoteau complotiștii din buzunarele lor? Nu. Ele erau procurate tot depe spatele poporului muncitor și vom vedea cum. Industriile respective aveau o cotă de 5% la liber. Această cotă de 5% ei nu o vindeau cu prețul de stat, ci cu suprapreț la bursa neagră. Unul dintre martorii de eri, directorul financiar, preciza că profiturile acționarilor dela uzinele Reșița se ridicaseră la suma considerabilă de 806 miliarde lei, când producția ajunsese la cel mai scăzut nivel. Unde mergeau acești bani? Acești bani mergeau în buzunarele capitaliștilor respectivi, iar o parte mergeau să alimenteze slugile lor politice, care luptau contra regimului democratic.

Când a fost întrebat acuzatul **Popp** nu cumva împuținarea acestei producții provenea din faptul că Statul nu acordase creditele respective, atât acuzatul cât și ceilalți au declarat că Statul a plătit la timp toate avansurile respective, ca această producție să crească. Toate aceste sume însă, în loc să fie întrebuințate în producție, erau întrebuințate în speculațiuni de bursă neagră, cumpărându-se medalii, devize, a căror creștere însemna profituri pentru acești sabotori.

O altă formă de sabotaj se producea la economat. După prescripțiunile legale, uzinele respective trebuiau în acea perioadă să înființeze economate. La aceste economate, așa cum declară martorii respectivi, se aduceau alimente cu preț mai scump decât pe piață, voind să compromită prin aceasta măsurile luate de guvern. Mai mult decât atât, ei refuzau să împartă aceste alimente. Astfel în momentul când se împărțeau erau alterate sau stricate. Martorul de eri, **Francisco Moisco** spunea: la economat ni se dădeau alimente, dar astfel de alimente încât atunci când trebuiau să fie consumate, ele nu puteau fi consumate fiind alterate, iar parte din acestea în loc să fie distribuite muncitorilor erau aruncate din cauză că erau stricate. Desigur că toate acestea erau menite să producă nemulțumiri printre muncitori, să producă agitație.

Un alt sistem consta în a nu plăti la timp salariile funcționarilor, sau a le plăti prin avansuri anticipate astfel, în momentul când trebuia să primească salariul respectiv, muncitorul primea plicul

gol. In această activitate tâlhărească, acuzatul **Popp** se slujea de oamenii lui **Titel Petrescu,** social-democraţii de dreapta de teapa lui **Eftimie Gherman, Musteţiu** etc., vechi trădători ai muncitorimii, pe care-i plătea din gros pentru a face jocul criminal al sabotorilor.

Când se producea acest sabotaj? Acest sabotaj s'a produs în anii 1945, 1946 şi o parte din 1947, atunci când muncitorii într'un efort eroic, înfruntau lipsuri din cele mai grele şi leşinau de foame în atelierele lor de lucru, pentru a mişca înainte producţia, atunci când cei din Moldova plângeau după o bucată de pâine din cauza secetei, criminalii îşi aleseseră momentul acela ca să lovească din plin şi în mod sadic în voinţa de luptă şi de muncă a muncitorimii şi să se poată lăuda cu faptele lor mârşave în faţa stăpânilor lor dela Washington şi Londra.

Clasa muncitoare a ştiut să învingă toate aceste greutăţi în lupte grele şi aspre.

In fruntea întregului popor, muncitorimea nu şi-a pierdut nici un moment încrederea în forţele ei, în triumful cauzei ei. Ea a luptat şi a biruit, sdrobind sabotajul perfid şi criminal, alungând pe exploatatorii sângeroşi şi sălbateci şi punând întreprinderile pe picioare, săltând producţia şi pornind cu avânt înainte, spre noui şi noui succese, în lupta pentru industrializarea ţării.

Poporul nostru îşi dă seama astăzi, cu atât mai mult că această bătălie înseamnă nu numai asigurarea unui trai mai bun, ci înseamnă în acelaş timp a pune temelii solide, de nesdruncinat, la baza aşezărilor noastre democratice, la baza libertăţii şi independenţei naţionale, la baza suveranităţii Statului nostru.

Poporul român îşi dă seama că complotul criminal, urzit de acuzaţii din boxă, urmărea înstăpânirea din nou a blestematei exploatări şi asupriri burghezo-moşiereşti, răpirea libertăţii şi independenţei naţionale, pierderea suveranităţii de Stat şi transformarea României într'un stat vasal imperialismului hrăpăreţ şi sângeros, cu întreg cortegiul de nenorociri şi umilinţi îndurate ani de-a rândul de popor, pe vremea vechiului regim.

Poporul român îşi dă seama că aceasta ar fi însemnat transformarea României într'o a doua Grecie, ar fi însemnat transformarea României într'o baie de sânge, ar fi însemnat noui şi grele jertfe, noui şi grele suferinţi pentru familiile noastre, pentru căminele noastre.

Deaceea, poporul nostru vede în acuzaţii din boxă pe duşmanul neîmpăcat, pe duşmanul sângeros al muncii sale paşnice şi creatoare, al vieţii sale noui, pe duşmanul capabil de orice crimă, gata să vândă Patria şi poporul pentru câţiva dolari şi lire sterline, gata să facă să curgă torente de sânge popular, gata să arunce ţara noastră în războiu, punându-şi ultima şi suprema nădejde într'un nou măcel mondial, aşa cum dictează interesele aţâţătorilor la războiu, patronii şi instructorii acuzaţilor din boxă.

In timp ce, dela un capăt la altul al ţării, în uzine şi fabrici, pe ogoare şi în laboratoare, poporul muncitor era încordat în marea bătălie pentru clădirea unei vieţi noui mai fericite pentru cei ce muncesc, a unei vieţi libere de exploatare şi asuprire, în timp ce patria noastră, Republica Populară Română, se dovedeşte a fi un factor activ în lupta pentru asigurarea unei păci trainice în lume, — aceşti duşmani ai patriei şi poporului nostru urzeau pe ascuns un complot criminal, se pregăteau să vândă independenţa României noastre şi pregăteau din umbră odioasele lor asasinate.

Deaceea, făcând să răsune aci în faţa Dvs. vocea puternică şi plină de mânie a poporului nostru, dând expresie voinţei lui necruţătoare de a sancţiona cu cea mai mare asprime crimele acuzaţilor din boxă, cer în numele tuturor celor ce luptă pentru un viitor fericit al patriei noastre, **să li se aplice acuzaţilor maximum de pedeapsă.**

RECHIZITORIUL D-LUI PROCUROR LT.-COL. MAGISTRAT EFTIMIE CĂLIN

D-nul Lt. colonel Magistrat **Eftimie Călin** a analizat în rechizitoriul d-sale încadrarea juridică a faptelor de care s'au făcut vinovați acuzații.

Acuzatul **Alexandru Popp** a fost trimis în judecată pentru înaltă trădare, crimă ale cărei elemente — așa cum sunt ele stabilite de legi și doctrină — au fost cu prisosință îndeplinite de către acuzat. După cum stabilesc faptele acuzatul **Alexandru Popp**, cetățean român, a intrat în legătură cu agenții unei puteri străine dela care a primit bani pentru a răsturna ordinea de stat și a aduce trupe străine în țară. Pentru această crimă, d-nul Procuror a cerut pedeapsa maximă, adică munca silnică pe viață.

Elementele celorlalte crime: sabotajul industrial, transmiterea către agenți străini a unor informații privind apărarea teritoriului și mobilizarea națională, surparea ordinei constituționale, uneltire împotriva ordinei sociale, organizare și participare la organizații de tip fascist (art. 209), crimă de răsvrătire (art. 210 c. p.), crimă de complot (art. 127 combinat cu art. 186, 207, 210, c. p.), sunt deasemeni întrunite în piesele dela dosar și în declarațiile martorilor și acuzaților.

Reiese, deci, în mod vădit că infracțiunile au fost săvârșite în plenitudinea și în conformitate cu elementele de drept. Acuzatul Popp găsindu-se într'un cumul de infracțiuni, d-nul procuror cere aplicarea pedepsei maxime și în speță a celei mai grave: muncă silnică pe viață.

In ce privește acuzatul **Manu Gheorghe**, faptele și vinile de care s'a făcut culpabil intră și ele sub incidența textelor de legi în care au fost încadrate de actul de acuzare. Acuzatul **Gheorghe Manu** a intrat și el în legătură cu agenții unor puteri străine, uneltind împotriva Statului și a ordinei sociale, a instigat la înarmare și acțiuni violente cu scopul de a provoca război civil în țară și a pus la cale acte teroriste individuale și colective prin grupul subversiv pe care l-a organizat. Venind în înțelegere cu ceilalți acuzați în scop de trădare și răsturnare a ordinei constituționale el a mai comis și crima de complot.

D-nul Procuror cere și pentru acuzatul **Gheorghe Manu** pedeapsa maximă, adică munca silnică pe viață.

Aceleași sunt concluziile și în ce privește pe cel de al treilea acuzat **Nicolae Mărgineanu**.

In ce privește pe acuzatul **Max Auschnitt**, crimele de înaltă trădare, răsvrătire și complot au fost dovedite prin piesele dela dosar și prin mărturisirile celorlalți acuzați. In consecință, d-nul procuror cere pentru acuzatul **Max Auschnitt** pedeapsa de muncă silnică pe viață în contumacie.

Acuzatul **Ion Bujoiu** s'a făcut vinovat de crimă de înaltă trădare prin necredință, uneltire împotriva ordinei sociale, participare la organizații subversive, propagandă și întreprindere de acțiuni în favoarea unor organizațiuni de tip fascist, răsvrătire și complot. Pedepsele sub incidența cărora cade acuzatul **Ion Bujoiu** merg dela 7 ani închisoare corecțională și 5 mii lei amendă, până la muncă silnică pe viață. Potrivit legii, d-nul procuror cere aplicarea pedepsii maxime, adică muncă silnică pe viață.

Deasemeni pentru acuzatul **Dimitrie Gheorghiu** culpabil de aceleași vini, prevăzute și penalizate prin articolele 209, 227, etc. C .P., d-nul procuror cere pedeapsa de muncă silnică pe viață.

Tot muncă silnică pe viață este cerută pentru acuzații **Balș Alexandru** și **Măcelariu Horia**.

Pentru acuzații **Bontilă Gheorghe** și **Nistor Chioreanu**, d-nul procuror cere pedeapsa de 25 ani muncă silnică și 10 ani degradare civică.

Acuzatul **Nicolae Petrașcu** s'a făcut vinovat de crimă de înaltă

trădare pentru necredință, deoarece a participat ca autor moral la transmiterea de informații cu privire la secretele de stat și în consecință trebue să i se aplice — având în vedere și celelalte infracțiuni de care s'a făcut culpabil — pedeapsa cu munca silnică pe viață.

Aceeași este concluzia și pentru **Eugen Teodorescu,** care s'a făcut vinovat în plus și de trecerea frauduloasă a frontierei.

Pentru toți acuzații vinovați de înaltă trădare Parchetul cere, conform legii, confiscarea averii.

In concluzie, d-nul procuror Lt. Col. Magistrat **Eftimie Călin** subliniază că sancțiunile pe care Parchetul le cere, sunt cerute în numele poporului, în numele celor ce muncesc, în numele Republicii Populare Române, împotriva cărora acuzații din boxă au încercat lovituri prin acte de înaltă trădare și sabotaj industrial.

CUVÂNTUL APĂRĂRII

ŞEDINŢA DIN 31 OCTOMBRIE 1948

Şedinţa se deschide la ora 9 dimineaţa.

D-nul General-Maior **Alex. Petrescu**, preşedintele Tribunalului, dă cuvântul d-lui avocat **Paraschivescu-Bălăceanu** în apărarea acuzatului **Alex. Popp.**

D-nul avocat **Paraschivescu-Bălăceanu** îşi începe pledoaria arătând că dela început acuzatul **Alex. Popp** a recunoscut toate faptele criminale săvârşite de el în complicitate cu ceilalţi acuzaţi.

După ce arată sarcina dificilă a avocatului într'un proces în care culpabilitatea acuzatului e evidentă, incontestabilă, d-nul avocat **Paraschivescu-Bălăceanu** afirmă că în acest proces politic sabotajul joacă un rol esenţial, constituind una dintre caracteristicile procesului. Totodată spune d-sa, procesul acesta se referă la un grup izolat, restrâns de complotişti şi sabotori. Arătând rolul ing. **Popp** în activitatea complotistă şi teroristă a acestui grup, apărătorul scoate în evidenţă faptul că din declaraţiile acuzaţilor şi martorilor reiese că acuzatul a fost „omul lui **Auschnitt**", că el a lucrat sub ordinele acestuia. In consecinţă d-nul avocat **Paraschivescu-Bălăceanu** cere Tribunalului să gradeze sancţiunea care reiese din încadrarea juridică a faptelor acuzatului **Popp**, după această situaţie de subordonat al acuzatului **Auschnitt**.

*

Pentru acuzatul **Ion Bujoiu**, vorbeşte în apărare d-nul avocat **Mihail Nicolau.**

După ce a relevat că a avut posibilităţi depline de a lua contact cu clientul său şi de a consulta dosarele, d-sa a precizat că aşa

cum rezultă şi din declaraţiile acuzatului **Ion Bujoiu** faptele cuprinse în actul de acuzare nu sunt şi nu pot fi contestate.

In schimb, d-sa a susţinut că nu există dovada certă că acuzatul **Ion Bujoiu** ar fi fost el şeful comitetului de coordonare a grupelor subversive, declaraţiile acuzaţilor şi martorilor nefiind în această privinţă perfect lămurite.

Deasemeni, d-nul avocat **Mihail Nicolau** a contestat că acuzatul **Ion Bujoiu** ar fi fost principalul finanţator al acţiunii subversive, acest rol trebuind mai degrabă să-i fie atribuit acuzatului **Max Auschnitt**. Analizând după aceea art. 190 din Codul Penal referitor la crima de înaltă trădare prin necredinţă, d-sa a susţinut că o parte din informaţiunile transmise de acuzatul **Ion Bujoiu** unor agenţi străini nu aveau un caracter strict secret.

★

Pentru acuzatul **Nicolae Mărgineanu**, a vorbit în apărare d-nul avocat profesor **Mircea Manolescu.**

D-sa începe prin a constata că deşi procesul formează un tot unic, iar solidaritatea acuzaţilor în vederea atingerii aceloraşi obiective criminale a fost stabilită prin probe şi declaraţii, totuşi în conformitate cu art. 21 din Codul Penal, Tribunalul este în drept să aplice pedeapsa „luând în consideraţie momentele şi gravitatea faptei şi gradul de perversitate a infractorului".

In acest sens, susţine d-l avocat prof. **Mircea Manolescu**, acuzatul **Nicolae Mărgineanu** deşi s'a făcut indiscutabil vinovat de crima de înaltă trădare prin transmitere de informaţiuni agenţilor unei puteri străine şi de crima de uneltire împotriva ordinei constituţionale, nu poate fi totuşi considerat drept un element central în această acţiune.

In concluzie, d-l avocat prof. **Mircea Manolescu** roagă Tribunalul să ţină cont că în cursul acţiunii subversive acuzatul a avut la un moment dat o „mică umbră de ezitare" şi că la proces şi-a recunoscut vinile.

★

D-l avocat **Ionel Teodoreanu** pledează pentru acuzatul **Gheorghe Manu.**

După ce face o incursiune în drept, analizând fondul procesului, d-sa referindu-se la crimele de care se face vinovat **Gh. Manu**, subliniază în apărarea clientului său — că: „în acest proces sunt o serie de recunoaşteri constante, care nu au în ele nici o retractare şi nici o deviere, dela începutul anchetei şi până la sfârşitul ei, încoronate cu desbaterile orale, unde inculpaţii au recunoscut toate acuzaţiile cari le-au fost puse în sarcină, fiecare destăinuind partea sa de vinovăţie".

Faţă de vinovăţia acuzatului său apărătorul insistă asupra faptului că **Gh. Manu** a mărturisit toată activitatea sa de spion, cât şi complicitatea la atentatele plănuite.

★

D-na avocat **Ciobanu** a luat cuvântul în apărarea acuzatului **Gheorghiu Dumitru.**

Arătând că declaraţiile acuzatului **Gheorghiu Dumitru** sunt perfect coroborate cu declaraţiile celorlalţi acuzaţi şi ale martorilor, d-na avocat **Ciobanu** subliniază că dela început el a recunoscut faptele ce i se impută, fapte dovedite prin declaraţiile acuzaţilor, prin probele cu martori, prin actele dela dosar.

In ce priveşte inculparea ce se aduce acuzatului **Gheorghiu** de a fi făcut parte din comitetul de conducere a grupelor teroriste, apărătoarea arată că în această chestiune trebue făcută o gradaţie în aplicarea sancţiunii: deoarece spre deosebire de **Mărcelariu** şi **Manu**, acuzatul **Gheorghiu** nu este unul din iniţiatorii acestor grupe ci doar a colaborat cu comitetul lor de conducere.

In consecinţă, apărătoarea invocă clemenţa instanţei, rugând-o ca în proces să gradeze în aşa fel pedeapsa — încât să dea posibilitatea acuzatului de a deveni un om folositor societăţii.

★

Pentru acuzatul **Alexandru Balş**, apărarea este susţinută de avocatul **Dobrovici Grigore.**

Precizând rolul apărării d-sa își desvoltă pledoaria analizând declarațiile martorilor și interogatoriile acuzaților spre a da posibilitatea deplină instanței de a adopta o hotărîre în care să se reflecte toate circumstanțele cauzei.

Analizând apoi punct cu punct cele patru capete de acuzare, care încadrează delictele săvârșite de acuzatul **Alex. Balș** apărătorul arată că acuzatul **Balș Alexandru** și-a recunoscut vinovăția. D-sa pledează în continuare, insistând asupra faptului că acuzatul **Alex. Balș** era subordonatul acuzatului **Bujoiu** și al acuzatului **Popp Alexandru**, fapt pentru care d-sa solicită circumstanțe atenuante în favoarea celui apărat de d-sa.

*

D-l avocat **V. Dumitrescu** susține apărarea pentru acuzatul **Horia Măcelariu.**

D-sa ține să sublinieze că în activitatea acuzatului **Horia Măcelariu** există o perioadă de câteva momente asupra căreia nu există probe suficiente după care el ar fi păstrat legăturile cu grupul complotist.

Referindu-se la încadrarea juridică a culpelor imputate acuzatului, d-l avocat **Vasile Dumitrescu** susține că nu în art. 190 ci în art. 191, c. p. care prevede în fond aceeași infracțiune, trebue încadrat acuzatul, pentru o mai justă stabilire a sancțiunii.

*

D-l avocat **Manole Roman** ia cuvântul în apărarea acuzatului **Bontilă Gheorghe.**

Apărătorul insistă asupra faptului că acuzatul și-a luat responsabilitatea faptelor de care se recunoaște vinovat. D-l avocat **Manole Roman** își desvoltă pledoaria arătând ca o explicație în vinovăția celui apărat de d-sa, influența nefastă pe care a exercitat-o mediul asupra acuzatului **Bontilă Gheorghe.**

Dat fiind rolul și activitatea pe care a desfășurat-o acuzatul, d-l avocat **Manole Roman** solicită Tribunalului să aprecieze aceasta

la pronunțarea sentinței, ținând seama de faptul că acuzatul **Gh. Bontilă** nu era cel mai apropiat dintre colaboratorii coacuzatului **Bujoiu**, șeful grupului din care făcea parte.

*

In apărarea acuzatului **Petrașcu Nicolae**, are cuvântul d-l avocat **Constantin Chiriac.**

Analizând textul de lege în care au fost încadrate crimele de care s'a făcut vinovat acuzatul **Petrașcu Nicolae** fost secretar general al mișcării legionare, apărătorul scoate în evidență faptul că acuzatul a mărturisit scopul venirii sale în țară, precum și legăturile pe care le-a stabilit ulterior prin curierul trimis de **Horia Sima, Eugen Teodorescu** împreună cu care a desvoltat apoi activitatea de spionaj în folosul puterilor streine.

Apărătorul susține în apărarea clientului faptul că acuzatul **Nicolae Petrașcu** a arătat Justiției în declarațiile sale felul în care erau organizate grupele de legionari, dând și detalii asupra activității ce au desfășurat-o. In concluzie, apărătorul cere la aplicarea sentinței să se aibă în vedere faptul că acuzatul ca autor principal a făcut mărturisiri detailate.

*

Pentru acuzatul **Eugen Teodorescu** vorbește în apărare d-l avocat **C. Caropol.**

D-sa îl prezintă pe acuzatul **E. Teodorescu** ca pe un izolat printre ceilalți acuzați, ca pe un element secundar, trecând pe rând din serviciul unora în al altora, din serviciul Gestapoului în cel al Spionajului american.

D-l avocat **C. Caropol** susține după aceea că n'a fost suficient dovedită învinuirea care se aduce lui **Teodorescu** de a fi dat ajutor la organizarea formațiilor paramilitare și că chiar încadrarea în crima de înaltă trădare ar fi susceptibilă de opoziție, determinată atât de calitatea lui **Teodorescu**, cât și de natura informațiilor pe care le-a transmis el serviciului de spionaj american.

*

D-l avocat **Ion Lucaci** ia cuvântul în apărarea acuzatului **Chioreanu Nistor**, amintind în primul rând că pentru faptele ce se impută acestuia Parchetul a cerut numai 25 ani muncă silnică; cere circumstanțe atenuante pentru acuzatul său pe motiv că este un temperament neliniștit, influențat de împrejurările create de război care l-a desrădăcinat din câmpul muncii constructive.

*

După încheierea cuvântului apărării în replică Parchetul își menține concluziile dela început.

ULTIMUL CUVÂNT AL ACUZAȚILOR

La ora 20 ședința se redeschide, Președintele dând ultimul cuvânt acuzaților.

Președintele: Acuzatul **Popp Alexandru,** ați auzit desbaterile, ați auzit acuzarea și apărarea, spuneți dacă mai aveți ceva de spus în apărarea dvs.

Acuz. Popp Alexandru: Domnule Președinte, nu mai am nimic de adăugat, îmi mențin declarațiile făcute.

Președintele: Acuzatul **Bujoiu Ion,** aveți ceva de spus?

Acuz. Bujoiu Ion: N'ar fi ceva nou, însă s'au produs aci o serie de informațiuni care introduc elemente noui și care pot să schimbe caracterul. De exemplu: Domnule Prim Președinte, s'a afirmat că am subvenționat între altele mișcarea legionară, ceeace n'a figurat în nici una din declarații. Aș fi vrut să mai spun că nu am inițiat și nici organizat nici o organizație și că în contactul care l-am avut cu elementele străine în 1945 și pe urmă ulterior în 1948, contactul pe care l-am luat a fost minim. Recunosc că din acest contact ar fi eșit pentru noi o încurajare pentru continuarea acțiunii noastre și pentru conducerea ei mai departe.

Președintele: Acuzatul **Manu Gheorghe** aveți ceva nou de spus?

Manu Gheorghe: Am recunoscut faptele și cunosc răspunderile. Aștept sentința dvs.

Președintele: Acuzatul **Mărgineanu,** aveți ceva de spus?

Mărgineanu Nicolae: Aștept, pe măsura faptelor declarate și cunoscute, sentința dvs.

Președintele: Acuzatul **Gheorghiu Dumitru.**

Acuz. Gheorghiu Dumitru: Dela prima şedinţă am răspuns cu sinceritate. Nu vreau să fug de răspundere. Aştept pedeapsa dela Onorata Instanţă. Recunoscând acţiunea mea şi greşelile mele, precum şi regretul pe care-l am, aştept ca Onorata Instanţă să încadreze pedeapsa mea aşa cum se cuvine în prevederile legii, în aşa fel, încât să mai pot fi de folos societăţii.

Acuz. Balş Alexandru: N'am nimic de declarat.

Acuz. Horia Măcelariu: N'am nimic de adăugat peste ceeace am declarat. Aştept hotărîrea dvs.

Acuz. Bontilă Gheorghe: Am suferit incitaţiile de război ale cuceririlor imperialiste. Recunosc că am fost în eroare. Aştept verdictul dvs. şi sunt sigur că acest verdict va fi drept.

Acuz. Petraşcu Nicolae: Domnule Preşedinte în ceeace priveşte faptele mele, eu le-am recunoscut şi rămâne să apreciaţi dvs. asupra lor.

Acuz. Teodorescu Eugen: In afară de declaraţiile făcute de apărare nu mai am nimic de adăugat.

Acuz. Chioreanu Nistor: Domnule Preşedinte, Onorat Tribunal, mărturisesc adânca mea vină faţă de legile ţării şi faţă de regimul Republicii Populare Române.

Mărturisesc profunda mea eroare când am văzut dansul milioanelor furate dela gura miilor de muncitori, ale femeilor şi copiilor lor. Despre acest lucru nu am ştiut până aci în boxă.

Mărturisesc că de patru zile îmi dogoresc obrajii de ruşine şi simt privirile acuzatoare ale sutelor de muncitori, cari cu graiul lor mut mă acuză pentru faptele pe care le-am săvârşit.

Preşedintele: Pentru studierea dosarului şi documentarea Tribunalului, se amână pronunţarea acestei sentinţe pentru Marţi dimineaţa la orele 10.

SENTINŢA

ŞEDINŢA DIN 2 NOEMBRIE 1948

Tribunalul Militar Bucureşti a pronunţat eri dimineaţă sentinţa în procesul grupului de complotişti, spioni şi sabotori.

D. g-ral maior magistrat dr. **Petrescu I. Alex.** prim-preşedinte — asistat de ceilalţi membri ai completului de judecată: col. **Colceag Gh.**, col. **Sârbu Eremia**, lt. col. **Zănescu Ioan**, lt. col. magistrat **Stănescu Simion**, precum şi de d-nii: col. **Stanciu Constantin** şi lt. col. magistrat **Eftimie Călin**, procurori — a dat citire sentinţei prin care Tribunalul Militar Bucureşti, în unanimitate, condamnă pe acuzaţii:

Max Auschnitt, condamnat în contumacie — pentru crima de înaltă trădare, crima de răzvrătire, complot în scop de trădare, de surpare a ordinei constituţionale şi în scop de răzvrătire, **la muncă silnică pe viaţă, degradare civică pe viaţă, 200.000 lei cheltueli de judecată şi confiscarea averii.**

Popp Alexandru, condamnat pentru: crima de înaltă trădare, răzvrătire, complot în scop de trădare, de surpare a ordinei constituţionale şi în scop de răzvrătire, crima de surpare a ordinei constituţionale, uneltiri în contra ordinei sociale, crima de organizare şi participare la organizaţii de tip fascist, politice şi paramilitare, propagandă şi întreprindere de acţiuni în favoarea organizaţiilor de tip fascist, politice şi paramilitare, **la muncă silnică pe viaţă, degradare civică pe viaţă, 60.000 lei amendă, 100.000 lei cheltueli de judecată şi confiscarea averii.**

Bujoiu Ion, condamnat pentru crima de înaltă trădare, uneltiri contra ordinei sociale, organizare şi participare la organizaţii de tip fascist, politice şi paramilitare, propagandă şi întreprindere

de acţiuni în favoarea acestora, crima de răzvrătire, de complot în scop de trădare, de surpare a ordinei constituţionale şi de răzvrătire, la **muncă silnică pe viaţă, degradare civică pe viaţă, 60.000 lei amendă, 200.000 lei cheltuieli de judecată şi confiscarea averei.**

Manu Gheorghe, condamnat pentru crima de înaltă trădare, uneltiri contra ordinei sociale, organizare şi participare la organizaţii de tip fascist, politice şi paramilitare, răzvrătire, complot în scop de trădare, de surpare a ordinei constituţionale şi de răzvrătire, **la muncă silnică pe viaţă, degradare civică pe viaţă, 20.000 lei amendă şi 50.000 lei cheltuieli de judecată şi confiscarea averei.**

Horia Măcelariu, condamnat pentru crima de înaltă trădare, uneltiri contra ordinei sociale, organizare şi participare la organizaţii de tip fascist, politice şi paramilitare, complot în scop de trădare, de surpare a ordinei constituţionale şi de răzvrătire, **la muncă silnică pe viaţă, degradare civică pe viaţă, 20.000 lei amendă, 10.000 lei cheltuieli de judecată şi confiscarea averei.**

Petraşcu Nicolae, condamnat pentru complicitate la crima de înaltă trădare, uneltiri contra ordinei sociale, organizare şi participare la organizaţii de tip fascist, politice şi paramilitare, precum şi pentru crima de răzvrătire, **la muncă silnică pe viaţă, 20.000 lei amendă, 10.000 lei cheltuieli de judecată şi confiscarea averei.**

Teodorescu Eugen, condamnat pentru crima de înaltă trădare, organizare şi participare la organizaţii de tip fascist, politice şi paramilitare, complicitate la crima de organizare şi participare la organizaţii de tip fascist, politice şi paramilitare şi trecerea frauduloasă a frontierei, **la muncă silnică pe viaţă, 40.000 lei amendă, 20.000 lei cheltuieli de judecată şi confiscarea averei.**

Mărgineanu Nicolae, condamnat pentru crima de înaltă trădare, uneltiri contra ordinei sociale, organizare şi participare la organizaţii de tip fascist, politice şi paramilitare, răzvrătire, complot în scop de trădare, de surpare a ordinei constituţionale şi de răzvrătire, **la 25 ani muncă silnică, degradare civică pe timp de 25 ani, 20.000 lei amendă, 20.000 lei cheltuieli de judecată şi confiscarea averei.**

Balş Alexandru, condamnat pentru crima de înaltă trădare, uneltiri contra ordinei sociale, organizare şi participare la organizaţii de tip fascist, politice şi paramilitare, complot în scop de trădare, de surpare a ordinei constituţionale şi răzvrătire, **la 15 ani muncă silnică, degradare civică pe timp de 15 ani, 20.000 lei amendă, 50.000 lei cheltuieli de judecată şi confiscarea averei.**

Gheorghiu Dimitrie, condamnat pentru crima de înaltă trădare, uneltiri contra ordinei sociale, organizare şi participare la organizaţii de tip fascist, politice şi paramilitare, complot în scop de trădare, de surpare a ordinei constituţionale şi de răzvrătire, **la 20 ani muncă silnică, degradare civică pe timp de 20 ani, 20.000 lei amendă, 50.000 lei cheltuieli de judecată şi confiscarea averei.**

Bontilă Gheorghe, condamnat pentru uneltiri contra ordinei sociale, crima de organizare şi participare la organizaţii de tip fascist, politice şi paramilitare, răzvrătire, complot în scop de trădare, de surpare a ordinei constituţionale şi de răzvrătire, la **15 ani muncă silnică, degradare civică pe timp de 15 ani, 20.000 lei amendă, 20.000 lei cheltuieli de judecată şi confiscarea averii.**

Chioreanu Nistor, condamnat pentru crima de înaltă trădare, uneltiri contra ordinei sociale, organizare şi participare la organizaţii de tip fascist, politice şi paramilitare, crima de răzvrătire, **la 20 ani muncă silnică, degradare civică pe timp de 20 ani, 20.000 lei amendă, 20.000 lei cheltuieli de judecată şi confiscarea averei.**

★

In baza art. 456 din Codul Justiţiei Militare, Tribunalul Militar condamnă deasemeni la degradare militară pe **Bujoiu Ion**, locot. în rezervă; **Popp Alexandru**, sublocot. în rezervă; **Măcelariu Horia**, amiral în rezervă; **Gheorghiu Dimitrie**, sublocot. în rezervă; **Petraşcu Nicolae**, sergent T.R. în rezervă; **Teodorescu Eugen**, sergent T. R. rezervă; **Manu Gheorghe**, caporal T. R. rezervă; **Chioreanu Nistor**, plutonier T. R. rezervă; **Mărgineanu Nicolae**, fruntaş T. R. rezervă şi **Bontilă Gh.**, soldat T. R. rezervă.

★

Tribunalul constatând din desbaterile orale şi din actele dosarului că rezultă indicii că ar avea amestec în această afacere

și următoarele persoane: **Constantin Titel Petrescu, Valeriu Negulescu** și **Ion Tiberiu Pădureanu,** cu unanimitate de voturi dispune trimiterea dosarului la Parchetul Militar, pentru a sesiza Direcțiunea Generală a Securității Poporului spre a face cercetări în cauză.
